625
189

Geo. E. Leighton.

ST. LOUIS.

BOUND BY F. BEDFORD

BOUND BY F.REDFORD

310.

BOUND BY F.BEDFORD

AN ANCIENT GREEK BIBLICAL MANUSCRIPT

88 **PSALTERIUM GRAECE** cum quibusdam precibus et hymnis. *Manuscript in Greek, written in early cursive minuscules, in brown, gold, and red, on 192 leaves of thick vellum* (8⅜ x 6⅝ inches) ; *uncial initials in gold, decorative head piece in the Byzantine style framing the title on the first page, embellished with two peacocks, in gold and colors; two other ornamental head bands in gold and colors.* Small 4to, red levant morocco, gilt tooled back, gilt and blind panelled sides, with central ornament by Bedford (the illuminations are rubbed and there are occasional slight marginal repairs).

X-XIth Century

310.

A FINE EXAMPLE OF AN EARLY GREEK LITURGICAL MANUSCRIPT, WRITTEN PROBABLY IN THE TENTH OR ELEVENTH CENTURY. Everything in the appearance of the calligraphy, the shape of the letters, and the modes of using the aspirations, indicate the high antiquity of the manuscript. The text is remarkable for its correctness, and is a faithful following of the Septuagint. In verification of its age, it may be observed that the letters are clearly, largely, and boldly written; there is no division or space between any of the words in one sentence; the dative *iota* is never marked; the breathings are similar in shape to those used in the uncial manuscripts (that is, like the two halves of the letter H); and the letters are all formed in the style peculiar to early cursives. The text of the Psalms is followed by 17 pieces, hymns. The last leaf of the manuscript is wanting, as the Creed lacks it second half.

310.00
Sold

90 **SHAKESPEARE (WILLIAM).** Mr. William Shakespeares Comedies, Histories, and Tragedies. Published according to the true Originall Copies. The second Impression. *Engraved portrait of Shakespeare by Droeshout on the title-page.* Folio, old calf (worn, hinges weak; the first leaf is in facsimile; the title-page is restored and mounted, all but the upper lettering and top half of the portrait being in facsimile; the imprint on the last page is in facsimile, and the page is backed and remargined; small corner of leaf E is restored; leaf h is torn across but mended; other minor defects and stains, and some marginal inscriptions).

London, Printed by Tho. Cotes, for Robert Allot . . . 1632

SECOND EDITION. Blank leaves have been bound in between the various plays, and carry manuscript notes in an early hand, giving the "dramatis personae", etc.

91 **SOLOMON.** Commentary on the Proverbs of Solomon. *Manuscript in Latin, written in a small cursive hand, in red and black, on 327 leaves of paper* (11¼ x 8¼ inches). Small folio, contemporary calf panelled in blind, remains of clasps (worn). 1450

A FINE MANUSCRIPT, in splendid state of preservation. At the end of the volume is a brief colophon containing the name of the scribe and the date when the work was completed, reading: "*Complectus*

BOUND BY F.BEDFORD

ψαλμὸς τῷ Δαὶδ, ἀλληλουϊά·
ἁλληλούϊα αἰνεῖτε κύριον ἀπὸ τῶν
οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ
ἡμῶν πάσαις ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ·
ἥλιος καὶ σελήνη αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντες οἱ ἀστέρες καὶ τὸ φῶς
ὑμνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανῶν οὐρανοὶ
καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὲρ τοὺς οὐρανούς·
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι
αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς
ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν·
ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα
ἔθετο καὶ οὐ μὴ παρελεύσεται·
αἰνεῖτε τὸν κύριον ἀπὸ τῆς γῆς
δράκοντες καὶ πάντες οἱ ἄβυσσοι·
πῦρ χάλαζα χιὼν πνεύματα
καταιγίδος τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί·
τὰ ξύλα τὰ ἥμερα καὶ πᾶσαι αἱ
κέδροι· τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ
κτήνη· τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ
τὰ πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ
πάντες λαοί· ἄρχοντες καὶ πάντες
κριταὶ τῆς γῆς· νεανίσκοι καὶ
παρθένοι· πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι
ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου·
ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆν καὶ
οὐρανόν· καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ
αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ· υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι
αὐτῷ· ἁλληλούϊα·

ψαλμὸς τῷ Δαὶδ ἁλληλούϊα·
αἰνεῖτε κύριον ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ· πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω
τὸν κύριον· ἁλληλούϊα·

μεγάλομαι παρ' αὐτὰς δηλόῑ δὲ τοῦτο
ἡ λέξις αὐτή· ὁ τὸ μεγαλεῖον τοῦ μεγάλου δη-
λοῖ τὸ μέγα παρ' αὐτοῦ·

Κ αὐτὸ φύλλον μαι τοῦ οὐ λιάσσον ρυλί
σθαι· λιαὶ πᾶν τὸ ὅσον αἱμάτων ἰλ-
λ καὶ ἀνοσθλιάσθαι·

Ο ὐχ οὕτως σοὶ ἀδελφὸς σοὶ οὐχ οὕτως· ἀλ-
λὰ μᾶλλον σὺ χρὴ σοὶ τὸν μὲν κρίνειν ὡς ἄλ-
λον ἐπὶ σοῦ πρὸς σὲ δὲ οὐδὲν τοιοῦτον γιὸν·

Δ ιὰ τοῦτο οὐ κ ἀνάγκη ἐστὶν ἀδελ-
φὸν ὑπὸ δικίαν κρίνειν· οὐδὲ ἁμαρτάνοι
ἂν ὁ μὴ μερίσει· οὐδὲ ἁμαρτάνοι·

Ο τιμωρίας κεῖ κ ὁ δοὺς δηλίαν· ὡς
ὁ δοὺς ἀδελφῷ ἁμάρτημα·

ψαλμὸς τῷ Δαὲ ἐπὶ τῷ ἀφορισμῷ

Β μαπὶ ὀφρύας μὲ θυμὸν λιαὶ λαοὶ
Γ ὁμβλέτησαν κενά· παρέστησαν
οἱ μασιλῆς τῆς γῆς· λαὶ οἱ ἄρχο-
τες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·

Κ ατὰ τοῦ λῶ λαὶ λατὰ τοῦ χῦ αὐτοῦ·

διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν·
καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν
ζυγὸν αὐτῶν:-
Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς διαγελάσεται αὐ
τούς· καὶ ὁ Κ̄Σ̄ ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς:
Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτ
καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς:
Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ·
ἐπὶ σιὼν τὸ ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ· διαγγέλ
λων τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ:-
Κ̄Σ̄ εἶπεν πρός με· υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ
σήμερον γεγέννηκά σε:-
Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη
τὴν κληρονομίαν σου· καὶ τὴν ὠκου
μένην σου τὰ πέρατα τῆς γῆς:
Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ
φ σκεύη κεραμέως, σὺν τρίβεις
αὐτούς:-
Καὶ νῦν βασιλεῖς συνήκατε· παιδεύθη
τε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν:

Δουμάσαι τὸ λαῶν φόβον αἰχμᾶς
μᾶλλον αἰτῶ σὺν τρόμῳ:
Δράξασθαι παιδείας μὴ ποτ' ὀργῆς
σθένει κε· καὶ ἀπορμᾶσθε δ' ὁδοῦ δικαίας
ὀλοὸν γὰρ αἰθέρι σὺν ταχεῖ θυμοσοῦς
τοῦ· μαλακὰ οἱ παραίτιοι φωτῶν ὀδόντες
θόνα δηλαυτοῦ:
ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ὅτε μετέλλω μετὰ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον Ἀβεσσαλὼμ τὸν ἴδιον
αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ:-

ΚΕ τί ἐθλίβησαν οἱ θλίβοντές με καὶ πολλοὶ
ἐπανίστανταί μοι:-

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ κε ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξαν μου
καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου:

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ:

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ἐνύσταξα ἐξ

κατηγόρει μου ὁ ἐχθρός μου τί μὴ τὰ αὐτὰ
Ὁ υφούμενοι ἀποδίδουμαι ἃ οὐχ ἥρπαζον
οὐ, τότε ἐγὼ ἔστην ὑπὸ θεόν μου: καὶ
λαλήσω ἐν τῷ νόμῳ σου ὅτι σὺ
σῴζεις τοὺς εὐθεῖς ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου
καὶ ἐντρέπεις αὐτοὺς: ὁδήγησόν με
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου καὶ δίδαξόν με
ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου καὶ
σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν:
Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κύριε
καὶ τῶν ἐλεημοσυνῶν σου ὅτι ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος εἰσίν: τὰ ἁμαρτήματα
τῆς νεότητός μου καὶ τὰς ἀγνοίας
μου μὴ μνησθῇς: κατὰ τὸ ἔλεός σου
μνήσθητί μου σὺ ἕνεκεν τῆς χρηστότητός
σου κύριε: ἀγαθὸς καὶ εὐθὴς ὁ κύριος
διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτωλοὺς
ἐν ὁδῷ: ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίματι
διδάξει πραεῖς ὁδούς αὐτοῦ:
Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ
ἀλήθεια τοῖς ζητοῦσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ἐξεζήτησα:
Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε ἱλάσθητι
τῇ ἁμαρτίᾳ μου πολλή ἐστιν σφόδρα:
Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος κύριον
νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἣν ἐξελέξατο:
Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν:
Κραταίωμα κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν
καὶ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τοῦ γνωρίσαι αὐτοῖς:
Ἐνώπιον μου διὰ παντὸς ὅτι αὐτὸς ἐξελεῖται
ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου:
Ἐπίβλεψον πρός με καὶ ἐλέησόν με ὅτι
μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ:
Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλατύνθησαν
ἐξάγαγέ με ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου:
Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου
καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου:
Ἐπίβλεψον τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν
καὶ μῖσος ἀδίκου ἐμίσησάν με:
Φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με
οὐ καταισχυνθήσομαι ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ:
Ἀκακία καὶ εὐθύτης ἐφύλαξάν με ὅτι
ὑπέμεινά σε:
Λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων αὐτοῦ:

ἀποκαταστάσεως

τὸ κύκλῳ αὐτοῦ μεταρσίου:
Ὁ ργίζου θυμὲ καὶ μὴ ἁμάρτανε μηδὲ ἀνέλθοι
ὁ ἥλιος ἐπὶ ταῖς καρδίαις ὑμῶν μηδὲ ἐπὶ ταῖς
κοίταις ὑμῶν μὴ ἁπαντήσητε:
Θ νόσους φύσεως διὰ παντὸς σώματος καὶ ὁμ-
οίως ἀσθενείας:
Π ολλοὶ μὲν οὖν πλάδες ἐξέλιπον τὸν φω-
τὸν ἀλλὰ μέσῃ νυκτὶ ἔσβεσται τὸ φῶς
τοῦ λύχνου σου κε:
Ε λαμπὰς ἀφροσύνης ἐστὶν ἡ καρδία
αὐτῶν: ἀνὰ μέσον καρπῶν σου καὶ ὀίμου
καὶ ὄλαι οὐκ ἔσονται ἐπὶ γῆς θανάτῳ:
Θ μὴ ἁμαρτήσητε τὸ αὐτὸ κοιμηθέντες μη-
κέτι ἐσόμεσθε· ὅτι σὺ κε κατὰ μόνας
ἐσθλοῖς διατόλμησας με:
† εἰς τὸ πέλος ὑπὲρ τῆς ικλ" · ψαλμὸς ϡδ:
Τ ὰ ἁμαρτήματά μου ὑπόπτερα σε ὡς
τὴν ἀραχνῆν μου πρόσχες τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεώς μου ὁ μαστιγάσας μου ς
ὁ θς μου:

Ὅτι πρὸς σὲ προσάξομαι κε· τὸ προϊ
δ σαι κούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ προϊ
δ παρασκεύασαί σοι καὶ ὑπόστηθι μοι·

Ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐ παρ
οικισήσεταί σοι πονηρευόμενος· οὐδὲ
διαμενοῦσι παράνομοι ἐναντίον τῶν
ὀφθαλμῶν μου·

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομέ
νους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντ
τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος·

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσε
ται κύ· ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέ
ους σου· εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν
σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου
ἐν φόβῳ σου·

Κε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου εὐθύνον
θως ὁδόν μου πρόσωπόν μου·

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλή
θεια· ἡ καρδία αὐτῶν μάταιον· τάφος

ψμνος ωδη ιδ΄ ὁ ἁρμὸς αὐτοῦ μ· ταῖς
γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν αὐτῷ· ἡ ἁμαρτία
αὐτῶν ιδ΄ :~

Α πο ωδῆς ἁ ὑπὲρ τοῦ μὴ διαφθεῖραι μὴ
αὐτόν· ἰδιόμελον· ἡ λίθος τοῦ μνήματος
φρ μὴ αὐτῷ μόνῳ ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς· ὅτι παρὲ
πίκραναν αὐτὸν κε΄ :

Κ ὑμνῳδία θλίψεως καὶ πτώχειας οἱ ὄλ
θοι ζῶντες δώσουσί σοι· ἡ σὰ οὖν φανέρ
μασον ταῖς ἰδίαις ἰασάσκλησι σῴζουσαν
τοῖς· καὶ ἰσάγγελον καὶ ἐρασιτεχνῆ
πρὸς τὸ ὁμολογεῖν :~

Ο τι σὺ μ᾽ ἐγκάτοικον δίκαιον μ΄ε· ὡς ὁ
πατρῴους δοκίμασας ἀφθόγγως σοι λιμαίν
εις· τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων·
ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ :~

Κ΄ε ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου μ΄ν
δὲ τὸν ὀργίσου σφόδρα κατ᾽ ἐμοῦ :
θ λῖψίν μου κε΄ ὅτι ἀσθένησα· ἰάσαι με· ἰφ
σαί μου κε΄ ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου :

Κ καὶ ἐν τῇ τυχῇ μου ἐταράχθη ὁ ὁδηγὸς
μου καὶ σὺ κε ἐβόησα πρὸς σε·
ϐ καὶ ἀρθήτω ἡ κε ἡ ἐπὶ τὴν τυχήν μου·
σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου·
Ο ὅτι οὐκ ἐν τῇ ἐμῇ τῷ θανάτῳ μου ἡμῶν
μόνων μου· ἐν δὲ τῷ ἀδικεῖσθαι ἐξομο
λογήσεταί σοι·
ϑ κοινῇ σαν ἐν τῷ φόνῳ αἱμάτων μου· δόσω
καὶ ἐν κατακλίσει κατὰ τὴν κλίνην
μου· ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν
μου βρέξω·
ϑ ταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου·
ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου·
Λ πόσιτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάζο
μενοι τὴν ἀνομίαν· ὅτι εἰσήκου
σε κε τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου·
Μ κε σε κε τῆς δεήσεώς μου κε τὴν
προσευχήν μου προσεδέξατο·
Α αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφό
δρα πάντες οἱ ἐχθροί μου· ἀποστραφή

ἐξάλειπτλιμαμιχὴ ἐωνῆσειλιμδλ

λοιμιλιαὶλιαπαιχωϑήσαν ἀφό
δευδιαπάχνω: ιγ΄
ϑαλωὶτῶΔᾶλ ὁνὴλιετῶκῶν
πὲρτῶνηλόγωνηχονὶὑοῦἱεμενεί:
Κ ε ὁϑτῖμουὁπὶσοὶνὴλωἰσαωσϑῶσομ
μϐ· ὁκαὶἀμτῶμτῶμϐδιακοσίωμ
μϐλιαὶρἰσαιμϐ:
Μ ὴνωσϑαὶρωαὰσὶλὼσμϐὸωμτὶλὼϑυ
χλὼὶμου· μὴὸμτοσμυρουμϐὶμου·
ωλὶδὲσὸωβομτοσ:
Κ ϐ ὁϑτῖμουὐϕϐωὸὶ
ϕδὶκὶαὐϐμχρσὶμου:~
Ϛ ιαὶμτωαὸϐδωλιαὐτοὶσαὶμτωωσϑ
δοῦσὶμοὶλιαλκὰὶ. αὶωὸτῶϐωοὶμιαὶ
ρωαὶαὸτῶμὐχϑρῶὸμμουκϐμὸς:
Κ ϕὶτωδὶὸζαὶαὶρωὸὐχϑρὸὸτὶλὼὶτυχὴ
μουλιαὶλιαπαγαὶμοὶ· καὶλιαταναϑω
τὶλοαὶὐϕσγλὶὼτὶλὼὶβοὶλὼὶμουλιαὶ
τὶλὼὶδὸζαμμουὐϕσχοὼὶλιαταοκηῶσ:
Λ μαὰὴϑὶκεϐμὸρτὶσου· ἀϕὸϑὶτὶ

ὁμ τοῖς σωβρασι τοῦ μ ἀχθρ οῦ μ σου :
Κ αὶ ὀξ λυγόρ θι τι λιβ ὁ θ τ̄ μ ου ὁμ σωρ ο
φ αμ ατι ὁ ὁμ θ τ ίμ ω · λιὰι σω φ ο γλὶ
λ αοῦ μ λω λιμ ό σει σι λιὰι ν ωβρ τ αύτ ης
ἡ ς ν ἦ λ ο ς ὁ ω ί ρ θ λ ο μ :
Κ ̄ς κ ρι μ εῖ μ α ὁ ι ὁ · κ ρῖ μ ο μ μ ὸ λ ε ̄ λιὰ τ ὰ
τ λὶ ω δ ι λ ι α ο σύ λ ω μ ο υ · λιὰ λιὰ τ ὰ
τ λὶ ω ἀ κ α λι ί ᾳ μ μ ο υ ὁ ὁ ὁ μ ο ί ᾳ :~
C ω τ ὸ λ ὁ φ λ ί τ ω ὁ λ ὶ τ ω ο μ λ ι ρ ί α ν ἁ μ α ρ τ ω
μ ῶ μ λιὰ λιὰ τ ὸ θ τ ω ε ἰ ς ὁ ί κ α ι ο μ · ἡ ᾳ ὐ
Ζ ω ο μ λ ι α ρ ὁ ί α ς λιὰ ι μ ὸ φ ρ ο ὶ σ ὸ θ ̄ τ Δ ι κ ̄ :
Η ω λ ί θ ᾳ ἁ ί μ ο υ π α ρ ᾳ ὐ τ ο ῦ θ ῦ τ ο ῦ σ ό
Ζ ο μ τ ο σ τ ο ὶ ὸ Δ ὴ ̄ς τ λὶ λ ι α ρ ὁ ί α ν :
Ὁ θ ̄ κ ρ ι τ λὶ ὸ ὁ ί λ α ι ο ς κ ᾳ ὶ ἰ ο χ υ ρ ὸ ς λιὰ ι μ ὰ
κ ρ ὸ θ υ μ ο ς · λιὰ ι μ ὴ ν ὸ ῥ γ λ ὶ ω ὸ π ᾳ ό μ ω μ κ ᾳ
θ ὲ κ ᾳ ύ ᾳ λ ω ω λ ὶ μ β ρ ᾳ μ :~
Θ ᾳ μ μ ὴ ὁ ω σ ι φ ρ ᾳ υ φ ὴ π ε τ λ ὼ ῥ μ φ ᾳ ύ λ ̄
ᾳ ὐ τ ο ῦ ᾳ ὶ λ υ ώ σ ε ι · τ ὸ τ ὸ ζ ο μ ᾳ ὐ τ ο ῦ ὁ
μ ᾳ ὲ ι μ ε κ ᾳ ὶ λ ὶ τ ο ἱ μ ᾳ σ ὁ μ ᾳ ὐ τ ὸ · λιὰ ι τ ῷ
ᾳ ὐ τ ῷ λ ὶ τ ο ἱ μ ᾳ σ τ σ λιά λ ὴ φ ᾳ υ μ ᾳ ύ τ ο υ :~

Τὰ ὑβλιὰ αὐτοῦ τοῖς ἰδιωμοῖς οἱ σ
ἐξειργάσατο· ἰδοὺ ἐδίμησεν αὐ
δικίαν· συνέβρασε κόπον καὶ ἐ
τέκνωσεν ἀνομίαν :-
Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν·
καὶ ἐνεπέσῃ εἰς τὸν βόθρον ὃν εἰργάσα
ἡ ταραχὴ ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ κορυφὴν τὴν αὐτοῦ ἡ ἀ
δικία αὐτοῦ καταβήσεται :-
Ἐξομολογήσομαι τῷ Κῷ κατὰ τὴν δι
καιοσύνην αὐτοῦ· καὶ ψαλῶ τῷ ὀ
νόματι Κυ τοῦ ὑψίστου :-
εἰς τὸ πέλοι ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλ
μὸς τῷ Δαυΐδ :-

ΚΕ ὁ Κς ἐλιμώδμωσε θαυμαστὸν τὸ ὄνομά
σου ὅτι ἐν σοφίᾳ ἐποίησας πάντα· ὅτι ἐπῆρθη ἡ κτί
σις ἐν τῷ ἀγαθῷ σου τῷ λαῷ σου· ἵνα εὐφρανθῶσιν
οἱ ἐλεήμονες ἐν χρηστότητι· ὅτι ἔδωκας τὸν νόμον
σου τοῦ ἐμπλησθῆναι ἐν αὐτῷ τὴν ἀλή
θειαν :-

Ὅτι ὁ τομεὺς τοῦ ὠοῦ ὁ ὀργανῶδες μέρος
κύμβου· σφηνώσεις καὶ ἀφόρας
ὡς συβόμβους :

Τί ἄρα μᾶλλον ὁ τιμωρητὴς ἑαυτοῦ· ἢ
λοιδορῶν ὁ τιμωρητὴς αὐτόν :

Ἢ λάττους ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς τιμωρεῖν ἢ πολ-
λούς· δόξης καὶ τιμῆς ἅπτεσθαι φάσκουσας
αὐτόν· καὶ καταπαύσας αὐτὸν βούλεται τὸ
ὄργανον τοῦ μηχανήματος :

Πάντων ὑπάρξας ὑπολειπόμενον τοῦ πο-
δὸς μόνον αὐτοῦ παρέσεται παιδεύσας αὐτόν :

Ὅτι δὲ καὶ τῶν κτηνῶν τοῦ ποδὸς ἴχνη
πλήν ἐστι τοῦ ὠοῦ οὐδὲν τοῖς ἰχθύσι
τῶν θαλάσσιον· τοῦ διαπορεύε-
σθαι τριβόμενον θαλάττῃ :

Ὁ ἐλεφὰς μόνος θαλάττιον τὸ ὄρυμα
σοῦ σώματος τὴν γῆν :

δέξα· κά

θεῖα

ᾱ :

† εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ
υἱοῦ· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ:
ϙ Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρ-
δίᾳ μου· διηγήσομαι πάντα τὰ
θαυμάσιά σου:~
ϙα Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι
ἐν σοί· ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε:
ϙβ Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τοὺς ἐχθρούς μου
εἰς τὰ ὀπίσω· ἀσθενήσουσι καὶ
ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου:~
ϙγ Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν
δίκην μου· ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου
ὁ κρίνων δικαιοσύνην:
ϙδ Ἐπετίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπόλετο ὁ
ἀσεβής· τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος:~
Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέ-
λος καὶ αἱ πόλεις εἰσηλάθη:~

Ἀπόφασις τοῦ μὴ μοιχεύσεις αὐτὸν μὴ
τήξῃς· καὶ οἰκέτης τοῦ αὐθαιρέτης·
Ἢ τοίνυν ὁ μοιχὸς μερίσθητον θρόμον αὐ
τοῦ· καὶ αὐτὸς κριμεῖ τὴν τοῦ οἴκου
μοῦ μὴν ὁ μοιχὸς διὰ μοσύνων· κριμεῖμα
οὐδὲ μία θύτητι·
Κ αὶ ἀγαθοκ̄ς καὶ πανφυγὴ τοῦ πρᾶγμα
τι· καὶ ἡ θοσία μία ἀριαὶ σ ὁ μοθέτησι·
Κ αὶ ὅλως αὐτὸ σαμβαίνει σὲ τοῖς μι κ̄ὸ
σκοπεῖσθαι τὸ ὁμοιαίου· ὅτι οὐκ ἄλλα
τὸ λιπαῖσθαι τοῖς ὁκ̄ζ ἢ τοιμᾶσθαι κ̄ε·
Ψ ἄμαπε πᾶσι μὲν πᾶσι μὲν αὐτοῖς οἰκουῦτι ὅτι
σι σόμ· ἀμαλγείματα ὁμ τοῖς σάθημα
σι πᾶσι ὅσι τὴν ἄλλα μα παὐτοῦ·
Ὁ τι ὁ ὁκ̄ζ λιτοῦμ τὰ αἵματα παὐτοῦμ
ὁμμίσθη· οὐκ ὁπτάλλεται τὴν σιραν
γλῶσσαν μ ὁμ ἡ τσ ἢ·
Ὃ λόθησομέν ἐξ ὁκ̄ τὴν ταπείνωσιν
σι μμου ὁκ̄ τοῦ μόχθου μου· ὁ ὑπὸ μ
μὸν ὁκ̄ τοῦμ πνευμάτου τοῦ θαμάτου·

Ὁ προσαιτῶν ἐλεημοσύνας παρὰ παντὸς
τοῦ ἐνδεοῦς μὴ παύσασθω τοῦ αἰτεῖν
ἐὰν μὴ λάβῃ:

Α ναγινωσκόμενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ
μόνου ἀναγνώστου ἢ ἄλλου ἁπλῶς
ὁσουοῦν ἀκροατοῦ ἢ ἰδιώτου ἢ
λαϊκοῦ ἐστιν:

Γ ινώσκειν δεῖ τοὺς ἱερέας τοὺς
τοῖς ὄρκοις τοῦ χειροθεσίου
λύεσθαι ἁμαρτωλούς:

Δ ιὰ τοῦτο καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ
τὸν ἀδύνατον. ἵνα μὴ τὸν ἐνδεῆ
τοῦ θεοῦ:

Ὁ τι οὐκ ἔστι νόμος ὃν μὴ νομοθετήσαι ὁ πρε
σβύτερος. ἢ ἐπὶ τοῦ μὴ πάντα νόμον οὐκ ἔ
στι τὰ ἀποστόλου:

Α ναγινώσκειν καὶ μὴ ἱεράτευσιν ἔχειν ἀδόξου
κριθήσεται σὺν ἑνὶ ὁμοίῳ σου

Κ αὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως καὶ ὁμοθετήσαι πάντως
γνώσεται σὺν ἑνὶ ὁτιδήποτε εἰσιν:

ι΄ μαπὶκ̄ ἀφ' ἑαυτῆς μακρόθεν.
ὑποβροῦχα δικαιοσύνης θύτου:
ϐ΄ μὴ τὸ ὑποβρύχιόν σου καθαιτόμαδυλι.
δικαιοσύνη σου ὡς ὄρος θεοῦ. συλλαμβάνου
μου ταῖς μὴ διαιωνιοῦσί σοι ἐν δικαιοσύνῃ σου:
ὁ΄ τί ὀπαιρεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν τοῖς
ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. καὶ ὁ ἀδι-
κῶν οὐ μὴ εὐλογηθῇ:~
Παροξύνει τὸν κ̄ν̄ ὁ ἁμαρτωλὸς κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. οὐ
κατζητήσει:~
ὁ΄ υκ ἔστιν ὁ θ̄ς ἐν πάσῃ ὁμοιώματι αὐτοῦ. ὑπολη-
λουθηται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ὑπ' ἀμαρτίαις:
ϐ΄ μὴ ταμαιρεῖται τὰ ἱμάτιά σου ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ. πάντα μὴ τὰ ὑ-
χθρά μου αὐτοῦ καὶ πανωλεθρίᾳ:
ϛ΄ ὑποδημα γὰρ ὑμῶν διὰ αὐτοῦ οὐ μὴ σω-
λῶσαι. ἀπὸ γὰρ ὑμῶν βασάνους γὰρ ὑμῶν
ἐ μὴ ὑπολειφθῇ:
ὁ΄ υ φείσεται τοῦ ὁμοίου αὐτοῦ γὰρ ὑμῶν ἐπὶ

ιερέα σιαιδόμου · ὑποτιλιωγμόσ
αφωαὐτοῦκόπωσσκαὶπαόμοσ :
ϑ΄ γκάθηταιδμόδραμεὰπλουσίαμ
όμαάπαοιερύφοιστοῦαὐπαοκτείμαφαὶ
ο΄ ιὸφθαμμοὶαὐτοῦἑξοτὸμπόμιηταφὰ
ποιμβάσουσίμ· δμεδράδμόμαάπαοιερύφ
ὰσμβάσμόμτιλιμαμδρααὐτοῦ :
ϛ΄ μεδράδτοῦὰρπαάσαιπαοχόμ· ἀρπὰ
σαιπαοχὸμόμτὰδλιώ(μιαὐτομ :~
ζ΄ μτλιπαμιδιαὐτοῦταιπαδμόσδαὐτομ
κύϊδηιαὶπαὰδταιόμτὰαὐτὸμιαπὰ
κριάσαιπὰμπαόμιήτομ :
η΄ ιπαόμιὰρόμιαρδίααὐτοῦὁπιλόμ
μηαιὸθ· αὐπαάρδιὸτὸπρόσπὸ
φὐτοῦτοῦμὴιμόπειμάςτόλοσ :
θ΄ μάϑηθικὲὸδ΄μουὐτοπθιήτολιχειρ
σου· μιὸπιλάυθιτὰμπαόμιήτομ
σουάςτόλοσ :
ι΄ μδκόμτίμοσπαρόργισόμὸιὸσΒὴ
τὸμθῶ· ἑπόμγαὶόμιαρδίααὐτοῦ

Β λαβὲ σὸ πιοῦ σὺ καὶ μόνη καὶ
πρωτόκ· τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν τὴ
ἐλσχείρασσου:
Ο ἱ ἀμεταμέλητα καὶ ὁ πρωτόκ· ὁρ
φανὸς συλλόβδαινοντος:-
Ω τρίτον τὸ μεραχίομα τοῦ ἀ
μαρτωλοῦ καὶ πρωτόμερου· Βλιτὴ
θλίσθαι λιάμαρτίαν αὐτοῦ καὶ οὐ
μὴ ἀνορθθῆ:-
Κ ε μασιμβὸς ἐστὸ μαὶ ὠμα καὶ ἐστὸ
φὶ ὠμα τοῦ αἰ ὠμος· ἀπομᾶσθὸ
θμὴ ὀκτὼ ἱσγὼ αὐτοῦ:-
Τ ὴν ὠσὶ θυμίαμ τὸμ πρωτμὴ τὸμ μᾶσὴ
Κοσασκε· τὴν ὠσὶ μασίαμ τὼ
Καρδίασ αὐτὸμ προσεύχετο οἱ σὸ:
Κ ῆμαι ὀρφανὸ καὶ ταπεινὸ· ἵμας
μὴ προσθῆ ἐστοῦ μεγαλαυχεῖμαι
θεοπροσώπων
τὼ γὼ:

ἐγκάτοικα καὶ ὡραῖόν δένδρον τὸ παράδ

ἐλεὸς τέλειος. ψαλμὸς τῷ Δαυ

Β ὠὴ τὰ ἱμάτια ὥσπερ θώραξ τὰ ὑπόδ
τυχλήμου· μεταμαιάζουσι τὰ ὄρη
ὡσαρούθιον:

Ο πλὴν δυοὶ ἁμαρτωλοὶ ἐμφάμαμ
ζομ· λιτοίμασαμ μεβήλ ἁσφαρέφ
Τ ουλιαπὸ τὸ ζᾶσαι ἐμ σκοτομένῃ πό
ἀλλ ἐστὶ λιαρδίαν· ὁπλὰ σὺ λιατηρη
σοαὐτοὶ λιαλλήλομ· ὁδὲ δίκαιος πλί
ὡσοίλισδ :-

Κ ᾱ ἐμμιαὰφλοαὐτοῦ· Κ̄ς ἐμόμῳ ὁ
θερμοσαὐτοῦ:

Ο ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ ἅστὸμ πλοῦ ητω
ὡπλμβάσουσι· τὰωμάφαρμαὐτοῦ
ὡξηράνθειτοὶσλίοὶσ τῶμάμῳμ:

Κ ᾱ ἐξηράνθειτὸμ δίκαιομλιὰτὸμ μά
σμῆ· ὁδεάφαταῶμτλὰὰδλιίαμμι
οἵτλιὰὶδαυτοῦτυχλιῶ :-

Β ὠὴ ὑμεῖς ἐξάπτλιὰ μαρτωλοὶ ωσεὶ
ωῦρλιαὶ θάρμλεαὶ ωμᾶλιεαὶ ωγὴδος

ἐπιφέρουσι τὸ πλῆθος τῶν ἱερέων καὶ τῶν λαῶν:

ΟΤΙ ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΑΣ ΗΓΑΠΗΣΕΝ ΔΙΟΠΕΡ ΕΙΔΕΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΑΥΤΟΥ: ΔΟ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΠΕΡΙΤΗΝ ΟΣΤΑΝ ΔΟΞΗΣ ΨΑΛΤΩΔΙΑ: ΙΑ

ΩΣΟΝ ΜΕΓΑΛΥΝΘΗ ΚΕ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ ΟΤΙ ΜΕΓΑΣ ΚΥΡΙΟΣ· ΙΒ

ΟΤΙ ΩΝ ΜΕΓΑΛΟΦΡΟΝΗΣΑΝ ΑΥΤΟΙ ΑΜΗ ΦΡΑΙ ΑΥΤΟ ΛΟΓΩ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΝ ΤΟΙΣ ΜΕΓΑΣΙ: Γ

ΜΑΓΝΥΝΑΙ ΟΥΝ ΕΜΕ ΜΕΓΑΛΥΝΘΗΣΕΤΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΩΣΟΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΙΟΝ ΑΥΤΟΥ· ΧΕΙΡΑ ΔΕ ΜΟΥ ΕΝΕΔΕΙΞΑΤΟ ΔΕΞΙΑ ΕΝ ΒΡΑΧΙΟΝΙ ΑΓΙΩ: Δ

ΕΞΟΛΟΘΡΕΥΣΑΙ ΚΕ ΤΟΝ ΑΝΤΙΠΑΛΟΝ ΤΟΥ ΧΕΙΡΑ ΤΟΥ ΔΕΞΙΑΝ ΜΟΥ ΕΝΕΔΕΙΞΑΤΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΒΡΑΧΙΟΝΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΥΤΟΥ: Ε

ΕΓΝΩΡΙΣΕΝ ΚΣ ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΑΠΕΚΑΛΥΨΕΝ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΑΥΤΟΥ: ΣΤ

ΟΥ ΜΝΗΣΘΗΣΟΜΑΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΩΝ ΟΣΑ ΕΠΟΙΗΣΑΝ ΕΝ ΤΗ ΓΗ ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ: Ζ

ΕΞΕΛΕΥΣΟΜΑΙ ΚΑΙ ΕΡΡΥΣΑΤΟ ΑΥΤΟΥΣ ΑΠΟ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ ΜΟΥ ΟΤΙ ΕΠΙ ΣΕ ΕΠΕΠΟΙΘΕΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥΤΟΙΣ ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΜΑΡΤΥΣ ΛΕΓΕΙ ΚΣ· ΗΞΕΙ ΓΑΡ ΕΠΙ ΤΟΥΤΟΥΣ ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΜΑΡΤΥΣ ΛΕΓΕΙ ΚΣ· Η

ΕΞΕΛΕΥΣΟΜΑΙ ΚΑΙ ΕΡΡΥΣΑΤΟ ΑΥΤΟΥΣ ΑΠΟ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ ΜΟΥ ΟΤΙ ΕΠΙ ΣΕ ΕΠΕΠΟΙΘΕΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥΤΟΙΣ ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΜΑΡΤΥΣ ΛΕΓΕΙ ΚΣ· ΗΞΕΙ ΓΑΡ ΕΠΙ ΤΟΥΤΟΥΣ ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΜΑΡΤΥΣ ΛΕΓΕΙ ΚΣ· Θ

τὸ πυκτικὸν σπλ ἐστιν

Γαῦρον αἰμῶν μόνον ἀμῶν· ἀργύριον πῦρ
ωυρωμένον δοκίμιον τῆς γῆς· καὶ
καθαρισμένον ἑπτάκις :
Σὺ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς· ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα :
Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι· κατὰ
τὸ ὕψος σου ἐπλεόνασας τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων :-
εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ :
ιβ ϛ Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος·
ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' ἐμοῦ :
ζ Θήσω τιμὸς θλίψεις μου ἐν ἐμαυτῷ τὴν
μου ὁδύνας ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἡμέρας
καὶ νυκτός :-
η Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου
ἐπ' ἐμέ· ἐπίβλεψον καὶ εἰσάκουσόν μου
κύριε ὁ θεός μου :
θ φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μή πο

ὑποτεταγμένοι τοῦ Δαυΐδ λοιπὸν.

τὸ ἔμπροσθέν μου. καὶ τὸ
τὸ ὄπισθέν μου ἴσχυσον πρὸς αὐτό:
Ο ἰθλίψομαι τοῦ μὴ ἀναμάρτητον εἶναι
λαόν:
Θ γὰρ δὲ ὅτι τοῦ ὀλέθρου λύτρωσαι: ἀφαι
μάσθαι λέγει δι' ἀμοιβὴν τοῦ σῴσαντος:
Α σου τὸ λεῖον τὸ ἄδεγματόν μου. καὶ ἵνα
λαὸς τὸ ὁμόμαστιν τοῦ υἱοῦ:
εἰς τὸ τέλος τῶν ᾱλ̄ᾱ:
Β ἀναμάρτητόν μου καρδίαν αὐτοῦ οὐκ ἄν
θε̄. διὸ φθαρήσεται καὶ ὀφειλομένη
σωμίζομένοις τὴν δόξαν μου. οὐκ ἄν ποτε
ἀμαρτάνειν:
Κ ς̄ ὅτι τοῦ οἴκτου οὐ διέκλεισεν ἡμᾶς τοῖς
οἰκτιρμοῖς αὐτοῦ. τοῦ εἰμὶ ἄν σωτὴρ
ἡμῶν ὁ κ̄ς̄ ἡμῶν τὸ μνθ̄:
Π ὥστε ὀξέκλιμα αὐτοῦ καὶ λιχρὰ φθαρῆ
σαι. οὐκέτι τοῖς ἀμαρτάνειν.
οὐκέτι μόσχος:
Ρ χὶ γνώσομαι τὰ ἀμπτὰ οἱ ὀργὴ

μεσῳ οἱ τῶν ἁμομίαν· οἱ δὲ θύομεν
τὸ μεσόμμον ὑμῶν ἡμέρα σήμερον τὸν μ
κῶν οὐκ ἐσωθήσαμεν :-
ε κεῖ δὲ κλίμασαν φόμορ οὖν οὐκ λῶν
φόμος· ὅτι κς ἐμ γεμ ἐσῶ δηλαίφη
μουμλῶν πασχοῦλιατηχώσατ· ὁ δὲ
κς ἐδλ· σις αὐτοῦ ἀεί :
ϛ΄ Τ ἱστόδωσφ ἐκσὶ ὁμ τὸ σριομ τοῦ ἰ ἡ λ·
ὁμ τῶ ὁσι ρρ ὅταμ ἐμ τῶν αἰχμα σ
σίαμ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἀμμιάσθαι
ἰακὼβ ὅταὶ ὁ φραμ θλόσται ἰ ἡ λ :-
ἐ ἰς τὸ τέλοι τῶν ϡδ ψαλμός :
ιᾱ ϊ Κ Ἐπὶ σ΄ ταροικλί σφ ὁμ τῶ σκη μω
ματί σου λί τὶ σκατασκη μώ σφ ἐ
ὁρφα ἰίσσου :
Π ορα νόμος αὐ μωμος ὅταὶ ὀργὴ ὸ
μος δ ἰκαιο σύ νης· λαμῶ μὰμ
ἀθφαμ ὁμ μερ δί αν αὐτοῦ :
Ο. Σ οὐ κ ἐδ ὸ μωσ σφ ὁμ γλῶσ σὴ αὐτοῦ
κ οὐ κ ἐπ οί ησ σ τῶ πλη σί ο μ αὐτοῦ

καλκόν· καὶ ὁμείδισμὸν οὐκ ἐγὼ
ἐμῶν ἐπὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς·
ξουδὲν ἐμαυτῷ ἐμόν ἐστιν ἀλλ' ἢ
ῥαδιουργός· τοὺς δὲ φοβουμένους
τὸν κύριον δοξάζει·
Ὁ ὀμνύων τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ μὴ ψεύ-
δηται· τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν
ἐπὶ τόκῳ καὶ δῶρα οὐκ ἔλαβεν
ἐπὶ τοῖς ἀθῴοις·
Ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα·

στηλοιρλφίατῶ ἀᾱλ·

Ὑλάξομεν κύνες ὅπλοις σοῖς ἡλ-
ἐστραμμένοις τοῦ κόσμου σου· ὅπλα τὰ
γαλῶν μου οὐ χρείαν ἔχουσι·
Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθ-
μάστωσε· πάντα τὰ θελήματα
ἐν αὐτοῖς·
Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν
μετὰ ταῦτα ἔσπευσαν· οὐ μὴ συναγω-

10

γοντὰσσωφρονισαὐτοῦμὴξαίμεσ
λθμ· οὐδοὐμὴμμιησθῶτοῦνόμο
μαὐτοῦμαὐτοῦμδιαὐχιλέσωμμου:
Κ Ε μβρὶστῆσὶμερομομίασμουὲ
τοῦπροτηρίουμου· σὺᾗὁαὐτοσκλ
θιᾳσῶμτὶὰωὶμερομομίαμμουὸτμό
Χοιμίαὐτῶνῶσπροσέμοίσμτοῖσιερα
πόστοισμου· ἰαὶγὰρἰὶμερομομί
σμουἱερατήσημοιᾶὶμ:
Θ υμογίσσοτὸμκῦτὸμσωᾗσάμτω
μν· ᾗδὲκαὶὅσαμυκτὸςὁπαίδκ
αμὴμνοὶμνῶφροίμου:~
Π ροσφερόμημτὸμκῦὁμόπατοίμμου
Διαπαμτὸς· ὁτὶὁκδοξιῶμμου
ᾗὶμίμαμὶσαμῶνῶ:
Διαυτοῦτοὰφραύθηὶἰαρδίαμ
καὶἰγμμάσαντολίγμῶσσαμου·
ᾗδὲκαὶἰσαρξμουἰαπαυσκημό
σειὐῶνλοῖσι:~
Ο τιοὐκᾳματαγήτῶστιὰωτυχῆ

στεφανοφορικὸν δ΄ ᾠδὴ ε΄

ἐσαὶ δίκαιον· οὐδὲ δόσις τὸ μόσιον
σοὶ δεῖμ διαφθορά·
ἐγὼ ὁρισάς μόσιον δοὺς ζωῆς· πρὶν
ῥοὰς σὰ σμᾶν ἀφροσύνων μᾶς τοῦ
προσώπου σου· τὸν πομπὸν τὸν δμὸν
τῶν δεήσεών σου σὰ στόλος :~

προεγχείρησις τῷ δ΄ ᾠδῇ :

ϛ΄ ἰσώκου σομ κε δικαιοσύνῃσ μου ις΄
πρός σχες τὴν δέησίν μου· ὁμοῦ ϛ΄
τῶν σαυτῶν προσάχνων μου οὐκ ἐμ
χείρισ δολίοις :~

ζ΄ κ προσώπου σου τὸ ἐριῖμα μου ἐξέρ
χοι· οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν μὰ
θύτητάς :~

η΄ δοκίμασας τὴν καρδίαν μου ὅτε
σκότωμ υκτός· δαπύρωσάς μ, οὐχ
ὑρεθήσ ὁμοὶ ἀδικία :

θ΄ ὅπως ἂν μὴ μαρτύσῃ τὸ στόμα μου τὰ
ἔργα τῶν μισθῶν· διὰ τοὺς λόγους
τῶν χειλέων μου ἐγὼ ὁδοὺς
σκληρὰς :~

Κ ἁμαρτίσαι τὰ δικαιώματά μου
ἐν ταῖς τρίβοις σου· ἵνα μὴ αἰσχυν-
θῶ ἐπὶ τὰ δικαιώματά μου:
Ε γὼ ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· εἰσάκου-
σόν μου κύριε· τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω:
Θ σωμάτωσόν μου τὸν ἔλεόν σου κατὰ τὸ
λόγιόν σου· καὶ ἀναπαύσομαι τὰ μαρτύριά σου:
Ι ἐν θλίψει μου ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον· καὶ
ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν:
Κ κύριος ἐμοὶ προσέχει· οὐ φοβηθήσομαι τί
ποιήσει μοι ἄνθρωπος:
Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς κἀγὼ ὄψομαι τοὺς
ἐχθρούς μου· τὸ θέλημα αὐτοῦ μὴ ποιήσωσιν
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπάγαγε ἐπ' ἐμέ:
Κ κύριος ἐμοὶ βοηθὸς κἀγὼ ὄψομαι τοὺς
ἐχθρούς μου· τὸ θέλημα αὐτοῦ μὴ ποιήσωσιν
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπάγαγε ἐπ' ἐμέ:

Ὑ πολλαὶ μόνμοι σὴ λόμοιμοι
εἰς θλῖψιν· καὶ ὁ σὴ σωτήριόν
οἰκτιρμόν σου ἀπόκρυφοις:
Λ μαὶ θλιθικὲ πρόφθασόν μαὶ
καὶ νῦν σκόλιόν μαὶ ῥῦσαι
τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβῶν·
ῥομφάίας σου ἀπὸ χειρὸς μτῆς χειρός:
Κ ε ἀπὸ ὁ μίγομαι ἀπὸ τῆς διαμέρισόμ
οἴτοις σὸν μτὴν ζωὴν αὐτῶν· καὶ τῶν
κειλιμμένων σου γεμισθήτω ἡ γα
στὴρ αὐτῶν· χορτασθήσαν υἱοὶ
καὶ ἀφῆκαν τὰ λοιπὰ τοῖς
νηπίοις αὐτῶν:-
Ε γὼ δὲ ἐν δικαιοσύνη ὀφθήσομαι
τῷ προσώπῳ σου· χορτασθή
σομαι ἐν τῷ ὀφθῆ
ναί μοι τὴν
δόξαν σου:
δόξα
θ
κά + β

εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυ τῷ δαδ · ἃ ἐ
λάλησε τῷ κῷ τοὺς λόγους τῆς ὠδῆς
ταύτης · ἐν ἡμέρᾳ ἐρρύσατο αὐτὸν
κς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν
αὐτοῦ · καὶ ἐκ χειρὸς σαοὺλ καὶ εἶπεν
ιζ Ἀγαπήσω σε κε ἡ ἰσχύς μου κς στερε
ωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ
ῥύστης μου :
Θ θς μου βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐ
τόν · ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας
σωτηρίας μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου :
Ἀ ἐπικαλεσάμενος αἰνέσω τὸν κν καὶ ἐκ
τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι :-
Π ερικατέσχόν με ὠδῖνες θανάτου · καὶ
χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με
Ω δῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με · προ
έφθασάν με παγίδες θανάτου :
Κ αὶ ἐν τῇ θλίψει μου ἐπεκαλεσάμην
κν καὶ πρὸς τὸν θν μου ἐκε
κραξα :

Ἡ κοσμικῶν αὐξήσου αὐτοῦ φωμιλῶ
μου· καὶ ἡ λαλιά μου ὑμῶν ἀπο
του, ἐσβέσθησαν ἐσταὶ ὡς ταῦτα :~
Κ αὶ ἀσαμάνθη καὶ ὁ μετρομοσάχμ ἐθμήθη
ἡ γλῶ· καὶ τὰ χείλια τῶν μόρασμε
ν ἐταράχθησαν καὶ ἀσαμάνθησαν, ὅτι
φρίγισθη αὐτοῖς ὁ θ̄ς :~
Ἀ μὴ ἐν ἰσχύι κατανοσθ ὁ μόργλη αὐτοῦ· καὶ
ὑπερήφανος ὁ πρόσωπος αὐτοῦ καὶ τα
φλῆσθαι·
Ἀ μὴ θρανιεῖ ἀμὴ φθησαν ἀπ᾽ αὐτοῦ· ὡς
ὁ κλιμὸς ὡς οἰσ καὶ ἰσταὶ ἐθυλή· καὶ
γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ :~
Κ αὶ ἐσθυλήθωσ χερουβὶμ καὶ ἐπτάφη
σαν· ἐπτάσθλήθωσ πνεύματι μέ :~
Κ αὶ ἐθθησκότος ἀπὸ λειψφλιῶν αὐτοῦ·
κύλισμα αὐτοῦ λίσκημὶ αὐτοῦ· σκο
τόμος ὕδατος ἐν νεφέλαισ ἀέρων :
Ἀ πὸ τῆς τημιγλίσθασ ἐμφάνωσιν
αὐτοῦ ἀνέβη ἡ λθον χάλζων

Καὶ αὐθρα ἀλκα πρός :~
Κ ἀὶ ὑμερόμ τ ἡσσ ὑμ ὁ ξ ὁ ὡσ οὖ ὁ κ σ̄ · ἰ α ὶ ὁ
Ἄ ἰ φ ος ὁ δ ὁ σ κ ε φ ᾳ μ ἰ ὼ α ὐ τ ο ῦ :~
ξ α ν α σ ᾶ σ ε ι λ ὁ υ σ ὑ μ ᾶ ς ἰ α ὶ ὁ κ ό ρ π ι σ ὁ μ α ὶ
π ο ύ ὸ · ἰ α ὶ ἁ φ ρ α ν σ α ὸ δ π ρ ή θ ω σ ε κ α ὶ
σ ω σ ᾷ φ ρ α ζ ὁ μ α ὐ τ ο ύ ὸ σ :~
Κ α ὶ ὅ φ θ ἡ σ α μ α ὶ τ ω ν τ α ὶ τ ὸ μ ὶ δ ι α ὐ τ ὸ μ
κ α ὶ α μ β ἰ α μ ύ φ θ ἡ τ ὸ θ ὁ μ ὁ β λ ι α ν
π ἶ σ ὁ ἰ κ ο υ μ ὁ μ ἡ σ ὁ :~
Ἀ π ὸ δ ὸ σ ὶ π ἰ μ ὶ σ ὁ σ ὸ σ ὁ υ κ ε̄ · φ ὼ ὸ ὁ μ ὼ
π ὰ σ ὁ σ ὸ σ ὰ μ ὸ σ ὁ ρ γ ἰ ὸ σ ὁ υ :
Ε ξ α ν α σ ᾶ φ λ ὁ μ ὸ ξ ὶ ὐ τ ὸ ὁ σ ἰ α ὶ ὁ ρ α υ ὁ μ ὲ ὁ .
π ρ ὸ σ ὁ ρ α ὐ κ τ ὸ μ ὲ ὸ ξ ὶ ὐ δ ι α ὐ τ ὸ μ π ὸ λ λ ὸ μ :
Ρ ὸ σ τ ᾷ μ ὲ ὸ ξ ἐ χ θ ρ ὸ μ μ ὁ υ δ ι ὼ α ὐ τ ὸ μ · ὃ
ὃ κ τ ὸ μ μ ὶ σ ὁ ὠ ὐ τ ὸ μ μ ὲ · ὁ ̓ π ἰ δ ᾳ ὁ ρ ὸ σ
θ ἡ σ α μ ὲ ὸ ὸ ρ ὶ σ ὁ μ ὲ :~
Π ρ ὸ σ φ θ α σ ά μ ὲ ὸ μ ὶ ν μ ὁ ρ α ἰ μ ᾳ λ ὲ ὸ σ
σ ὶ μ ὁ ὐ · κ α ὶ ἀ ν ὁ μ ὸ ὁ κ ὸ ἀ μ π ἰ α φ ἡ ρ ὸ
μ ὁ υ · ἰ α ὶ ὁ ξ ὶ μ ᾳ ὁ μ ὲ ἐ ς π ὁ μ α τ ὶ σ ὁ ν ὁ ὺ ·
Ρ ὸ σ ὰ μ ὲ ὸ ν τ ἰ ὃ · θ ὁ ρ ὶ σ ὁ μ ὲ · κ α ὶ α ὐ τ ὸ ὁ

προδώσῃ μοι κ̄ς καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύ
μνην μου· καὶ κατὰ τὴν καθαριότη
τα τῶν χειρῶν μου ἀντιπαρο δώσῃ μοι:
Ο τι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυ· καὶ οὐκ ἠ
σέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου:
Ο τι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ
ὠμην· καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐ
κ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ:~
Κ αὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ καὶ φυλ
ξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου:
Κ αὶ ἀντιπαρο δώσῃ μοι κ̄ς κατὰ τὴν δι
καιοσύνην μου· καὶ κατὰ τὴν καθα
ριότητα τῶν χειρῶν μου ἐναντίον
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ:~
Μ ετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ· καὶ μετὰ ἀν
δρὸς ἀθῴου ἀθῷος ἔσῃ:
Κ αὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ· καὶ
μετὰ διαστρόφου διαστρέψῃς:~
Ο τι σὺ λαὸν πτωχὸν σώσεις· καὶ ὀφθαλ
μοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις

ὁ τὶ σὺ φωτίζομ χμομμὸ κε ὁ υ̅ μου
φωτίζ τὸ σκότος μου· ὁ τὶ σὲ
ῥυσθήσομαι ἀπὸ πάρατηρίου· ἐμ
θεῷ μου ὑπερπηδήσομαι τεῖχος·
ὁ θ̅ μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ· τὰ λό
για κυρίου πεπυρωμένα· ὑπερασπι
στής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντ ἐπ' αὐτ
ὁ τὶ τίς θ̅ πλὴν κυ· ἢ τὶς θε πλὴ
τοῦ θυ ἡμῶν:
ὁ θ̅ ὁ ὑποζώσας μὲ δυνάμει· κ
ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου:-
κ ἡτοιμάζων τοὺς πόδας μου ὡ
σεὶ ἐλάφου· καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά μου ἱστ
λ διδάσκων μου τὰς χεῖρας εἰς πόλεμον· ἕ
ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς μῦ βραχίονάς μ
κ καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτη
καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου:
κ καὶ ἡ παιδεία σου ἀμόρφωσέν με εἰς τέ
λος· καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξ
θ πλατύνας τὰ διαβήματά μου ὑπο

κάπτομου· καὶ οὐκ ἐλαβήμαμεν τὸ
ἱκμήμου:
Κ ατταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ λή
ταμήτομαι αὐτούς· καὶ οὐκ ἀναστρέ
φήσομαι ἕως ἂν ἐκλίπωσιν:
Ϧ κθλίψω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ δύνωνται
στῆναι· πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου:
Κ αὶ ἐνεδυνάμωσάς με δύναμιν εἰς πό
λεμον· συνεπόδισας τοὺς ἐ
πανισταμένους μοι ὑπ' ἐμέ:
Κ αὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκας μοι μῶτο·
καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσα:
Ϧ κέκραξαν· καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς
κν καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτῶν:
Κ αὶ ἐλέπτυνα αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν προ
πρόσωπον πνεύματος· ὡς πηλὸν πλα
τείας ἐλέανα αὐτούς:
Ῥ ύσαι με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ· ἐφύλα
ξάς με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν:
Λ αὸς ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι· εἰς

φλκολιωδότιου. ἰωνικόκοσμου :
Υ ἰοιαμφότριοιδιάσωστόμοι· ἰοιαμφό
τριοιδπαμαιόθιοαιμιαιαἰχόλαμαμ
λωὸτοῦμτρίωμαμαιπτῶν :~
Ζ λῆκϛιαιάδμογλητοῦοὸδϛ· καὶ ἵππου θ
τωὸθϛτηλισσρῖγασμου :~
Θ δϛὸδιδοὶσὸκδιλιλιόφσόμοι· καὶ ὑ
ποτάξασμαὸισ ἐωὸάμδ :
Ο ῥάβδισμουὸδξέχθρῶμμουὸργίλωμμ·α
πὸτῶμὸβωαμιαιαωμὸβμαμὸβώὸδμιὲ ἵππω
σφσμδ· ἀωὸαὐμδρὸσάδίκουῥίσὶμδ·
Λ καὶαὐτοῦὸδξομιλογλιὸσομαίσοιὸδμὸβόθμε
σὶκὲ· καὶτῶὸμόμεαὐτίσουἰαμῶ :
Μ φαμώωμτὰσσρῖάσταὐμασιλόωσ·
καὶ προιῶμὸβόλβοστῶὸχῶαὐτοῦ :~
Τ ῶὸδϛδ καὶτῶαωρμαπιαὐτοῦὸβωσ
φῶμοσ :~ δόξα
ιϛ Ὁ ἐισὸτὸτέλοι ψαλμὸισὸτῶὸδϛ·
ὸὠωὸισὸδιλιγοῦωταιδὸξαμθῦ· ποίη
σιμδὲχειρῶμαὐτοῦἀμαωὸμμήτοφ
ῥέωμω :

Η ημέρα της μεγάλης ἐκείνης ἡμέρας
μυζμυκτὶ ἁμαρτήμασιν:
Ο υκεισὶ μαμαὶ οὐδὲ μόνοι· ὦ μοῦχλω
κούομται αἰφνω μαὶ αὐτῶμ:~
Ι σωσαὶ αμπλὶω γλὶω ὄξὴ λθεμὸ φθόγγ
φυτοῦμ· λαὶ ὡς τὰ ὠδραυτω πλὶσοὶκυ
μυζμὶ ησταὶ ρλίματαω αὐτοῦμ:
Ε μτοῦλὶμὸ ὀθθο τὸ σλὶλω σμαὶ αὐτοῦ· ς
φυτὸ σοῦ σμμφὶος ὀκ ωορυόμεγ ος
ὀκ ωαρουαὐτοῦ:~
Λ γαμμὰ σθαὶ ὡς γὶ ᾶς δραμὰ μὸ δομ· ὦ
ὡὰλ κρου τοῦ οὦω οῦλὶ ὄξοδος αὐτου·
τὸ καταμπλημα αὐτοῦ· ὅσως ἄλ κρου
τοῦ ουρα μοῦ:
Κ αὶ οὐκ ἀτὶ μὸς ἀτω ολερυ σλὶσθαὶ τλαὶ
ὑρὶ μλω φυτοῦ:
Ο μόμος λῶ ἁμα μος ὁ πλὶ αρ ὀφ ω μτυχε
λὶ μαρ τυρὶ αλῶ ω λὶ φὴ σοφὶ ζ ουσ τω
μλὶ ωλω:~
Τ αὐδὴ λαὶ ἁμαρ τωλῶ ὁλβὰ ὰ ἀφρὰ μ

καρδίαμ· ἡδὺ τομλικῦ τὴμαυλὸν
φωτίζουσαὸφθαλμούς·-
Ὁ φόμοςκῦἁγὸςδιαμὲνμοίζσαὶὁμὰ
σὶὁμος· τὰκριτὰκαὶδικαιωμάτα
δελίκαιαμὲνάπαντατοαυτό·-
Ϛ τὰ ἐπιθυμητὰὑπὲρχρυσίομκαὶμέ
θομτίμιομμακρῶν· καὶγλυκυτὸ
ρωὑπὲρμέλικαὶκηρίομ·
Κ αὶγὰρὁδοῦλοσσουφυλάσσεταὐτὰ
ὲμτῷφυλάστειμαὐτὰαἰτιαπολ
σὶς πολλή· παραπτώματατίςσυνή
Ϛ κτῷμὴρύφίσμμουκαὶἀπὸκρυφέωνσόμὲ
καὶἀπὸἀλλοτρίωμφείσαιτοῦδούλ
Ϛ σμὲμήμουκαταυκυριεύσωσι τότε
μωμοιὸσόμαι· καὶκαθαρισθήσομ
ἀπὸἁμαρτίαςμεγάλης·
Κ αὶὸσομταιἀρέσάιδοκίαμτὰῥήματοῦ
στόματόςμου· καὶἡμέλετίλτιλῶ
καρδίασμουἐμώπιόμσουδιαπαντ
Κ Ε βοηθέμουκαὶλύτρωτάμου·-

ἐπὶ τοῦ κ τῆς κοιμήσεως τῆς κοιμήσεως θεοτόκου.

Ἐστὶ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ
Παρακούσαι σου κ̄ε ἐν ἡμέρᾳ θλί- ιθ
ψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄ- ι
νομα τοῦ Ἰακώβ:~
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου· ϛ
ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου:~
Μνησθείη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὁ
λοκαύτωμά σου πιαίνοι:
Δῴη σοι κ̄ε κατὰ τὴν καρδίαν σου· ϛ
πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρῶσαι:
Ἀγαλλασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· καὶ
ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυν-
θησόμεθα:
Πληρώσαι κ̄ε πάντα τὰ αἰτήματά
σου· νῦν ἔγνωκα ὅτι σέσωκε κ̄ε τὸν χρι-
στὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτῷ ἐξ οὐρανοῦ
τοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυνάμει σωτηρίας ἡ δε-
ξιὰ αὐτοῦ:
Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπ- ιβ·
ποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μνσθ

κεφάλαια :-

Α περὶ σωφροσύνης καὶ ὅτι οὐ δεῖ
μᾶζαν δὲ αὐτῇ μὴ καὶ αὐτοῦ ῥηθῆναι μὲ

Κ ε σὺ σὸν τὸν μοναχὸν καὶ διακούσον
λόγων ὃν εἶπεν αὐτῷ ἡμέραν τινὰ καὶ
νοθεύσε :-

κ ε ἐν τῇ πίλοι ψαλμὸς τῷ λαλ :

Κ ε ὃν τῇ διηγήσει αὐτοῦ διαφόρων θλίψεων
ὁ μοναχός. καὶ ὅτι τὸ σωτήριόν σου
ἐμμελετᾶται σφόδρα :-

Τ ὧν ὅτι θυμίαμα τῶν λογισμῶν αὐτοῦ
ὀδμὴν εὐωδίας. καὶ τῶν θερμῶν μὴ

Ο ὑπερόπτου εἶναι αὐτὸν μηδὲ ἀμελεῖν
χρὴ τοῦ πταίειν. ὅθεν καὶ διὰ τῶν κρ
ἐμπαιγμῶν αὐτοῦ φόβῳ ἐμελέτησεν τὴν

Ζ σωτηρίαν αὐτοῦ καὶ ὅτι ἐν τῷ ἐκλιπεῖν
ἐκ τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν ἐν τῷ ἀέρι

Η ἐμποδίζονται ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων δαιμόνων
κ ἐκεῖθεν ἀπαλλάττεται ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀγγέλων

ὁ τὴν δόξαν αὐτοῦ ἀγαπήσασιν ὁμοίως αἱ
φθορὰ ἀφθαρσίαν αὐτὸν μᾶλλον χαρίσεται
τῷ τοῦ παρόντος:

ὁ τὸ μαστίγωμα τὸ ἐκούσιον τοῦ κυ· καὶ ἡμῶν
τὸν ὀλέθριον τοῦ υἱοῦ οὐ μεμισήκαμεν:

ὁ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ τοῖς ἀγγέλοις
σου ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς
καὶ ἀσθενεῖς:

ὁ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ τὸ ἐκούσιον ἀγαπήσας
ἀξίωσον καὶ τῆς παρουσίας αὐτοῦ:

Κ ὁ μὴ ὀργὴν αὐτοῦ σου τὴν δικαίαν
καὶ κατὰ φύσιν αὐτοῦ τὴν:

Τ ὁ μὴ ἀναστάσεως ἐλπίδα ἔχων τὴν
πρὸς Χν καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ
ἀφθαρσίας:

ὁ ἐκ μιᾶς ἀνθρώπων· διάφορα
ἐκ τοιαύτης ἀρχῆς:

ὁ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἀγαπήσας· ὅτι τὸ
πρὸς Χν ἀπολαύσεται ἀναστάσεως:

15

γ΄ Ἰσοθλιπτικὲ σὺ τὴν δυναμιζόσου· ἀόρ
ασμενιαὶ ταμοῦμεν τὸν δυναστάσαντά με·
τὸ τέλος γὰρ περὶ τὴν ἀνθλίψεως τὴν
ἐσθῆτα: ἀλλ᾽ ἐστὶν ἀλλ᾽ ἐστὶν :

κδ΄ α΄ Ὁ θεός μου σὺ εἶ καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· ὁ θεός μου
καὶ ὑψώσω σε :~

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι
τῶν παραπτωμάτων μου :~

Ὁ θεός μου κεκραύγασα πρὸς σὲ καὶ οὐκ
εἰσήκουσάς μου· καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς
ἄνοιαν ἐμοί :~

Σὺ δὲ ἁγίασον τοὺς κατοικοῦντας ἐν τοῖς
οὐρανοῖς :~

Θ΄ Ὡς σοὶ ἐλπίσαντες ἐσώθησαν· ἐλπί
σαντες καὶ ἐρρύσω αὐτούς :~

Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν· καὶ ἐσώθησαν·
ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐκ κατῃσχύνθη
Θ΄ γὰρ δέησίς μου ἐν ἐλέει καὶ οὐκ ἀκαίρως· ὁ μὲ
σος τοῦ ἐλέους καὶ ἐξουθένημα λαοῦ :
Πάντας οἰκτείρων τοὺς ἐν πλάνῃ· ὁ ἐξάγων κτλ

ρισαμεν· δραμησωμεν χειμαρρικαι μη ζωωκεφ:
Η ρπισθμιθωιεμ· ρνσαλλωαυτ ζωσωτ αυτο
τι θελι καιτοκ:
Ο τι συ ζο δικαιασασμο δικ γαυταρσ· λι δελ
τωι σμου απο μαχαιρ τι σμου:
Ε πι σε διορρι φημ δικ μρας· λπο ταρι μ
θ εμου ζ συ· μλι αι ωσ ο φησ λπε μου· ο τι
θμι ζ σαγγ ελ ο τι δικαι μο ι ωσ η θωμ μοι:
Π ο ρι δκυ λιμ ωσαμ μο· μο χοι ωσ λλοι·
ναυ ροι ωσ ιομ α ωσ ρι εχομ μο:
Η μοι ζαμ δω δεκ α το φο μαι αυτ ωμ· ωσ
λδ ωμ αρ ωσ ζ ωμ λιαι ο ρυο μβμο σ:
Ω σ ζ ιδ ωρ ο ξ ζ χιθ λιαι δι α σκορ πι σθλ
παν τα τα ο σ ωμου· ζ ομι λιθ λι λιαρ
δι ωμου ο σει κηρ ς τλι κο μβμο σ ομ
με σο τλ ο σκοι μα σμου:
Θ χιραμ θλι ω σσ ο ζ ρα κομ λι ι χο μου·
και λιγλ ω σσ σαμου κ ο κ ο λλι ται το
λαρ υγ γι μου· και εις χω ω θαυμα σ ου·
καπη γα ο μο:

Ὃ πεπείρασαμεν λόγῳ καὶ οἱ
μαθηταὶ ἡμῶν ἐργῳ ὁμοίως
ἔργα χειρῶν μου καὶ ποίημα
χειρίθεμεν καὶ τὸ ὄφθαλμοῦ αὐ
τὸ δὲ καθημάτισαν καὶ δωρεὰν
ὁρίσαμεν τὸν ἑαυτοῦ αὐ
καὶ δωρεὰν μεμισθωμένοι
Ὃ δὲ καὶ μεμαρτύρωκεν τὴν ψυχὴν
ἔθηκεν· ὃς τὴν ἁμαρτίαν μου πρόσ
Ὃ σαι ἀπὸ ὁρόμφαίας τὴν ψυχήν μου
καὶ ἐκχεῖρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ
Ὃ σου μου ἐκ κρόματος λόμτος· καὶ
πὸ κεφάλου μου μονοκερώτων τὴν τα
πείνωσίν μου :-
Διὰ γλώσσαν τὸ ὁμοίωσον τοῖς ἀδελ
φοῖς μου· ὁμμὲ σὺ θελήσας ὦ
μνήσθης :-
Ὁ ἰφοῦ μὴ οἱ τὸ μῷ· αἱμὰ δὲ πεφῶτον
ἅπαν τὸ σὰρ μα ἰαὶ ὁ δοξάσατε αὐ
φοῦ ὁμὲ σὺ θελήσας ἀπὸ αὐτοῦ ἀπὸ τὸ σὰρ

μαὶ ἰσραήλ:

Ο τί οὐκ ὄξους δεδόμασθαι μοῦ δὲ πρόσεσχεν
χθὲς τὴν δεκάτην τοῦ πάσχα:~

Ο υδὲ ἀναβάτριβε τὸ πρόσωπόν μου αὐτοῦ
ἕνεκεν μοῦ· καὶ ἐν μὲ τὸ κεκράγμαι μὲ
πρὸς αὐτὸν μή ὀλίκου σὲ μου:

Π αρὰ σοῦ ὁ δώσαι μός μου ὁ μὲ κλημσίαν
μεγάλην ὄχομολογήσομαί σοι:~

Τ ὰς ἐξαχάς μου ἀποδώσω ἐν μοῦ πίον τῶν
φοβουμένων μ αὐτόν· φάγονται πένη
τες καὶ ἐν μπλησθήσονται· καὶ αἰνέ
σουσι κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν:~

Ζ ήσονται καὶ καρδία αὐτῶν μή σαι αἰῶνα
ἐπ αὐτούς· μνησθήσονται καὶ ἐπι στρα
φήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς:~

Κ αὶ προσκυνήσουσιν ἐν ὠπιόν μου πά
σαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· ὅτι
τοῦ κυρίου ἐστὶν ἡ βασι λεία αὐτὸς δεσπό
ζει τῶν ἐθνῶν:

Κόπον καὶ μόχθον ἐχει λέγε δή.

ε΄ Φαρμακὰ προσβλώμησαν μαύτω οἱ
ωἱ ομαστιὸς γλῶσ· ὁμώ ωτομάυτοῦ πε
πασοῦν ται μαύτω οἱ ιματα μαίηοη
τω ἁς γλῶν :-

κ Καὶ ἱ· τυχὴ μόυ αὐτῶ ζῆ· ιαὶ τὸ ωσρμ
μου δουρὰσ ἑαὐτῶ :

λ΄ μαρμήσ ἑαι τῶ ιῶ γομ ὸὰ ἱ ὸρ χομ ὴ
καὶ ἀμ μαρμ ροῦ σι τιὼν δ ιαι ο σιώ ιων αὐ

λ ᾳῶ τῶ τα χθ ιν σομ ὴ μ ὴ ωο ὁμ ὸ ωσ οἱ ιασ θμ ὸν κ
ψαλμὸς τῶ δαὰ

κβ ι Κ Ϲωσ οι μαί μ ὴ μ ὲ ιαὶ οὐ δ ὲ μ ὲ ἐ ξ ὸρ ηϲ
ε΄ ϛ΄ ιϲ τό· ωσ μ χλόηϲ ὁ κεῖ μ ε κ αὐ τω κ ή μ ω
ζ΄ ωὶ ὑ δ ατοσ αἰ μ α σω αύ σω σι ὸ ξ ὸ θρ ο ιὸ
μ ὸ· τιὼν τυχ ιω ὼ μ ου ὁ ωα ὰρ ο ιὸ μ ὸ δ ὴ
γ ιν ο μ ὲ ν δ ὲ ωὶ τρ ίω ν ο ιν δ ιαι ο σιώ ιν ο ϛ :
η΄ μ ὸ κ ω μ τοῦ ὁ μ ὸ μ α τοϛ αὐ τοῦ ὑ δ αμ γ ὰρ ἰα
πορ ἀν θω δ ὴ μ ὲ ν ω σ κι ὰϛ θ α υ μ ά τ ου :-
θ΄ υ φ ου ν ἡ θ ὲ σ ο μ αι ἰ α ἰ α ὰ ὁ τ ι σὺ μ ὲ ἐ ὼ
ἐ ι· ἰ ῥ ά ω δ ο σ σου ἰ α ἰ ἰ ω α κ τ ὴ ρ ί ω σ
ω ὐ τ ά μ ε ν ω σ ἀρ β ι ὰ ν ω ν :-

προσθήκη δηλοῖ καλῶς.

Ἡ τοίμασον δμῶς τὸ μόριόν μου τραχύ
ζ ἐξ ἁμαρτίας τὸ μθλιυόμενόν με:
Θ λίπασμας ἐμβραίως τὰ ὦτά μου τῆς ἀφῆς
μου· καὶ τὸ ὠστήριόν σου μεθύσκο
μεθῶ σὲ λιμπρᾶτί φῶ:-
Κ αὐτὸ ὅλεθρός σου κατα διώξῃ μεθ ὧν
σας τὰς λιμπρᾶς τὰς ζωὰς μου· ὡς
κατοικῆμεθ ὁμοίως ὧν εἰς μακρό
τητα λιμπρῶν:
εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δᾶδ τῆς μιᾶς
σαββάτων:
Τ οὗ λῶ λιγλὶ καὶ τὸ ωμφόρα μα αὐτῆς· λὶ κε
οἰκουμενῆ λὶ καὶ πᾶν τὸ οἰκοῦν
τας ἐν αὐτῇ:
Λ ὅτος ἐθεμελίωσεν αὐτὸ μ ἐπὶ τοὺς
καὶ ἐπὶ ποταμοῦς λὶ τὸ ἑτοίμασεν αὐτὴ:
Τ ὶς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ λῶ· λὶ τὶς
στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἀθῶος
χερσὶ λὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ:
Ο σοὐκ ἔλαβεν ἐν ματαίῳ τὴν ψυχὴν

αὐτοῦ· καὶ οὐ μὴ μόμοσθμ ὀπὶ δόλ
ῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ:
Ὁ υποσλήτ ἡμαὶ δι ρμήαμ τωαρ ὰ μῶ μα
ὁ λθ ημοσύω μω τωαρ ὰ θῦσρ c αὐτοῦ
Ἀ υτ μ ἡμ ῥμβ ὰ ζ μ τοῦ τω τὸμ κμ·
ζ μ τοῦ τω τὸ τωρ ός ωω τοῦ θῦ
ἰακ ὼβ:
Ἀ ρατε τύμας οἱ ἀρ χμ τω ὑμῶμ· μαὶ
ὁ παρ θμ τε τύμαι αἱ ώμ ιοι· μαὶ ἡ ἀ
λ ὰ ξ ατ αι ὁ υαστμ ὰ τ μῖ ο δόξ μο:
Τ ίσ ὰ ξ ι μ οὗτος ὁ υαστμ ὰς τ μῖ ο δόξ μο·
κ ῦ μ ρατ ωὸς μαὶ δ ω ατὸς· κ ς δ ω α
ὁ μ ω λόμ ω:
Ἀ ρατε τύμας οἱ ἀρ χμ τω ὑμῶμ· μαὶ ε
παρ θμ τε τύμαι αἱ ώμ ιοι· μαὶ ἡ σθ
λ ὰ ξ ατ αι ὁ υαστμ ὰ τ μῖ ο δόξ μο:
Τ ίσ ὰ ξ ι μ οὗτος ὁ υαστμ ὰς τ μῖ ο δόξ μο
κ ῦ τῷ μ δ ω ά μ ε ω μ ὰ ὐτοῦ ὰ ξ ι μ οὶ ὰ
σ ι λ ὰ ο τ μῖ ο δόξ μο:
δ ὁ ∴ κ ὰ ῦ τ:

προσευχὴ τῷ δαὰλ :

Πρόσσχες ἰλαρὰ τὴν τυχλόν μου· ὁ θς̄ κᾱ ῑ
μου δὸς σοὶ τὸ ἐλαίῳ μου χρῖσαι με
θλῖψις τὸ μαι ὠμου :

Μὴ δὲ καταφλασάτω σαμέ οἱ ἐχθροί
μου· καὶ γὰρ σαμὲ τὸν οἰκτειρόν τα
τὸν σὸν, οὐμὴ λασαι αχω θῶσίμ :

Ἀισχυνθήτω σαν οἱ ἀμοιμοῦντα δια κε
μὸν· τὰς ὁδούς σου κ̄ε γνώρισόν μοι
καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με :

Ὁδήγησόν με ὅτι τὴν ἀλήθειάν σου
δίδαξόν με ὅτι σὺ εἶ ὁ θ̄ς̄ ὁ σω̄ν μου
σὲ ὑπομένω ὅλην τὴν ἡμέραν :

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κ̄ε καὶ
τῶν ἐλέους σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσί
ν· ἁμαρτίας μου καὶ ἀγνοίας
μὴ μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθη
τί μου σύ :

Ἅγιος καὶ δίκαιος ὁ κ̄ς̄ ἡμῶν διὰ τοῦτο

φὸς λιαὶ ἀθλιὸς ὁκ̄ς:~

Δ ιαπούτομομοθθλιόσ ἀμαρ̄τάμομτα
ὁμὸ δω̄· ὁδλιγλιόσ ωραὰς ὁμιρίσει·
διδόξ ωραὰς ὁδοὺς αὐτοῦ:

Π φόσαι αὶ ὁδοὶ λῶ ὅλβος λιαὶ ἀμή θα ω· Τοὶς
ὁκ̄ζ λιτοῦσι τλὼ διαθλίλιμωαὐτοῦ
καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ:~

Θ μβκ̄μ τοῦ ὁμόματός σου κ̄ε λιαὶ ἰμάθλ
τλτλιὰ ἀμαρτίαμου, πολλὶ γάρ ἐστι:

Τ ίς ἀτλιμάζ̄ος ὁ φομούμβμος τὸμ κ̄μ· μο
μοθθλιόσ αὐτοῦ ὁμὸ δω̄ λῖ ἱρ ἐίσαντο:

Η ψυχλὶ αὐτοῦ ὁμ ἀμθοῖς αὐ λιοθλιόσται
καὶ τὸ σωτ́ρμα αὐτοῦ λιμηρομομή οἰτλ

Κ ρατα ίωμα κ̄ς τὸ μφομουμβμ ἀμ ἀπο
καὶ λὶ διαθλίκ λιαὶ ποῦ ὁλμ ὁσ σὰ αὶ ποὶσ

Ο ἰὸ φθαλμοί μου διανα ἀμ τὸς ωρὸς τὸν
κ̄μ· ὁτλ αὐτὸς ὁκ̄ ἀπαύδ ὁκ̄ ωμί δοσ
τοὶς ωὸ δας μου:

Ε ωὶ μβλομ βώβ ζμὲ λιαὶ ὁλθίλισομμ· ὁτλ
μομογβμὶ λὸς λιαὶ πτω χὸς ἐἰμὶ ἐγώ:

ἀντίλαψόν μου κατὰ ἀδικούντων με πρόσωπον.

Λιθλίβησάν με ὡσεὶ διὰ σμύρνης θλιβήσαν· ὅκτω δὲ μάρτυρές μου ἐξήμβλυναν·

Ἐδεήθην τὰς ταπεινώσεις μου καὶ τὸν κόπον μου· καὶ ἀφέσεις πάσας τὰς ἁμαρτίας μου·

Ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ὅτι ἐδικήθην φλιάς· καὶ μίσος ἀδίκως ἐμίσησάν με·

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἤλπισα σοί·

Καὶ οἱ καὶ ἀνθέξονται μου ὡς κολλώμενοι ὅτι ὑπομονή μου εἶ σύ·

Τρόσεχε δὲ τῇ μιᾷ λόγχῃ τῶν θλίψεών μου· τῷ ἁλὶ ψαλμός·

Κρῖμον μοι κέ ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· καὶ ἐλπίδι τῷ ἀδόλῳ σοι ἐποιήθην· κέ ῑ

Δοκίμασόν με κέ καὶ πείρασόν με· πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου·

Ὅτι τὸ ἔλεός σου ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστί· καὶ ἀληθεύσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·

Ο Ἀκόκ αὐθισαμεὰ σωδρίουματαιό
τητος · καὶ μετὰ παραμοιωτοῦμού
μὴ ἀσθλθω :-
Θ εἰσιοσαὶ δικαιοσύναμτοῦμερασμόμ
Καὶμετὰ ἰσοβοῦμοὺμὴ ἰκαθίσω :
Η ἰδομαὶ δημάδωοις τὸ χείρασμου · καὶ
ἰωὴμόσσο τὸ θυσιαστήριόμσουκε :
Τ οὐ ἀκοῦσαιμεφωμὴν αἰμάδοσόσου
Καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμά
σιάσου :-
Κ ε ἠγάπησα εὐσχῆμόν οἴκουσου · ς
τόπομσκηνώματοςδόξησου :-
Μ ἠσωναπολέσησμετὰ ἀσεβῶμψυχὴν
χιώμου · καὶμετὰ ἀνδρῶμαἱματω
λὴν ζωὴμού :-
Ν ἐν χερσὶμαὶ ἀνομίαι · ἰδεξιὰ αὐτ
ὸπλήσθηδώρων :
Ξ γὼδὲ ἐνἀκακίαμουὁπορεύθην · μὴ
ῥυσαίμεκε καὶ οἰκτίρησόμμε :
Ο ποὺσμουἀπὴνἐνὀρθότητι · ἐνἐκκλησ

μεταποιήσω δὲ ἀλλὰ χθεσινὸν ὑποταμνόμενος.

σὶ αἰσχύνης ὅλης ὁσφῦν κε :~

φαλμοὶ τῶν ἁγίων πρὸς τὸν χριστὸν ἡμῶν:

Κ ς̄ φωτισμός μου καὶ σωτήριόν μου τίνα φοβηθήσομαι: κ̄ς̄ ῑ

Κ ς̄ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω:

ἐν τῷ ἐγγίζειν μοι ἐπὶ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου· οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον:~

ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν τούτῳ ἐγὼ ἐλπίζω:

Μίαν ἠτησάμην παρὰ τοῦ τούτην ζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου:

Τοῦ συνιέναι με τὸν τρόπον ταῦτα· καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ:

Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ

καὶ κόμμου· ὁ κόπτων με κόψεται
κρύφα τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ὁ μὴ σὺ
τρώσας με:

Κ αὶ μὴ ἰδοὺ ἅψασθε κεφαλῆς μου ἀπὸ
χλροιόμου· ὁ ἐλεήσας καὶ ὁ θρέψας ὁ μὴ
τὴν σκηνὴν αὐτοῦ θυσίαν αἱμάσσων
καὶ ἀφαγμοῦ:

Ἀ σωσάτω τὰ ὦτα· ἃ σὰ κούσομαι κε̄τ
φωνῆς μου λιτῆς· ὁ κέκραξα· ὁ λόγη
σομβὲ καὶ ἃ σὰ κούσομαί μου:

C οἱ ἃ σωμηλιαρδίαμουκῷ ζητήσω·
ὁ ζητήσατε τὸ πρόσωπόμου· τὸ
πρόσωπόσουκε̄ ζητήσω:

Μ ὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόσου ἀπ'
μοῦ· καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ
δούλουσου:

Β οηθός μου γένοῦ μὴ ἀπόσκορπίσῃς
Ὁ καὶ μὴ ἀφῇς καταπίστωσόμε ὁ θ̄ὸ σωτήρ μου:
Ο τί ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλι
πόν με· ὁ δὲ κ̄ς προσελάμβάνόμου:

πλεόνως λονίσῶμεν ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μου ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλιάσονται ὀστᾶ ταπεινωθέντα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀνῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ θεός, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, ἵνα οἰκοδομηθῶσι τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

19

τῷ ἁμαρτωλῷ μ· καὶ μὴ ὀργιζομένου
μου μὴ δικαιώσῃς με·
τ φλογμὸς οὗτος διέρρηξεν μέσον αὐτῶν μ
σιν αὐτῶν μ· καὶ καὶ δὲ ἐν ταῖς καρδί
αις αὐτῶν μ :-
Δ ος αὐτοῖς κε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν μ· κα
κατὰ τὰς πονηρίας τῶν ἐπιτηδευ
μάτων αὐτῶν μ :-
Κ ατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν μ· ἀπό
δοτος τὸ ἀντάποδον αὐτοῖς· ἀπόδος
ἐπιστροφὴν αὐτοῖς :-
Ο τι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυ· καὶ εἰς
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· καθε
λεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτ
Θ υρίγνιτος κε ὁ τιμῶν σε τῷ σῷ φό
βῳ τῷ ἁγίῳ σου· κε ὁ ποιῶν τὸν
ἐλεημοσύνην σου :-
Π άντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ
ὀνόματι κυ ὅτι ἠμυνάμην αὐτ
μου· καὶ ὅκ ἐβλίματός μου ἐξομο
γήσομαι αὐτῷ :-

μὴ καμηλέπαρ τῷ χαμηλὸ κέρδος δηλοῖ.

Κ Ϛ ἱεραταίσωμεν τοῦμαρὺαὐτοῦ· καὶ
ὑποδραμοῦμεν τὸν σρι ὦν τ χῦ αὐτ ὰ:
Ϛ ὡσσομὲν τὸμλαοῦμσουεαὶ ὡς λόγιονσομ
τὴν ὠμηρομομοῦμσου:
Κ αὶ ποίμαμομαὐτοὺσεαὶ ὑπερμαὐτοὺ
ἔως τοῦαἰῶμος:
ψαλῶμὲν τῷ δ̄ᾱ̄δ̄ ἐξόδου ικηνῆς:
μάλιατα τὸν ἱὸν ἡὸν θῦ: κ̄η̄
μάλκαπε τὸν ἱὸν ἡοὺσιρσὼν: ῑ
μάλιατα τὸν ἱὸν δόξαμεαὶ τιμὴμ· ὁμά
καπε τὸν ἱὸν δόξαμὁμόμεαυτιαὐτοῦ:
Π ροσκυνῆσατε τὸν ἱὸν ὁμαὐμὴφθαναὐτ
φμὴκῦ ὁπὶ τὸμὑδαὐτωμ· ὁ θ̄ς τὴσδό
ξηςὁμῶμ τηςθ̄κ̄ὁσὶ ὑδαὐτωμ πο
φμὴλῶ ὁμὶχνὶ· φωμὴκῦ ὁμμεγαμο
φμὴκῦ σωτρίυομτοσκόδρου· καὶ
σωτρίτειαᾱ̄ τοὺσκόδρουσ τοῦμεγα
Κ αὶ λοιπὴ αὐταὶ ὡς τὸμμόχομ τοῦμ
ιαμομ· καὶ ὁ ἡγιασμένος ὡς ὁ ἀρὼν
μομοκορῶτωμ:

Ἀπὸ χώρας τῆς ἁμαρτωλοῦ ἕως ἀνδρὸς δικαίου.

Φ ωμὶ κῦ διακόπω τοσφ/ρᾶγω σου ἐ
φ ωμὶ κῦ σισσόμτος ὁρίγμου· καὶ
σισσόσφ κ̄ς τὴν ὁρίγμου μὲ ἀδικο
φ ωμὶ λῶ λεσπαρτι ζομὲν μὲ ὁράφοισ
καὶ ἀποκαμύτφ δρυμοῖσ· καὶ ὁμ τῷ
μα αὐτοῦ πᾶς τισράλ δόξαμ :
Κ ς̄ τὸμ καταλιμσιὸμ κατοικιεῖ· καὶ κ
θιεῖται κ̄ς μασιμόσφς τὸμ αἰῶμα:
Κ ς̄ ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δῶσφ· κ̄ς ὦ
λογήσφ τὸμ λαὸμ αὐτοῦ ἐν εἰρήμη:
ψαλμὸσ ὠδῆσ τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴ
κου· εἰσ τὸ τέλοσ τῶ δαλ :
κ̄θ Ὑ τάσσω σε κ̄ε ὅτι ὑπερασπίσθης καὶ οὐ
ῑ κ̄χάφραμας τοὺσ ἐχθρούσ μου ἐν ὑμῖ
Κ ε̄ ὁ θ̄ς μου ἐκέκραξα πρὸσ σε καὶ ἰ
άσομαι· κ̄ε ἀμήγαγεσ ἐξ ἄδου τὴμ ψ
χήμ μου· ἔσωσασ με ἀπὸ τοῦ μὴ κατα
βαίμτοσ εἰσ λάκκομ :
ψ άλατε τῷ κῷ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ ἐξομο
λογεῖσθε τῇ μμήμῃ τῆσ ἁγιωσύμη
σ αὐτοῦ :-

Ὁ τι ὀργὴ ἐμὴ τὸ θυμό αὐτοῦ καὶ ζοο
λὴ ἐμὴ τὸ θελήμα τι αὐτοῦ :~
Τὸ ἀσθρᾶς αὐ μοθλιόσαι ἡμᾶς θμεσ .
καὶ ἁς τὸ πορεϊαγγίασις :
Ἐγὼ δὲ ἁς τὸ ἐμὴ τὴ ἀνθλημία μου οὐμὴ
σαρὰλιὸ ἁς τὸ μαὶ ὸμου :~
Κ Ε ἐμὴ τὸ θελήματί σου παρ ὸχου τὸ
καλλ ἁ μου δώαμιμ · αὐσὰρ βιασ τὸ
περ σσο πόμσου καὶ ἁ ἐμὴ λίθημ τὰ ραμῦ :
Π ρὸς σὲ Κ Ε κεκρ ὸχομαι λιὰ πρὸ στὸμ
θῦ μου δὴ θήσομαι :
Τ ίς σὸ φ ὸμ ἁ αἰμὴ τὸ αἵματί μου ὐμῶν τὸ
κατα αἰμεῖμμὸ ἁ σθιαφ θορᾶμ · μὴ
ὄχομορ γὴ ἰσθαί σοιχοῖσ . λιὰ ὠλ βὸ ἁ
τὴ ὠλὴ θᾶμ σου :
Η κουσε Κ Σ καὶ ἡ λ ὸ ἰσ βίμ · Κ Σ ἁ ἐμὴ θὴ
βοὴ θὸσ μου · ἁρ βιασ τὸμ κοπ τὸμ μὸ
ἁς χαρὰμ ὸμοί · διὸ ρρὴ ξασ τὸμ σὰκ
κομμου λιὰ περι ὸζ ωσασ μὲ ἄφροσ :
Ο πὸσ αὐ τὰμ ησοι λὶ δὸ ζαμου λιὰ οὐμὴ

ὑπομονὴν δὲ κοὶ τὸν Δαυὶδ λέ-

Καταμνησθῆ· κε· ὁ δὲ μου ἡ στόμα ὁσίου μα
ὁ ἐλογήσω μαὶ σόν· δέξα
εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαὶδ· ἐκστάσεως·
λ ῖ ῶ τοῖς κε· ἵλεως ἔσομαι μὴ ἵνα παιχθῶ φ
ἵνα τί στόμα ἄσωμαι:
ῶ μὴ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με κ
λοῦμαι:
Κλῖνον τὸ ὠρός με τὸ οἶς σου τάχυνον μὴ
ὁ ἐβλάβημεν· γενοῦ μοὶ ἡς θῦ τῶν
ραστηρίων· καὶ εἰς οἶκον καταφυ
γῆ τοῦ σῶσαι με:-
Ο τὶ μεγαλύνθημέν καὶ καταισχύνη μὴ
ἡ σύ· καὶ ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου ὁ
δηγήσῃ με καὶ διαθρύπτῃς με:
ῶ ἐξάξεις με ὃκ παγίδος τάυτης ὅ
κρυπτόμενοι· ὅτι σὺ ἡ ὁ ὑπερασπιστής
μου κε· ὡς χείρας σου παρατιθήσο
μαι τὸ πνεῦμά μου· ὃν ἐλυτρώσω με κ
ὁ θὸς τῆς ἀληθείας:
ῶ μίσησας τοὺς διὰ ῥῦ φυλάσσοντας μα

ταῦτὴν ταῦδιαυκδμιῶ :~
Ε γὼ δὲ ὅωι τὼ λιῶ λήστωι σου· ἀφαμιάσοῦ
καὶ ὦ φραμθήσομαι ὅτι πῶ ὁλόθρῦσου :
Ο τὶ ὅωτεῖ δῶ ὅωι τὴν ταπεί μωσίμου·
ὅσσας ὁκ τῶμαμ/κῶμτ ὑτυχιῶ ῦ·
Κ καὶ οὐσωὁκ μῆσάς μὲ ὁ σχεῖρας ὁχθρ̂ :
Β τῆσασ ὁμὲ ὑρυχόρ ω τοῖς πόδ ασμου· Ε
λθῆσόμμὲ κε ὁ τὶ θλίμομαι :
Ε ταραχθήὲμ θυμῶ ὁ ὀφθαμός μου·
ὶ τυχίμου καὶ ὶ γω φῆρμου :
Ο τὶ ὁξ ὲλι ωσμ ὲμ ὁ δῶ ὴ ὴ ζω ὶμου·
καὶ τὰ ὁῆμου ὲμ φμ ῆοῖς :
Η ὰβήμῆσόμ ὲμ πω χῆω ὶ ὶ ὀχόμου· ζ
τὰ ὁφῶμου ὲφαρ ώχθῆσαμ :~
Π αρὰ τὰς πῖς τὸ ὁχθρ ὶσμου ὁ ἀβ ὴμ
θῆω ὁμ ειδος· καὶ τοῖς γῆ τοσ ὶμου
φ ὁδρα καὶ φ ὁβοσ τοῖς γμω φοῖς ῖ :
Ο ι θῶρ ῶ τὰ ωμ ὲ ὁ ζω ὁ φ ῆγομ ὲ ὁ ὁ ὁ

Ὅτι λίκουσα τόν μοι λλοῦ μ παροικῶ
τορμι μι μό θη· ὁμ τοῦ δωι σω σι
χθῆ μαι αὐτοῖ σα ὐ μα δω θῶ μεν· τοῦ λα
μεῖ μ τλῶ τυ χλι ώ μου ὑ μου μό σαν το
γὰρ δ ὑ μᾶ σοι κε ἡ λ πι σα· ἅ πα σὺ ζ
ὁ θε μού μη ταῖ ς χρεί σου ὑ μι ν μι ρι μῆ
σαι μ ὁ κ χει ρὸς ἐ χθρῶ μ μου ι αὶ ὁ κ
τορ μ κα τα λι ω κό μ τω μ μ ε· ὁ ω σί φα
μοι τὸ πρό σω πο μ σου ὁ ω σι τὸ μ δοῦ λό
σου· σῶ σο μ μ ε ὁ μ τῷ ὁ λ ό θῇ σου·
Κ ε ωλὶ ι αται χω θεί λω ὅ τι ὁ ω σε ι αμ ε
σά μι λω σθ· αι χω θῆ λι σαν μ α ὐ τι ὰ ζ
κ αὶ κα τα χθεί λι σαν μ ὲ ζ ὰ ὐ δου·
Ἀ λλα μα γο μ ι θλί τω τὼ χεί μ η τὰ δό μα
τὼ λα ο ὼ τα ω ι α τὰ τοῦ δ ι ι αί ου α ὐ
μο ι ώ σα μ ὲν τῷ πρι θῆ σα ι αι ὁ ξου
δ ο μῶ σα ι·
Ὦ ς πο λὺ τὸ πλῆ θος τῆ ς χε λι δό νη
τοσ σοῦ κε· λι σ ὁ ῤῥί ψα τα ς τοῖ ς φο βου
μέ νοι σ σθ· ὁ ξει ρ γά σω τοῖ ς ὁ λ πι

ποιησῇ ὑποδημάτων κολλᾶται ἀνδρὶ

ζουσὶ μὲν ὅτι σοὶ· ὅτι ἁμαρτίαι μου τῶν μὴ
πρόμαι ἀνθρώπων μου:-

Κ αὶ τὰ ἱμάτιά μου ἐνεδύσαντο ἐπ' αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ ἱμάτιον τοῦ
προσώπου σου· ἀπὸ ταραχθήσεται ἀπὸ προ
σκόπασίς σου αὐτούς· ὅτι σκηνὴ ἀπὸ ἁμ
πλοχίας γλώσσης:

Ἐ υφράνθητι ὁ κῦ ὁ τὸν θαυμάσαι σε τὸν ὁ
λόσε αὐτοῦ ὅτι πόμφα βριοχλῖσ:

Ἐ γὼ δὲ εἰμι ἐν ὅτι τὸν δικαίωμά σου ἀπὸ βρίμω
μαι ἀπὸ προσώπου τῶν μὸφθαλμῶν μου:

Δ ιατοῦτο ἤσηκουσα τῶν φωνῆς τῶν
δλιβόντων μου ὅτι τῶν δλίβεσθαί με προσ:

Ἀ γαπήσατε τὸν κῦν πάντα οἱ ὅσιοι αὐ
τοῦ· ὅτι ἀμηθάσατο κ ζητήσ κῦ· καὶ ἀμ
φοτέρους δίλαβε σὶ τοῖς βρισσόσι πο
ῖσιν ὑπερηφανίαν:

Ἀ μὴν γένοιτο καὶ μὴ γένοιτο οὐ δικαίως ἀπ
ὲμοῦ· πάντα οἱ ὁλῶσί ζόμενοί ὅπι
κῦ:- φαλμὸς ὠδῆς εἰς σύνεσιν:

Μ ακάριοι ὧν μὰφέθησαν αἱ ἀνομίαι· κ ζ λα
ῑ

Μ μὴ διὰ μιᾶς ἁμαρτίας ἡμᾶς ἀπολέσῃς μακάριος ἀμήν. ὃς οὐ μὴ μνησικακήσῃ ταῖς ἁμαρτίαις. οὐδὲ εἰς ἐμὲ τὸν δοῦλον σου.

Ο πλὴν ἐξάγνισον διὰ παντὸς τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀπὸ πάσης μιαρᾶς ἐπιθυμίας καὶ πάσης ἀκαθαρσίας καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀντικειμένου καὶ ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας μου ἀγνόησον καὶ μὴ ἐνθυμηθῇς τὰς ἁμαρτίας μου οὐκ ἐκ κάμοι.

Θ ἐπειδὴ ἐξ ἀρχῆς ἐποίησας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σου καὶ καθ' ὁμοίωσίν σου καὶ σὺ ἁγίασον αὐτὸν εἰς ἁγιασμὸν καὶ σφράγισον αὐτὸν εἰς ἁγιασμὸν ἀθανασίας.

Γ πρὸ τοῦτο ἐπιστρέψαι καὶ πρόσεξαι καὶ πρόσδεξαι πάντα ὅσα ὁμολογεῖ καὶ ἐξομολογεῖται τῷ ὀνόματί σου ἁγίῳ καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου πολλῷ μᾶλλον ἐν τῷ σῷ κλήρῳ.

C ἀμὴν εἴη καὶ φυλάσσεσθαι τοῦτον τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀναγινώσκοντα τὸ γράμμα

μάμου μήτρος σάμε ἀπὸ τοῦ μιαιφο
νοῦ τόμμε:
ϛ ωε τὶ ὧσθ διαὶ σφωμωῶ ἀ ὁμὸ δῶ ταὶ
τὶ λῖ τορ ώσι:
ζ ωαὶ ἀμφιῶ δωὶ ὸϐ τοὶ σὸ φθαμμοὶ σμου·
μὶ γίμαθθ ὸῶ σὶ τωσος καὶ λὶ μὲ ομοσοῖς
οὐκ ἀ ἰσώωσὶς:
η μὶ κλιμῶ διαὶ χαμμῶ τὰς σὶ ἀ ρόμας αὶ π
ἀ ϐαὶ στὸ μμὶ ἀ γὶ ϐόμ τοσ μ τρὸς ἀ·
πολλοὶ αὶ μάτ ἰ γος τοῦ ἀ μαρτ ωλοῦ·
τὸ μ δὲ ὅλ ωσὶ ϐομ τω ὁωὶ λῖ ὅλ ϐος
κυκλώσες:
θ φραμθὶ τὸ ὅπὶ λῖ μὶ αἰ ἀ γμὶ ἀ ολ ϐὶ
καιοὶ· καὶ καυχᾶσθ ωαμ τωοὶ ὁὶ
θεῖς τὶ λιαρδί ω: ϡ, κὰ ϡ:
ι ψαλ μὸὶ τῶ ϡϡ ϛγηεἰεως:
ια γμὶ ἀ ολ ϐὶ καιοὶ ὁμὶ ω· τοὶ σ ἄλ ϐὶ
παρ ὁῶ σὶ ἀ μάὶς:
ιϐ ξομ μολ ογ ῆσθ τῶ λῖ ω ὁμὶ ω θαρ ω· ϐ
γ σπρὶ ω δὲ καὶ χόρ δω τἀ μαπ αὶ π

Α΄ σαυτὸ αὐτῶ ἁσμαλιαμοί· λαμᾶσ
ταίματὸ αὐτῶ ὁμαὐραμαμιῶ:
Ο΄ πἰάνθλιὸ ὁρροστοῦκῦ· καὶπαμήτα
τὰὐρίμαὐτοῦὁμπωτάφ:
Λ΄ γαπαῶὁλδημιοσιώλωλιαὶιερίσλμὸκ
τοῦὁλδοισκῦπλήρλσλιγλῖ:
Τ΄ ῶρόγαλῖῶοἰοἰῶοἰάφρδαάθλσαμλια
τῶπμῖτοῦφόματοσαὐτοῦ,πααῶαλῖ
δλώαμεσαὐτῶμ:
Σ΄ ιωάμμὰσάφάσκομἔδαταθαμαάσλι
πἰθάσὁμθλσαυροῖσαμίασοισ:~
Φ΄ ουλῆθλίτπστὸμκῦπαῶαλιγλῖ· αππάῦ
δὲσαμάθλίτπσαμπαήτῶοἰκαποι
κῶῶτῶτλὴωοἰκουμὸμλω:
Ο΄ πἰαὐτὸςἐἶπσὸμλιαἰάγμλίθλσαμ· αὐτ
ὁμφείλαπολιαὶὁκτίσθλσαμ:
Κ΄ ς διασκδδάζειμουμαὰσὸθμῶμ· ἀλδ
πεῖδὲβγλσμοισμαῶμ· λιαὶαὐθφείπου
λαὶαρχόμτπω:
Η΄ δὲιουμῆτοῦλῶάσ τὸμαἰῶμαιμὸμφ

ρομισθοὶ τῶν μισθίων αὐτοῦ ἔσονται ἐπ᾽
κ αὐτῷ καὶ οὐ μὴ προσθῶμεν τοῦ κακῶσαι αὐτόν:~
Μ μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστὶν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ·
λαὸν ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν
ἑαυτῷ:~
Θ ἐγὼ οὖν ἐποίησα τὸν οἶκόν μου τοῦ ἐλθεῖν πρὸς
σὲ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:
Θ ἐξοίσω καὶ κατοικητήριόν σου, ὅπε
μβιβάσω σε πάντας τοὺς ἐμαυτοῦ κοσμ
ικοὺς εἰς ἐμὲ γλῶσσαν:~
Ο πολλάσας ἐμαυτῷ μόμασταὶ σε ἐν δίασ
φήμῳ· ὅσῳ ἐὰν ἐξέλθῃς πάλιν εἰς τὰ ὄρη αὐτῶν:
Ο υσσῷ ζῆται μασι μάσ δι᾽ ὃν πολλὴν μ δύ
ναμιν· καὶ γίγας οὐ σοῦ θλίσεται ἐν πρό
θεσι ἰσχύος αὐτοῦ:
Ψ άλλὰ σὲ ἴσως σῴσω ἐν ἐμοὶ δὲ πλήθ
ει δικαιώματος αὐτοῦ οὐ σοῦ θλίσεται:~
Ι δοὺ οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ
μοὺς αὐτοῦ· τοῖς ὅλοις ἐμοῦ τοῦ
δὲ τὸ ὅλον αὐτοῦ:~

προσοχὴ ἐπιμελὴς πρὸς ἡμᾶς

Ρ ῥοαὶ δικθαμάτου τὰς τυχὰς αὐτῶν
καὶ διαδράσαι αὐτοὺς ὁμμιμῶ:

Η δὲ τυχὴ ἡμῶν ὁμοιωθείη τῷ λιῶ· ὃς
ἐλιθοβολήσαν ὑπὸ ἁμαρτωλῶν ἐξ αὐτοῦ μὴ
ὀ τὶ ὁμ αὐτῶν ἀφραμθήσεται ἡμᾶς ἁμαρ δίω
λιμῶν· καὶ ὁμ τῶν ὁμοίματι τῶν ἡλί ω
αὐτοῦ ἡλωίσαν ὑμᾶς. :~

Γ ὁμοι τοκε τὸ ὅλ βοός σου ὀφ λιμαῶν
καὶ ἀπώρ λιμωίσαν ὑμᾶς ὁπὶ σοί :~

ψαλμὸς τῷ ΔΑΔ ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον ἀβιμέλεχ
καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν:

λ̅ζ̅ ῥυθμίσω τὸμ κῦ ὁμ παντὶ καιρῷ·
διαπαντὸς τὸ αἶνός μου ἐν τῷ στόματί μου:

ἐν τῷ λιῷ ὅταν μ ὀφθῶσιν λιτυχοῦντες
φλκουσάτω σαν πρὰξις καὶ ὀφθαλ
θοὶ τῶν σαν:

Μ ἀμνὸν τὸν μιῷ σὺν ὁμοί: καὶ ὑ
πόσωμεν τὸ ὅμοιμα αὐτοῦ ὁπὶ τοῦ

ξ ὀλίτησω τὸμ κῦ καὶ ὁπήκουσέ
μου· καὶ ὁκωασσῶτο θλίβοντό
μου ὁρρύσατό με:
ρ ὁλόθευσε πρὸς αὐτὸμ καὶ φωτίσθη
σ· καὶ τὸ πρόσωπα αὐτοῦ μὴ
κ αἰσχυνθῆ:
Ὁ κράξεν πτωχὸς ὁκέκραξε καὶ ὁ κ̄ς ἤ
σήκουσε αὐτοῦ· καὶ ὁκωασσῶτο
θλίβοντα αὐτοῦ ὁσωσε αὐτόν:
Π ἀρεμιεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φο
βουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς
Γ εύασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κ̄ς μα
κάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτῷ:
Φ οβήθητε τὸν κῦ πάντες οἱ ἅγιοι αὐ
τοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φο
βουμένοις αὐτόν:
Π πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν
οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κ̄ν οὐκ ἐλαττω
θήσονται παντὸς ἀγαθοῦ
Λ ᾶτε υἱοὶ ἀκούσατέ μου φόβον

κῦ δι δόξαν σου μεαῦ :-
Τίς ἀμαρτία μου ὅσα ὁθήσω ζωῆς μου · ἁμαρτω
λωμὸν ἐν ἐμοὶ ἁμαρτίας :-
Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ
καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον :
Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγα
θόν · ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν :
Ὀφθαλμοὶ κῦ ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν :~
Πρόσωπον δὲ κῦ ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημό
συνον αὐτῶν :~
Ἔκέκραξαν οἱ δίκαιοι · καὶ ὁ κς ἐσώ
σεν αὐτούς · καὶ ἐκ πασῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς :
Ἐγγὺς κς τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρ
δίαν · καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώ
σει :
Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων · καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κς

ὁλοπόλεσσάνδασὲχάνδικοῖ

Φ υλάσσοι κε σαώσαι τὰ ὁ τὰ αὖ ἐ·
ὁμὸ ξ αὐτὸ μοῦ σωσι πριωλόξοι :-
Θ λίψαιτο σὰ μαρτομὸ μοσομὴ ρὸσ·
καὶ οἱ μισοῦ ντασ τὸ μδίκαιομπῆ
μβλήσουσι :-
Λ ρεσφσαι κε τυχὰς δούμομαὐτοῦς
οὐ μὴ σὰ μιμβρήσουσι σὺν τῶν οἱ
ὁλωὶ ζομτες ὁπάοτομ :- ᾱ
Ψαλμοὶ τῷ ΔΑΔ :
Δ ίκασομ κε τοὺς ἀδικοῦ ντασμὲ· λ
πολέμησομ τοὺς πολεμοῦ ντασμὲ· ι
Βσὶ λαμοῦ ὅπλουκαὶ θυρεοῦκαὶ φὰ
μάχηθεὶς τὴν ὁλόθρα μόμου :-
Ε κχεομ ρομφαίαμκαὶ σύγκλεισόμ ε
ζεμαμτίας τῶμκαὶ διωκόμ τῶμε :
Ι πομτὶ τὴν τυχὶμου σρῖαι σοὺ ἡ μὶ ἁμὼ·
φιοχωθήτωσαμκαὶ ἐμ τραπήτω
αἰσχυνοὶ ζητοῦ ντάς τὴμ τυχὶμούμου :-
Ἀ ποτραφήτωσαὼ ς τὰ ὁ νὶ σωλεκαὶ
24 καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί
μοικακά :

Γ ὁμιλητικὸς ἀνὴρ ὁ σχημονικὸς κατὰ
πρόσωπον ἐμοῦ· καὶ ἄλλος
κατ᾽ ὀκτὼ λίθους μαίτιος·
Γ ὁμιλητικὸς ὁ δὲ καὶ πωμασκότος καὶ
ὀλίσθημα· καὶ ἄλλος κατὰ δύο
φίλους μαίτιος·
Ο πλάνος ἀνὴρ ὁ κερδαλέος διαφθορεὺς
ἀνδρὸς αὐτοῦ μ· μᾶλλον ἀμείνων διὰ
πλοῦτον ἢ τύχην μου·
Θ λαθραῖος αὐτὸς ἀνὴρ ὁ λύκος οὐ γυμνάσκ
καὶ λίθους ἀνὴρ ὁ κρύπτε· συλλαμβ
νος αὐτοῦ μ· καὶ ὁμοίως ἀνὴρ διαφθορεὺς
ναὶ ὁμαίτιος·
Η ὁ δὲ τύχην ἀμμάζεται ὅτι τὸν λεων
τὸν φθόνον ἔσται ὁ ὠὶ τὸ σῆμα αὐτοῦ·
Π ὁμοίως καὶ ὁ αὐτὸς μοῦ ὀρεῖς ἰκε κε πλάν
ὁμοίως· ῥυόμενος πλοκὴν ἀκχε
ρὸς φθορὰν τὸν μου αὐτοῦ·
Κ ὁμοίως καὶ ὁμίλητος αὐτὸν τὸν μ
σῆμα λόμενον αὐτόν·

Λμαθαμίτωμοιμαρτυρωσὰδικοιοὶ
οὐκέγίμωσκομ. λιρώτωμμε· ὰλ
λαωσὸδίδοσαίμοιπομιρὰωμτὶωὶ
γαιὸωμ. καιὰπὸκμίαμτὶλίτυχλίμὸ·
Ϛ γὸδὲὸμτὸωὰὶτοὶσωαρὸμοχλεῖν
μοι· ὸμὸδυόμλωσὰλκκομ· καὶὰφω
πὰήμοωὶὸμμηφὰωτλὶωὶτυχλιώμεου·
Καὶλίωαροσὰχλίήμουὰϛκόρτομμου
ὰπωαρωφλιόὰι:~
Ϡ Cωλλιόίομὸϲωὰδὸμφὸμλίμὰδρομ.
οὶτωϲὰλιρὰωμ· ὸϲωὸὸμφὸμμὶὰὶ
σκυθρωωὰζωμ. οὶτωϲὶαωὶεμμὰ
Καὶμαὶτὸμοῦὰφρὰήμθμσαμμὶὰὶσωλὶ
χθμσαμ· σωλίχθμσαμὶὸὸὸμὲμὰϛ!
γὸμὶὰὶοὐκὰγμωμ:
Λιὸχλόσθμσαμμὶὰὶοὐμὶὰπὸμωλμσαμ· ϵ
Πρασαήμὸὸξὸμωκτλίρισὰήματρω
κτηρισμὸ:
Ϟ ωρυζαμὸὸὸμὸ τοὶὸὸόδομὰϛωὶτωμ
πότεὸλότὶ:~

Ἀ πολιατάλησομτὴνἰχὺνμουφ
πὸτῆσλεαλκουρίαςαὐτῶμ· φτωὸ
λβοήτωμτὴνμομογβμῆμου:
Β ζομορργλήσομαίσοιὁμὸσκκλησίφ
πολλῆ· ὁμμαῶναρᾶαὶμῶσσ:
Γ Ιὴὁπὶχαρείλησαμμοιοἱἀχθραίμομτῶ
μοιαὐδίλωσ· οἱμισοὺντῶμεδωρε
Δ καὶδιαμαίομτωὀφθαμμοὺσ:~
Ε τὶἐμοὶμβὴειρηνικαὶὁμάομω· κα
ὁπὸργλὴνδόμοσδιοργίζομτο:~
Ϛ ωραίπωαμὸῶὸμὲτὸφόμααὐτῶμ· ζ
ῆ πομάζωὲάγεᾶδομοὶὀφθαμοὶΙΗ
Θ ιδῶκ̄ἐμὶωαραυσιασωτηρίσηο· κ̄ε
μὶἀὐσοᾳῆσαὐτῶὁμοῦ:~
Ι ξᾳόρθηπὶκ̄ζηαὶωροσόχωτὴΙμὶ
σᾳμου· ὁθ̄ς̄μουεἰμαὶὁκ̄ς̄μουᾳσὸτὴ
δίκλησμου:~
ΙΑ Κρῖμομμοικ̄ἐκαὶὰὐτὴνδιλεαοσὺ
μλησου· κ̄ὲὁθ̄ς̄μουκαὶμὴὁπὶχ
ρείλησώμοι:~

Στομωμὴ κοδτεεϊ αὐτὲ ἐλπὶ ἔχημδικοῖ.

Μὴ ἅψασθαι σαμόν μου ἀρδίας αὐτῶν μὲ λέγω
Ἅγιο τῆ τυχῆ μου· μὴ δὲ ἅψασθαι σὰ
κατὰ πίομόν αὐτοῦ :~
Ἀ ισχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν ἐπὶ
μαὶ οἱ ἐπιχαίρομτες τοῖς κακοῖς μου:
Ἐ μδυσάλθοσαν αἱ χεῖρες καὶ ἐντρε
πήτωσαν οἱ μεγαλορήμονες τῶν δώδεκα:
Ἀ γαλλιάσθωσαν καὶ εὐφραινέσθωσαν
οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου:
Κ αὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς μεγαλυν
θήτω ὁ κς· οἱ θέλοντες τὴν εἰρή
νην τοῦ δούλου αὐτοῦ :~
Κ αὶ ἡ γλῶσσα μου μελετήσει τὴν δι
καιοσύνην σου· ὅλην τὴν ἡμέραν
τὸν ἔπαινόν σου :~
Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ τῆ ϙγ τῷ ἀλλ:
Φ ησὶ μὸ παράνομος τοῦ ἁμαρτα
νειν ἐν ἐμαυτῷ· οὐκ ἔστι φόβος θῦ ἀ λε
πέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ :~ I
Ὅ τι ἐδόλωσεν ἐν ἐμαυτῷ πρὸς αὐτὸν· τοῦ

Ἀρ᾽ ἡμῖν ἀμομέαμ αἵματος ἐσθίειν μέλη
Τοὺς ἡμετέρους τοῦ τόμαρος αὐτοῦ ἀμομέα
Καὶ δόρυ· οὐκ ἐβουλήθησαν ἡμῖν
τοῦ ἁρμόζειν·
Λ μομέαμ διδάσκαλός ποθ᾽ ἡμῖν ὁ σκοίτ
ος αὐτοῦ· παρὰ μὴ πάσι δὲ σὺ καρδί
καλκίω δὲ οὐ παρασχήσει·
Κ ἐὰν τὸ ὀστοῦν τὸ ὅλεθρόν σου· καὶ λίθ
λίθος ἄσου ἔσται μόφθαρμόν·
Η δικαιοσύνης ὁ σὸς ἡμῖν· τὰ ἡμέ
τερά σου ἄλλα σπουδάζει·
Λ μοσι καὶ κτίμησόσδε· ὃς ἐβασί
λευσε τὸ ὅλεθρόν ποθ᾽· οἱ δὲ ὑπ
ὸ μόμοι· ἐμισκόπουν τὸν πατέρα αὐ
τῶν·
Μ ὁ θυσθλίσομαι αὐτὸ τὸ πλοῦτος
σου· καὶ τὸ μχειμάρρου τῶν πρω
τοτόκων σου·
Ν ἐν σοὶ πολιγλίζαν· ὁμνὸ
φωνί σου ὁ τόμβωφάσ·

ὁλοπόδαν ἀλαθὲς ἐχεμυθηλοῖ.

Προφαίνομεν τὸ ὅλβος σου τοῖς γη
μόσκουσί σε· καὶ τῶν δικαιοσύ
μων σου τοῖς ἄνθεσι τὰς καρδίας:~
Μὴ ὀλιθάνωμεν τῶν τοῦ πνεύματος·
καὶ χάριν μαρτυροῦμεν σαφῶς:
Ἐκ διασωσμοῦ τῶν ὀργιζομένων
πλανωμένων· ἐξ ὁσιότητος καὶ οὐ
νιδρώσεως ταῖς ψυχαῖς: κγ°
ψαλμοὶ τῷ θεῷ:~
Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένῳ· λς
μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ϛ
ἀνομίαν:~
Ὁ πλοῦτος χορτασθήσεται ἀπὸ ζηλοτυ
πούντων· καὶ ὀστᾶ μάχαιραν λήψον
ται ἀσθενούντων:~
Ἐλάττονα δίκαιον πολλῶν ἁμαρτω
λῶν· καὶ ἰσχὺς ἀσθενούντων τὸν
κύριον· καὶ προμαθίζει δίκαιος καὶ
οἰκτίρει:~
Κρατοῦντες εὐλογοῦντες γῆν· καὶ ἀπο

Α σοι τὰ αἰτήματα ταῦτα διαρδίασ
πολιάμτομαι πρὸς κῦ τὴν ὁδόμσον.
καὶ ὁλοτσομέναὐτὸμ. καὶ αὐτὸσ
ποιήσει:~
Κ αἰὀξοίσουσὶ φῶσ τὴν ὁδὶκαιοσύ
σου· καὶ τὸ λυτήριόν σου ὡσ λαμπά
Υ δα τα θήσεται· καὶ ἰκτενοῦσι τὰ ἔθνη
τὴν δικαιοσύνήν σου· καὶ ἔνδοξοσὶ πάν
τεσ οἱ βασιλεῖσ σου· καὶ κληθήσῃ σοι
ὄνομα τὸ παρὰ κῦ ὀνομασθὲν τὸ στό
μα αὐτοῦ· ὃ ἔσται σοι στέφανοσ κα
Π υχήματοσ ἐν χειρὶ κῦ καὶ διάδημα
βασιλείασ ἐν κειρὶ θῦ σου· καὶ οὐ μὴ
σὲ καλέσωσιν ἔτι ἐγκαταλελειμ
μένην· καὶ τὴν γῆν σου οὐ μὴ κλη
θῇ ἔτι ἔρημος· ἀλλὰ κληθήσῃ θέλη
μα ἐν αὐτῇ· καὶ τὴν γῆν σου οἰκου
Κ μένην· ὅτι εὐδόκησε κῦ ἐν σοί· καὶ
ἡ γῆ σου συζευχθήσεται· οἱ γὰρ
οἰκοδομοῦντές σε σπεύσουσιν·
καὶ καθελοῦσι τοὺς καθελόντας
σε· καὶ ἐξερημωθήσονται πᾶσαι
Ο αἱ πόλεις σου αἱ ἔρημοι· καὶ ἔσονται
κληρονομούμεναι εἰσ γενεὰσ
ἐρήμους·

Π φεραυτιληρλήσθαι ὁ αὐμαρτωμὸς τὸν
δικαιομ· καὶ μὴ μνήσει ὁ θεὸς αὐτὸ μ τῶν
ὁ δόμτας αὐτοῦ :~
Ο δε̄κ̄ς ὁ κ̄ς γολάσθαι αὐτὸμ· ὅτι πρὸ
μιβώσ ὅτι λήσει ἡ λιμὸς αὐτοῦ :~
Ρ ομφαίαμ ἀσσάσαμ τοὶ αὐμαρτωλοί·
ὁ μὲ τειμαμ τόζομ αὐτῶν :
Τ οὐκ απολιμαμεῖμπτωχὸμ καὶ πτωχὴμ
τὰν· τοῦ σφάξαι τοὶς σύθεις τῆ καρ :
Η ρομφαία αὐτῶ μ᾽ σθλθοι ᾽ς καρδίας
αὐτῶμ· καὶ τὰ τόζα αὐτῶμ συντριβήν :
Κ ρεῖσσομ ὀλίγομ τῶ δικαίω ὑπὲρ
πλῆθ αὐμαρτωλῶμ πολλῶ :
Ὅ τι μραχίομας αὐμαρτωλῶμ συντριβή
σομται· ὑποστηρίζει δὲ τοὶς δικαί
οις ὁ κύριος :~
Γ ινώσκει κ̄ς τὰς ὁδοὶς τῶμ ἀμώμων·
καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶμ εἰς
φήσῶμ αἰῶνας :
Ο ὐ καταισχυνθήσομται ἐν καιρῷ

πομηρῶ· καὶ ὁμιλημδράσμενοῦ
ἐχρηταοφλήσομται:~
Ὁ τιοἰ ὠμαρτωρὶ ἀσσορομῶται· οἱ
δὲ ἔχθροὶ τοῦκῦ ὤμωτοῦ δοξαοφλή
μαι αὐτοὶσ ὶαὶ ὑπαοφλίμαι· ὁκλεί
πμτωῶσὰ ὶαὶσμὸς ὁξὸλιτωομ:~
Δ δμὰζ θαιὸ ὠμαρτωλὸς ὶαὶ ουκὶ
ποτήσῃ· ὁ δὲ δίκαιοσ οἰκτείρει
καὶ δίδωσιμ:
Ὁ τιοἰ ἀμφῶτωῶ αὐτὸμ ὶμρομομὶ
σουσιγλῶ· οἱ δὲ καταρώμδμοι αὐ
τὸμ· ὁξομοφραυθήσομται:
Π σρὸσ ὶῶτὰ διαυλήματα αὐ ὶαὶτὰ
φύσαι· ὶαὶτὶ ὶῶ ὁ δὸμ αὐτοῦ ὡξὶ
σειφόδρα:
Ὁ ἐὶῶ ὡσκοῦ ὶαὶ παρραχθήσε ται
ὁ τὶκὲ αὐτὶ πατρίθειχεῖρ ωαὐτῶ
Η ὲ ὡν τροσ ἀγμόμ μ καὶ γὰρ ἀ/ήρ ου
σω· ὶαὶ οὐκεῖ δομ δίκαιομ ἀλλὰ τὸν
λοιμὸν μόνομ· οὐδὲ τὸ ωὸτρμαω αὐ

τοῦ ζητοῦντος :~
Ὁ λαὸς τὸν μισθὸν αὐτοῦ καὶ δικαιοσύνη
ζει δίκαιος· καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ
τοὺς ἀγαθοὺς αὐτοῦ :~
Ἐκκλινόμου ἀπὸ τοῦ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγα-
θόν· καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος :~
Ὁ γὰρ κς ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐ μὴ ἐγκα-
λείπει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ :~
Ἰσταὶ μὰ ἁμαρτωλὸς καὶ παροργιεῖς
καὶ δὲ ὀκλάσεις καὶ συνήσεις· καὶ ἀπὸ
καὶ ἀσεβοῦς μὴ ἔξολοθρεύθησεται :~
Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν καὶ
κατασκηνώσουσι εἰς αὐτὴν εἰς
αἰῶνος αἰῶνος :
Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν
καὶ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν
Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ σκολιευθήσονται
βήματα αὐτοῦ :~

Κ ατηνοξόαὐμαρτωρὸς τὸμδίκαιον
καὶ ζητεῖτοῦθαμαπὸσαιαὐτόν
ὁ δὲκ̄ςοὐμὴἁμαρτήσαιπὸμόστ
χείρας αὐτοῦ· οὐδοὺμὴκατωδικά
σηταιαὐτὸμὸτὰμὶριμνταιαὐτόν
Ὑ πόμνημοντομὴμὴαὶφύλαξομτὴν
δὸνἀυτοῦ· καὶὑπὸσάσετοῦκαπρ
ὶμηρομομῆσαιγλῶν:
Ε μτὰὸξολοθρόυσθαιἁμαρτωρὸς
ὸψῆ· εἰδομτὸμάσυμῆτὸρυτοῦ
μεμομκαὶὸσαιρέμομομὸς τὰσ
κέδριστοῦλιμαμου:
Κ αὶτωαρῆλθομκαὶἰδοὺοὐλιλῶ· καὶ
ὸλίτησαὐαὐτὸμκαὶοὐχὰρέθλ
ὸτὸ̄ποςαὐτοῦ:
Φ ύραοσθάλαλύαμκαὶἰδὸἀυθύπατ
ὸτιἀτιμάζμιαπαράμμιαωἀμὸ̄ἁρημικ
Ο ἱδὲπαραμόμοιὸξολοθρὰυθήσομ
ταιὸαὶτοαυτό:
Τ ῷὑάλιαπαράμμιαπωτὸμαὸυμὸμὸ

ὑπομνήσθητί μου ἀλάθαο μετανόησον
ξολοθρεύθησομαι:~
Ρῖαι δὲ τὸ μὴ ἁμαρτάνω παρὰ σοῦ· καὶ
ὑποβραδύνει ἡ σὸ αὐτὸ μάτι μὴ ἁμαρτῶ
θλίψεως· καὶ μοι θήσῃ αὐτοῖς κε
καὶ ῥύσῃ αὐτούς· καὶ ἐξομάλυνον
αὐτὸν σὸ ἐξ αὐμαρτωλῶμ:
Κ αὶ σῶσόν σε αὐτὸν σὸ τὴν ἐλπίδα μου ἀπὸ
δύσεως καὶ ε:~

ψαλμὸς τῷ δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν
τοῦ σαββάτου:
Κε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με·
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με: λζ
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνέβαψάν μοι καὶ
ἐπεστερίξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου:
Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου
ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου:
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν

κ δδφαρίαν μου· ὁ ὸς δ φορτίομαι
ρὺ δυσαρεστῆθησομαι δώσομεν:
Π ρόσεχε δ δαμιεὶ δ ἀστήσομαι οἱ μεσ μα
τ δ μου ἀπὸ προσώπου τ ὸ φ
φ ρ σύν σμου:
Ε ἐ μαι πορίσασθαι ἐν ὑμασ δ ἀ φ τῆ
ὁ δὸς σ δμου· ὅ μως τὴν ἡμέραν
σ κυλ ρωπάζω δ σ ρά πων:
Ο ὶ ὰ τ ὸ αι μου δ σμή σθη σαν ὁ μοσ μα
γμά τ ου· κ ὶ οὐ κ δ ι μί ασ ι σ ὸ μ τὴ
σαρκί μου:~
Ε ἐ σ ὶ θ ὸ ν ἐ ν ὶ ὰ ὐ τ ὰ ε ι μό θ η μ ὸ ν σ
ὸ δ ὸ ν ἐ ρ υ ό μ ὰ ν ἀ π ὸ τ ὸ φ μ φ ῆ σ ὺ
τ ὴ σ ὰ ρ δ ί ασ μου:
Κ ὸ μ φ τ ί ὸ μ σ ου π ὰ σ ὰ ν ἡ δ ὺ π ὶ θ υ μί φ
σ ου κ ὶ ὸ φ θ μ φ ῆ μ ου ἀ π ὸ σ ὺ
δ κ ὰ σ τ ὰ ζ ὶ μ ύ ω σ η:
Η κ ρ δ ί ὰ μου ἐ τ α ρ ά χ θ η ἐ ν ὶ ε π ό μ π
ε ν ἰ σ χ ύ σ μου· ὶ ὰ τ ὸ φ ὸ σ τ ῶ μ ὸ φ θ
μ ὸ μ μου κ ὶ α ὐ τ ὸ ὐ κ δ ι μ ὲ μ ου:

Ὁ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου
ἀπέναντί μου ἤγγισαν καὶ ἔστη
σαν· καὶ οἱ ἐγγύς μου ἀπὸ μακρόθεν
ἔστάθησαν·
Καὶ ἐβιάσαντο οἱ ζητοῦντες τ
ὴν ψυχήν μου καὶ οἱ ζητοῦντα τὰ κα
κά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ
δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν με
λέτησαν·
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡ
σεὶ ἄφωνος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ
οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγχον·
Ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἐπήλπισα σύ μου ἀκού
σῃ κύριε ὁ θεός μου·
Ὅτι εἶπα μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ
ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σφαλῆναι με πο
δας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορημόνησαν·
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος· καὶ ἡ ὀδύ
νη μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός·

πρὸς τὸν Κεφαλᾶν περὶ ἀναπαύσεως τ.

Ὁ Τί πλὴν ἁμαρτίας μου ἀφαίρεσαι ἀπ' ἐμοῦ
καὶ μυριάκις σου τὸν ἔρωτα ἐπεσπάσω
Ὁ ἐν ἀγαθοῖς ἐμοῦ ζῶσι κεκαλλιεργημένον
φυτὸν τὸν ἔρωτά μου· καὶ ὑπομνήσθητι
ὡς οἰκτίρμων σου τὸν δοῦλον:~
Ὁ ἵνα μὴ τὸν ὑπνόν σου τὸν γλυκὺν
ἀφαιρεθῶ τὸν ἀπὸ σοῦ μου δοθέντα ἀδίλως:~
Μ Ἰδὲ ἀκαταμάτως ἐκδέδυμαι τὸν ἀνθρώπινον
τοῦτον ἀσθενῆ μου· τὸν πρόσχαρίν σου
καὶ ἀόκνητον τὴν σπουδήν μου:~
ιε Εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθούν, ὠδὴ τῷ Δαυὶδ
ιη Ἐν τῷ φυλάξασθαί σε ὁ δοῦλός σου τοῦ μὴ
ἁμαρτάνειν μὲ ὀφείλω γλῶσσά μου·
θέλω τὸ ἀπόφθεγμά σου φυλάξειν, ὅταν
τὸν ἀσεβῆ μοι παραστήσῃς
μαρτύρομαι:~
Θ Καθάθλιαι ἀναστροφαὶ θλιβεραὶ
γίνονται ἐξαιτοῦμαι· καὶ τὸ ἄγγελμα
μου ἀμὲ καιρίσθη:~

Θ κρεμαμθηλίλιαρδίαμουθμτοσμου·
καὶθμτλιμυρμήμουθικκαυθλίσεζπῖρ:
Ρ λάμησαὶθμγλώσσημουγμάρισόμ
μοικετὸπόθραεμου· καὶτὸμἀριθμὸ
τῶμιλιμυρῶμμουτίσἀτιμ· ἴμαυγμὰ
τὶνἀθρῶἀρά:
Ι δοὺπαραιφὰεἰθουταὶςλιμύρας μι·
καὶλιντπόφασισμουὰσὲφοὺπθὴθ
μάπωιομσου:~
Π λιὼτὰυσμὶπαμταμαπαιότλισπ̄
ᾶῶος ζῶμ· μυμτοιγὲθμὶφκόμιδια
πορέὼθαιαὰῶσ· πλιὼμαὶτλιω
τῶφραάσσθαι:~
Θ ιδαωρίζειεικαὶοὐγμάσκειτλίμισυ
μφζειαὶπαὶ· καὶμωῦτίςλιντπομομὴ
μουοὐχὶκς̄; καὶλιντπόφασισμου
παραὶπῦεἰτῖ:~
Α πὸπαασπόμτὸμαὶομιαῦμμουρῖπαιμε·
ὁμειδοςαὐφρομὶθδωιαάςμὸ:
Β 29 ιαφαὸθωιαὶοὐκὴμοιζωτὸφόμλ

ἀπὸ προσχαρτισμένης χορδῆς.

μου ὅτι σὺ ἐποίησας· ἐμὸς ἔσομαι
πρὸς σοῦ τὰς μαρίας σου· ἀπὸ γὰρ τῆς
ἰσχύος τῶν χειρός σου ἐφοβήθην σε
ε μέλλοντες ὑπὲρ αὐτῶν ὁμολογεῖσθαι
σμοῦ· καὶ ἐβλήθησαν ὡς ἀρράχμωνες
ψυχὴν αὐτοῦ· πᾶς ἐμμένων
ζ ἰσῶν κοσμητῶν προσώχθισμούς
καὶ τῶν δλιβόντων μου ἐμάτισαν τ
δακρύσωμεν μὴ παρασιωπῶμεν
ὅτι παροικοδόμημα παρὰ σοί· κα
προβατεῖα λαμὸς καὶ πᾶσαι οἱ πο
πόρακμου:
Α μάσμοι ἵμας ἀμαυρύζω· περὶ τοῦ μέσο
πλῆθεῖμ· καὶ οὐκέτι οὐμὴ ὑπαρ
εἰς τὸ τέλοι τῶν ᾱλᾱ ψαλμός:
Υ προσώπου τοῦ μάρμαρον τὸ μὴ καὶ πῦ
σθῆναι· καὶ ἀσὴκουσθῆσόμαι κε
Κ σπαρμάγματος κλάκκου τάφαι πο
ρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος:
Κ ἡμέρας ὅτι πόρναι τὸ ὑπὸ δάσ

μου καὶ καταύθυνόν μου τὴν ὁδὸν
μετανοίας :~
Κ αὶ ἐν μνήματι τῆς σῆς ἀγάπης σε ἔχειν
καὶ μνημονεύειν τοῦ θεοῦ ἡμῶν :~
Ὁ μοπαθῶς πολλοὶ καὶ ἁμαρτήσαμεν
καὶ ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐγένοντο πολλῇ :
Μ ὴ καθ' ἡμᾶς οὕτω τὸ ὁμοίωμα τῶν
ὀλίψεων σου· καὶ οὐκ ἐν μέτρῳ τὴν
ἁμαρτίαν ἡμῶν ἐπάγαγε ἡμῖν·
Π ολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τὰ κακὰ ἡμῶν τῷ
θεομισεῖ σου· καὶ τοῖς διαβήμασι
σου οὐκ ἐπορεύθημεν ἀληθῶς·
Λ ίτανεύομεν καὶ δεόμεθα σου ὁ πλούσιος
ἐν ἐλέει θεὸς ἡμῶν :~
Θ ρέμματα καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου ἐσμὲν
καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου κέκληται
ἡ ἐπισκοπὴ σου ἐφ' ἡμᾶς·
Φ ανέρωσον τὸ πρόσωπόν σου ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐλεήθητι ἡμῶν τὰ ἁμαρτήματα
ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις ἡμῶν

ὁ νδ̄ μου δεουρλήθην· καὶ τὸ μμό
μομσου ὁμ μεδόστιδιοιμίασμου:
ϐ υληγβλισαύμενωδιδιαιοσύνωνὁμ
ὁκκλησίαμεγάλη· ἰδοὺ τὰ χεί
λη μου οὐμὴ ἐκωλύσω κε̄ σὺ ἔγνωσ-
τ ὶνὼ δικαιοσύνῶσου οὐκ ἐκρυψα
ὁμ τῇ καρδίαμου· τὴν ἀλήθειάν σου
σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα:~
ὁ υκ ἐκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλή-
λήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολ-
ϛ ὺ δὲ κε̄ μὴ μακρύνηστὸ οἰκτίρμό
σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλή-
θειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιτό μ
ὁ τι ἐκύκλωσαν ἐμὲ κακὰ ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός· κατέλαβόν με αἱ ἁμαρτίαι
μου καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν:
ϛ ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τ
κεφαλῆς μου· καὶ ἡ καρδία μου ἀφ
κε ἐγκατέλιπέμε:~
ϛ υδόκησον μ κε̄ τοῦ ῥύσασθαί με κε̄ βο

τὸ μολιθδίσαι μοι πορρόσχω :~

Κ ατανύχωθήσαμοὶ αἰθμτραπώθη
αφωάιμαοἱ βηποὺ τὰ τὰ τὰ τὰ τὰ τὰ
χλώμουτοῦ ὄξαύραιαὐτήν :~

Ἀ προαραφθήσαμοὶ ὁ τὰ ὁ τὰ μολιαὶ
Κατανύχωθήλισαμοὶ θέλομτὰ
μολιαλιά :~

Κ ομισάλφασαμπαρὰ χρλίμαιαὶ αχὺ
μλωαὐτῶμ· οἱ μάρμτάμοὶ ἀμγάγε:

Ἀ γαμμαάλφασαμλιαὶ ἀμφραμθλήτω
σαμβαὶ σοὶ πσαμτὰ ὁ οἱ ζητοιμτὰ ὁ ὰ κε :~

Κ αὶ εἰ πάντα σαμδιαπασαμτὸ ς μάγαμω
θλήτα ὁ κς· οἱ ἀραπὰ μτὰ τὸ σρὶ ὁ μς:

Θ γὰ δὲ πα χοὶ ἁμλιαὶ πάθμλισ. κσ
φρομτιεἰμου· μολιθοὶ σμουλιαὶ νὰ
ραπιαλίσμουἁσὺ κε μὴ χρομίσησ : 2

εἰ τὸ τέλος ψαλμοὶ τῶ δαδ :~ 2

Μ ακαρίοσὸ σωιὰ μὸ πὶ πα χὴ μλαὶ 2
πλήτω τω· ὁ μλὶ μὸ ρα ω τα μλρᾳὰ ρὶ ας 1

τὰ ἀπὸ μὸ κε :~

Κ̄ς̄ διαφυλάξαι αὐτὸν μὴ καὶ ζῆλος αὐτοῦ μὴ καλλιερίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ· καὶ μὴ παραδῷ αὐτὸν ἁμαρτίᾳ ἐχθροῦ αὐτοῦ:-

Κ̄ς̄ μὴ ἐπιθλίσῃ αὐτῷ δωὶ μέσον ὁδῶν αὐτοῦ· ὅπως τὴν κοίτην αὐτοῦ ἁρπάσας ἐν τῇ ἀρροστίᾳ αὐτοῦ:

Θ̄ γὰρ εἶπαν κὲ βλέπωσιν ἡμᾶς· ἵνα ἀφῶμεν τὸν τυχόντα μου ὅτι ἥμαρτόν σοι:-

Ὁ ἐχθροί μου ἄφρονες καὶ μὴ καύχησαι τὸ λάβε θαμεῖν τὸ καὶ ἀπορράψαι τὸ ὁμοίωμα αὐτοῦ:

Κ̄ς̄ ἀπορράψω ἐγὼ τοὺς ἰδίους μου ἀπὸ λάβῃ· ἵνα μὴ ἀρθῇ αὐτοῦ σωλήν ἀφ' ἡμῶν ἀφῶμεν ἄφεσιν:-

Θ̄ ἐπορράψω δὲ καὶ ἐπὶ θυρεοῦ ἡμῶν τὸ ὄνομα κατέναντι θυρεοῦ ἡμῶν τοῖς ἐχθροῖς μου:

Κ̄ς̄ ἀπέναντι θυρεοῦ ἡμῶν καὶ καύχησαι· ὃν παρώμοσαν καὶ ὠθῶν τὸ καὶ πέμψαι:-

Μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ
ἐγερθῆναι; καὶ γὰρ ὁ ἀμὸς τὴν σάρκα
μου σεσηπυῖαν ἀνήγειρεν:
Ὁ ἀθέσμως μου ἁμαρτήσαντος μὴ δῷς
με ὑπὸ χεῖρα μου· οὐδὲ κεῖσθαι σὺν
αὐτοῖς θέλησόν με ἐν τῷ ἅδῃ μετ' αὐτῶν
δόσιν αὐτοῖς:-
Ὁ μὴ τοῦτο ἁγνὸν μου ἡ ἀθέσμως καὶ
ὁ τιοῦν μὴ ἐστω χαρὰ ὁ ἐχθρός μου ὅπε
ρ ἐμοῦ δὲ ἔστω τοῦτο ἀναίσχυντος ἐν
τῷ σῷ ἐλέει καὶ δυνήσομαι σε ἐν σοὶ
τῷ σῷ σου εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκόν μου:-
Ὁ ὑβρίσθη τὸ σκεῦός σου ἀπὸ τῶν ἀνο
μούντων καὶ ἐφ' ἑαυτὸν ἐβόησεν ὁ
εἰς τέλος εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν ἀλλοιουμένων, ψαλμὸς:
Ὁ μὴ ἐν θυμῷ σου ἐλέγξῃς με οὐδὲ
ἐν ὀργῇ σου παιδεύσῃς με:
Ὁ ἐλέησόν με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι
Ὁ ἴασαι με κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου
καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα

Θ φθίσομαι τὸ πρόσωπον τοῦ θυ·
γκλίθητι τὰ δάκρυά μου ὡς ὁ μοιάζε
τος λιμβραὶ καὶ μυκτός· ὡς τὸ
λέγε αἱμοῖ καὶ δι' ἁπάντων λιμά
ρων τοῦ ἁγιμόθεσου:
Ι αὐτὰ ὡς μὴ σθλιωθῶ καὶ δξ ἀρχὰ ὡς ὁ πω
τῶν τυχλιώμου· ὅτι διερμήσομαι
ὡς τὸ πρόσκομμα θαυμαστῶς ὡς
τοῦ οἴκου τοῦ θυ:~
Κ μφομλῶ γραμμάσως καὶ δξομολογή
σεως ἡ χὲ ἑορτάζομτος:~
Λ μαστί πρίμνος εἰ λιτυχλίμου καὶ
μαστί σωταράσχεμ· ὁλωσον
ὡς τὸ μθυ ὅτι δξομολογήσομαι αὐτῶ
σρῖομ τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θς
Π ερὶ ὡς μαὐτὸ μὴ τυχλίμου ἁραίχθη· δι
τοῦτο μὴ σθλίσομαί σου ὡς κγῶσί ορ
Δ δάκου καὶ ὑρμασμιάζμων ἀπὸ ὁρίσμω
Ἀ μασος αὐλισσομ ὡς καμάζται ἁς φα
μλῶ τὸ μλιαν ταρραλυτῶμσου· πν

ϛ΄ τυχὸν δὲ ἔρις καὶ κέρδος
τοῖς μεθορίοις μου καὶ τὰ λύ-
μαθά σου ἐώσθω με διήλθομεν :~
Η΄ μέρας δύο τρίτης καὶ κς΄ τὸ ὅλος αὐτ̄ .
καὶ μυκτὸς ὡς λίαν τοῦ παρόντος :
Θ΄ ρος ἀρχὴν τῶν θῶν τῆς ζωῆς μου . ἐ
ρῶ τῷ θῷ αὐτῆ μή ποτε μου ᾖ ὁ δι αὐτί
μου ὑπὲρ ἄλου . καὶ ἵνα τί σκυθρω
πὸς ἔμπορεύομαι ὀπίσω τῶν ὀκθρώντω
τόν με ἐχθρόν :~
Ι΄ μ τῶν ἰσχυρῶν λαῶν τὰ ὀφθαλμοῦ μου ὁμῶ
δι ζόμμεθα οἱ ἐχθροί μου . ὀπίσω μάχη μ
φιτοῦσιν οἱ καὶ ὃς κάθηται ἐν μέρᾳ πό
λεως θ̄ς σου :
ΙΑ΄ μαπί πορίλυσσος ᾖ ἡ τυχή μου . καὶ ἐ
μαπίσωται ραάσσῃ σμεθ . ὅλως ὁμόσ
ωσι τῷ μῷ ὅτι ὀξομολογήσομαι αὐτῷ :
ΙΒ΄ στήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁθ̄ς μ :
ψαλμὸς τῷ δ̄ῑ δ̄ . ἐν επίστρεφε παρεμβολή :
ΙΓ΄ ρίμομμοι ὁ θ̄ς καὶ δίκασον τὴν δίκην
μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου : ἀπὸ ἀνδρὸς

Ἀκολουθία τῶν Κατανυκτικῶν ἱερῶν κανόνων.

Ὁ ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με·
ἀπὸ τοῦ διὰ θελήματός μου ἁμαρτεῖν
πρόσωμεν καὶ ἁμαρτίας σωτῆρα παρακαλῶμεν
παραδόμαι δι' ἃ τὰ δίκαια μου τὰ μέλλοντα
ἐκπαράσκλομ τὸ φῶς σου λέγων τὴν μὴ
θλάσαι σου· σὺ γὰρ εἶ ὁ δικαίως ἀγαπήσας με
ἵνα μὴ μνησικακήσω σου καὶ ἐξ
σκιρτήσατέ σου·
Κ ἐκ βάθους κράζομεν πρὸς σε τὸν θεσπέσιον φιλάνθρωπον
τοῦτο· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν
τοῦτο ἐλέησον ἡμᾶς·
Θ ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου εἰς σωτηρίαν ὁ θεός
μου· ἵμερτε ὑπερίμαχε σῶσον ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
καὶ ἁμαρτίαν παρέστησε μοι· ὅλως ἐπι
στρέψω ὅτι τὸν νοῦν ὅτι δέξομαι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
Ε τὸν τοῦ πρόσωπόν μου καὶ ὁ θεός μου
εἰς τὸ πέλοι τοῖς ἡμῖν κόρε, εἰς τὴν ἔκλειν·
Ο θεὸν τοῖς σοῖς ἁμαρτίαις μὴ εἰς κούσωμεν
ὃ πάντοτε μὴ εἰς μὴ λάμψῃ λαμπὶ ἡμῖν
Ρ ὁλόμο ἐργάσωμεν τὰ σὰ σὺν ὑπερασ

γινώσκειν σε ἀρχαίας :~
Η χείρ σου ἐθεμελίωσε με καὶ ἔπλασέ με
συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου :~
Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται
ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ὑπέμεινα :~
Ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου καὶ
ἐν ἀληθείᾳ σου ἐταπείνωσάς με :~
Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαί με
κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου :~
Ἐλθάτωσαν οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι ὅτι ὁ νόμος
μου μελέτη μού ἐστιν :~
Κατῃσχύνθησαν ὑπερήφανοι ὅτι ἀδίκως ἐστρέβλωσάν με
ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς ἐντάλμασί σου :~
Ἐπεστράφησάν μοι οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες
τὰ μαρτύριά σου :~
Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου
ὅπως μὴ καταισχυνθῶ :~
Ἐξέλιπεν ἡ σωτηρία σου ἡ ψυχή μου καὶ εἰς τὸν λόγον
σου ὑπέμεινα :~
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέγων
πότε παρακαλέσεις με :~
Ἐγενήθην γὰρ ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ τὰ δικαιώματά σου
οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι :~
Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου πότε ποιήσεις
ἐν τοῖς καταδιώκουσί με κρίσιν :~
Διηγήσαντό μοι οἱ παράνομοι ἀδολεσχίας ἀλλ' οὐχὶ
ὡς ὁ νόμος σου κύριε :~
Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια ἄδικα κατεδίωξάν με
βοήθησόν μοι :~
Ὀλίγου ἐμὲ συνετέλεσαν ἐν τῇ γῇ ἐγὼ δὲ οὐ μὴ
ἐγκαταλίπω τὰ δικαιώματά σου :~
Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσον με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια
τοῦ στόματός σου :~

ϐ μτὸ θῶ ὅταν μ θλισόμεθα ὁ μλω τὴν μ
λι ωσόμεν· λαὶ ὁμ τὸ ὁ μό μαπί σου ὁ
ζο μο λογησό μεθα ἱ ς τὸ μ ᾳ ὸ μ ω :~
Η ωὶ δὲ ἀπ ω σ σ ο λαὶ λαπ λι ο χ ω α σ ἡ
μᾶς· λαὶ οὐκ ὸ ξ ε ρ ά υ σ λι ὸ θ ε ὁμ ταὶ σ
δ ω α ύ μ ο ι μ λι μ ὸ μ :~
Ἀ ω ὰρ β λα σ λι μ α ᾶ σ ἱ ς τὸ ὁ ω ί σ π ω ω
ρ ὰ τ ο ὶ σ ἐ χ θ ρ ο ὶ σ λι μ ὸ μ· λαὶ ο ἱ μ σ ὸ μ
τ ω λι μ ᾶ σ α ι λι ή ρ ω σ ἑ ζ ο μ ὸ ν ἑ α υ τ ο ῖ σ :~
ϐ δ ω λι α λι μ α ᾶ ς ὁ ὸ σ τ ω ρ ώ μ α τ ω υ ρ ρ ό ὁ α
λαὶ ὁμ τ ο ῖ σ ὁ θ μ α ι δ ι α ὰ ῴ ρ α σ λι μ α ᾶ ς
Ἀ ω ὁ δ ο υ τ ὸ μ μ α ο ὁ μ σ ο υ ἁ μ ὰ υ τ ι μ ή ς· λα
ὁ λ ι ῶ ω π ὴ θ ο ς ὁ μ τ ο ῖ ς α ἁ μ ά ῤ τ α σ μ λι
ϐ θ ο υ λι μ α ᾶ ς ὁ μ ε ι δ ο ς τ ο ῖ σ γ έ ι τ ο σ λι μ
ω κ τ η ρ ι σ μ ὸ μ λαὶ χ λ ὰ υ α σ μ ὸ μ τ ο ῖ σ
Κ ύ κ λ ω λι μ ω ῶ ν :~
ϐ θ ο υ λι μ α ᾶ ς ἑ ς π ω φ ρ α μ ο ῤ λι ὼ ὁμ τ ο ῖ σ
ὅ θ μ α ι· λι ύ μ λι σ ι μ κ ο φ α ῤ λι ῶ ὁμ τ ο ῖ σ
Ὁ λ λι ω τ λι ὼ λι μ ὲ ῤ α μ ἡ ὁμ τ ρ ο π λι μ ο υ
κ α τ ὸ μ α μ τ ί ο μ μ ο υ ἑ ά ί· λα ὶ λι ᾳ χ μ ὴ

τοῦ προσώπου μου διαμιᾶς :~
Λ πὸ φαμλισόμειδίζομτος καὶ λιαπλα
λαμοῦτος· ἀπὸ προσώπου ἄχθρου
καὶ ὀκ διώκομτος :~
Τ αῦτα παύταλλθμὸς φίλτμα σλαιοῦ
κ ὸωσλαθόμεθα τοῦ ὁμόματός σου·
καὶ οὐκ ἐκλίσαμεν ἐμ διαθήκησό :
Κ αὶ οὐκ ἀπέστη σταὶ ὀπίσω λίλιαρδίας
λίμεῶμ· καὶ ἐξέκλιμαν τὰ σταὶ τρίβοί
λίμῶμ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου :~
Ὅ τι ἐταπείνωσας λίμᾶς ἐμ τόπῳ θλίψεως
κ αὶ σκότος· ἐπεκάλυψεν λίμᾶς σκιὰ θανάτου :
Ἐ ὶ ὸωσλαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ
θῦ λίμῶμ· καὶ ἐξεπετάσαμεν χεῖρας
λίμῶμ πρὸς θὸν ἄλλότριον· ὀχὶ ὁ θς
ὀκ ἐξιτάσεται ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γνώσκει
σκεῖτὰ λιρύφια τῆς λιαρδίας :
Ὁ τι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλλην
τὴν λίμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρό
βατα σφαγῆς :~

32.

προκείμενα ᾠδαῖς ἁγίαις τῆς ἁγίας μεγάλης τεσσαρακοστῆς

Θ ξ ἀγορήθητι ἰλίμ αὐτί νῶμ οἷς κε· ἀμά
φηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ τέλος :~
Ι μ αὐτί τὸ πρόσωπόμ σου ἀπὸ φρ
ὁπὶ μαμ θάμ μὴ τὶῶ πω χάσ λίμεμ
καὶ τὶῶ θλίβω σ λίμεμ· ὁ τὶ ἁπ
μὼ θὶᾳς χωῦ λὶ τυχὶ λίμεμ· ὁ κο λή
θὶᾳς γὶῶ λὶ γαῦ λὶρ λίμεμ :~
Α μά ταῦ κε ωλή θησόμ λὶμεῦ· καὶ μύρα
σαὶ λὶμαῦ ὁ μόκ μ τοῦ ὁμόμαπόσ σν·
εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομέ
νων τοῖς υἱοῖς κορὲ εἰς σύνεσιν· ᾠδὴ
ὑπὲρ τοῦ ἁγίου πνεύματος :
ιδ Θ ἱερέβατο λὶμαρ δὶαμου/θρόμ ἁμαρ
τω λοὶ τοῦ ὁρθρίσαι μου τοῦ ψαι λεῖ :~
Η ν λάσσαι μου λεάμ μος γραμματο
σοὸ ἐγὼ ἁφ οῦ· ὁ ρεῦος λεάμμά τω
ρὰ ταῦ μου τοῦ· τοῦ μὴ θῶ :~
Θ ξ ἀγορήθητι ἐκ τῶν χειλέων σου· διὰ τοῦ
τὸ ἐγὼ φύλαξα ὁδοὺς τραυματίας μου :~
Π ρὸς ὀνειδισμὸν ἐγενήθην τοῦ ἐχθ

τὸμ μλρεμίσουδωιαπό· πλιὼφραι
ὁπλητίσουιαὶτὸιεάμμᾳσου:~
Κ αὶὁμτᾳμομιαὶιαπὸιοδοῦιαὶιιασί
λαδ· ὁμὸκομαμηθᾳασιαὶπορεὸ
πλητοςιαὶδιεαιοσύωλο:~
Κ αὶὁδηγήσᾳσθθαωμαᾳῶςιἰδξιᾶ
σου· τὰωὐβμισουλίκομιεμὶμαδψα
τό· λαοὶυπολαίτωσουπαδουῶται·
ὁμιαρδίαυτῶμχθρῶμτοῦιασιλε
Ὁ θερμοσσουὁθ̄εἰςτὸμαἱῶμαΤοῦ
αἱῶμος· ῥαὐδοςἀυθύπλητος, λιρᾶύ
ιδοςτλῶιασιμᾳασσου:
Ἡ γαύωλσασδιεαιοσύωΤωιαὶὁμέσλη
σασαὐτομέαμ· διαυτοῦτοὰχρίσθ·α
ὁνθ̄ὁθ̄εσου· ὁλαιομᾳμμιαόσπα
ραὐτοὶςμετόχουσου:~
Ϛ μύρμαιαὶφακτλὶιαὶιασσίᾳ
λὸτῶμἱματίωμσου· ἀπὸιιαρθε
νίθλεφαντίμωμὸξῶμάφραμαν
Θ γαυδρῶιασιλέωμὁμτιὶπλμ
33

πορεύθητι πάσι λιτσαὶ σὺ κδξιῶη
σου· ὁμίματι σμῶδι αχρύσοω τῶρι
ὑ ὑμνμμόμι τῶβωοικιλμόμι::
Λ ἔκλσομ θύγατερ καὶ ἴδε καὶ ἐμμῦμομ
τὸ οἶσσου· καὶ ὅτι λαύθουτοῦ λαοῦ
σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πρ̄ς σου:
Κ αἰ ὅπι θυμιόσει ὁ πασι μὰς τοῦ λάμ
σου· ὅ τι αὐτός ἀτικ̄ς σου καὶ πρ
κνμήσθ αὐτ̄ς:-
Κ αὶ θυγάτηρ τύρου ὁμ δώρισ· Τὸ πρ
σωπόμ σου λιταμόσου σι μοὶ πρὸ
σι οι τοῦ λαοῦ:-
Π ασα λι δόξα αὐτ λὶσ θυγατρὸς τοῦ πασμ
φς ἔσω θεμ· ὁμ ιμάτι ος σω τοῖς χρυσί
πτρι υβυμημόνη τῶβωοικιμόνη:
Λ πρὸμ χθήσομται τῶ πασι μὴ παρθ
μοι ὁ πλησίον αὐτ λὶσ· αἱ πλησίομ αὐτ
φ ἔσω μ χθήσομται:-
Λ σω μ χθήσομται ὁμόφ φρο σύνη καὶ
γαμιασμ· φ ἐχθήσομται ἑ ς μαὸμ
λεός:-

ὁδέξαι καὶ ὁ πιτυχὶ αμδηλοι

Α μπὶ τὰ μ ωρᾶ μ σου ἀ γαμ ὶ ἡ θησαν οἱ
ν ἱ οί σου · ἰ ατα ρ ἡ στει ς αἵ τοι ς ὁ ἄρ
χο μ τας δ ωὶ τ α ὁ σα μ τ ὶ ὼ γ ἰ ῶ ν : ~
Μ η σ θ ἡ σο μ αι τ οῦ ὁ μ ό μ ατ ός σ ου ἐ
π ὰ σ ὶ η γ ο μ β α ὼ ἰ α ὶ η γ ο μ β α ὼ : ~
Δ ι α τ οῦ το λ α οἱ ὁ ξο μ ο ρ γ ἡ σο μ ται σ οι
ἐ ις τὸ μ αἰ ῶ μ α ὼ ἰ α ὶ ἐ ις τὸ μ αἰ ῶ μ α ὼ
τ οῦ αἰ σ ῶ μ ος : ~
ἐ ις τὸ π έ λ ος τ οῖ ς ν ἱ οῖ ς κ ορ ἐ ἰ ις τ ύ ν ης ι ν : ~
Θ τ ὴ μ ῶ μ ἰ α τ α φ υ γ ὶ ἰ α ὶ δ ύ ν α μ ις · ιϛ
ω ὶ η θ ος ὁ μ θ λ ἰ τ ῶ ι τ α ὶ ς ὁ υ ρ ού σ α ις σ ιϛ
ἰ μ α ὶ ς ὁ φ ό δ ρ α : ~
Δ ι α τ οῦ το ὁ ὐ φ ο ω ὴ θ η σ ό μ εθ α ὁ μ τ ὸ
ν ερ α σ σ α θ α τ ὴ μ γ ἰ ῶ · ἰ α ὶ μ ἐ α τ ἰ
θ α θ α ὶ ὁ ρ ἡ ὁ μ ι α ρ δ ί α ις φ α ρ α α τ ῶ ν :
Η χ ι σ α μ ἰ α ὶ ἐ α υ ρ α χ θ ἡ σ α μ τ α ὼ ὶ δ α τ ὰ
α ὐ τ ῶ μ · ἐ α ρ α χ θ ἡ σ α μ τ α ὼ ὄ ρ ἰ ὁ μ τ ἡ
Κ ρ α τ α ὶ ό τ ἡ τ ἰ α ὐ τ οῦ : ~
Τ ο ῦ ν ο τ α μ οῦ τ α ὼ ὁ ρ ἰ ω ὶ ἡ μ ἰ α π α ὶ ὰ ὐ φ ρ α ὶ
34 μ ου σ ἰ τ ἰ ω ὼ ν ο ό μ μ τ οῦ θ ῦ · ἡ γ ά σ ἰ τ ὸ

σκλήμοφμαι αὐτοῦ ὁ ἅγιος :~
Ὁ θε ὁμμάσσω αὐτὸν ἰαὶ οὐ σαρὰ δλιόφη
μοι ἰαὶ θλιόφαιτλι ὁ θε τὸ πρὸς πρωΐ πρω:
Ε τσρᾶχθησαι ὁθμὶ ὁ ὑμμαμ ιαασιμ
ὁδοσκεφομμὶν αὐτοῦ ὁ ἅγιος σοαμ
δαλιγλὶ :~
Κε τὸ μδωσύμβσομμοθήμμ· σὺ τὴ
πορλιμὸμὸθε ἰακόβ :~
Δόπειλαὶ ἰδκετὸ ἔργα τοῦθῦ· σὺ βόη
τὸν ὁραπωὺδσὶ τῷ σγλῷ :~
Ἀμ τσγαρὸμ σομέμοσμέχρι τοῦγ
ῥάπαμτλῷσγλῷ· τόζομσωτρίτειλαι
σωθλαάσθόσμοι· καὶθυρδοὶ λαὶ
ἰζεύσθήσωτυρί :~
Σ χρίσατε λαὶ γῦ πρὸ τὸ ἁμάθμὸν
σομεύρτλιγλὶ:
Κε τὸ μδωσύμβσομμοδίλιεσμ· σὺ
πλὴπορλιμὸμὸθε ἰακόβ :~

Δόξα ∴ καὶ νῦν :~

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀγίων κορε. ψαλμὸς
Παῶν τοῦ τὰ ὀθμὶ ἱερατίσαντε χεῖρας: ιεῖς
Λλαμάζαπὸ τοῦ θῦ ὁμ φωμὶ ἀμμαός: ι
Ὁτι κς ὑπὶ ος φουδρός· καὶ μάσμεθα
ὁσὶ πασὰ ἀμ τὶ ὰ γὶῶ:-
Ὑ πὶ φζε μασὶ σὶ μὶ μὶ μὶ αὶ ὁθμὶ ὑπὸ τοὺ
πό δασὶ μὶ μῶ μ:-
Ϛ ζὸλὸζ ασὶ σὶ μὶ μ τὶ ὰ ὶ μ ἱερμομέ αὲ
φὶ τοῦ· τὶ ὰ ὶ μ ἀμμομὶ ὰ ὶ ἀ ὶ μ ὶ ὰ ὶ μ ὶ
γὰ ὰ ὶ ὁθμ:
Ἀ μὸὺ ὶ ὸ θς ὸὺ ὶ ἀ μ ἀ μ ὰ μ ὶ ὸ κς ὸὺ ὶ φ ὰ ὶ μ ὶ
σὰ ὶ ὰ ὶ γ ὶ ὸ σ:-
Ψ ἀλ ὶ σὶ τὸ θῦ ὶ μῶ μ τὰ μ ὰ σὶ ὸ· ἀ
τὸ τοῦ ὶ ὰ σὶ μ ἀ ὶ μῶ μ τὰ μ ὰ σὶ ὸ:
Ὁ τὶ ὶ ὰ σὶ μ ἀ ὶ μ ὶ ὰ σὶ ὸ τὶ ὸ γὶ ὰ ὸ ὸ
τὰ μ ὰ σὶ ὸ ς:
Ϡ ὶ ὰ σὶ μ ἀ ὶ ὸ θς ὸὺ ὶ τὸὺ ὁθμὶ· ὸὺ
κὰ θὶ τὰ ὶ ὸὺ ὶ θρό μ ὸὺ ἀ ὶ ὸὺ ὰ ὶ ὰ ὸ
Ἀ ρ χ μ τὸ μ ὰ ὸ μ ὸ ὶ ὰ χ θὶ ὰ ὰ μ μ ὲ τὰ ὸὺ

35

τῶ ἀμραὰμ· ὁ τὶ τοῦ τῶ οἱ ἱερατικοὶ
τὶο γλὶο φόδρα ἰσχὺν αὐτῆ φλασαν:-
† φλαλμοὶ ὠδῆς· τοῖς υἱοῖς κορέ·
δευτέρας, σαββάτου:
ιζ΄ Μ ἄγασκε ἰσραὴλ ἀμφὶο φόδρα· ὁμ πόλ
τοῦ θῦ ἡμῶ μόμ ὁρὶ ἀίω αὐτοῦ:
Ε χρίζω φαμμὰ μαπ ωαόλο τὶο γὶς
ὁρὶ σὶω μ τὼ φομάρ ὰ τοῦ μορρὰ:-
Η πόμ στοῦ μασιβόω ς τοῦ μάγου· ὁ θ
ὁμ ταῖς μαάρσιμ αὶ τὶο γμῶ σκ ταὶ
λὰμ αμτὶ μαμμὰ μὶ ται αὶ τὶο:
Ο τὶ ἰδοὺ οἱ μασὶμ ᾶς τὶο γὶο σωὴ χθη
αμ· διήλθοσαμ, ὡσὶ τὸ αὐτό:
Α τοὶ ἰδόμ τω οὔτω σ' θαύμαασμ· ἐφο
ραίχθησαμ ὡσ ἀάλθησαμ τρόμος ὑπ
λαύβο αὐτοῖς:-
Θ κεῖ ὠδῖμ ὡς τὶκ τούσης· ὁμ πνῖ
μαί ω σωτρίτης πλοίαυ θαρσῆς:
Κ φλαύσβρὴκούσαμ μόμ οὔτω σ μαὶ ἰδὼ
μὸμ· ὁμ πόμ ἐλῶ τῶ μδωὰ μόμ· ὁμ

πρ̀ φ τοῦ θῦ λιμῶν μ:
ϙ θ̄ ὁ θ ὁ μ ὁ λ ί ω σ ὁ μ α ὐ τ ὶ ὼ ἡ ς τ ὸ μ α ἱ ῶ μ α.
ὲ ω ὁ λ α ύ ο μ ὲ ν ὁ θ̄ τ ὸ ὅ λ ε ό σ σ ο υ ὅ μ
ω ὅ σ τ ο ῦ μ α ο ῦ σ ο υ:~
Κ α φ ὼ τ ὸ ὅ μ ο μ ά σ ο υ ὁ θ̄ ο ὕ τ ω σ ι ὰ ὶ ἡ
ἁ ί μ ὰ σ ί σ ο υ ὅ π ὶ τ ὰ ω ὅ ρ α τ α τ ὶ ὼ ἡ γ.
δ ι ὰ ι α ο σ ώ ὶ ω σ ω λ ί ρ ι ω σ ὶ δ ὲ ξ ι α ῖ ὅ ὄ:
Ϛ φ ρ α ω θ ὶ τ ω ὅ ρ ο σ σ ἰ ὰ ω μ. ι ὰ ὶ ἀ γ α μ μ ι
ά σ θ ω σ α μ α ὶ θ υ γ α τ ὅ ρ ὰ ω τ ὴ σ ἰ ο υ δ α ί:~
Ζ μ ὁ κ ὁ μ τ ὰ ω μ ι ρ ι μ ά́ τ ω μ σ ο υ κ ε̄. ι ω ι μ ὰ ω
σ α ι π ε σ ἰ ὰ ω μ ι ὰ ὶ τ ω ὅ ρ ι μ ά́ ι τ ε α ὐ τ ὶ ώ ι. δ ι
ι η γ ὶ σ α ο δ ὅ μ τ ο ὶ σ τ ω φ ί ρ ο ι ς α ὐ τ ὶ ὸ:
Θ ὅ θ ὼ τ ὰ σ ι α ρ δ ί α ς ὑ μ ὼ ω μ ὰ ς τ ὴ μ δ ύ
μ α μ ι μ α ὐ τ ὶ ὸ. ι ὰ ὶ ι α τ α δ ι ὅ λ θ ὼ θ
λ ὰ σ ι α ́ ρ ε ι ς α ὐ τ ὴ ς. ὅ τ ω ω ς ὰ μ δ ι η γ ὶ
σ ι α ο δ ὰ ς γ μ μ ὸ α μ ὰ ς ὅ β ὲ α μ. ὅ τ ι ο ὗ τ ὸ
ἁ τ ι μ ὅ θ̄ λ ι μ ὼ μ. ἁ ς τ ὸ μ α ἱ ὼ μ α ω ι ὰ ὶ
ε ι ς τ ὸ μ α ἱ ὼ μ α τ ο ῦ ἁ μ ὲ σ μ ο σ:
Α ~ τ ὸ σ τ ω ι μ α μ ὲ ῖ λ ι μ α ὸ ἁ ς τ ο ὶ ω
ἁ μ ὲ σ μ α σ:~

πλησιοχωρίων φανέντων παλιν ὡς εἰς τὸ τέλος τοῖς νηοῖς κορέ. ψαλμός.

ιη Α Κύριε τί τὸ ἄνθρωπος ὅτι γνωρίζεις αὐτόν; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτόν;

ι Β Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡς σκιὰ παρέρχονται.

Γ Κύριε κλῖνον τὸν οὐρανόν σου καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.

Δ Ἀστραπὴν σκέδασον αὐτούς, τὰ βέλη σου ἐξαπόστειλον καὶ ταράξεις αὐτούς.

Ε Ἐξαπόστειλον τὰς χεῖρας σου ἐξ ὕψους, ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ ὑδάτων πολλῶν.

ΣΤ Ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, οὗ τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.

Ζ Ὁ θεός, ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι.

Η Τῷ διδόντι σωτηρίαν βασιλεῦσι καὶ λυτρουμένῳ Δαυὶδ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.

Θ Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, οὗ τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.

Ι Υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἐν νεότητι αὐτῶν, θυγατέρες αὐτῶν κατάστολοι περικεκοσμισμέναι ὁμοιώσεις ναοῦ.

Κ Ταμεῖα πεπληρωμένα ἐξ ἐκφορίου εἰς ἐκφόριον, πρόβατα αὐτῶν εὐτοκοῦντα, ἐκτρωθήσεται μὴ ἔστω.

ΙΑ Ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν, οὐκ ἔστιν ἐξωδία, οὐκ ἔστιν ἐκπορευομένη οὐδὲ κραυγή.

ΙΒ Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτα ὑπάρχει· μακάριος ὁ λαὸς ᾧ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ.

ϛ ὁμόσπορος· ὁμόκοιτος· ὁμοτράπεζος·
φίλος καὶ ἑταῖρος· ὁμοφρονήσει·
τὰ αὐτὰ φρονήσει καὶ αὐτὸ οὐ φρονήσει·
καὶ ὁμαρτήσει σὺν ἀμφοτέροις
τὸν πλοῦν καὶ τὸν αὐτὸν :~
ζ καὶ οἱ τοῦ φοι αὐτοῦ μοι κίαι αὐτοῦ μές
τὸν αὐτὸν μο· σὺν μόμαται αὐτοῦ μέσ
γομβοι καὶ γομβοῦ :~
η σὺν μάσαι τὰ ὁμόμαται αὐτοῦ μὴ τὸ
τοῦ μαι ὸν· καὶ ὅσος ὁμ τὶ μὴ ὅν, οὐ
σωλίκε· πορω σωνθυμήθη τοῖς
κτίσμασι τοῖς σωλοίποις καὶ ὁμοιω
θήσαι τοῖς :~
θ σὺν ὁδὸς αὐτοῦ μ σὺν άμ δαμ μαι τοῖς
καὶ μὴ τὰ ταῦτα ὁμ τὰ τὰ ὁμαι σὺν αὐτοῦ μ
ὡδοκλίσουσι :~
ι προ ὅμαι πα ὁμ ὁ δηγήσα θαι πασ
ποι μαι ρίαι ποῦ· καὶ καταλειπ
σὺν αὐτοῦ μοι ὰ λλ' ἐστὸ πορ ρω :~
ια σὺ λιμολίθαι αὐτοῦ μ πα ρα σο θλίσε

ἐξάπτεσθαι τῶν κτενείων ταχέως.

ὅμ τὸ ὦδή· ὅκτὶ ὅσα ὅζησαν τὸν
ὅζώσθησαν:~

Π λὶὼ ὁ θεμὸς ὅσαν τὶὼν τυχλῶν ὧ
ὅκχειρὸς ἄδου ὅτὰμ ραμιὰν μὲ:~

Μ λὶφουὸ ὅτὰμ προυτὶσὶ ἀμὸς· ἢ ὅτὰ~
πηθωθὶ λὶδόξαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ:

Ὁ τὶ οὐκ ὅμ τὸ αὐτὸ θμήσκειμ αὐτὸμμή
θαὶ τὰ πρωτότα· οὐδὲ συλλαταιὰ
σθαὶ αὐτὸ λὶδόξαν αὐτοῦ:~

Ὁ τὶ λὶ τυχλὶ αὐτοῦ ὅμ τὶ ζωὴ λὶ αὐτοῦ ἀμ
γὶθλίσθαι· ὅξομολογὶσθαί σοὶ ὅτὶ
ὁ γαθώὶ ησαὶ πὸ· ἀσθμάσθαὶ ὅσα σφ
μὰς πρὸμ αὐτοῦ· ἐφ σαὶ ὸμοσοῦ.
κὸ τὰμ φὸς:~

Κ αὶ ὦὸ ὅμ τὶ μὶ ὸμοῦσωλὶκε· πφ
σωε μὴθὶ τοὶς κτὶμ σὶ τοὶς σῶὸ
τοις· καὶ ὸμοιὸ θὶ αὐτοὶς:~ ϗ΄

ψαλμὸς τῶ ᾆδε~

ϟ΄ Θ ϛ΄ θσὸμ κϛ΄ ὅμ ἁμ λησε καὶ ὅλιἁμ ὅετὶ
γλῶν· αὐσὸ ἀμαστο μὸμ ἡ λὶουμὲ χρὶ δὸν

ὁ κσι ὁ μιάσματός σου τῆς ὁδοῦ τῆς
τοῦ αἵματος:~
ὁ ϑς ὁ μεμφόμενος ζήξῃ· ὁ ϑς ὁ μισῶν μιανοῦ
παρασπονδήσεται:~
Π ρόσωπόν μου μὴ αἰσχυνθήσῃ· μὴ μὴ
μισῶν μου μὴ ἀποστραγγίσῃς ὁδούς:~
Π ρόσεχε μὴ ἀποστῇς τοῦ μισῶν με· μὴ τῶν
γλυκάνσεών σου διακρίνῃς τὸ μέλος μου:~
Ω ν φάγεται ἐν αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· τὸν
διατιθέμενόν σοι τὴν διαθήκην μου
ἐπὶ θυσίαις:
Κ αὶ ἀνάβλυσις μισῶν οὐκ ὀφθήσεται
σώματα αὐτοῦ· ὅτι ὁ ϑς ἐρεῖ τῇ σιών:~
Λ αοὺς μου λαὸς μου μὴ μάχεσθε ἐν
καὶ διαμαρτύρομαι σοι· ὁ ϑς ὁ ϑς σου
ἐστὶν ἐμοί:~
Ο ὐκ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε·
τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου
οὐκ εἰσὶ διαπαντός:~
Ο ὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχον· ὃ

Ν δὲ δικτάσω τοὺς μισθίους μου καὶ τὰς
Ο τιμὰς αὐτῶν ἁμαρτήσονται τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ
κτήνη δώσω τοῖς ὀρεσι καὶ πετεινοῖς :-
Π γνώσονται ἁμαρτήσονται τὰ πρόβατά μου τοῦ ὄμου
καὶ ὁρμήσουσι ἀγροῦ μεθύσωσι αὐτούς :
Ρ ἀλλ' ἐπειράσατε, οὐ μισοῦσι ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ
διὰ μέσου οἰκουμένης καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
Σ ἢ φάρμακα ἱερέων τράγων καὶ αἷμα τράγων
γραμματίσματα ; :-
Τ σου τὸ θῶ θυσίαν αἱμάτων σου καὶ ἐγὼ
πόλος τὸ ὑπάρχων τὸ ἀχαίσου :-
Υ καὶ ἐὰν καμάτων ὑμῶν μέσον θλίψων
σου· καὶ ἐξολοῦμαί σε καὶ δοξάσῃ
Φ σε δὲ ὑμαρτωλὸς ὑπάρχων ἐμοί· ἵμαντίου
ὀκδικήγλιτὰ δικαιώματά μου· καὶ
μαραμιαύγαστινὰ διαθήκαμου διὰ
τόματός σου :-
Χ ὑδὲ ἐμίσησας παιδίαν καὶ ἐξέβαλες
τὸ λόγια μου ἀπὸ τὰ ὀπίσω :-
Ψ ἐδράμετε μετ' αὐτῶν, συνήρχεσθε μετ'

καὶ μὴ δῷ μοι χοῦν ἡμῶν μερίδα σου ἀφ' ἡμῶν :~
Τὸ ἀφόμασου δωμεόμασε ἰαλμίασ· ἰαὶ ἡ
γλῶσσα σου τοῦ πρισώλδκεδομότητ :
Κ σθλίμμος κατὰ τοῦ ἀδλφοῦ σου κα
δλαμίς· ἰαὶ ἰατὰ τοῦ ὑοῦ τῆς μρ̄ς
σου ἀφ' ἡμῶν σιαμάλαμον :
Τ σὺ τὰ δωοίλοσας ἰαὶ ἀπέγλοσα· ὑποβρα
ὠδ ἀμομίαμ ὅτι ὅσομαί σοι ὅμοιος :~
Ε λάγξω σε ἰαὶ παραστήσω ἰατὰ πρό
σωπόν σου τὰς ἀμαρτίας σου :
Σ ὑμῖς δὲ ταῦτα οἰδωι μαμθαμόμβμοι
τοῦτο· μλήποτε ἀρπασθῆ ἰαὶ οὐμλὶ
ᾖ ὁ ῥυόμβμος :~
Θ νοίαα ἀμάδοος δοξάσῃμε· ἰαὶ ὀκᾷ ὁ δὸς
λὼ δᾷξα αὐτῶ τὸ σῷ ὁμμου :~
φλωὶ τῶ δ̄λ εἰ τῶ ἐλθεῖν πρὸ ἀγτου
ναθαν τὸν προφήτην· ἢ νίκαει ἡλ
θε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα οὐρίου :
Λ δ ἡσόμμεθ' ἐξ ἰαὶ τῶ τὸ μέγα ὄλδος
σου ἰαὶ ἰαὶ τῶ τὸ πρωτόθοτον τοῦ μοίκη

σου δ ξ ἁμάρτημα τὸ ἀνόμημά μου:~
θ΄ καὶ περίεμε πλύνων με ἀπὸ τῆς ἀνο
μίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας σου
καθάρισόν με· ὅτι τὴν ἀνομί
αν μου ἐγὼ γινώσκω· καὶ ἡ ἁμαρτί
α μου διὰ παντός ἐστι κατενώπιόν
C σου· σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δι
καιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νι
κήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε:~
ι΄ ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην
καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μή
τηρ μου· ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπη
σας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφί
ας σου ἐδήλωσάς με:~
Ρ΄ ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθή
σομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι· ἀκουτιεῖς μοι ἀγ
αλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσον
ται ὀστᾶ ἃ ἐταπείνωσάς μου:~

Α πόρβιόμ τὸ ῥέσαωσόμσου ὁτιὸ ἡ
ὁμμαρτιῶμμου· καὶπασάσαιτὰσαμό
μάσμουὀξάμήτομ· καρδίαμκαθα
ρὸνκτίσομόθμόθμεοὶὸ θῦ· καὶπνμᾶἄγ
θὸὰλκαίμισομόθμτοῖςὰλκάποιςμου:-
Μ λὶἀποῤῥίψῖςμεἀπὸτοῦπροσώπό
σου· καὶτὸπνμᾶσουτὸἅγιομμὴαἄ͂ρ
μόλισαπ̓ὲμοῦ· ἀπόδοςμοιτὴν
ἀγαλλίασινμτοῦσῶ͂ίουσουκαὶπνμᾶἡγε
μονικὸνἀτίῤῥιζόμμε:
Δ ιδάξωἀνόμοιςτὰςὁδούς σου
καὶἀσεβεῖςἐπιστῥέψουσίν· ῥῦ
σαίμεἐξαιμάτωμὸ θῦ ὁ θῦτῆς σῶ͂ίας
μου· ἀγαλλιάσεταιἡγλῶσσάμουτὴ͂
δικαιοσύνήσου:-
Κ ῦτὰχείλήμουἀνοίξεις· καὶτὸστό
μαμουἀναγγελεῖτὴν αἴνεσίν σου·
ὅτιεἰηθέλησαςθυσίανἔδωκαἂν·
ὁλοκαυτώμασινοὐκἀνδοκήσεις·
θυσίατῷθῷπνμᾶσυντετριμμένῳ·

καρδίαμου τὰ ἐλεημοσύνη σου καὶ τὰ
ταπεινώματά σου ἐνώπιόν σου κύριου
δόμου σου:-

Ἀ γάθυνον κὲ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
σιὼν καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
ἰ ερ̄ου. τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλο-
καυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους
† εἰς τὸ τέλος ὠδὴ τῷ δᾱδ· ἐν ὧ
ἐλθεῖν δωὴκ τὸν ἰδουμαῖον καὶ ἀ-
παγγεῖλαι τῷ σαοὺλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ
ἀπῆλθε δᾱδ εἰς τὸν οἶκον ἀβιμέλεχ
Γ ἰ άβκαι χοῦ δικαιοσύνη ὅδωρ φησὶ·
Λ μοιώσαι ὁ μωτὴν ἡμέραν ἀδικίᾳ
ὀλιγίσαι τὸ ἐπιστόμισόν σου:-
Ω σὰ ξυρὸν ἠκονημένον ὅποίησας
δόλον:-
Ἡ γάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθω-
σύνην· ἀδικίαν ὑπὲρ τοῦ λαλῆσαι
δικαιοσύνην:

Ἡ γοτώλισας πατάξ ταῦ ῥίμματα λιαπα
πρμτίς μοῦ γλῶσσάν μου:-
Δι αὐτοῦτο ὁθς λιαλόλοι σεεί στόμος.
ὁκτίμαι σθ λιὰ μεταμαθώσαι σθ φ
προσκλιμώματός σου· καὶ τὸ ῥίζω
μά σου ὁκ γλῶσ ζώμτων μ:-
Ὁ φομται δίκαιοι καὶ φοβηθήσομτζ
καὶ ὁπ' αὐτὸμ γλάσομται λιὰ ἐρῶσι:
Ἰδοὺ ἄνος ὃς οὐκ ἔθετο τὸμ θν αὐτοῦ
φυτοῦ· ἀλλὰ πλήθυνε σμ ὁ πὶ τῷ πλή
θει τοῦ πλούτου αὐτοῦ· καὶ ἐμ ὁδυ
ναμώθη πὶ ματα ὀπ' πὶ αὐτοῦ:-
Ἐγὼ δὲ ὡς ἐλαία λιπαρὰ κάρπος ἐμ τῷ
οἴκῳ τοῦ θυ· ἐλπὶ σα ἐπὶ τὸ ἔλεο
τοῦ θυ εἰς τὸμ αἰῶμα· λιὰ εἰς τὸμ αἰ
ῶμα τοῦ αἰῶμος:-
Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸμ αἰῶμα
ἐποίησας· λιὰ ὑπομενῶ τὸ ὄμομα
σου ὅτι χρηστόμ, ἐμώπιόμ τῶμ ὁ
σίωμ σου:-

† εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ· συνέσεως
τῷ Δαυΐδ :-

νβ ϊ Ϛ Ἰπαμοῦ φρονήσαμεν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ
ἐσάλ· διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύ-
χθησαν ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις· οὐκ ἔστι ποιῶν
χρηστότητα :-
Ὁ Θς ἐξ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνι-
ὼν ἢ ἐκζητῶν τὸν θν :-
Π πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρεώθη-
σαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα
ἕως ἑνός :-
Ὁ ταφὴ ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς
γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων
ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν· ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς γέμει
καὶ πικρίας· ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν
ἐκχέαι αἷμα· σύντριμμα καὶ ταλαι-
πωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καὶ ὁδὸν εἰρήνης
οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστιν φόβος
θυ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν :-
Θ οὐκ ἐπιγνώσονται πάντες οἱ ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν· οἱ κατεσθίοντες
τὸν λαόν μου βρώσεως ἄρτου·
τὸν θν οὐκ ἐπεκαλέσαντο :-
Κ ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβῳ οὗ οὐκ ἦν
φόβος· ὅτι ὁ θς διεσκόρπισεν ὀστᾶ
ἀνθρώπων εὐαρεστούντων θῷ· κατῃσχύνθη-
σαν ὅτι ὁ θς ἐξουδένωσεν αὐτούς :-

Τιόδιὰσοῦδικαιώματόσουῥῆσόμοῦἐν·
ὅμητῷδόμεπροσταγὴνὸμὴτιλῶναίχ
μαλωσίαμτοῦλαοῦαὐτοῦ· φαγμαὰ
σταιαἰκῶβιαὶὰ φραμθήσετηἐν:~
† εἰςτὸτέλοςἐνὕμνοιςτυνέσεωςτῶνδ.
ἐντῷἐλθεῖντὸνἸζιφάμοντοςκαὶεἰπεῖ
τῶςωὴλ· οὐκίδοὐδὰδκέκραγπαι
παῤἡμῖν:
Θ θ̄ς ὅμητὸὁμόματίσουσῶσομεβιαὶ ηἔ
ὅμητῖδωαμὴσουκριμεῖςμε:~
Ο φ̄τεἰσακούσομτιῖσπροσαχῖσμου·
ὅμῶτισαυτὰῥἡίματατοῦαὁόματός ἄ:
Ο τιἀμότριοιὅσαμάτισαμβῶβμὸ·ιαὶ
ιραταιὸιὁζῖτισαμτιὰτυχιώμου·
ςοὺπροσθθμτοτομθῦὅμῶπιομαιῦ:~
Δοὺγὰρὁθ̄ωοὶηθεῖμοι:ιαὶὁιὲ̄αμτὶ
λίπποῥτῆςτυχῖσμου:~
Λ προσέθειτὰὶεαιὰτοῖσἐχθροῖσμου·
ὅμτιἀμηθάσουὁζολόθρασομαιτὸς
39 ἐκουσίωςθύσωσοι:~

ϛ ξομολογήσομαί σοι ὁ μόμαπί σου ὅτι ἀϗ
γαθὸμ· ὅτι ἐδικαίασάς με θλίψεως ὁρρύ
σασθέ· καὶ ἐμ τοῖς ἐχθροῖς μου ἐσωσεῖ
δέμε ὁ ὀφθαλμός μου:

ζ ἐστὶ τὸ τέλος εἰς ὑμνοις· τῆ νίκη τῶ ἀϗ
ν̄α ϛ μάτι σαι ὁ ψς τῶ προσάχημμου· ϛ
γ̄ μὴ ἐν ὁρίᾳ δίας τῶ ἀδίκησίμμου· πρὸ
σχες μοι καὶ ἐσάκουσόν μου:

ϛ λαοὶ πάντες ἐμ πλήσθητε χαρᾶς ἐν ὁμολογίᾳ μου καὶ
ἐξαρᾶχθητε· ἀπὸ φοβῆς ἐχθροὺς
ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ:

ὁ πόξέλεμμα ρίσθητε ἀμομίαν· καὶ ἐμ
γλῶβρεκότωσαν μοι:

ϛ καρδίαν μου ἐξαρᾶχθήσεται· καὶ
δειμίαν θανμάτου ἐπέσεπέ μοι·

φ ὁ φόβος καὶ τρόμος ἦλθέμοι· καὶ
ἐκάλυψέν με σκότος:

κ καὶ εἶπα τίς δώσει πτέρυγας καὶ πτ
ταθήσομαι καὶ καταπαύσω:

ι δοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύσας μ καὶ ἐνῆ

αὐτῶν ὅτι δικαίως:-

Προσδέχομαι τὸν θάνατον ὃν τάχα
ἀπροόμματος καὶ ἀπροπαιγνίδος:-

Κατανοῶ τί σοι κἐγὼ καὶ καταδίδλεται
γλῶσσα σου αὐτῶν· ὅτι εἰ δοκιμάζομαι
καὶ αὐτὴ λογίαν ὑπὲρ τῆς πόρης:

Ἢ μᾶλλον καὶ μυκτὸς ἐμὸς ἀφ' αὑτῶν ὑβ-
ρεῖ τὸν τείχη αὐτῶν· καὶ ἀμομία καὶ κό-
ρος ὑπὲρ μέσου αὐτῶν καὶ ἀδικίαν:-

Καὶ οὐκ ὀξύλιθος ὑπὲρ τὸν πραιτῶν αὐ-
τῶν τόκος καὶ δόλος· ὅτι εἰ ὁ ἀγρὸς
ὑμεῖς ἐστε τῶν ἡμέρων καὶ ἡ ὁμο-
νοῦσα ὑπὲρ ἐμὲ ὑπὲρ μερίμνης· ὑπερ-
ῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ:-

Γὺ δὲ ἀμεῖς ὁ τύχος λίβανος μου καὶ ὑμεῖς
ἄρτου· ὃς ἐστι τὸ αὐτὸ ἀγλυκασμοῦ
ὁδόματα· ὑπὲρ τὸ οἰκεῖον θῦμα ὁρᾶ-
τε ὑμεῖς ὁμοίως:-

Ἐλθάτω λίθωμα τοῦ πάντοις καὶ ἐκ-
ναμίτου σαμάρεως ὁδοῦ ζῶντος ὁ

πομνηρίαν δημοσίαν τοῖς πατράσιν αὐτῆς
δημοσίαν αὐτῶν :-
ζ΄ γονατρεστὸν θῦ λικὸν καρδιακὸν ὁκῦ
εἰσιλικουσόμου :
ε΄ ασθραστιαὶ πορροϊαὶ μεσημερίαν
διηγλίσομαι καὶ ἀσφαλῶς ἀὶ ἔσαι
μοῦσα τὸ σφυγμός μου :-
λ΄ πρόσφατον δημείρημένον τὴν ψυχὴν
ἀπὸ τοῦ μῆ ζῶ οὗτος μοι ὁ τὸν δημ
μοῖς λῖσαι μισῶ ἐμοί :-
ζ΄ ισαλκούσθαι ὁ θῦς καὶ τὰ ωσθῆ μοῦ σθαι
τοὺς ὀνασάρχους μου πρὸ τοῦ μαι ὁμοῦ
ο΄ γὰρ ἀπ' ἐμαὐτοῖς αὐτὰ ἅμαρτα ὁτι οὐ
κόφοι ωκήθησαν τὸ μῦ :-
ζ΄ ἔξει με τὴν χεῖρα αὐτοῦ δημοῦ τὸ λπρ
δίδομαι· δημεμήμοσα μαρτυρίων δια θή
κην αὐτοῦ :-
Δ΄ ιδημερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ πρ
σώπου αὐτοῦ· καὶ λίγμοι σαν αἱ καρδ
αι αὐτῶν :-

ἀπόλωνται ἀφανῶς ὡς ὠφελεῖν.

Ἡ ωαμήθησαν οἱ ῥήγες αὐτῶν τοῦ ῥῖ
λαι ομ καὶ αὐτοὶ εἰσὶ ωολίδω· διαίρε
τομόσαι μῆ τὴν μέριμμα σου καὶ αὐ
τοσόδ διανθρώπει:~

Ὁ υδὼσφᾶς τὸ μαιῶμ ωσαρομ τῶ δικαί
φ· συδὲ φθῖ καταζειςαὐτοὺσ εἰσ
φρέαρ δικῶφθορᾶς:~

Λμδρωαὶμάτωμ καὶ δολιότητος. ὁ
μὴ λίμασόσσι τὰς ἡμέρασαὐτῶν:~

Ἐγὼδὲ κε ὅλωσὶ ὠδωσόδ:~ ϗ κα ζ:~

† εἰς τὸ πέλος τὸ περὶ τῶν λῶν τοῦ ἀπὸ τῶ
ἀτίωνμεμακρυσμένου τῶ δῶδ εἰς
τὴν λοιδορίαν· ὅπου ἐκράτησαν ἀν
τὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν πέτ:~ νε

Ῥ λόνησόν με ὅτι ὅτι καταπάτησέ με ἀν Ⓒ:
Ὁ λων τὴν ἡμέραμ ωομεμόθυμέ με:~
Κ αταισχυνθήσαμ μὲ οἱ ἐχθροί μου ὁ ῥῆμα
τὴν ἡμέραμ· ὅτι ωολλοὶ οἱ ωολεμοῦν
τέσ μὲ ὑψηλὸ ἄφοσ:~
Ἡ μέρασοὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ δὲ ὅμοι
ὠδὴ ωσόδ:

ε΄ μὴ τῷ θῷ ὀλιγώσω τὸ σὸν βούλημα· ἢ
τοὶ τῷ θῷ λίμωσιν οὐ φοβηθήσομαι
τί ποιήσει μοι σαρξ :-
ς΄ ὅλως τὴν μεριμναν τοῦ σοῦ μου ἐ
κβαλῶ σομαι· καὶ ἐν μοὶ ταμιτοὶ
διαβολισμοὶ αὐτῶν ἐκκαλοῦμαι :-
ζ΄ παρεκλίσουσι καὶ ἰαται ἱερέους μου
τοὶ τὴν πέρμαν μου φυλάξουσι :-
η΄ καὶ ἀσθένησω ἐν μοὶ τὴν τυχὴν μου
ὑπὲρ τοῦ μὴ θῦμὸς σῶσαι σε αὐτοῦ· ὁ
ὀργὴ λαὸς ἰατόξεισ :-
θ΄ θς τὴν ζωὴν μου ὀξὴν ἐν χειρὶ σοὶ· ὁ
φοῦ τὰ δάκρυά μου ὑμῶν ὅσιόν σου ὦ
καὶ ὑμῖν ὁσαν βρίασου :
ι΄ ποιήσουσι μοὶ ἐχθροί μου ὄφ σ τὰ ὀπί
σω· ὁμὴ ἀμὴ μὴ μεδέν ὁσι καὶ σώσομαι σὺ
ἰδοὺ ἐγὼ σῶμὸ τὴ θῦ μου ὄφ σύ :-
ια΄ ὁσὶ τῷ θῷ αἰμάσω ρὴμα· ὁτὶ τῷ λαῷ
μου σωτηρ· ὁσὶ τῷ θῷ ἡλίωσαν, οὐ φ
βηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρ :-

ϛ΄ πλὴν τοῦ πεμπτηκαιδεκαετηρίδος.

ε μόνοι οὗτοι ἀρχαὶ αὐτῶν δόσεως αἱ μάτων:
ο τί ὁρρύσω τὴν τριχήν μου ὀκ θανάτου
τοῦ σοῦ φθαλμοῦ μου ἀπὸ δακρύων·
κ καὶ τοῦ στόματός μου ἀπὸ ὀλιγοψυχίας:
ε ναρκαλιάσω μόνος μου φάγομαι τὸν
τ εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῶν ἀδὲ εἰς τὴν
λογραφίαν· ἐν τῷ ἀγαγεῖν με ἀπὸ διαβρόχειν
λ ἀπὸ προσώπου σου ἀλλ εἰς τὸ σπήλαιον:
ξ λόγισόν με ὡς ὀλόγισόν με· ὅτι ἐγὼ ν̄ s̄
σοι πόθεν οἱ θυμὶ τὴν τριχήν μου: ϊ
κ αἰθυμτλίσκιῶ τῶν πτερύγων σου ὑμνῶν
ἐφ ὃν σὺ παρόλθλιβόμενός μοι:
κ ἐκρόξομαι πρὸς τὸν θν̄ τὸν ὑψίστην·
τὸν θν̄ τὸν εὐεργετήσαντά με:
ξ ναπόστειλον μὲ ἐξ ὑψοῦς καὶ λάβε με· ἐ
δωκέρισόν με ἐκ τῶν λαβόντων με ὑδάτων:
θ ξαπόστειλον μὲ ὁ θς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ
τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ· καὶ ὁρρύσατο τὴν τριχήν
μου ὀκ μέσου σκύμνων μου ὀκοιμηθήσομαι
δ ἐφ ἡμέρας:

ϛ΄ ἰὸν αἰμοβοιόδοντα αἰτοβόαν αἰτοβόαν
ὑβρι· καὶ ἰὸν γλῶσσαν αἰτοβόαν μάχαιραν
ὀξεῖαν:
ζ΄ τοῦθλιτὶ δοῦναι τοῖς οἰκοῦσιν ὀδόντας· καὶ
τὸ αἷμα τὸν γλῶν λιδόξασον:
η΄ παίδαν λιτοῖμασαν τοῖς τροσίμουλιν
κατὸκαμψαν τὸν τυχλόν μου:-
θ΄ ὤρυξαν πρὸ τροσώπου μου μόθρον
καὶ ἐμβάσασθαι εἰς αὐτόν:-
ι΄ τοῖμὲν λιλιαρδίαμου ὁ θ̄ς ἐτοίμελι
καρδίαμου· ἀσόμεν καὶ ταμῶδύ
τὶ δόξλημου:-
ια΄ ξάρθητι λιδόξαμου· ὀξάρθητι
ταμτύριομ καὶ κιθάρα:-
ιβ΄ ξαρθλίσομαι ὀρθρου ὀξομολόγλισο
μαί σοι ἐν μαοῖς κε̄ ταμῶσοι ἐν μέθνοι
ιγ΄ τὶ ἐμεγαμύθλιβόας τὸ μοῦ ὦ μὸ τὸ ἐμὲ
ὀσσου· καὶ βόας τὸ μμὸ φθρὸμ μαμ
ιδ΄ ϛ ῥάθλιτὶ δοῦναι τοῖς οἰκοῦσιν ὀδόντας· καὶ
τὸ αἷμα τὸν γλῶν λιδόξασον:-

ἐγκαθέτου καὶ φίλεχθου δολοπλόκου ἔχθρου.

† εἰς τὸ τέλειον ἀδιαφθείρητον ἁπλότητα εἰς
στιλπνότητα φίλων:-
ΝΖ Ὑμεῖς γάρ ἐστε οἱ δικαιοσύνην μιμούμενοι.
δικαίας μιμητὴς οἱ τοῦ πατρὸς ὑμῶν:-
Κ Ὁ γὰρ ὁμοιαρδίαν ἀμοιβαίας ὀργάζε-
σθαι ὁμιλίᾳ· ἀδιαίρετα ἀμοιχείρωτ᾽
ἀσύμπλοκα:-
Λ Τὸ ἀλλοτριοῦσθαι ἁμαρτωλοὺς ἀπὸ
τοῦ πλάσαντος· ὅταν λαμβάνῃ ἀπὸ
γαστρὸς σύμπλασιν ταύτῃ:
Θ Μὸς αὐτοῖς ἐστὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ὁμοίοις ἡ
τοῦ ὄφεως· ὃ σὴ αἴσι δοκεῖ φίλος
καὶ ᾧ οὐσίας τὰ αὐτὰ ὃ τὰ αὐτῆς· ᾗτις
ἀκούσαι καὶ φωνῆς ὅσα δομᾶτ:-
Φ αρμακοῦ τὸ φάρμακον ὁμοίως παρὰ
σοφοῦ· ὁ τῶν σωτηρίᾳ τοῖς ὁδόντας
ὑπὸ λύμης τοῦ φόνου αὐτόν· τὸ χεῖ-
λος τοῦ μύστου συμβόλαιον ὁ κῦ:
Ξ ουδὲν ὅμοιον ἡσύχου τοῦ σῇ ἀδιαφορίᾳ
πορεύομενον· ὅμως δεῖ τὸ τοῦ ζῆν αὐτ

τελῶ χρεωκοπῶ λύφεσσώνω δ ιβ΄

Ἐὰν σὺ ἁμάρτῃς σοὶ μ :~
ὡς εἰ κληρος ταῦ κεῖ σαῦ ταμ αιρθήσομ
ται· ὁ ωδδ ω ῥ ὁ ωὰ αὐτὸ ισ ιαι οὐκ ἐ
δομ τὸμ ἥλιομ :~
Περ τοῦ σωιθῆμαι τὰς ἁλκαίθας ὑμῶμ
τὴν ῥάμμομ · ὃσ ἐ ζ ὡμ ταω ὃσ ἐ ἐθ μ
ὀργὴ κατασκάψαι αὐτοῦς :
Ἐφραμθήσεται δίκαιος ὅταμ ἴδῃ ἐκ
δίκησιν · τὰς χεῖρας αὐτοῦ μίνθαίσ
ται φ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ :~
Καὶ ἐρεῖ ἄμ ὃς ἐ ἀρ ἀ ἄτι μαρτωὸς τὸ
δίκαιόω · ἀρ ἀ ἄτι μὸθ κρίμομ αὐτοῦ
ὃμ τὴν ἡμ :~ κ΄
† εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῶ δαυὶ
στηλογραφίαν · ὁπότε ἀπέστειλεν
ὠὴλ καὶ ἐφύλαξε τὸ νοῖκον αὐτοῦ
ἀφ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν :~
ξ ὁλοὺμ μ ὁ ἰκτῶμ μ ὲ χλερῶμ μ ὸμ ὁὺδ
καὶ ὁ ἰκτῶμ μ ὸ ωδ ωὴ ι φαυμ ὑμ ῶμ μ ὸ ωὸ
λύτρωσαί μ ε :~

Ρ νσαιμβκτωμβργαζομβνωμτηνα
μοιάαν· καὶβξάνδραφωναὶμαύτωσ η
σῶσομβ:-
Ο τιδοὺβθλίβουσαντὴνἰχθύμου· ἐ
τάθβνμτοῦπτὲμβιερατικοί:-
Ο τελὶαὰμοιάαμουοὐτοῦλὶαὰμαρτιῶ
μουκε· ὡὼαὰμοιάασὸδραμουμβιὲὰὶ
Καπάθωσω:
Θ ξαβρθητὶἀςσωαμτιὸὶμμουιὲὰὶ ὁ
Καὶσὺκε ὁθε τῶνδωαὰμβσωμὸ ὸθ
τοῦἰσραὴλ:-
Π ρόσχωτοῦὈπισκθιαὸλαιτωαὰμτω ἰὰ
ὁθμὴ· ωὶὸὶκτειρήσιὸσωαμτασ τῶν
ἐρωζομβνωνστὴνἀὰμοιάν:-
Σ ωὶφρὲὶουσιμὲςὸαὰὸβραμιὲὰὶμμὰ ζ
σιμὼσιὼσωμιὲὰὶωὼιμὰὸσουσὶπόμμ
Ι δὲυαὰτὸὶὰὸωσφθάζομταὶὸμτὸ ὸ
φόμαπιαὰτῶμ· καὶρομφαίαὰὸμτοῦ
χειλωιμαὰτῶμὸὅτιτὶςἤκουσ:
Κ ᾽ησυκε ὸκγολαὸὶὰὶαὰτὸὺω·ὸζουὶδμὰὼ
41

πάντα τὰ θέλήματά σου πρὸ
σὲ φυλάξω:-
Ο τὸ θέλημά μου μὴ ποιοῦντες· ὁ θέλημα
τὸ ὅλον σὸν προφθάσατε:-
Ὁ θέλημά σου δείξει μοι ὃ μὴ τοῖς ἐχθροῖς σου
μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε
ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου:-
Δ ιασκόρπισόν μου αὐτοὺς ὃ μὴ τὰ δικαιώ
σού· καὶ ἐξάγαγε αὐτοὺς ὁ πόρρω
σοι φιλήσουσί με κύριε:-
Ἁ μαρτίαν τόμαστος αὐτῶν μὴ χεί
λέσωμαὐτῶν· διὰ σύλλήφθήτω
σαν ὃ μὴ τὰ πόρρω φαίαν αὐτῶν:-
Κ αὶ ὃ ἐξάρας διὰ τάδοις διαμβολήσου
σαι ὃ μὴ σωτηρίᾳ· ὃ μὴ ὀργὴ σωτῆρ
ας· διὰ οὐμὴ πάρξουσίμ:
Κ αὶ γνώσονται ὅτι ὁ θὲς δεσπόζει τοῦ
ἰακὼβ διαπάντων περάτων τῆς γῆς
Θ ωρήσου σίμᾶς ὁ δεσπόζων διὰ μιᾶς ἐξ
σιμῶς ἐκεῖνων διὰ ἐκ μέσου σι πόμ:

Α΄ τοῦ δι᾽ ἀσκορπισθήσομαι τοῦ
φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι.
καὶ γογγύσουσιν·
Β΄ κἀγὼ δώσω τὴν ψυχήν μου·
Γ΄ σφαγὴ ἀσουμαθ τὸ πρωϊ τὸ ἔλεός σου
Δ΄ ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ
καταφυγή μου· ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς
μου· βοηθός μου εἶ σύ φαγεσθε·
Ε΄ τιὸθς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· ὁθς μου τὸ
ἔλεός μου :· εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθη
σομένοις εἰς ἐγκρατείαν· τῶ ασα
εἰς διαθήκην· ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν
μεσοποταμίαν συρίας· καὶ τὴν συρίαν
σωβαλ· καὶ ἐπέστρεψεν ἰωαβ· καὶ ἐπάταξε
τὸν ἐδωμ· ἐν πάρεμβολῇ ἁλῶν, ιβ
χιλιάδας :-
Ϛ΄ θς κατέσκαψας ἡμᾶς καθεῖλες ἡμᾶς· ηθ
ὀργίσθης σὸν ἡρμοσας ἡμᾶς·
ζ΄ ἐσείσας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας
αὐτήν· ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς

ὅτι ἐσαλεύθη·
δείξας τῷ λαῷ σκιμὲ ἐποίησε
ἡμᾶς. οἰμοι κατακλύζεως·
δῶκας τοῖς φοβουμένοις σε
σοῦ τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου·
ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου·
σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου·
ὁ θς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσομαι
καὶ διαμερίσω σικιμα· καὶ τὴν
κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω·
ἐμὸς ἐστι γαλαάδ· καὶ ἐμὸς ἐστι μανασσῆ·
καὶ ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς
κεφαλῆς μου·
ἰούδας βασιλεύς μου· μωαβ λέβης
τῆς ἐλπίδος μου·
ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπο-
δημά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετά-
γησαν· τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν
περιοχῆς· ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως
τῆς ἰδουμαίας

κριτ πράτ κα (21):

Ο ὑψ̣ι̣σ̣υ̣ο̣ θ̣ς̣ ὁ σ̣ω̣σ̣α̣μ̣ε̣ν̣ο̣ς̣ ἡ̣μ̣α̣ς̣·
καὶ ὃ̣κ̣ ὄ̣ξ̣ ὀ̣ρ̣γ̣ῇ̣ ὁ̣θ̣ς̣ ὀ̣ργ̣ι̣ταῖ̣ σ̣ο̣
δ̣ῦ̣ν̣α̣μ̣ι̣ν̣ ἡ̣μ̣ῶ̣ν̣·
Δ̣ὸ̣ς̣ τ̣ῷ̣ μ̣ῦ̣ν̣ο̣ν̣ θ̣ε̣ί̣α̣ν̣ ἐ̣κ̣ θ̣λ̣ί̣ψ̣ε̣ω̣ς̣·
ὃ̣ν̣ τ̣α̣π̣ε̣ί̣ν̣ω̣σ̣ι̣ν̣ σ̣ω̣τ̣η̣ρ̣ί̣α̣ν̣ ἀ̣ψ̣γ̣·
Ε̣ἰ̣ μ̣ὲ̣ τ̣ὸ̣ θ̣ῷ̣ π̣ο̣ι̣ή̣σ̣ο̣μ̣ε̣ν̣ δ̣ύ̣ν̣α̣μ̣ι̣ν̣·
ὃ̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ὸ̣ς̣ ἐ̣β̣ο̣υ̣δ̣ρ̣μ̣ώ̣σ̣ε̣ι̣ τ̣ο̣ὺ̣ς̣ θ̣λ̣ί̣-
β̣ο̣ν̣τ̣α̣ς̣ ἡ̣μ̣ᾶ̣ς̣·
Ε̣ἰ̣ς̣ τ̣ὸ̣ τ̣έ̣λ̣ε̣ὲ̣ν̣ ν̣ί̣κ̣η̣ σ̣ο̣ι̣ς̣ ψ̣α̣λ̣μ̣ὸ̣ς̣ τ̣ῷ̣ δ̣ᾶ̣ϊ̣δ̣·
ἰ̣σ̣α̣κ̣ο̣υ̣σ̣ο̣μ̣ὸ̣θ̣ς̣ τ̣ῆ̣ς̣ δ̣ο̣λ̣ι̣ό̣σ̣ω̣σ̣ε̣ω̣ς̣ μ̣ο̣υ̣·
π̣ρ̣ό̣σ̣χ̣ε̣ς̣ τ̣ῇ̣ π̣ρ̣ο̣σ̣α̣χ̣ῇ̣ μ̣ο̣υ̣· ἀ̣π̣ὸ̣ τ̣ῶ̣ν̣
π̣ε̣ρ̣α̣τ̣ω̣μ̣ή̣σ̣ω̣ν̣ π̣ρ̣ὸ̣ς̣ σ̣ὲ̣ ἐ̣κ̣ε̣κ̣ρ̣α̣ξ̣α̣·
μ̣ὲ̣ τ̣ὸ̣ ἀ̣κ̣η̣δ̣ι̣α̣σ̣τ̣ὴ̣ν̣ τ̣ὴ̣ν̣ κ̣α̣ρ̣δ̣ί̣α̣ν̣ μ̣ο̣υ̣,
ἵ̣ν̣α̣ τ̣ί̣ φ̣έ̣ρ̣ῃ̣ ὠ̣φ̣ε̣λ̣ή̣σ̣α̣σ̣ά̣ μ̣ε̣·
Ὡ̣δ̣ὴ̣ γ̣λ̣ω̣σ̣α̣ μ̣ο̣υ̣· ὅ̣τ̣ι̣ ἐ̣γ̣ω̣ μ̣ὴ̣ θ̣ῃ̣ς̣ ὀ̣ρ̣γ̣ὴ̣ν̣ ἐ̣π̣ὶ̣
μ̣ο̣ι̣· π̣α̣ύ̣ρ̣γ̣ο̣ς̣ ἰ̣χ̣ύ̣ο̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ο̣ῦ̣ π̣ρ̣ο̣σ̣ω̣π̣ο̣ν̣
ἀ̣θ̣ῷ̣·
π̣α̣ρ̣ο̣ι̣κ̣ή̣σ̣ω̣ ἐ̣ν̣ τ̣ῷ̣ σ̣κ̣η̣ν̣ώ̣μ̣α̣τ̣ί̣ σ̣ο̣υ̣ ἐ̣ι̣ς̣ τ̣ο̣ὺ̣ς̣ αἰ̣ῶ̣ν̣α̣ς̣·
κ̣α̣τ̣α̣σ̣χ̣υ̣θ̣ή̣σ̣ο̣μ̣α̣ι̣ ἐ̣ν̣ τ̣ῇ̣ σ̣κ̣ν̣α̣ω̣σ̣ῃ̣ τ̣ῷ̣
π̣ν̣ε̣ύ̣μ̣α̣τ̣ί̣ σ̣ο̣υ̣·

43

Ὅτι οὐδὲ εἰσηκούσας ὠμάχωμεν
ἔδωκας κληρονομεῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.
Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας φθέγγεται ῥῆμα
προσθήσεις· τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως
ἡμέρας γενεᾶς γενεᾶς.
Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθεια αὐτοῦ
τίς ἐκζητήσει.
Ὅτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν
αἰῶνα· τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς
εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας·
εἰς τὸ τέλειον. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ
ἵνα τί θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς εἰς τέλος
ἵνα τί ὀργισθήσεται ὁ θυμός σου
Καὶ γὰρ αὐτὸς θς μου καὶ σωτήρ μου· ἀντι-
λήπτωρ μου· οὐ μὴ σαλευθῶ ἔτι πλείονα·
ἕως πότε ἔτι τίθεσθε ἐπ' ἐμοί·
φονεύετε πάντες ὑμεῖς· ὡς
τοῖχος κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ

ὡσαννὰ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ
λάλησον τὰ ὀνόματα τῶν ἁγίων μου
Τὸ τόμαρι αὐτοῦ μάρμαρον λιαυτὴν καρδίαν
αὐτοῦ μιαντήριόν του :-
Πλὴν τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ
τι ὡραῖον ἐν τοῖς μνήμασιν :
Καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου ἀνὴρ
λήπτωρ μου οὐ μὴ μεταναστάσω :-
Ἐν τῷ τοῦ θεοῦ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δό
ξα μου· ὁ θεὸς τῆς ἰσχύος μου καὶ
ἡ ἐλπίς μου ἐν τῷ θεῷ :
Ἐλάλησαν δὲ πάντα μασάσαν σωφρο
γήματος· ἐκ χόαν δὲ μόσωμα αὐτοῦ
τὰς καρδίας ἡμῶν· ὅτι ὁ θεὸς ἡθο
ποίησεν :-
Πλὴν μάταιοι υἱοὶ τοῦ μαμωνᾶ· ψεῦ
δεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀμῶν μὲν ζυγοῖς τοῦ ἀδικήσαι :-
Λοιὸν ἐκμαναὶ ὅτι ἰσοῦσαι τὸ αὐτό· μὴ
ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν· καὶ ἐὰν
πλοῦτος

κάθισμα τοῦ ἐσπερινικοῦ.

Ἀ πὸ ξηλάμνου μὲ ποίησόν με σοφὲ ἐλαφ-
ρὸν πτερωτὸν ὑμνῳδὸν θεόν· διὸ ταῦτα λίκνου
σαν· ὅτι τὸ ἱμάτιόν σου θύκαὶ σοῦ κέκτηνται
ὄλβος· ὅτι σὺ αὐτὸς δόσεις ἐν καιρῷ
καὶ τὰ τοῦ σώματός σου :-
ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν
τὴν ἐρήμωσιν τῆς ἰουδαίας :
ζβ ι Ὁ θς ὁ θεός μου πρόσχες μοι ὅτι
ἐλεήσω με ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει μου
ἐσαφίσθη τὸ ὄνομά σου· ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ
καὶ ἀνύδρῳ οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι· τοῦ ἰ-
δεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου·
ὅτι κρεῖσσόν ἐστι τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζω-
ὰς· τὰ χείλη μου ἀγαλλιάσονται σοι·
οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ
ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖρας μου·
ὡς ἐκ καθάπαξ καὶ πιότητος καὶ στέ-
ατος ἐμπλησθήσεται ἡ ψυχή μου· καὶ χείλεσιν ἀγαλλιά-
σεως αἰνέσει τὸ στόμα μου :-

ἀπὸ ἑκάθε του κινδύνου σῶσόν με κύριε.

Θ ι ὁ μνημονεύσου μου ὅτι τῆς σαρ
κὸς μου ὁ μὴ τοῖς ὀρθροις ὁ μοῦ
μου ὅτι ἀβοήθητος εἰμί:

Κ αὶ ὁ μὴ τὸ σκύλευμά μου
ἁρπάσωμαι ὁ κολλήθητί μοι ψυχή
μου ὁ τοῦ σωσόν με ὁ ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου:~

Ἀ ναὶ δὲ εἰς μάτην ὁ λίψασα τὴν μ
ψυχήν μου ὁ ἀφέλωσι μεται εἰς τὸν
κατώτατον τοῦ γῆς:~

Π αραδοθήσομαι ὁ ἐς χεῖρας ὁ μάχαι
ρας ὁ μερίδας ἀλωπέκων ὁ κομήσομαι:~

Ὁ δὲ βασιλεὺς ὁ φρανθήσεται ὁ ἐπὶ τῷ θεῷ
ὁ πᾶς ὁ μνησθήσεται πᾶς ὁ ὁ ὀμνύων ὁ μ ἐν αὐ
τῷ ὁ ὅτι ὁ μ ἐφράγη τόμα ῥημόντων ὁ μ ἀδίκα
εἰς τὸ τέλος. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ:~

Ἐ ισάκουσόν μου ὁ θεὸ ὁ φωνῆς ὁ μου ὁ μῆς ὁ ξ΄ ι΄
δεήσεώς ὁ μου προσόχες:~

Ἀ πὸ φόβου ὁ χθροῦ ὁ ἐξέλου τὴν ψυχήν μου
Σκέπασόν με ἀπὸ συναγωγῆς πονηρευ

ομωνύμων· ἀπὸ τῶν λιθουργούμε-
νων μαργαριτίδων:-
Ὁ ιτὴν μακρὰν κόμην ὡς ῥομφαίαν τ
γλῶσσαν αὐτῶν· ὁμοίωμα τόξου
φύτων παρθένων ἱερόν:-
Τοῦ ἁπαλοῦ τὸ ξύλον ὁμοίως κρύφοις
ἄμωμον· ὀξύτιμον καὶ οὐθενὸς ξύλου
σιμαίτερον καὶ οὐθενὸς θύσθαι:-
Θ Κρατοῦσι δὲ αὐτοῖς λόγον πομπῆς·
Διηγήσαντο τοῦ ἱερύτου παρθένου· θ
πομπὶς ὁ θεὸς αὐτοῦ:-
Θ ξυράμησαν ὁμοίαν ὀξυλίτου
ξυράμῳ μὴ τὸν ὀξυράμησας· παρθένος
σθαι ἁγνὸς καὶ καρδίαν παιδείαν καὶ
τὸν θεὸν θεραπεύσθαι ὁ θς:-
Β Ὅλος μὴ τῶν ἀγρὶ θησαν αἰπόλ
γων αὐτῶν· καὶ ὀξυλάβησαν ὁδοὺ
τοὺς αἰγλόσσους αὐτῶν:-
Θ τρεφθησαν καὶ τοῖς θεραπ
τοῦ αὐτοῦ· κ ὀφθῆναι θησαν ὡσ

...λήεως ἕ θ τέ ε ν σ ἕ γ τε λ ώ ω ὑ τε ν ά τ ο ο .

Καὶ αἰμλήγγειμαμ τὰ ὄργα τοῦ θῦ·
καὶ τὰ ταῦτα οἰ ἡμαπαντα αὐτοῦ σωπῆλιαμ :
Θ ἔφραμθλήσεται δίκαιος ὅμ τὸ λεῶ
καὶ ὁλωλεῖ ὁωὰυτοῦ· λιαὶ ὁωαμγ
θλίσομ ταιωαμ τῶ οἰ ἀλλ ς τλῖλιαρδία:
Δ΄ Κ΄ Η :-

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δ΄ ὠδὴ ς
ἱερεμίου καὶ ἰεζεκιὴλ. τοῦ λαοῦ
τῆς παροικίας :-

Ϛ οἰ ποιῶν ἡμος ὁ θ΄ ὅμ σλὼμ· λιαὶ ξ΄α
σοὶ ἀπο δο θλήσεται ἀρχὴ ὅμ ἰλημ́:
Θ ἰσῶ κου σομ πρὸ σώχλὸς μου πρὸ
σὸ· πᾶσα σαρξ λῆξει :-
Λ όγριαὐμόμεσμ ποιῶν δικαιοσυλῆ·
καὶ ταῖς αὐσβείαις λῖμὼμ σὺ ἰμάσῃ:
Η ὁλκάριος ὁὴ ὅξ ὁλόξω λιαὶ πρόσωμάβ·
καὶ τα σκηνώσῃ ὅμ ταῖς αὐλαῖς σου :-
Π λησθησόμεθα ὅμ τοῖς ἁγαθοῖς τοῦ
οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου θαυμαὶ

46

φὸς ὁμολογίαν οσίων ἡ:~
ε πολλοὺς ομολογομόντας ὁσίᾳ ομολογ·ᾳ
ὁλοτὸς σωτῆρος τῶν τοῦ σωτῆρος τῆς
γλῶς λαὸν τὸν θαμάστην αλλελαμ:~
ϛ τοιμάζων ὁρκὸν ὁμνυλὶ ἰσχὺ αὐτοῦ· πλὴ
ὁλασομὸν ὁσὸν δωσαφάλω:~
ὁ σωτὰρ ὁσὸν τὸ κῦτος τλῖσ θαμάστης
λίχοισ ωμάτων αὐτῖσ τὸ ἀπὸ ἀκτῆς
τ αρχθλίσομται τὰ ὁθνὴ λαὶ φοβη
θλίσομται· οἱ κατοικοῦντες τὰ τὰ πὸ
ρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου:~
ε ξόδια πρωϊας λαὶ ἑσπέρας τρέφ
ὁσοσκότασ τλὴν γλῶν λαὶ ὁμόθησαν
αὐτλὴν· ὁπλίθησαν τοῦ πρωϊ ἐν
αὐτλῇ:~
ὁ προφὴτης τοῦ θῦ ὁπλὴρόθη· ἐπ
λὶ τοίμασας τλὴν τροφλὴν αὐ ομὸ
τλοῦτας λὶ ἐξόμασίου:~
τ ὰς αὐλὰς λαὶ αὐτλίσομέθα· πλὴ
μου τὰν γὰρ μέραν αὐτλίσ· ὁμ ταῖς φω

ἐπιλαπου δόλου ἐφ' ἑλκεχθεσου δηλ οι

γόσι μ αὐτὸν ἀφεσιν θήσεται ἀπ αὐτοῦ μοι
υ/ογλώσσ τομ σόφ αμ ομ τοῦ ὑμι αυτοῦ
τῶν χρι σό τη τος σου· καὶ τὸ ωδὴ
σασου τῆ κ σθλίσομ ται ωτό τη τος·
Πι αν θλίσομ ται τὸ ὄρ αι αυτῶν ὅρ λί ῳ
Καὶ αἱ γμί ασί μ οι ι μου μοὶ ωσ ρι ζαί σου μ:
Θ μ σδώσ ω τοῖ ι ερ ι οῖ τῶ μ ωρ ι ωύ τω μ·
καὶ ἐν ι ωμ ά δα ωρ κ θω ο ὐσ ι σῖ τομ:~
Κ σκρ άζ ομ ται ι αὶ γὰρ ὑμ ῶν σι η:~
εἰ ς τὸ τέ λοι ῶ ἀπ ψαλ μοῦ ἀν αι τά ε ως:~
Ἀλ λα μά ξ ατ σ τῶν ι ῶ ωα ῶ υ ἱγ λῖ· ται ξε
λα τε δλὶ τῶ ὁ μ ό μα τι αὐ τοῦ· δό τσ ῖ
δό ξ αμ αὐ μ σδ ᾳ αὐ τοῦ:~
Θ ι ωα τε τῶ θῶ ὡς σ φ ουσ ρ ὰ τὰ ὄρ γα σ·
ὅμ τῶ ωρ κ θε ι τῶ σ δω ω ὰ μ σ ὡ σ σ ου
τ ώ σομ ται σε οἱ ἐχ θρ ί σου:
Π ῳ ὰ ι ἱγ λῖ ωρ ρ σ ι ω μ ι σά τω α ᾳ μ σοι ς
ἁ μ ά τω σ ε μ ί σοι· τα μ ά τω σ αμ δλὶ τῶ
ὁ μ ό μα τί σου ὕ θη τε:
Δ ά τε ι αὶ ἡ δ τε τῶ ἔ ργ α τοῦ θῦ· ὡ σ φ ο

ὑπερὸς ἐμῶν μυρεψῶν τῶν ἐν τῇ τέχνῃ τῇ
ὁ μυρεψικῇ σου τὴν θάλασσαν ἔσχηκας
ρεμ· ἐν τῷ ταμιεύεσθαι σε πολλοὺς ἐπλή-
ξ κεις ἀφρεμ θυμοῦσθαι ἐπὶ σεαυτῷ· τῷ
δακτύλῳ σου τῷ ἐν τῇ δεξιᾷ σου αὐτοῦ
τοῦ αἵματος :~
ὁ ιό φθαρμοὶ αὐτοῦ ὅτι τὸν θάνατόν
μου ἔφαγον· οἱ παραπλεόντες μετ'
ἐμοῦ ἔστησαν ἐμβαυτοῖς :~
ὑ ργεῖτε θάνατον τῶν ἰδίων μου· καὶ φ
κτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰμά
σεως αὐτοῦ :~
τ οῦ θρηνοῦντος τὴν τυχοῦσάν μου ἔσχ
καὶ μὴ δοῦσός σε σάρκα τοῖς πόδαι
ὁ τι ἐδοκίμασας λίμαξ ὁ θς· δοῦρα σ
λίμαξ ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον :~
θι σλίγαξ λίμαξ ἔστησαν· ὅτ
φλίτεις δοὶ τὸν μόχθον λίμῶν :~
ὁ πνίμασας ἀνοῖσθοι τὰς κεφ
λίμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς κ
ὕδατος.

ξ δξελίναμοι μαὶς ἐς αὐτυχίαν:~
ξι σοβήσομαι ἐς τὸ μοῖκομ σου δμὸ λο
καυτόμασιμ· φύσσοδόσσοσοι ταὸ
ἀχαίμου ἀς διάτειλε τὰ χείμῆ·
καὶ ὁλάμησε τὸ φόμαμ μου ὁμ τῖλ
θλίψει μου:
Ὁλοκαυτόματα μβμωαμοσμβήσας
ὁμοίσσοσοι· μὴ τὰ θμιάματ ὁκρί:~
ὁμοίσσοσοι μόας μὴ τὰ χειμάρρωμ:~
Δάπτε ἀλκούσαπε καὶ διηγήσομαι ὑ
μῖμ σαμ τῶ οἰ φουμούμβμοι τὸμ θῦ·
ὅσα ὑσοί ησοβ τῖ ψυχῖμου:~
Περὶ σὰ τὸμ τῶ φόμα τί μου ὑβκέκρα ξα·
καὶ ὕψωσα ὑπὸ τῖ ὠγλῶσσαμ μου:
Δικίαμ εἰ θθοάρωμι ὁμιαρδίαν μ,
μὴ εἰσα κουσάτω μου κ̄ς̄:~
Διατοῦτο εἰσήκουσόμου ὁθ̄ς̄· παρε σύ
χ̄ τῖ φωμῆ τῖ ὁσδῖ ὁσμου:~
Εὐαγγῖτὸ ςὸθ̄ς̄ ὃ ςοὐκ ἀπωσάτῖσετὴμ
προσαχῖμου καὶ τὸ ὄλβοσ αὐτοῦ
48 λ ὁδμοῦ:~

ξε΄ ψαλμὸν ὠδὴν εἰς τὸ πλοτεινὸν μου σ᾽
ϑ τοῖς κατέλιπον σε λιμὸν εἰς λαὸν μου λιμὸν
σε λιμὸν· ὅτι φάγεται τὸ σπέρμα
μου αὐτοὺς ὃ φείσεται λιμὸν εἰς ὁμβλιασμὸν
τοῦ γαμόμενον ἐν τῇ γλώττῃ ὁδόντος
ϑ ὁμολογήσατε τῷ σωτῆρι μου ὁ ϑ· ε
ὁμολογήσατε τῷ σωτῆρι μου πάντ᾽
ϑ ἐφραμθὶ τὸν σαμὶ καὶ ἀμμάλοσ᾽
ὄθμὶ· ὃ τὶ κριμεὶς λαὸν ὁμὶ ἀυθύπτη
καὶ ὄθμὶ ὁμτὶ γὶ ὁ λὶ γὶ ὁ λὶ γὶ σ᾽
ϑ ὁμολογήσατε τῷ σωτῆρι μου ὁ ϑ· ὁ
ὁμολογήσατε τῷ σωτῆρι μου πάντ
γὶ ὁ δοκε τομὶ ἐρ πομαὶ ὐτὶ ὁ·
ϑ υ ἱ γὶ σαὶ μὶ μαὶ ὁ ϑ· ὁ ϑ· ὶ μὶ ἐ ὁ μ ὁ λογή
σαὶ μὶ μαὶ ὁ ϑ· καὶ φωὶ ἡ θὶ τὸ ἀ
πόμαι τὸ ἐρ ἀπαὶ τὶ ὁ γὶ ὁ· ἀ΄
ξζ εἰς τὸ πλοτεινὸν τῶν ἁγ᾽, ψαλμὸς
λ ᾳ τοῖς ἐπεὶ ἀ ἰ διασκορπισθή
σονται ἐν ἀρᾳὶ ὁ χθρὶ ὁ ὑ πο ὺ· καὶ φωνὴ
ὠδὴ ἑβδομηκοστή

ϛωι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ ἱματισμοὶ
τῶ αὐτοῦ:
ὦ ὁ κλείσας τὸν ὀκλείσαι τὰς
σας· ὡς στήκασιν πρὸ ἀπὸ προσ
ώπου σου ῥός:-
Ο ὅτι ὡς ἀπομοιῶται οἱ ἁμαρτωλοὶ
πρὸ προσώπου τοῦ θῦ· καὶ οἱ δίκαι
οι εὐφραμθήτωσαν:
Λ γαμμάαλ ωσαμβμὸς ὡλομ τοῦ θῦ· Τὸρ
φθήτωσαμβμὸς φροσύνη:
Λ σατὸ τὸ θῶ ταύατὸ τὸ ὁμόμαπαῦ
τοῦ· ὁ δοὺς ἱσατὸ τὸ ὑπιμβαλ
κόπλὸν δισμὸν:-
Κ ε ὁμοιωσαὐτὸ· ἰσαὶ ἀγαμμάαλ κ
μὸς ὁμαὐτοῦ:
Τ ῥαχθήτωσαμ ἀπὸ προσώπου αὐ
τοῦ πᾶς ὁμόρφαμὸς μἰσαὶ ἁμαρτω
λὸς μπωχὸν:-
Ο θε ὁμὸς ὡς φίλος αὐτοῦ· ὁ λε ἰσαὶ οἱ
κίζειμομοπρόσωπὸν ὁμοίκω:-
49

ξ ἐάν μη τω σωδ ἡμῶν ὁ ιὸς τῆς ἁμαρτίας·
ὁμοίως τοῖς ὑπαρχουσι ἱεραίμονται
τοῖς ἰδίοις κοινωνοῦσι τῆς σαρκός·
ο θεὸς ἡμῶν τῶν ὀκτὼ ῥώμης σωτῆρος ἡμῶν ὅτι
τοῦ λαοῦ σου· ἡμῶν τῶν διαμαρτυρομένων
ἡμῶν ἐν ὑπερηφάνοις· γένεσθε ἐν εἰρήνῃ μετὰ
οἰκείων οἰκέτας :-
Α πρὸς τὸ ρος σῶ σου τοῦ θῦ τοῦ σῶ μῶν· ἀλ
λὰ τὸ ρος σῶ σου τοῦ θῦ ἰη̄λ :-
Β ερχιῶν κούσιον μὴ φορι εἰς ὁ νῦ τῆ
ἡμερομοιάσου· καὶ ἰσθμὸς
σὺν δὲ καὶ ρτί σω αὐτῶν :-
Τ ὰ ζῶ ασου ἱατροὶ εἰσὶ μὲν ἡμῶν αὐτῶν
ἰ τοίμασας ὑμῶν τὴν χρηστότητα τοῦ
λῶ πω χῶ ὁ θ̄ς :-
Κ̄ς δῶ σει ρήμα τοῖς ἀναβλύζουσι
δυνάμεσι πολλῇ· ὁ μασπρὸς τὸ μὲν
μάμβω μ τοῦ φανεροῦ· τῆς θεμε
λίου τοῦ οἴκου διελέσθαι ὑμᾶς :-
θ ἀν κοιμηθῆ τε αὐ αμεσόμ τῶν μεμ

ρων· Πρόσχες τοῖς δεομένοις σου
γρομένοις· καὶ τοὺς μεταφρένους αὐ
τῶν· ἐν μεσουρανήματι χρυσίου :~
Ὄρος τοῦ θῦ ὄρος πίον· ὄρος τετυρω
μένον· ὄρος πίον :~
Ἱνατί ὑπερηφανεύεσθε ὄρη τετυρω μέ
να· τὸ ὄρος ὃ ἐυδόκησεν ὁ θς κα τοι
κεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ κς κατα
σκηνώσει εἰς τέλος :~
Τὸ ἅρμα τοῦ θῦ μυριοπλάσιον χι
λιάδες ἐυθηνούντων· κς ἐν αὐ
τοῖς ἐν σινᾶι ἐν τῷ ἁγίῳ :~
Ἀνέβης εἰς ὕψος ηἰχμαλώτευσας αἰχ
μαλωσίαν· ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις·
καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατα
σκηνῶσαι :~
Κ ὁ θς ὁ εὐλογητὸς· ὁ εὐλογητὸς κς ἡμέ
ραν ἡμέραν :~
Κ συνοδεύσαι ἡμῖν ὁ θς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν· ὁ θς ἡμῶν ὁ θς τοῦ σῶζειν·

καὶ τοῦ λιῶ λιῶ αἰδλόξοδοι τοῦ θαμαὶ
Π λιὼ ὁ θς σωθλάσει κ̄ β φαραὸ ἀχλὺ
φ αὐτοῦ· κορυφλὼ τριχὸς διασωρᾶ
ο ωβήωφ βήμ ωσμ ημιβρᾶαι ς αὐτῶ μ:
ι πνμ κς ὁκ ιαασαμ βωι αρ ὁτω· βωιαρε
τω βμ ιῶθοῖ σ θαμαάσ σλσ :~
Ὁ πφς αὐ ιαφλιὸ ωοῦ σσου βμ αἵ ματ·
λὶ γμῶς σ ω τῶ μ λωμῶ μ σου ἐ ξ ἐ χθρῶ
παρ ἀωτοῦ :~
Ε θ ωρλί θλισαμ αὶ ωορᾶαι σου ὁ λβ
φὶ πορᾶαι τοῦ θῦμου τοῦ ιασι μβάς
τοῦ βμ τῶ ἀρ ς :~
Π ρ ὁβ θασαμ αἴρχομ τα ἀχόμ ζ ω αὐ τῶ
λφμ· βμ μβ ομ βαμί δω μ τ ιμ ωσαμ ι αρ
β μ ὁ κκλησί αι ς ἀμογεῖ τ ὁ τ ὸ μ θῦ· κῦ
ὁκ ωλη ῶ μ ἰ η̄ λ :~
Ε Κεῖ βε μ ια ω μ μ μβ ω τ ρ ὁ ς ὁ μ ὁκ φ
σει· φἴ χομ τα ἰ ούδα λὶ γε μό μ ω αὐτ
φἴ χομ τα ζ αμ ου μ ῶ μ ἄ ρ χομ τα μ ὁ
φ θαμ εἰ μ :~

Ε΄ μὴ λαιὸς ᾖς τὴν δωρεάν μου· δωρεὰν
μισθὸν ᾖς τοῦτο ὃ λαμβάνω μὴ·
Λ πὸ τοῦ μαθεῖν σου δωρεὰν λαμβάνω, σὺ οἱ ἴσον
σὺν ἀμοιβῇ δὸς ἐμοί:
· Ε΄ ὡς τὴν ψυχὴν μου τοῖς θηρίοις τοῦ λαμβά-
νου· ἵνα σωθῇς γὰρ τὸν σταυρωθέντα
τοῦ σῶσαι θέλοντος ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνειν
τὸν θάνατον ὑπόμεινον:-
Δ ιασκόρπισον μόθυμον τοῖς πονηροῖς
θέλοντα· ἵνα οὖν σὺ πρόθυμος ἀξιωθῇς
που· αἰθυσσίου πρὸς φθοράν σε ἕλκει
ρυσαίτιον τὸ θῶ:-
Δ ιαμοιβὴν αἰτῶν γὰρ ὁ σὸς αὐτὸς τῶν θῶν τοῦ
λαοῦ τὸν ἴδιον τὸν ὑπὲρ ἡμῶν κόπον δοὺς
τὸν μόχθον τοῦ ὁμοίου ἵνα τὰ ἁμαρτήματα:
Ι δοὺ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ψυχὴν ἀντὶ
δωρεὰν μισθὸν δόντες δόξαν τῶν θῶν· ὑπὲρ
τὸν μὴ λιμὸν μακροθυμίαν αὐτοῦ· ὃ
λιδοὺς ἀμοιβὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῖς μοχθήσασιν·

θαυμαστὸς ὁ θς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·
Ὁ θς ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν νόμον αὐτοῦ ἐν τοῖς
καρδίαις ἡμῶν τοῦτον ἀμνησίκακον
ὄντα ἐξ ἀρχῆς αὐτοῦ· ἀμνησίκακος
ὁ θς· εἰς τοὺς ἁγίους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς
γῆς αὐτοῦ· θαυμαστὸς κύριος·
ξ΄ κα΄ Θ ὡς ὁμοιώθησαν οἱ ποιοῦντα αὐτὰ
πᾶς ὁ τιθέμενος τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
ϛ΄ Θ μὴ ἀπώσῃ ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου·
διάστασον διαθήκην σου·
Ἡ λθομέν σε τὴν ἁγίαν σου σκηνὴν
καὶ ἐν ἁγιασμῷ σου προσκυνήσωμεν·
Θ κοπιάσαντες ἐν δάκρυσιν ἡμῶν ἀρχίσασθε
μοι ἵνα ἐξομολογήσωμαι τῷ ὀνόματι
κυρίου· ἐξάλειπται ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ ὄλεθρου εἰμὶ
ἐγὼ τὸν θυμόν μου·
Θ΄ πρὶν ἢ θυμωθῆναι σε ἐπορεύθην ἐν τῇ ἐρήμῳ
τὸν κεφαλήν μου ὑπὲρ τὸν ἰορδάνην
κατεδυναστεύθην ἐν ἀβύσσῳ ἀφανισμοῦ
χθὲς ἡμέρα ἐν διακόμματι μιᾷ ἀδίκῳ
ἐν οὐχὶ ἡμαρτομεν τὸ ὄνομά σου·

Ὁ θς σὺ ἅγιος εἶ καὶ ἀληθινός μου·
καὶ ἐπὶ σὲ ἐλπίζομεν καὶ σοὶ δόξαν
οὐκ ἀποστέλλομεν :-
Μὴ ἀποχωσθείημεν ἐν ὕδασιν οἱ ἐχθροί μου
μου τάχυνον κε κε τοῦ βοηθεῖν μοι· μὴ
δὲ ἐμπρησθείημεν ἐν ὕδασιν οἱ ζηλοῦντες
τὸ ὄνομα σου ὁ θς τοῦ ἰηλ :-
Ὁ τιθεὶς θάλασσαν ἄμμον τὸν καυχώμενον δι' ἡμᾶς·
ἐλεήμων ἐμπρησθήτω τὸ πρόσωπόν μου :-
Λαὸς λιμοπρισμένος ἐβλήθη τοῖς
ἀδελφοῖς μου· καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς
τῆς μητρός μου :-
Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ
με· καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων
σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ :-
Καὶ ἐστρώθη ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον
αὐτῶν· καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς
σκάνδαλον :-
Καὶ σκοτισθήτω τὸ ὄμμα αὐτῶν τοῦ μὴ
βλέπειν· καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ
παντὸς σύγκαμψον :-

Κ. φάσμοὺ λιδορέχωσι οἱ ἁλιάθλιμοι
δμωσύραις· καὶ εἰσόδμὸς ἄλλομ
οἰωνίμομ τῶ οἴμομ:~
Ε γὰρ δὲ τὶ προσαχλὶμουσ προς ὁσκε.
καὶ ρὸς ἀυδολιίας:~
Ο θε δμ τῶ πλιίθφ τοῦ ὁλδόισσου δπλ
κουσομίμου· δμ ἀμ θεία τῆς σρῖας
σου σῶσομμε ἀπὸ πηλοῦ ἱμα μὴ
ὁμπαφῶ:~
Ρ ναλκλιώδμ τῶμ μισοώ τωμ μεδλεα
ὁκτῶμ μαλδώμ τῶμ μ ὑδάτωμ:~
μ λίμε λιαπαπωομ τ ισαύτω λιαπαιγὸσ
ὕδατος· μὴ δὲ καταπιέτω με ὠφ
μὴ δὲ συοχέτω ὀῶδμὲ φρεάρ το φ
Ε ισῶ κουσομίμου κε ὅτι χρη στόμ το
ὁλδοσσου· λιαπὸ τὸ πλίηθος τῶν
οἰκτιρμῶμ σου δωι μβλομβώδμ
Η λὶ ἀπο φρόβλιπο τὸ πρόσωπόμ σου
ἀπὸ τοῦ παιδόσσου· ὅτι θλίομαι
ταχὺ ἐπάκουσόμμου:~

Π ρόσχω τὴν ψυχήν μου καὶ μύτρωσαι με·
διὰ τοὺς ἐχθρούς μου λόγωσόν με:
C ὑ γὰρ γυμνώσκεις τὸν μόμφον μου καὶ τὴν
αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου·
ἐνώπιόν σου πάντες οἱ θλίβοντές με:
Ο νειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ καρδία μου καὶ
τὰς ταλαιπωρίας· καὶ ὑπέμεινα συλλυπού-
μενον καὶ οὐκ ἦν καὶ παρακαλοῦντας καὶ
οὐχ εὗρον:
Κ αὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν·
καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με
ὄξος:
Γ ενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐ-
τῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς
σκάνδαλον αὐτοῖς·
C κοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ τὸν μῶτον αὐ-
τῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον:
Ε ξχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου·
53

καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου ἐλεύσεται
ἐπὶ σε καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου :-
Γ ὁμοιωθήτω ὁ ἐὰν ἐμὲ αὐτὸν μέρη
μου μεμιγμένη· καὶ ὁμοίοις σκηνώμασιν
σὺν αὐτῷ μὴ ἀποικήσαντα αὐτοῖς μου :-
Ὃ τι ὁμοῦ σὺ σωσάτω ἐξ αὐτοῦ ἐλαιῶν
ξαν· καὶ σωθήτω ἀμφότερα μὲν
τὸ μου σὺν ἐρρόσθη ἐλεαν :
Πρόσθα ἀμοιμέαν σωθήτω ἀμοιμέαν
φίπ· καὶ μὴ ἀσθλθάφσαν ὁμδιλων
οσύν ἐλησου :~
Θ ξαμφθήτω σαν ὁλιμέμου ζῶν τ
καὶ μὲν ὁδιλαίωμμὲν γραφήτω σὺ
Π τῶχὸς ἐλαὶ ἀμγῶμέιμὶ ἀφ· ἡ σρῖαν
ὁθ ἀμτὸ λάμεθόμου :~
Λ ιμὸν τὸ ὁμοιωτοῦ θῦμου μεθόδλω
μαραμῶ αὐτὸν μὸν ἐν μέσῳ· καὶ ἀφ
σει τῶθῶ ὑσὸν ἐρὶμόχμὸν· κε
ραν αὐ ὁκφόρομ τα ὑλαὶ ὁ σμαν :-
Ι σχύφσαν μπῶχὸ ὶ ἐλαὶ ὁ ὑφραμθή

ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ λοιπὰ τὰ ὅμοια.

τῷ σῷ μ. ὃς κ. ζ. ἡ τις ἐποίησεν τὸν θῶλιαὶ
ἐ. ζ. ἡ σθαι ἡ τυχὴ ἐμοῦ μ. :-
Ὁ τι εἰσὶ κοῦσὸ τὸ μ. σὸ μ. ἡ τοῦ μ. ὁ κ. ὁ ς. τ.
πιὸ δὲ μ. ὁ υσ αὐτοῦ οὐκ ἔ. ζ. ουδ' ὅμ. ω σε. :
Ἀ μ. ὡ σ. ὰ τ. ω σ. α. ὐ. τὸ μ. ὁ ι. ὁ. ῶ. ὃ ι. ς. ἡ τ. ἡ. θ. ὰ ὺ
μ. α σ. α. ι. ἀ. ὶ. π. α. μ. τ. α. τὰ ὃ ρ. π. ο μ. τ. α. ὺ. ὅ μ. α. ὐ. τ. ἡ. :
Ὁ τι ὁ θ. ς. σ. ὰ σ. φ. τ. ι. ὼ σ. ι. ὰ μ. καὶ οἰ κ. ο. δ. ο μ. ἡ
θ. ἡ σ. ο μ. τ. α. ὶ. ἀ. π. ὸ μ. ε. ι. ς. τ. ῶ. ν. ἰ. ο. υ. δ. α. ί. α. σ.
καὶ καὶ π. ο. ἰ. κ. ἡ σ. ο. υ. σ. ἐ. μ. ὲ κ. ε. ῖ. ἰ. α. ὶ. ἐ. μ. η. ρ.
μ. ο. μ. ἡ σ. ο. υ. σ. ἐ. μ. α. ὐ. τ. ῶ. ν. · ἰ. α. ὶ τ. ὸ. ἀ. σ. π. έ. ρ. μ. α. ὺ
τ. ῷ. μ. δ. ο. ύ. μ. ω. μ. σ. ο. υ. ἰ. α. λ. ὄ. ζ. ο. υ. σ. ἐ. μ. α. ὐ. τ. ῶ. ν. :-
Κ. α. ὶ. ο. ἱ. φ. α. ν. ῶ. ὡ. μ. τ. ὰ. τ. ὸ. ὅ. μ. ο. μ. ά. σ. ο. υ. ἰ. α. ὶ. π.
σ. κ. λ. η. μ. ὼ σ. ο. υ. σ. ἐ. μ. ὁ. μ. α. ὐ. τ. ῇ :-
Ε. ἰ. ς. τ. ὸ. π. έ. λ. ο. ς. τ. ῶ. ν. ἁ. ἁ. · ε. ἰ. ς. ἀ. ν. α. μ. ν. ή. σ. ι. ν
ε. ἰ. ς. τ. ὸ. σ. ῶ. σ. α. ι. μ. ε. κ. ύ. ρ. ι. ο. ν. :-
Ὁ θ. ς. ε. ἰ. σ. τ. ῶ. ν. μ. ο. ι. ἡ θ. ή. σ. α. μ. ο. ι. π. ρ. ο. σ. ά. χ. α. ·
κ. ε. ε. ἰ. ς. τ. ὸ. μ. ο. ι. ἡ θ. ή. σ. α. ι. μ. ο. ι. α. ὐ. σ. ό. μ. :
Ἀ. ι. χ. ω. θ. ή. τ. ω. σ. α. μ. ι. α. ὶ. ὅ. μ. π. ρ. α. σ. ή. τ. ω
α. ὐ. τ. ῶ. ν. ἡ. μ. ο. ὶ. ζ. ἡ. τ. ο. ῦ. ν. τ. ὰ. σ. τ. ῶ. ν. τ. υ. χ. ὼ. μ. ο. υ. :
Ἀ. π. ο. τ. ρ. α. φ. ή. τ. ω. σ. α. μ. ε. ἰ. σ. τ. ὰ. ὁ. π. ά. σ. ω. κ. α.
κ. α. τ. α. σ. χ. ῳ. θ. ή. τ. ω. σ. α. μ. οἱ β. ο. υ. λ. ό. μ. ε. ν. ο. ἱ. μ. ο. ι

Κ. α. ὶ. κ. α. ὶ :

σκύλ[ακα] καὶ ἀκάνθας δηλοῖ τὸ ἐπιφανόμενον.

Ἀποτραφήτωσαν παρανομίαι καὶ
χωνόμενοι οἱ μερισταί μου ἀνθ' ὧν
Ἀγαπήσω σε κύριε ἰσχύς μου στερέωμά μου
σωτήριόν μου ἀντιλήπτωρ μου οἱ ζητοῦντές σε κε
καὶ μεγαλύνθησαν διαπαντὸς τὸ μεγαλυνθήτω
ὁ θεὸς οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου·
γὼ δὲ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πένης· ὁ θεὸς
βοηθήσει μοι·
Ὁ θεός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ κέμψ
χρονίσῃς· δόξα κα θ·
τῶν ἁγίων ψαλμῶν τῶν νικώντων ἀεὶ καὶ
καὶ τῶν πρώτων ἀλληλουϊστῶν
των· ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις·
Ὅτι σοὶ κε ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν
ἐλυτρώθησαν εἰς τὸν αἰῶνα·
Ὅτι δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαι με καὶ
ἐξελοῦ με·
Κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με
γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ
εἰς τόπον χυρὸν τοῦ σῶσαί με·
Ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου

ϛ σύ· ὁ θς̄ μου ῥῦσαι με ἐκ χειρὸς
μαρτωλοῦ· ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος
καὶ ἀδικοῦντος·
Ο τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκωθέντα καὶ κ̄ε καὶ ὑλισμοῦ
ἐκ μόνης τῆς ἁγίας·
Π τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα·
Η καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν καὶ ἀναληφθέντα
ἐν δόξῃ ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρός·
Ρ καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης·
Σ τὸν τῆς παρουσίας αὐτοῦ καιρὸν γινώσκοντες·
Τ ὅτι ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· καὶ ὅταν
λαὸς σωτὰς τῶν τυχόντων οὐσῶν
λόγων τὸ ὄφελος αὐτῶν·
Υ φόβῳ τοῦ θς̄ ἐκκαυόμενοι καὶ

καὶ παιδιάζαι δ καὶ καὶ παιγράμματα
τὸ μὸ τι οὐκ ἀπὶ μὸ ρυόμωμος :~
Ὁ θ τι μαυμὶ μαιρύμησ ἀπόθμου· ὁ θ
μουάσ τὴμ μοὴθι ἀμ μου πρόχα
Λ ιχω θὴ τοσαμ καὶ ὐθυμ πάσαμ οἰθμ
δ ιαμάμμο μτα τὴμ τυχὴμ μου· πα θ
ρι μαμ βθοσαμ αἰ οχύμ ιμ καὶ ὐθμ τρ
παὴμ οἰ ζ ιτοῦ μ τα τὰ ὐ καὶ μάι μοι:
Θ γοσ δ διὰ πα μ τὸ σ ὅλ μ ι ὧ θοι οὐ ὶμμ
πρ σθὶ σοὶ θοὶ πᾶσαμ τὴμ ἀύ μοὶ μ ῶ
Τ ὸ ἀ ό ιμου ἀμ αμβ ὴ τὴμ δ ι καιο σύ
σου ὅ λη μ τὴμ ἡ μ ρ αμ τὴμ σ σ τηρ ἰ ᾶ
Ὁ τὸ ὐ ὶ ὰ μ ω μ γ ρ αμ μ ι απ ά σ ἀ σ ὅ λ ὐ σ
μαὶ θμ δ υμ α φ τ ί α ὶ ω ρ ί ου :
Κ ἔ μ μ ὶ σ θ ή σ ομ αι τὴ σ δ ι καιο σ ύ μ ὸ σ ου
μ ό μ ου· ὁ θ σ μ ου αὐ θ δ ὶ δ α ξ ά σ μ ὶ θ κ
μ θ ό τὴ τ ό σ μ ου· κ ὰ ι μ ὰ χ ρ ι τ ο ῦ μ ῶ ἀ
π α μ β λ ὼ τ ὰ ὐ θ α μ μ ά ὐ σ ι ά ὐ σ ου :
Κ ἀὶ θ ό σ σ γ ὶ ρ σ σ ι καὶ π ρ δ ὐ ὰ ό ου ὁ θ ἔ μ ου
μ ὶ ὰ ὴ κ α τ α μ ί π ω ὶ σ ο μ θ · ὅ σ σ ἀ μ ἀ σ σ μ ὰ

λαὸ τὸν μεραχίομαύσου τὴν τὴν θλῖψιν μου καὶ
τὴν θλῖψιν μου:
Τ λὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὴν δικαιοσύ
νην σου ὁ θς ὅσα τὰ μεγαλεῖα σου ὃ ἐποίησας
σὰ σημεῖα μεγαλεῖα σου ὁ θς τίς ὅμοιός σοι:
Ο σας ὀδὴν ἔσῃ σημεῖα θλίψεως καὶ κα
κὰ καὶ εὑρήσεις παρακαλέσῃ με καὶ
σαὶ σημεῖα· καὶ ἐπιστρέψας ἐλεήσεις
σας σημεῖα· καὶ οὐκ ἐν τῷ μέσῳ σου τὴν τὴν
ἀνθίστασθαί με:
Β ωλὸν μου σας ὀδὴν ἣν ἔσῃ, τὴν μεγαλοσύ
νην σου· καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλε
σας σημεῖα· καὶ οὐκ ἐν τῷ μέσῳ σου τὴν γῆς
ωαῦμα ἀνθίστασθαί με:
Κ ὰγὼ γὰρ ἔλεος ἔσομαι τὴν σοι ἐν μασὶς
κ ἐν σκάνδαλα ταμιοῦ τὴν ἀνθίστασθαί σου ὁ θς·
ἔλαιος σοι ἐν μι θάρσος τοῦ ἰλλ:
Λ γαμάσομαι ταὶ ταχὴ λημου ὃ ἐν ταμτὰ
λαοσι· καὶ ἐν τυχήμου τὴν ὅλυρ ὃ
σου· ἔτι δὲ καὶ ἐν τῷ σασημου ὁ μὴν
ἐν μὸ ἐν μεθλεκτήσῃ τὴν τὴν δικαιοσύνην σου·

προσπέτι αὐξησον λεον ἀπεξηλοι

Ο τοῦτο ἐχωρισθησαν μου οἱ φαρισαῖοι
βλεπουσιν τοῦτο μοι:
εἰπε λομεν ψαλμός:

οα Ο ὁ τοῦ περιμασου τοῦ ασιμός:
ι Κ φιτην δικαιοσυνην σου τοῦ ἀπ' αὐτοῦ
μασιμβασ:-

Κ ρίμειμ τομμαόμσου θμδικαιοσυνη.
καὶ τοὶσ πασχουσου θμιρίσῃ:-

Λ μαμαίωσατωορικρίμωνσωμα
καὶ οἱβουμοὶδικαιοσυνων:-

Κ ριμεὶτοὶσ πασχοὶστοῦμαοῦ καὶσα
σῆτοὶσ νἱοὶσ τῶμ ωθμ ἰτωμ:

Κ φιτασαῆμασῆσυκοφ[illegible]τηνικαιφ
παραμβμεὶτῶ ἰμίω [illegible] περὶτὴσ
σωλλήμησγομβαῖγόμόωμ:-

Κ φπαυλίσθαιαὸς ἀὸς ὁσαὶτὸκομ
φὸσῆ ταμῶμ ἰμῆσῆλουσαωδωὶτὴνγλῶ

Α μαπθβ[illegible]σαὶσ ἰμ[illegible]μου
καὶοσοὺσ[illegible]ἰμοσρθθὶλὶσθμήμη:-

Κ. καὶ ἀναλωθήσεται ἀπὸ θαλάσσης
ἕως θαλάσσης· καὶ ἀπὸ ποταμοῦ
ποταμοῦ, ἕως συντριβήσεται τὸ οἰκούμενον·
ἐμὸν τοῦτο ἔσται καὶ ἐμοὶ προσκληθήσεται αὐτή
οὗτος· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ χιλίαρχοι·
Β καὶ ἔσται θαρσεῖς· καὶ μὴ ἔσονται δοῦλοι πρὸ
σώπου σου· καὶ ἔσται σὰρ αὐτοῦ καὶ σπέρμα αὐτοῦ,
δοῦλοι προσκείσονται·
Κ καὶ πρὸς ἀλλήλους ἔσονται μαστιγοῦντες
οἱ μαστιγοῦντες τὸν γῆν· καὶ πάντων τῶν βδελυ
δουμένων ἔσονται μαστιγοῦντες·
Ὁ τὸ δὲ ῥύσασθαι ποιοῦσιν ἐκ δωμάτου· ἐ
πὶ δὲ τὸν ἐρχόμενον ἐπὶ θάλασσαν·
φ εἰσὶ γὰρ ποιοῦντες καὶ πάντες· καὶ τὸ
χαὶ πᾶν μὴ τοῦτο ποιήσῃς·
Ϛ κτήσεις καὶ δεξάμενος μὴ φάγῃς
τοῦτο ἐκ χαὶ αὐτοῦ· καὶ ἐμὲ τιμήσουσιν
μοι μαὶ αὐτοῦ· ὁμοίως μοι αὐτῶν·
Κ καὶ βλέψεται καὶ δοξασθήσεται αὐτὸς ὁ Κ
54 τοῦ χρυσίου τῆς σφραγίδος· Καὶ

προσδέξομται περὶ αὐτοῦ διαπαντὸς
ὁμοίως τὴν ἡμέραν ὀργίσου σὶ μαὶ
ϛ΄ φαὶ φίλοι μου αὐτὴν γὶ δαὰλ κρομῦ
ὁρᾶσθε· ὅταν ἀρθιόσθαι ὑπὲρ τὸν λί
μαμον ὁ λαὸς αὐτοῦ· μαὶ ὀζαμθιόσ
σὶ μὲ κ πόλεσσι φὰ σὰ χόρτος τὴν γὶ
ζ΄ φαὶ τὸ ὅμοιμα αὐτοῦ ὐὰργὶ μὲν ὁμόσ
τὸν σὰ ὰφ μας· περὶ τοῦ λιμόυ δὶ φω
μὲν ὰ φ τὸ ὅμοιμα αὐτοῦ :-
Κ φὶ ὲν ὰ μὰ ὐργὶ θὶ σομται ὲν ὰ μ αὐτῶ πὰ ὰφ
ὰ φ υμαὶ τὴν γὶ· πὰ μ τὰ υτὰ ὐ θμὶ
πὰ κὰρ ὶ οὺ σὶ μαὶ τόμ :-
ϛ΄ υργὶ τὸς κ̄ς ὁ θ̄ὶ ἡ̄λ· ὁ πὸ ὶ ὰ φ μθὰ
πὰ σὶ α μὸ μος :-
Κ φὶ ὰ ὐργὶ μὲν ὁμ τὸ ὅμοιμα αὐτ ὰ ς τὸ
φὶ ὰ φ μα· μὰὶ ὰ ς τὸ μὰὶ ὰ φ μα τοῦ φ ὰ φ
Κ φὶ πὰ ρ ὰ θιόσται τὴν δόξ ὰ ν αὐτοῦ·
πᾶσα ὶ γὴ γὶ ὲν ὁμ οι τὸ ὲν ὁμ οι το : δ΄
τὶ ἐξέλιπον οἱ ὐ μὶ οι δᾶὰ τοῦ ὴ ὸν ὶ ει
μ· ψ α λ μὸ ὶ τῶ ὰ ε ὰ φ :-

ὡς ταπεινὸν λέπρας.

ὡς αὐτὸς ὁ θεὸς τοῖς ἠλιτοισὶ δικαίοις ιβ
καρδίαν· ἡμεῖς δὲ παρανομήσαντες ιζ
κάθημαι οἰκτός· παροργίσαντες
ἐξέστημεν τὰ διανοήματά μου :~
Ὁ τι δικαίωμα τοῖς ἁμαρτωλοῖς ιη
μὴ ἀνταποδῶμεν θεραπεύσαι :~
Ὁ τι οὐκ ἐστὶν ἀνάμαγμα ἐν τῷ θανάτῳ
σου τὸν θάνατον· καὶ ἀρρωστίαν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν :
ἐγκόπτοις ἀνθρώποις ἐστὶ καὶ μετὰ ἀνθρώπων
οὐ μὴ ἀντιβοηθήσονται :~
Διατοῦτο ἐλεήσωμεν αὐτοὺς λιμὸς
φαυλίαν εἰς τόλος· παρενοχλούμενος
ἐδηλιάσαμεν καὶ ἀσθένειαν ἐβαυτῶν :~
ἐξομολόγησαι ὃς ἐκ καθάρτος λιὰ δηλιάσας
σου τὸν· διὰ ἐλθόσαν ἐς δικαίωσιν μὴ ἁμαρτεῖν :
Διὰ μολύθησαν καὶ βράχησαν ἐν πομλη
ρίαν· ἀδηλιάσαμεν εἰς τὸ ἔθος ὀλάθησαν :
θάνατος εἰς οἰκονόμα τὸ φόμα αὐτοῦ· καὶ
λίγωσαν αὐτοῦ μὴ ἐλθεμόλπιτης ς̄ :~
Διατοῦτο ὡσιαρόθη φόβος μου ἐν ταύτῃ·

καὶ λιμὸς ἐρεῖ αὐτῇ· ἱκανός μοί ἐστιν ὁ λιμὸς ὑμῶν αὐτοῖς·

Κ αὶ ἐὰν ὁμοίως τοῦτο ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ· καὶ λέγει αὐτῇ·

Ι δοὺ οὗτοι ἁμαρτωλοί· καὶ ἐνδείκνυμι

τῷ ἔσχατόν μου καὶ ἀπάγχομαι πρὸς

Κ αὶ ἐὰν πάλιν ἁμαρτάνοσα ἐνδείκνυται

τὴν καρδίαν μου· καὶ ὁμιλεῖ τοῖς μὴ

ὁμοίοις τοῦ χείρας μου·

Κ αὶ ἐγὼ ὁμοίως μετανοήσω τῷ ὁμοίῳ σου

λιμῷ· ἐν ὀδύναις καὶ ἐν θλίψεσι πρὸς

ἐ λάχιστον διὰ γλίσομαι οὕτως· ἰδοὺ τὴ

γραφὴ τοῦ μὴ ὁμοίου λιστωθῆναι

καὶ ἐπιστρέψαι μετὰ τοῦ γράφειν·

Τ οῦτο χόρτασαι ἐν ὁμοίῳ μου· ὅπως

οὖν εἰ ἔλθῃ τὸ ἁμαρτήριόν μου τοῦ

γ καὶ σωθείσης τοῦ ἔσχατον αὐτῶν·

Π λὴν διὰ τὰς θλίψεις αὐτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἁμαρτίας·

Π. ὡς ἀδύνατον τὸ σὸν βρῖμα σὶν ἐξάπλωσι.
ἐξέλιπον μάσσόμενον τὸ διὰ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν· ὃς σὺν ἐμοὶ ἐξαιρόμενός·
Κ ἐν ἐμοὶ τὸ σὸν τῶν ἐκ νεκρῶν αὐτὸν ἐ
χουσιν ὡς· ὅτι ἐξ ἐμαυτοῦ ἐλιλαρδίά
μουν ἀλλ' οἱ μὲν φροίμουν ἄλλοι ὡς θεοῦ μ·
Κ αὐτὸς ἐξουσένωμένος ἐλαιοὺ ἐλέγνωμ· κτί
μὸς ἐσὺ ἐμὲ ἐθέλησας παρ' ἐμοῦ· ἐμαὶ ἐδιά
πνωμ τὸς ἐμὲ τῶν σοῦ·
Ξ ἐραπίσας τὸν χειρὸς τὸν ἐξιαῖς ἐμ·
καὶ ἐν τὸ ἐμοῦ μὲν σοῦ ὡς ἐλίγησας ἐμ
καὶ ἐμὲ τῶν ἐξ ἐσοῦ ἐβλάπουμ·
Τ ί γάρ μοι ἔστ' ἐρχεται ἐμὲ τὸ οἶν ὡς ἐμὲ τὰ
ρὰ σοῦ τὴν ἐθέλησαν ἐβαὶ τὸν γλῶσ·
Ξ ἐξέλιπον ἐμὲ ἐλιλαρδίαμου ἐμὲ ἐκ σαρξὶν
ὁ θς τὸν ἐλιλαρδίασμου ἐμὲ ἐλιμβέλοιμὲν
ὁ θς εἰς τὸ μάσσόμων·
Ο τὶ δοὺ οἱ μακρύμομ τὸν ἑαυτοὺς ἀπὸ
σοῦ ἀπομοῦνται· ὃς ὁλόθρασας πεύ
ται τὸ μ σορμύομ τὸν ἀπὸ σοῦ· ὃμὲ δὲ

τὸν καὶ ἐν πνῷ τὸν ἅγιον ὑμνολογοῦντες.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Κανὼν ἀκροστιχὶς τῷ ἁγίῳ :-

ὁ ἦχος πλ. δ΄ ὁ εἱρμὸς τῆς ὀγδόης ᾠδῆς.

Ὀργὴ θυμοῦ σου καὶ ὀργὴ θυμοῦ σου ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσθη, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐταράχθη πᾶσα ἡ σάρξ μου· διὰ τοῦτο ἐν ὁδῷ σου ἐπίγνωσόν με, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ὁδήγησόν με.

Ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐταράχθη πᾶσα ἡ σάρξ μου· ἐν ὁδῷ σου ἐπίγνωσόν με, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ὁδήγησόν με.

Μὴ σθένος τῆς σωφροσύνης σου ἡ σὰρξ ἐκτήσατο, ἀλλ' ἐν ἀρχῇ σου ἐμπαθὴς ὑπάρχουσα, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ὁδήγησόν με.

Ὅρος σε ἐμὲ τοῦτο ὁ ἑαυτὸν κτησάμενος ἐν τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν τὰς χεῖράς σου ἐπιτάσσων, ἐν ὁδῷ ἐπιφανείας αὐτὸν εἰς τέλος.

Σὺ βασιλεύς μου καὶ ὁ ἐλεήσας ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ σῷ σου· καὶ ἐν θυμῷ μάστιξας τοὺς ἐμοὺς τῷ σῷ θυμῷ μάστιξον τὴν σὴν ὀργήν.

Θύμιον τὰ σὰ σὺ μίσησας αἰτῶ με μισῆσαι καὶ κάμνοντα· ὡς εἰς τὴν μόχθον με ὑπορρίψας ἐν ὁδῷ ἐπίγνωσόν με.

Ὡς ὁ θυμὸς ξύλον μάζιμα σὲ ἔκοψε τὰς θύρας αὐτὸν ὁ σὸς θυμὸς τοῦ αὐτοῦ· ἐν τῷ

Λόβιδιαι μοξδπιηρίω ιαπόρρθξαμαύτ:
Ε μβασίρισαμίβμπορὶτὸφλαυτήριόμσου·
ἅστιὼγλῶϊδυβυλίμασαμτὸσιμήμ ϛ
μαυτοῦὁμόμαπόϲσου:-
Ϝ ιπομβμτλῖιαρδίαιαὐτοῦμάισυμβμξαι
μὐτοῦμίδωιτοαυτό· δἄπιὰιαιαταπαύ
σομβμπαάσαϲταὶϲόρταὶτοῦθῦ
φὐτοὸτλῖσγλῖσ:-
Ζ αὐσιμίξαιαὐτοῦμούκείδομδμ· ἄδκέ
ναιμίξιπαρρφλίτιϲιαὶἡμαὶἀγῦσαι ἰξι:-
Η ωϲπαόττεὸθϲὁμειδιεῖὸἀχθρὸϲ· παρρ
ξμεῖὸνἄδβμαμτίοϲΤοὁμομάϲουίξιπδλ:
Ι μαπίάϲϲοτρόφειϲτιὼνχεῖραϲουιαὶ
τιὼνδξιαμίϲουὀκμάἄτοῦκόμποὐϲίξιτ:-
ωδἰϝϲιαϲὶρδϲὶιμὸμπορραὶόμομ· ἐλρ
γάϲαπὸϲρῖαμβμμάϲϲτλῖσγλῖσ:-
Κ ὐέκραπάιϲϲαϲἐβμτλῖδιωαίμειϲουὶ
θάμαϲαμ· ϲὺϲωμὲτριϯαϲτὰϲιαβδαὶ
τφὸμδραϰόμτομίδωὶτοῦὕδαποϲ:-
Κα ὺϲωμέφθαϲαϲτιὼκεφαμὴμτοῦδραί

κομῖ· ὁδὸν ἐλθοῦσα ἀπὸ μεμόναι μαθοῖς τοῖς
ἐμοῖ θλόψι:-
C ὑδιδέρριξας πολλὰς καὶ χειμάρρους
σὺ δὲ ἐξίλιμας πόντου μοὶ σὺ λίθαμῶ:-
C λάτιμὴ λίμεδρα καὶ σὺ λάτιμ λίμυζ· σὺ
κατὴρτίσω φῶς ἡμῖν καὶ λίμον:-
C ὑ δὸς οἱ λοιπὸς πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς
θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτὰ μμὶ
αθλιτὶ ταύτλης:-
Ε χθερὸς ὁ μεῖς δι σὸ τὸ μκῦ· καὶ μαὸς ὁ αἵρ
πορεύσῃ μετὰ ὁ ὅμοιμαῦ σου:-
M ὶ πολλαρωδὸς τοῖς θηρίοις τυχὼν ὁ ἐγὼ
μορφυμένημοι· τὸ μ τυχὸν μ τὸ μ
πολὶ τὸ μ σου μὴ ὁπισθίας τόμος
Θ πολιμβτομὰς τὰς διαθήκας σου· ὅτι
ὁπλὴρώθησαν οἱ κοτὶ σμὸν οἱ τῶν
γλῶσσί κου μοῦ μο μῶν:-
M ὶ ὡς ἀρ αφὶ τὸ τὰ πασμὸν μένος
Κατηχημένος· πρὸς χὸς καὶ πόμης
φημένου στὸ ὅμοιμαῦ σου:-

ἀναμφήναι ὀλίγον χρὴ σπεύσαι καὶ εὐπρόσδεκτον γενέσθαι

Ἀμαίρεσιν ὀφείλει δικάσαι τὴν δίκην ὁ μὴ
μισήσας τὴν ἀμείλικτον ὀργὴν τοῦ ἁμαρτάνοντος :-
Μὴ ὀκνήσῃς ἁμαρτίαν σφόδρα μισῆσαι τὸν οἰκεῖον ὁμόσ-
πλουν βοηθὸν ἁμαρτάνοντα :- ιβ΄
Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τὸν διάφ :
Ἐξομολογήσομαί σοι ὀφείλεις ἐξομολογήσα- ιγ΄ α΄
σθαι σοι· καὶ ὅτι ἐμαρτόμην τὸ ὁμοίως :-
Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου·
Ὁτὰν μάλιστα μαίρομαι ἀπὸ ἀθυμίας ἐρημίας :-
Ἐπὶ πολλῶν διηγοῦ καὶ πάντα σὺ οἰκείοις κοινῶν
ὁμαίτιε· ἀπὸ ἀδόρβοσον τοὺς φύλους αὐτῆς :-
Ἐπὶ τοῖς παραμυθοῦσι, μὴ παραμυθοῦ·
Στοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑπόστεγε κόρας :
Μὴ διαίρετεις ὑπὲρ τὸ κόρας ὑμῶν· καὶ
μὴ μαχήτελε παλαιστοῦ θῦ ἀδικίαν :-
Ὁτι οὔτε ὀξὺς ὀξὺς ὁμοῦ οὔτε ἀπὸ δισμῶν·
οὔτε ἀπὸ ὀρῶν ὄρος, ὅτι ὁ θς
κρινεῖ ἡμᾶς :-

58

Κύνδυνον καὶ ζημίαν δηλοῖ.

Τ οὗτο παπάμοι λαὶ τοῦτο μῆνοι· ὅτι πο
τήριον μὴ χειρὶ ῶ· οἱ μου ἀλκρά του
ῶλιήρ ὰ κεραάσματος :-
Κ αὶ δὶ ὑμῖν μὴ ὑκ τούτου ἃς τοῦτο· ῶ μὴ μὸ
τρηγίας αὐτοῦ οὐκ ὸξ ὑκ σμὰ θη· ῶλὸ
τα ῶ αμ τὰ ῶ οἱ ἀ μαρ τω λοὶ τῆς τῆς :-
Ε γὼ δὲ ἀ φμιά σομαι εἰς τὸ μαί ὰ μα· τῶ
λαῶ τὸ θῶ ἰ αλκαά μ :-
Κ αὶ τὰ ῶ αμ τα τὰ κ ὸ ρέ ατα τὰ μ ἀ μαρ τω λ
σω θή σε ται· λαὶ ἔ σο θῆ τι σ ὰ ι τὸ κ ὸ ρέ α
τοῦ δι καί ου :- εἰς τὸ τέ λοι εἰ ὴ ́ μνοι σ ψα
λμοὶ στῶ ᾱδ̄ᾱ· ὠ δὴ πρὸ ὶ στὸ ν αἰ ὐ ́ ριο ν :-
οέ Γ μα ρὰ ὸ σ ὰ μ τὶ ἰ ουδαί α ὸ νδ̄ :-
ῑ
Ε μ τῶ ἰ ὴ λμέ γα τὸ ὁ μοι α αὐ τοῦ :-
Ε ́ γ μὴ θῆ σ μ ει ρίμ η ὸ τό ῶ σ ο αὐ τοῦ· καὶ τὸ
Κ α τοι κη τή ριο μ α ὐ τοῦ ὸ μ σι ῶ μ :-
Ε ́ κεῖ σω τῆ ρι τὸ τα ὶ ερα ́ τὴ ι τῶ μ τό ζω μ· ὁ
προ μὶ α ὶ ρο μ φ ́ ι α μὶ αὶ πό λε μο μ :-
Φ σ τί ζει σὺ ῶ μ α ῶ σ ὸ ὐ ρ ὸ σ ι
ῆ μ ῶ μ ί ω μ· ῶ α ρμ ́ χθῆ σ α μ ῶ λέ τῶ οἱ ά σ

μφοιτιλιαρδίαν :~
Γ πωμοσαμὲπομομαιτοῦμιαὶοὐχὰιρομ
οὐδεμί· πωαὐτὰοὶἀμδράσ τοῦπωλοῦ
τουταὶς χρσὶμαιτοῦμ :~
Δ πωὸδπιτιμήσοσσουὸθνἰαλκοσβ·δ
μύραζαμοὶδασιμυθωλικόταστοὶσ
ἱπποισ :~
Ε ὐφουβρὸσἁμιαὶτὶς αὐτὶαλιόσαι δι·
ἀλλὰτότὸ μὶορτιμσου·δκτοῦοἰμοὶ
μὶκούτισασμερίσιμ :~
Γ μὶὸφουλίθημιαὶὴσύχαδνίδμτὸὰν
μαπλὶμαιὲὶς μερίσιμτομιθῶ·τοῦδφ
σαιπωαὐταστοισπραξὶστλιστλισ :~
Ο τὶδμθύμομαὶοῦὀξομολγλίσταίσοι·
ὅδμιαπαγὰμμαὶδμθυμίουὸορτάσαι :~
Ξ υξαλδμιαὶαπὸδοτὸμιῶπὸθῶλιμὸ·
πωὐτασοὶμὶμομαὶτοῦοἰσουσιδῶρα :
Τ ὸῶφουβρὸμιαὶἀφαιρουμεθὰμφπνατὰ
σὰρχὰτομ·φουβρὸπαρὰυτοῖσ ιωυ
σιμάσιτλιοσγλισ :~

59

εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων. ψαλ
μὸς τῷ Δαυΐδ :-

ϙε Ϛ Ὁ φυλάξαι με κύριε ἀπὸ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀπὸ ἀνδρῶν
αἱμάτων ῥῦσαί με ὅτι ἰδοὺ ἐνεδρεύσαν-
τες τὴν ψυχήν μου ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμὲ
κραταιοὶ ὑπὲρ ἀδικίαν μου οὐδὲ ἁμαρ-
τίαν μου κύριε οὐδὲ ἀνομίαν μου ἐν
Ἀ ταῖς χερσί μου συνέδραμον καὶ κατεύ-
θυναν ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου
καὶ ἴδε καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
Ἡ ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ πρόσχες τοῦ ἐπισκέ-
ψασθαι πάντα τὰ ἔθνη μὴ οἰκτιρήσῃς
πάντας τοὺς ἀνομοῦντας πενθερόν
Ἕ καὶ θυγατέρα ἐστρέβλωσαν τὸν γαμβρόν
αὐτῶν καὶ ἐγενήθησαν ὡς Σόδομα καὶ
Ἡ Γόμορρα τῷ λαῷ σου κύριε καὶ ἐν τῇ
ἐρημίᾳ αὐτῶν ἐπλανήθησαν ἐν τῇ
Μ ἐρήμῳ ἐπλανήθησαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ
οὐ προσεθίκατο τοῦ δοκιμασθῆ-
ναι :-

Ἠ ἐστὶ λοιστὸ ὅλβος αὐτοῦ ἀπὸ κόλπος
σωτῆρός μου ἀπὸ γονάτων εἰς
γόνατά μου :-
Μὴ δώσει λύσιν τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ θ̄ς· ἢ συν
έξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρ
μοὺς αὐτοῦ :
Κ αὶ εἶπαν μὴ ἰδέτω κύριος· οὐδὲ συνήσει
ὁ θεὸς τοῦ Ἰακώβ :-
Ἐ ξολόθρευσον τὸν μόσχον σου· ὅτι μὴ
ἀφήσομαί σου ἀπὸ τῶν ἁρχῶν τῶν φα
σίων μου :-
Κ αὶ μὴ ἐμβριθύνθητι ἐν τοῖς ὄρεσι τοῦ ὄρους σου·
Καὶ ἐν τοῖς δοῦσι τὴν δύναμίν σου ἄδομε
χήσεως :-
Ὁ θ̄ς ἐν τῷ ἁγίῳ ὁδός σου· τίς θ̄ μέγας
ὡς ὁ θ̄ς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ θ̄ὸς ὁ ποιῶν
θαυμάσια :-
Ἐ γνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν
σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου
τὸν λαόν σου· τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ

60

ἰ δοσάμεθα δὲ πάντα ὁ δ̄ : ἰ δοσάμεθα
πάντα καὶ ὁ φρενεῖν θησαμ :-
ϛ. σφάχθησαμ αἴνεσσι σοι πολίτων
ἔχουσι πλάστομ : φωμὴ καὶ ὁδοκά-
σιμ ὁφθόγγαι : καὶ γὰρ τὸ μὲν ῥηθὲν οὐ
ἀποῤῥώγμεται : φωμὴ τὴν σὴν ῥομ
τὸν σὸν θμ τρόχῳ :-
ζ φωμαγαίαν τραπαίσου τὴν οἰκου
μένην : ὡσαύτως καὶ θμ τρομοσ
μηθὴν ἐπ' αὐ : θμ τῇ φαράπιμι σὸ δοῦ
σου καὶ ἀτρίμωισ σου θμ ὕδασι
πολλοῖσ καὶ τὸ ἴχνη σου οὐ γνω
σθήσομται.
ω μέγησασ ὡσ τὰ ῥέματα τὸ μμοῦ
σου : θμ χειρὶ μου ἐσὶ καὶ ἀαρών

δέξα. κα ī

† δόξα. τριάκοντα. κα. δέκα :-

κὺ δὸς μοι καὶ κόπον ἀπὸ τῆς ψυχῆς μου

† σωπίπως τῷ ἀδάφ :-

Ρυσάσθω λαός μου τὸ μόμφομου : οζ
Κ λίμα τὸ οἶσι μὲ μάς τὸ ρίμα τὸ τ
τοῦ τόματός μου :
Ἀ μοίζω θη μ παραπορεῖς τὸ τόμφου
φθάζ ομαι πρὸ μ λίματα σὰ παρ χ̄ :
Ο σω ικόυσω μεν καὶ ὀνήσω μεν αὐτά
καὶ οἱ ὧδε λιμὲν μ δ ιπιόσω πολίμι :
Ο λκέλκρύ μη αἰσὸ τὸ μ ὄκμο μ αὐτὸ
άς γμ ε αὶ μ ὅτερ αμ · ὁ πολλ ομ τὸς
τὰ σαι μ ὅσεις τοῦ κῦ κὲ ὶ πὶ δ μ λ
τὰ σα αὐτοῦ, κὲ ὶ τὸ θαυμ ὰ σ ι ω
τοῦ ὡ. ὁ ποίησας :
Κ αὶ ὡ μ ὅλησ ε μαρ τύρι ο μ ὁ μ ὶ σ λ κ ε β
Κὲ ὶ μ ὁ μ ο μ ὁ θη τ ὁ μ ὶ π λ :-
Ο σω ὁ μ ὰς εἰ λα πο τοῖς πρ ὸ α μ ὶ λ μ ὲ
τοῦ γμ ο ρ ί σα αὐτὸ τοῖ ὑ ἱ ὸ σ αὐ

61

Ὅσα μὲν γὰρ ὁμοδοξοῦσιν ἑαυτοῖς οἱ τὸν
χθὲς ὁμόσαντες· καὶ ἁμαρτήσονται
καὶ ἀσυμβόλους ἑαυτοῖς τοὺς ἰδίους
μαθητὰς ποιήσουσι τῷ ὅλῳ ἑαυτῶν
σώματι· καὶ μὴ ὅσα λαλοῦσι τὰ τοῦ
ἑρμηνευτοῦ θεοῦ· καὶ τὰς ὁμοδοξίας
αὐτοῦ ὑπερβήσονται μ:
μαὶ μὴ ὁμόσωσι ταῦτα ὅσοι τῷ δοκοῦντι αὐτοῦ μὴ
μβαὶ σκομαὶ καὶ παραπεμψόμουσα
γ ὁμοδοξίας· ἢ τὸ σὸν καταθύσωσι πλὴν λαρ
ναίας βασιλίσσης· καὶ οὐκ ὄψονται θάνατον
τοῦ θεοῦ, τὸ σῶμα βασιλίσσης:
γ ἱοὶ δὲ φραιμὸμ τεῖμομ τοῦ καὶ μαγμο
τοῦ τόξοις· ἀτράφησαν ὁμιλίμεθρα
πολέμου:
ὁ κ δὲ φύμαζ αμτιὼδ ἀδάλκιωτ
θῦ· καὶ ὁμ τοῦ μόμφ αὐτοῦ, οὐκε
μουλιήθησαν πορεύεσθαι:
κ φὶ ὁσοὶ λάβομτο τοῦ μάθρ γαὶ τῶμ
φὶτοῦ καὶ τοῦ μθαυμασίσομ αὐτοῦ,

ὧν μόνοις ἐστὶν αὐτοῖς :~
Ὃ μαρτίου μετὰ μαρτυρίου αὐτοῦ μὴ ὄντος
ἐν θαυμασίοις · ἐμπλησθήσεται
πνεύματος :
Διόρρηξε θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐ
τοὺς · καὶ ἔστησεν ὕδατα ὡς σκάσκο~ :
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν μεσημβρίᾳ ε΄.
καὶ ὁμίλωτιλὼν μύκτα ἐν μεσημβρίᾳ
πυρός :
Διόρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ · καὶ ἐ-
πότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀμίσσου πομμή :
Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας · καὶ
κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα :
Καὶ προσέθετο τοῦτο τοῦ ἁμαρτάνειν
αὐτῷ · παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν
ἀνύδρῳ :
Καὶ ἐξέκαυσαν τὸν θῦμὸν ταῖς καρδί
αις αὐτῶν · τοῦ αἰτῆσαι βρώματα
ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν :
Καὶ λαλοῦσαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπον ·
μὴ δυνήσεται ὁ θ̄ς τοῦ παράσχειν τράπε

Ζαμὲ μὲ βρίμμα·
Ἐ πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν·
ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα·
Μ ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον·
Δ ιὰ τοῦτο λέγουσιν κε καὶ ἀμβρόσιε μάμμω·
καὶ πῶς ἀμέλλῳ θλίβεσθαι τὸ μέλλον·
Ὁ καὶ ὀργὴ ἀμβρόσιε μάμμω θλίβεσθαι τὸ μέλλον·
τί οὐκ ἐποίησαν ἅπαξ ἐν τῷ θῷ· οὐδὲν μὴ
ποιήσωσιν τὸ σχῖνος αὐτοῦ·
Κ αὶ ὅμοιος ἐλάλησεν ὁ φόβος σου τοῖς φίλοις
σου· καὶ θύρασιν οὐκ ἀμβόησε·
Κ αὶ ὅμοιος ἔσται μάμμω φοβερὸς αὐτοῖς·
Κ αὶ ἀρτιμόνως οὐδὲ κόμα αὐτοῖς·
Ἀ ρτιμάλαμμος ὁ φόβος μου ἀμβρόσιος· ὅτι σὺ
σκληρὸς ἀνθρώπους λαμ αὐτοῖς ὡς πῦρ κατέσκεψε·
Ἀ πὸ τῆς ἐρήμου τὸ μέλλον οὐ· καὶ ὅτι μὴ
πᾶς ἡ δύναμις αὐτοῦ λίνεται·
Κ αὶ ὅμοιος ὁ μὲν ἀπιστῶν σὰρξ καὶ χόρτος σάρ
κα δὲ σὴν ἀμὸν θαμασσῶν πλὴν ματρ

Καὶ ὁ πόπαδημάς μέσομ τησ παρδιμ
ιορλισ αὐτῶμ· λύλμασ τῶμ σκλμ ὼ
μαίτωμ αὐτῶμ:~
Καὶ ὀφθαρμιαὶ ὁμ ὀπρλίσθησαμ φό
δεω· μαὶ τὶ ὠὸαι θμμία μ αὐτῶμ
λίμαγκσμ αὐτοῖσ:
Ὁ υκ ἐσπρήσθησαμ ἀπὸ τῆσ ὀδῦ θμμίας
αὐτῶμ· ἐφ' τῆσ σαρκόσ αὐτῶμ
τῶ φόμαυτ αὐτῶμ:
Καὶ ὀργὴ τοῦ θῦ ἀμέβλλ ἐπ' αὐτοῖσ ὃ
λπόκτλμ μμ ὁμ τοῖσ παχόσιμ αὐτῶ
ὃ στοὺσ ὁκλεκτοὺσ τοῦ ἰῆλ σωσ ἐπόδησ
ε μ παῖδ τούτοισ λίμαρτομ ἐφ'· μαὶ οὐ
κ ὀδὲ φάσαμ ὁμ τοῖσ θαυμασίοισ αὐ
Καὶ ἐξέλλ ιαυμ ὁμ ματαιότλτι αὐτῶμ
ὁ ἐμ αὐτοῖσ ὃ τῶ ἐφ' αὐτὸμ μιστὸ ασου ὁ
ξυβήτου ὡ αὐτοῦ· καὶ ὁπάρξ ὁ
καὶ ὁρθρι ζομ παρρησίαμ ὠ:
Καὶ ἡμιὸθη ἀφ' ὠὸπὸ θῦ μαὶ
63

αὐτοῦμάτι· καὶὁνδ̄ὁἅτιαοσμυρσ
τλὶσαὐτοῦμάτι :~
Κ αὶλιγάσωλσαμαὐτὸμόμτοῦσόματ
αὐτοῦμ· καὶτλὶγλόσσηλαὐτοῦμό
ϑάσαμτοαὐτοῖ:
Η δὲλιαρδίααὐτοῦμδκάλϑαμιμὶαὐτ
δὲδωλσόϑησαμόμτλὶδιαϑήκηαὐτ
Ἀ ροὸςδδάϑλμοικτίρμοσμλαὶἰμάσϑαιτ
ἁμαρτίαισαὐτοῦμλαὶοὐδιαφϑορ
Κ αὶτοῦμηϑωεἰτοῦἀσοσρόϑαιτοὺμϑυ
μὸμαὐτοῦ· καὶοὐχὶδκκαύσῃτοῦ
ϑυμὸμαὐτοῦ:
Κ αὶδμμλίσϑηὅτισαρξίσλ· τοῦἀπο
ρεόμϑμομκαὶοὐκδωλσρόφομ:
Π οσάλλιςτοῦσρὸτὶλιραμαὐτὸμόμτὶ
ὄρλίμοσ· τοῦσόρμισαμαὐτὸμόμγὶ
ϑωόδρο:
Κ αὶδωόσρϑαμλαὶδπέρασμτὸμϑῦ
Καὶτὸμάλομτοῦἰῆλτοῦσρόξῳμ:
Ὁ ϑκέμμήσϑλσαμτλὸχειρὸσαὐτοῦ

λιμὸς ἐκ χειρὸς θλίμμος:

ὦ σθθοὸμαι γύαξ τὰ σημάια αὐτοῦ·
καὶ τὰ τόξα τα αὐτοῦ ὑμῶν δίαξ:

Κ αἱ μάχαιρά μου ἐκ μα τοὺς ποταμοὺς
αὐτῶν· καὶ τὰ ὄρη πλήσω τῶν νεκρῶν
αὐτῶν τοὺς σμιλιασίους αὐτῶν:

Ϛ ξάνασταιλῶ ἐκ σοὶ λαὸς πολύς καὶ
κατάφαγε σε· καὶ μάχαιρα χεν
καὶ διέφθειρέ σε:

Κ αἱ ἔδωκε τὴν ὀργήν μου εἰς τοὺς λαοὺς
αὐτῶν· καὶ τοὺς φόνους αὐτῶν, τὴν ἀκρί:

Λ πόκτειμε ὑμᾶς χάλαζα εἰς τὴν αἵματός
αὐτῶν· καὶ τὰς συναγωγάς σου αὐτῶν τὴν
πάχμη:

Κ αἱ παρέδωκε ἐκ χάλαζαν τὰς κτή
νη αὐτῶν· καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τὴν πρί:

Ϛ ξάνασταιλῶ ἐκ σοὶ ὀργὴν θυμοῦ αὐ
τοῦ· θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν ἀγ
γέλων πονηρῶν:

64

Ὁ δοῦλος τρίβολος τῆς ἀγκάλης αὐτοῦ ἔ
κόψατο αὐτὸ θανάτου τῷ μηχανῷ
τῷ δὲ τὰκτήμα αὐτῶ μέσθαύματος σφέ
κλειδαμ:
Καὶ διαπάτηξε ναὶ πορφυρόκομβι γλί
αι γάτω· αὐτὰρ χὴμ ναμ τ τοῦ μουαὶ
τῷμ· ἐμ τοῖς σκιμώμασι χαμ:
Καὶ αὐσλιρεμὸς πρέματα τὸ μαὲμαὐτ
ὲαμ ἡ ναβμ αὐτοὶ σῶ σάπροίμμι ομβροκμ:
Καὶ ὁλίγλισβμ αὐτοὶ σ βώβλωι δικαιο
κέλιάσαμ· μαὶ τοὶ σ χθροὶ σ αὐτ
δκάλλιτθαμασαυ:
Καὶ ἡ σλίναβμ αὐτοὶ σ ἡς ὁρος ἀγιάσματ
αὐτοῦ· ὁρος τοῦτο ὃ κτήσατο λιδξ ἀλλ
Καὶ ἡ δξ ἐναμβμ αὐτῶ πρὸ σώπου αὐτῶ με
λλιν· καὶ ὃ κληροδότησεν μαὐτοὶ σ
ἐμ χριμίῳ λμηροδοσίασ:
Καὶ λιαὐτῶ κήμωσεν μ ἐμ τοῖς σκιμώμα
σιν μαὐτῶ μ ταὶ σ φυλὰς τοῦ ἰηλ:
Καὶ ἡ ὁπείρασαν μεν μαὶ πῶ πικραν αν

τὸμ θῦ τὸμ ὕἱατομ· κ αὶ τὰ μαρτύρι
ω αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαμτο:
Κ αὶ ἀπώλεσαμ καὶ ἐθλιψαμ καλῶσ
καὶ οἱ πατέρεσ αὐτῶμ. μὴ ἀπερώφλησα
ἐσ τὸ ἐξομπρεσμόμ:
Κ αὶ παρώργισαμ αὐτὸμ ἐμ τοῖσ ἐπουρ
ανίοισ αὐτῶμ· καὶ ἐμ τοῖσ γλυπτοῖσ αὐτ
πάρεζήλωσαμ αὐτόμ:
Ἡ κουσθμὸσ ἐθ καὶ ἐνεβρίσθη· καὶ ἐζὸ
ὲθέμοσ σφόδρα τὸμ ἰμ ἡλ:
Κ αὶ ἀπώσατο τὴμ σκηνὴμ σιλὼ σκήμωμα ὃ
σκήμωσε μετὸ κατοικήσαι αὐτὸμ ἐμ
Κ αὶ παρέδωκε μὲ ἐσ αἰχμαλωσίαμ τὴ
ἰσχὺμ αὐτῶμ· καὶ τὴμ ὡραιότητα αὐτ
εἰσ χεῖρασ ἐχθρῶμ:
Κ αὶ συμέκρησε μὲ ἐσ μάχαιραμ τὸ λ
ὸμ αὐτοῦ· καὶ τὴμ κληρονομίαμ αὐτ
ἐπερεῖδε μ:
Τ οὺσ νεανίσκουσ αὐτῶμ κατέφαγε πῦ
καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶμ οὐκ ἐθρηνήθησα
65

Ὁ ιί ὁρᾷ σαὐτοῦ μὲν ἐμφαίνεται ὄκκος·
καὶ αὐχὴν αὐτοῦ μοῦ λέγει σθλίσον·
Κ φιὸ ξηγόρθιος ὁ σὸν τῷ μοῦκ σ· ὡσ
δεῖ ἀστὸ ς καὶ λεῖκρα καὶ πολλὴ κ ὄξ ὀι
Κ φιὸ πάσοξε το ὁ σχὺρὸς αὐτοῦ εἰσ
τῷ ὁ πίσω· ὁ μεῖ δος αἰ ὁ μιο μὸ
δοκεῖ αὐτοῖς·
Κ φιὰ σσὸ σαν το τὸ σκλήμα μαί ος σλῆ
τὴν φυμὴ μὸ φραίμου κόξ ελόξ απ
Κ αἰ ὸξ ελόξ απο τὴν φυμὴν ἰοὺ δα
τὸ ὄρος τὸ σὶ ὁ μὸ λίγα σθλισθ·
Κ φιὸ ὁκοδόμησθμὸ ὸς μο μοκρά ος τοῦ
τὸ ἁφίασμα αὐτοῦ· ὁμ τὶ γλῖ ὁθ ὁμὸ
λίος θμαὶ πὴν ὼ ᾗς τὸ μαί ὁ μα·
Κ αἰ ὸξ ελόξ απο δᾶδ τὸ μδοῦ λο μὰ
καὶ αἰμόλα ωδμ αὐτὸ μὸ κτὸ μ ος ἰμ
ος μ τὸ μ ωρ μαύτ ος·
ξ ὁ σὶ ος θμ τὸ μ λο χαι ομὸ μ ος μὸ λῶ
ωδμ αὐτοῦ· ος ἰμαί μειμί αλκὸ β τὸν
δοῦ μ αὐτοῦ κ ἰῆ λτὴ μ κλη ρο μο μί ῳ
αὐτοῦ·

ψάλλουσιν οἱ δύο χοροὶ τὸ κῶφελφαμδηλοι·

Καὶ διὰ τοῦτο μαμβραὶ αὐτοῦ ὁ βραχίων
τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· καὶ ὁ βραχίων σου
μάθοι τὸ μχειρόβραμ αὐτοῦ ὁ διήγησις μου· γ΄
ψαλμὸς τῷ ἀσάφ :~
Ὁ θεὸς ἤλθοσαν ἐθνῶν εἰς τὴν κληρονομίαν σου· ὁ μιάναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· ζ΄
θ΄ θέντοι λίμνας τὸ ὕδωρ αὐτῶν·
θ΄ θέντοι τὰ θνήσιμα τῶν δούλων σου
βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ·
τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θη
ρίοις τῆς γῆς·
θ΄ ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς τὸ ὕδωρ·
κύκλῳ Ἰερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων :~
θ΄ γέγονα ὀνειδισμὸς τοῖς γείτοσιν ἡμῶν·
μυκτηρισμὸς καὶ χλεύασμὸς
τοῖς κύκλῳ ἡμῶν·
θ΄ ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος· ἁ΄
καὶ ἐκκαήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου·
θ΄ ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη
τὰ μὴ γινώσκοντά σε· καὶ ἐπὶ βασι

Πάσας αὐτοὺς ὁμοίως οὐκ ὀπισθόμασον τοὺς
Ὁ τι κατὰ σφαγὴν τομίας καὶ ἐμὲ καὶ σὲ τὸν
τόσον μαυτοῦ ἐλεήμοσαν:
Μὴ ἐμπλησθείσης ἐμοῦ μάμομεν ἀρχὴ
ταχὺ σπερμαπαλλαμένης ἐμοῦ ἀρχὴ
οἱ οἰκτιρμοί σου κε:
Ὁ τι ὅπως χάσωμεν μὴ μοφόδρα ἀνομίαν
σου μὴ μνήσθης ὀστέρων μ:
Β μὴ κρίνῃς δόξης τοῦ ὁμόμασος σου
κε ἐρῶσαι ἡμᾶς· καὶ ἱλάσθητι τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόμ
ματός σου:
Μὴ ἵνα τί ἄρα σι τὸν θάνατον τοῦ ἀπὸ
θανεῖν ἡμᾶς· καὶ γνῶσθήτω ὄμπροσ
θέν μου· ἀνάκρισις τοῦ αἵματος
ἡμῶν· ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος
τοῦ ἐκκεχυμένου
Ἐ ἱλάσθητι τῷ ὀνόματί σου ὁ θεὸς ἡμῶν
ὅτι σὸν τὸ ὄνομα σου· καὶ τὴν
μεγαλωσύνην τοῦ ἱερατείου σου·

ὀπὶ θέσθαι σὸ λόγος κὴ χλεβασ ἀνωφελησόμηλοι.

Ρ Περὶ ποίησαι τοὺς ὑμοὺς τοῦ μὴ δὲ
μασωμόμου:~

Λ πόδος τοῖς γείτοσι μὴ μὲ μὴ μόπως
ωρασίομαὶ ἁς τὸμ κόσμομ αὐτοῦμ.
τὸμ ὁμεὶ δ̄ισμὸμ αὐτοῦμ ὁ μοῦμεί δι
σαί σθκδ̄. μὴ μᾶς δὲ λαός σου καὶ
πρόφασπαυομὶ σου:

Λ μθομολογησόμεθαί οἱ θ̄ἁς τὸμ αἰ
ῶμω. ἁς ἰσμὸς αἰμὶ αἰ μὸς αἰμὸ ἐξαγε
λοῦμεν τὴν αἰ μασίμ σου:
εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομέ
νων. μαρτύριον τῷ ἀσάφ. ψαλμὸς
ὑπὲρ τοῦ ἀσσυρίου:

Ὁ τοι μαί μου τὸ μὴ λωρρόσχω. ὁ ὁ οφ
δλυμ μὸς σὰ ωρόφασπομ τὸ μὶ ωσκφ:

Ο καθὴ μεμος σωὶ τοῦ μχρουὶ ω ει
φαμὶ θι. ὁμαρτίομ ὁφραὶ μωὶ καὶ ε
μιαμὶ μὶ καὶ μαρασκὴ:

Ε ξάλρομ τὴν ὁδωαὰ ἁς αμσουὶ καὶ ὁμ κ̄
εἰς τὸ σῶσαὶ μὶ μασ:

ὁ δ̄ δὸς ἡμῖν σήμερον τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν. ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

κ ε̄ ὁ δ̄ τῷ μὴ δώσαι μοι σήμερον τὸν ἄρτον μου τὸν ἐπιούσιον. ὃς ἐστὶ τροφὴ τῆς ψυχῆς μου. ἵνα μὴ ἀπολέσω τὴν ψυχήν μου. ἀλλὰ δώσει μοι τὸν ἄρτον τὸν ἐπιούσιον. τὸν ἄρτον τὸν ἐξ οὐρανοῦ. τὸν ἄρτον τὸν ζῶντα. τὸν ἄρτον τὸν ἔχοντα πᾶσαν ἡδονὴν ἐν ἑαυτῷ. τὸν ἄρτον τὸν ἔχοντα πᾶσαν τὴν γλυκύτητα ἐν ἑαυτῷ. τὸν ἄρτον τὸν ἔχοντα πᾶσαν τὴν ὑγείαν ἐν ἑαυτῷ. τὸν ἄρτον τὸν ἔχοντα πᾶσαν τὴν ἀφθαρσίαν ἐν ἑαυτῷ. τὸν ἄρτον τὸν ἔχοντα πᾶσαν τὴν ἀθανασίαν ἐν ἑαυτῷ. τὸν ἄρτον τὸν ἔχοντα πᾶσαν τὴν ἀπάθειαν ἐν ἑαυτῷ. τὸν ἄρτον τὸν ἔχοντα πᾶσαν τὴν ἁγιότητα ἐν ἑαυτῷ. τὸν ἄρτον τὸν ἔχοντα πᾶσαν τὴν δικαιοσύνην ἐν ἑαυτῷ. τὸν ἄρτον τὸν ἔχοντα πᾶσαν τὴν ἀγαθότητα ἐν ἑαυτῷ. τὸν ἄρτον τὸν ἔχοντα πᾶσαν τὴν ἀγάπην ἐν ἑαυτῷ. τὸν ἄρτον τὸν ἔχοντα πᾶσαν τὴν ἐλεημοσύνην ἐν ἑαυτῷ. τὸν ἄρτον τὸν ἔχοντα πᾶσαν τὴν ἀγαθοποιΐαν ἐν ἑαυτῷ. τὸν ἄρτον τὸν ἔχοντα πᾶσαν τὴν ἀγαθοεργίαν

ε ἐξέτειμε τὰ λιμήματα αὐτῶν ὅσα ἦν
λάστιν· καὶ ὅσα σῶν ταμιόμτας
παραφυάδας αὐτῶν:
ϛ μαντικαλῶς τὸ μφραγμὸν αὐτῆς·
καὶ τρυφὸν ἡμαὐτὴν μασμόν οἱ πλ
ρασμοὺς δόμους οἰκιῶν ὁδόμ:
ζ λιμήματος αὐτῶν ὡς ὁκδραχμοῦ·
καὶ μοιος ἄριος καὶ βμήσας αὐτ:
η τὸμδωα μβασμὸν ἱστιάτρβιομδή·ς
ὃν ἐμβιομένοιν οὐκαὶ ἴδ:-
θ καὶ ὅσκθαι τῶν ἀμασβλομταύτην·
καὶ μαπαρτίσαι αὐτῶν ὧν ὀφείλ
σμὴ δξιάσου· καὶ ὅπῳ ἡ ὁμάμου ὁμ
ἐκρατέω σας ἑαυτῷ:
ι μασβωρισμὸν μὴ περὶ μαὶ ἀμασκαμ
μὸν μὴ· αὐτὸ ὅσα τιμή σας τοῦ περὶ
σῶ φρουσου ἀπολοῦνται:
ια μὴ τὴ τῶ λιχειρ σοῦ ὅσα ἀμδραμδξ·
φῶσου· καὶ ὅσα ἡ ὁμ αὐτοῦ ὁμ ὅκρα
τήσας ἑαυτῷ· μαγοὺμὴ ἀποτῶ

φς παῦλε πρέσβυς καλὸν καὶ ἁρμόττον
ἐστὶν ἀληθῶς τὸν θεὸν τὸν βουλόμενον
ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα
ἡμᾶς καὶ ὁπωσοῦν ἔχοντας ἀρετῆς μὴ
ἀπολιπεῖν ἀλλὰ καὶ προσθήκην ἐπιδιδόναι
τοῖς ἐνάρετον βίον ἀσκοῦσιν ἐκ τῶν
ἐπιόντων ἀγαθῶν τοῖς ἤδη παροῦσιν
ἀγαθοῖς ἐπιτείνοντα καὶ αὐξάνοντα
καὶ τὸν ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι μετάνοιαν
ἐπιδεχόμενον καὶ δι' αὐτῆς ἐπὶ τὸ
κρεῖττον ἄγοντα καὶ τὸν ἐπὶ τοῖς
κατορθώμασι μὴ ἐπαίροντα μηδὲ
ἐπαρώμενον ἀλλὰ τὸν ἐπὶ τοῖς
ἀγαθοῖς ἔργοις ἐπαινούμενον καὶ
τὸν ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι κολαζόμενον
καὶ τὸν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις
στεφανούμενον καὶ τὸν ἐπὶ τοῖς
ἁμαρτήμασι κολαζόμενον καὶ τὸν
ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις στεφανούμενον
καὶ τὸν ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι κολαζόμενον
καὶ τὸν

μοῦ δὸ ὑμνοῦμεν σοι:
Ε μνήσθητι ὧν ἐκάμωσε μεθ' ἡμῶν ὁ ῥύσα-
μένος σε· ὧν ἐκούσας σου τὸ θέλημα ποι-
ῆσαι μὴ δόσι· ὧν ἐδοκίμασάς
σε διὰ πειρασμῶν:
Λ κουσον λαός μου καὶ διαμαρτύρο-
μαί σοι· ἐὰν ἀκούσῃς μου, οὐ
κ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος· οὐδὲ
προσκυνήσῃς θεῷ ἀλλοτρίῳ:
Ε γώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου· ὁ ἀναγαγών σε
ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στό-
μα σου καὶ πλήρωσον αὐτό:
Κ αὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φω-
νῆς μου· καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχεν μοι·
Κ αὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰς ἐπι-
θυμίας τῆς καρδίας αὐτῶν· πο-
ρεύσονται ἐν τοῖς βουλήμασιν αὐτῶν·
Ε ἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου· Ἰσρ. ἐν τοῖς ὁδοῖς
μου ἐπορεύθη· ἐν τῷ μηδὲν ἀντι-
χθρὸν αὐτῶν ἐταπείνωσα· καὶ ἐπὶ

δόξαν κ̅ τ̅ προκοπὴν κ̅ τ̅ κέδρον.

τὸν θλίψιν τὰς αὐτοῦ ὁ δοκιμάσμος
αὐτὴν ἐν χειρὶ μου:
Ὁ ἰχθροὶ μου διὰ σαμ αὐτοῦ· καὶ ἀπ
ὁ καιρὸς αὐτοῦ μ ἐς τὸ μ αἰῶνας:
Κ αὶ διὰ μ ἀσμ αὐτοῦ ὁ κ ἀδαστος τῶν
ρου· καὶ ὁ κ τωκτίρασμ βλιάχερ τὰς
αὐτοῦ: Δόξα:
ψαλμὸς, τῷ Δαυΐδ:
πᾶ Ὁ δ ἀθλίψις μ σωμ αρχὴ δ μ· ὁ μ μ
τ δὲ θεὸς διακρίνει:
Ὅ ς ς τότε ἐρίμ ε αὐδικίαμ λαὶ πρ
σωπ αὐμ αρτ τορὸμ μ αμ ε:
Κ ρίμ ατ ὀρφ αμ ὸ λαὶ πρ χὸ· ταπ
μὸμ καὶ π δμ ν τα δ λαὶ ὁ σαντ:
Θ ξόλαθθ πδμ λ τα λαὶ πρ χομ δκχει
ρὸς αὐμ αρτ τορ ὑρύσαλθ αὐτόν:
Ὁ υκάγμ σαμ οὐδὲ σωλίκαμ βμσκ
τὴ Δι απορέλομ ται:
Ϛ αμάρθη τ σαμ π αὐτ ταῦτα ὁ δ μ
λιαυτλὶ σγλὶσ:

Ε γὼ ἤμαυθοὶ ἀδελμαὶ μοὶ ὑπέρουπά-
τω· ἐμὲ σὲ δὲ ὡσαύτως οὐκ ἔᾳς
καὶ ὡσέᾳς τὸν μάρχόμτων μωλίπῃς:
Α μάτων ὁ νῦκρίνομτὴν γλῶν· ὅτι σὺ
κατακληρονομήσεις ὄνμασὶ τοῖς
ὁθνείοις:~ τῶν ἀφῶν δὲ ἡ φαλμοί: ἃ πβ
Ο νῦ πίσομοι ωθήσᾳσοι· μὴ σιγή ι
σης μὲν δὲ κατὰ σοῦ πρα ὔμης σὸν δ̄:
Ο πὶ δοὺ οἱ ἐχθρί σου ἠχήσαν· καὶ
οἱ μισοῦν τῶν σὲ κε φαλήν:
Ε πὶ τὸν λαόν σου κατε πονηρεύσα-
το γμέ νον· καὶ βου λεύσαν το κα
τὰ τῶν ἁγίων σου:
Ε ἶπαν δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν
αὐτοὺς ἐξ ἔθνους· καὶ οὐ μὴ μνησθῇ
τὸ ὄνομα Ἰσραήλ:
Ο πὶ ὁμοθυμαδὸν συνεβουλεύσαν το
κατ᾽ αὐτό· κατὰ σοῦ διαθήκην διε θε το:
Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ
οἱ Ἰσμαηλῖται· Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί:

Γ θυμὸν καὶ ἀμετριότητα καὶ ἀμαρτίαν· ἀλλὰ
φυλακὴν τοῦ μὴ ἑαυτοὺς κομπάσαι περὶ
Κ τῶν ἐν ἡμῖν ἀγαθῶν ὡς παρ' ἑαυτῶν ἔχοντας μη-
τὲ φθονῆσαι ἑτέροις ἐπὶ τοῖς παρ' αὐτῶν
ψηφισθεῖσιν αὐτοῖς δικαίοις·
Π οἱ ἴσον μὲν αὐτοῖς ὡς τὴν μεδιαμνῶν
τῶν σιτηρεσίων· ὡς τῶν ἐν ἀμφιπόλοις
χειμαρρωκισσῶν·
Ε ξωλοθρεύθησαν ἐν ἐσχάτῃ δορ· ἀφ
ανίσθησαν ὡς σὴς κόπρος τῆς γῆς·
Θ οὐ τοῖς ἀρχομένοις αἰτῶμαι ὡς τοῦ
ρηκὰ καὶ Ζαβδὶ καὶ Ζεβεδαῖοι σφ
ετέρων ἐμῶν παίδων τοῖς ἀρχομένοις αὐτῶν·
Ο πλὴν εἰ τῶν ἐμῶν ἡμερῶν μὴ σωμένη
ἑαυτοῖς τὸ ἁμαρτήριον τοῦ θεοῦ
Β ἐμοῦ θυόντων ὡς στρέχνον· ὡς χ
κλῶν ἀμπελώνων ἑαυτῶν πρόσωπον
ὡ σὴς τῶν διαφλύζειν θρύμμον· ὡς
φλὸξ καταναλίσκουσα ὄρη· οὕτως
καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγ

οὐκ ἐκκλίνω ἀπὸ τῶν κριμάτων σου
γίδησον· καὶ ἐμπτίορ γλίσουσιν τὰ
ραβδία σου :
Π λήρωσον τὰ πρόσωπά μου ἀπὸ
πλιάς· καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνο
μά σου κε̄ :
Λ ιχνωθήτωσαν καὶ ταραχθήτω
σαν πάντες οἱ ὑπολαμβάνοντες
τραυματίτωσαν λιὰ ἀνωμαλίαν :
Κ ολλήθητί μου ὅτι ὁμολόγησά σοι κε̄· σὺ
μόνος θεός μου καὶ σωτήρ μου λιὰ
εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς
υἱοῖς κορὲ, ψαλμός :-
Ϛ΄ Σαρώσητε τὰ σκέλη μάτα σου κε̄ πτ̄
τὰ μδ΄ ἀμέμπτους· ὅτι τὸ θεῖλιὰ ὀκρά
πλιν ἐχλίμου πάντας αὐλιὰς τοῦ κῡ :
Η καρδία μου λιὰ λισαρξ μου λιγλώσ
σαν τὸ ὅσιόν σου :
Κ αὶ γὰρ ἀρχυθίον ὁμάλρον μ ἑαυτῷ οἰκί
σω· λιὰ τρυφὴ μμοσσιαν ἑαυτλι· οὐ
θλίσῃ τὰ μοσσία ἑαυτλιο :··

Τὰ θυσιαστήρια σου κ̄ε τῶν δυνάμεων
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θ̄ς μου: ~
Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες τὸν οἶκόν σου
κ̄ε· εἰς τοὺς αἰῶνας αἰνέσουσί σε:
Μακάριος ἀνὴρ· οὗ ἐστὶν βοήθεια αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο· ἐν τῇ κοιλάδι
δακρύων τοῦ κλαυθμῶνος ἐν τόπῳ ὃν
ἔθετο:
Καὶ γὰρ εὐλογίαν δώσει ὁ νομοθέτης·
πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν· ὀφθήσεται ὁ θ̄ς τῶν θεῶν ἐν
Σιών· εἰσάκουσον κ̄ε τῆς προσευχῆς μου· ἐνώτισαι ὁ θ̄ς Ἰακώβ·
Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θ̄ς· καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ
σου· ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας: ~
Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν

ἀδοκίμασίαν δηλοῖ τὸ κεφάλαιον.

τῷ οἴκῳ τοῦ θῦμου μᾶλλον· ἢ οἰκεῖν
με ἐν μέσῳ μασιμῶν ἁμαρτωλῶν:
Ὅτι ὁ ἐλεος σου ἡ μεγάλη ἐφ' ἡμᾶς κ̄ς ὁ θ̄ς.
χάριν καὶ δόξαν δώσει:
Κ̄ς οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευ
ομένοις ἐν ἀμώμοις:-
Κ̄ε ὁ θ̄ς τῶν δυνάμεων μακάριος
ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σοί:-
εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός:
δόκησον κ̄ε τὴν γῆν σου· λτοβ' πδ
στρόβησον τὴν αἰχμαλωσίαν ἰακώβ: ε
ἄφες τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ σου· ὁ κα'
λυσας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν:
κατάπαυσον πᾶσαν τὴν ὀργήν σου·
ἀπόστρεψον ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου:
στρέψον ἡμᾶς ὁ θ̄ς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν:
καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν:
Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθήσῃ ἡμῖν· ἢ διὰ
γενεᾶς εἰς γενεὰν ἐκτενεῖς:
Ὁ θ̄ς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς· κ

Ὁλα σοῦ ἀφραμθήσομαι ὅπι σοι
Δείξομι μμκε τὸ ὅλ σοῦ· καὶ τ
σο τήριόμ σου δοῦλοι μμ:
Κούσομαι τ ραμή σ ἐμ ὁμοικ ὸν
ὁ τ ραμή σ ἐ ρήμη μ ὠι τὸμ λαὸν
αὐτοῦ· καὶ ὠὶ τοὺσ ὁσίουσ αὐτοῦ·
καὶ ὠὶ τοὺσ ὠὶ αρ ὸφ ομ ταιλαρδ
αμ ὠὶ αὐτόμ:
Πλὴν ἀγ ὸ τοῦμ φ ομου μ ὺ φ μ ἀπ
τὸ σρ ῖομ αὐτοῦ· τοῦ ιλαπ σκλημ ω
σαι δ ὸ ξαμ ὁμ τ ὶγ ὶ ὶμ ὠμ:
Ἐλθ οσ ιλαὶ ἀμ ή θ ᾳ ω, σω ὶ ὼ τ ισαμ·
δικαιοσύ ὼ ηλαὶ ἀ ρ ὶμ ὶ κατ ὸφ ίμ ηδ
Ἀλ ή θ ᾳ ω ὸκ τ ὶσ γ ὶσ αὐ μ ᾳ ὲ ιλε· καὶ
δικαιοσύ ὼ ὶ ὸκ τοῦ οἰ ὼ οῦ δ ιθ κ ν:
Καὶ γ ὰ ρ ὸκ ς δ ὸσ ᾳ χρ η ᾳ ὸ τ ιτ α· καὶ
ὶγ ὶ ὶμ ὠμ δ ὸσ ει τὸμ ιαρ ὸμ αὐτ ὸ
Δικαιοσύ ὼ ὶ ὸμ ὁ πω ιομ αὐτοῦ περ πο
ρ ᾶσ ται· καὶ θ ὶσ ᾳ ᾷ σ ὸ δ ὸμ τ ὰ δ ι
αμ ὶ μ ια αὐτοῦ:~ δ ὁ κ ᾶ ιᾶ

κσὺ χὶ ωάσκ ἡμ κ̣ὶ μηδὲν πεοπε ΤΟΔ πεάτ ἡμ·

προιεντχὴ τῶ ΔΔΔ :

Κ λῖμομκ̄ε τὸ οἶ ω σου ιεαὶ ὁ πάλκ ο σοὴ πε̄
μου· ὅτι ωρο χὸ ς ιεαὶ ωσύμ η σ ἡμέ ἁρ· ī
φ ύ λαξ ομ τὴν τυχ ιώ μου ὅτι ὁ σι ὁ σ
ἡ μ· σῶ σομ τὸμ δοῦ λομ σου ὁ νθ̄ μου
τὸμ ὁ λω ὶ ζομ τα ὶ ωσὶ σοί :
β λ ὸ ιω σόμ μ ὸ κ̄ε ὅτι ωρὸ σ σὸ κ ὸ κρά
ζομαι ὁ μω τὴν ἡμ έ ρ αμ :~
ε φ ρ άμ ομ τὴν τυχ ιὰν τοῦ δούμ ου σ̄ὸ·
ὅτι ωρὸ σ σὸ ἱ ῆ ρω τὴν τυχ ιώ μου :~
ὁ τι σὺ κ̄ε χρ η σὸ ς ιεαὶ ὁ ἡ πι ἁ κ ιό· κ ὰι
πο λυ έ λε ος ωασι τοῖ σ ὶ ωσι ιεαμ ου
μ ε ῶ ο ισσ ὸ :~
μ ὰ ωτι σαι κ̄ε τὴν ωρο σαχ ιώ μου· ζ
πρ ὸ ε χ ὰ ωτ ὴ φ ωμ ὴ τ ῆ σ δ ε ιό σ ωσ ὰ σ
μου :~
ι μὴ μ ὲ ρ ου θλί ιε σ ὰ ς μ ου ὁ ιε ὸ κ ρ ὰ ζ ᾳ
περὶ σὸ ὅτι ὁ ἰ ε ιά κ ο σ ὰ σ μ ου :~
ο υ κ ὰ ὶ μ ὸ μ ο ι ὸ σ σ ο ὶ ὁ μ ν ε ὸ ῖ σ κ̄ε ·κ̄
ὁ δ ὸ ὶ ε ιά σ ωσ ὰ σ τὰ ὸ ῥ ε γ ὰ σ σ ου :~

Πρῶτα τὰ θεμελιώσω ποιήσασι ἐξ
σιλιαὶ προσκυμήσουσι μόμφωι σοι
σου κ̄ε̄ ιε̄:
Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου ὅτι μέγας
εἶ σύ· καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ
ὁ θ̄ε̄ μόνος:
Ὁ δηγήσομαί σε κ̄ε̄ ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ
πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου:
Εὐφραν θήτω ἡ καρδία μου τοῦ φο
βεῖσθαι τὸ ὄνομά σου:~
Ἐξομολογήσομαί σοι κ̄ε̄ ὁ θ̄ε̄ μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου· καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου
εἰς τὸν αἰῶνα:
Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ· καὶ ῥύ
σῃ τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατω
τάτω:
Ὁ θ̄ε̄ παράνομοι ἐπανέστησαν μοι
καὶ συναγωγὴ δεσπατῶν ἐζήτησε
τὴν ψυχήν μου· καὶ οὐ προ
έθεντό σε ἐν ὄψει αὐτῶν:
Καὶ σὺ κ̄ε̄ ὁ θ̄ε̄ μου οἰκτίρμων καὶ ἐλ

ἀπελεῖσαι καὶ φεισαμένη καὶ ἐλεήσαι καὶ οἰκτειρῆσαι

λοιμὸν μαλερόθυμος ἐπομβρίοις
ἀμηθίῃ· ὀπιπεύοντο βοὸς βρεμέσοιμι:
Δοσταὶ λιραὶ τοῦ σταυροῦ σου·
σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον·
Ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν·
καὶ ἴδέτωσαν οἱ μισοῦντες ἡμᾶς καὶ
αἰσχυνθήτωσαν:
Ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησας ἡμᾶς καὶ παρε-
κάλεσας ἡμᾶς:
τοῖς γονεῦσι τοῖς κοριφαλμούς:
Ὡς ἐν βολίοις αἱ τοῦ θεοῦ τοῖς ὁρωσι τοῖς ἀγ̅ις̅ π̅ν̅ς̅
Ἀγαπᾶν τὸν κύριον πάντας τοὺς ὁσίους αὐτοῦ ὅτι
τοὺς σκληρόφρονας ἀποδώσει ὑπερηφάνους:
Ἀδοξασθήσομαι ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξομολογήσομαι
τῷ ὀνόματι τοῦ θεοῦ:
Μνησθήσομαι ῥαὰβ καὶ βαβυλῶνος
τοῖς γινώσκουσί με· καὶ ἰδοὺ ἀλλό-
φυλοι καὶ τύρος καὶ λαὸς αἰθιόπων
οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ:
Μυρσίνη μὴ γένοιτο· καὶ ἀντὶ τῆς ἀγνι-
71

τὸν καὶ ἐν ὄπτῃ πάχομ ὃ καλοῦσι καλόμδηλοι
φλιόμαὐτλι· καὶ αὐτὸς ὁ θθομβλίω
αὐμαὐτλιὼ ὁ ὕλι φοσι·
Κ ε̄ δλιηγλώσαι ὁμ γραφλῖμαῶμ· καὶ
ἀρχόμτωμ τούτωμ τῶμ γλόμιμιμό
μωμ ὁμ αὐτλῖ· ὡς ὁ ὦφραιμόμδμωμ
πωώτωμ λικαὶ τοι κιώδμσοί:
† ὧ δὴ φαλμωῦ τοῖς ὑοῖς κορὲ εἰς τὸ τέλ
ος ὑπὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκρυφῆναι λό
γοι τῆς νέσεως ἀφθὰ μτῶ ἰτραηλίτη:
πζ Κ ε̄ ὁ νδ̄ τῆ ὁσρῖάσμου λίμ ὁξράσθκέ
κρφξωμαὶ ὁμ μυκτῆρόμαμτίομσου:
θ ιαφλκόφόμόωτιόμσου λίωρροσάχλῖ
κλῖμομτὸ οἶσσου ὁσ τὴμ δθήσιμμου:
Ο τῆ ὁωμλίαφλιμαλκῶμ λίτυχίμου. μαὶ
λίζωλίμου τῶ ἀδλιλίγμα σ:
Π ροσλθλίσθωμμφὶ τῶμ μιαπαιαιρο
τωμάς λάκκομ· ἀρμλίθωσαὐφῶ
θρωποσ ἀβολίθητοσ ὁμμ ὁκροῖσ
ὁμάλθρος:
ὠ ὀφτρωμιαίαιμαὶ ὁδμ τῶ ὁμτὸ

φωσ μου κ μη λάθης ἐπ· καὶ αὐ
τὸ ἰδκτῆς χειρός σου αὐτοῦ ἀθλησω:
Θμ τόμβ θμμάλιστα ἑαυτοῦ τάυτα· θμ
σκοτεινοῖς καὶ θμ σκιῷ θανάτου:
ω θμβ θωσάτω ἐριχθη ὁ θυμός σου καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ὑπὲ
γαγε θώθμβ:
ε μάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ
ἔθεμ τόμβ μεθ' ἡμῶν ἑαυτοῖς:
Π ρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην
οἰόθ θαυμοί μου ἐστήρισαν αὐτοῦ
πρόχειρος:
ε κέκραξα πρὸς σε κε ὅλην τὴν ἡμέ
ραν· διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μ
Μ ἡ τοῖς μὴ κροῖς ποιήσεις θαυμάσια
ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομο/
σονταί σοι;
Μ ἡ διηγήσεταί τις τὸ ἔλεός σου· καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου
72 ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

τὰ ἁπτωλθυμένονέ χπϊ ἔκαὶ δξέ ἐσωθήσεται.

Μ ἵνγμ ασθλίσθαι δμ τῶ σκό τῆ τὰν θαν
μαάσ ἀσουι καὶ ἰδ ἰκαιοσύω ἰσουδμ
γλίδωσ ἰλδλῆσμεδμ ἰ·

Κ ᾶφ ὁπορρὸσ ὰδ κε δ κέκρ ᾶξω· ἰκαὶ τὸ
πρφϊ εἰ ὁπορροσ ᾶχλίμου ὁπορφ θάσ ᾳε·
Ἰ μαπ ἰκε ᾶὐσσ θῆ τὶ ὼν τυχλώμου·ᾶ
πρφρέ φ ε ἰ ς τὸ ὁπρ ὸσ σ ὁπορμ ὸσ ου ᾶὐπε·

Π τσ ὁχ ὸσ εἰ μ ἰφ ὸ ἰκαὶ δμ κό ὁπ ο ἰσ δκμε
ὁ τὶ ἰ τὸσ μ ου· ὐ ἀσ θῆ σ δὲ ἴ ᾶσ ὁπ ε ἰμ ᾶ
θὶ ὼ ἰκαὶ ὰδ ξ ἰ ὁπορ ἰ σθὶ ὼ·

Ῥ Ὁ τμὲ δὶ ἦλ θομ ᾶὶ ὀρ γᾶ ί σου· ὀἰ φοβε
ρ ἰσμ οί σου ὰδ ξ ἰ ᾶ ᾶρ ᾶξ ᾶ μ με· δὶ ώ μμ ᾳ
σᾶ μμ ᾶδ ὸσ σᾷ ὐδ ὲ ὁρ ὸ μμ τὶ ὼ ν λ ἰμ δρ ᾶ
ὁπορ ἰ σχ ὸμ μ ε ᾶὐ μ ᾳ·

Ῥ μᾶ κρ ὼ ᾳσ ᾶ ὰὐ ᾶδ ὸμ ου φ ἰ λ ὸμ κ ᾶὶ π μ
σ ἰ ὸμ· ἰκαὶ τὸ ἰσ γμ ᾳ φ ὸ ἰσ μ ου ᾶὐ τῶ
τ ᾶλ ᾳὶ ὁπορ ἰ ᾳσ· ϗ

ΓΥΝΙ ἐ ἰ ω σ ᾶὶ θᾶλ ὲ τῶ ἰ σ ρ ᾳη λ ἰ τ η·
ὼ ὐδ ᾶλ δ ἰ ᾳσ ου κ ἔ ἐ ἰ σ τὸ μ ᾶὶ ᾶφ μ ᾳ ᾶὐ τ
μ ᾳ· ᾖ σ γ ᾳμ δ ᾳμ ἰ ᾳμ γ ᾳμ δ ᾳμ ᾶὐ τ ᾳ

ιη
ι

ἐλεῶ τὴν ἀμήθειάν σου ὑμῶν φησί.
Ὅτι ἐὰν πεσῶ στὸ μέσο μου ὑμῶν ἐλεύσομαι σοὶ κο
δομηθήσεται ἐμ τοῖς οἴκοις σου ἕτοιμος
σθήσεται ἡ ἀμήθειά σου :~
Διοθέ μου διαθήκη τοῖς ὄκτ
μου· ὅμοσα σοι δῶ τὸ δούλωμου :
ὡς τοῦ αἰῶνος σὲ τοιμάσω τὸ σπέρμα
σου· καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν γενεὰν τὸν θρόνον σου :
ἐξομολογήσονται οἱ οὐ οἱ τὸ θαυμά
σιά σου κε· καὶ γὰρ τὴν ἀμήθειάν σου
ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων :
Ὅτι τίς ἐν νέφεσι ἴσωθήσεται τῷ
κῳ· ὁμοιωθήσεται τῷ θῳ ἐν οἷς θυ :~
Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν συμβουλῇ ἁγίων·
μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας
τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ :~
Κε ὁ θς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός
σοι· δυνατὸς εἶ κε καὶ ἡ ἀμήθειά
σου κύκλῳ σου :~

73

Cὐδαμοῦ βλέπω τοῦ ἱεράτου τὸν θαλάσσης· τὸν δὲ σάλπιγγα τὸν μὴ
τρομάξαντα· σὺν ἱππεῦσι πεζοῖς·
Cὐ ἑστῶτας ἐν τῷ στρατιᾷ τῆς
ῥιπῆς αὐτοῦ· ὃν τὸν ἀριθμὸν τῆς δυ
νάμεώς σου· διασκορπίσας τοὺς
ἐχθρούς σου·
Cοἱ εἰσὶν μοῦσαι οἱ ἱκανοὶ σὺν ἡδεῖ μιγῇ· τὴν
οἰκουμένην ὅλην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
σὺν θθμῷ λίαν σφόδρα·
Τὸν μὲν ῥαπτὴν καὶ τὸν θαλασσαμοῦν
κτίσας· θαυμαστὸν ἱκανὸν ὄρμενον τῷ
ὁμοιωτῆ σου ἀμμιζόμενον·
Cοὗ ὁ ἀριθμὸς μετὰ δεκαπέντε· ἡμῶν
ταμιεῖον τῆς χειρός σου θαυμαστὸν δεξιᾶς
Δικαιοσύνη καὶ ἱερέως ἑτοιμασίᾳ τὸ
θρόνου σου· ὄλβος καὶ ἀλήθεια
προπορεύονται πρὸ προσώπου σου·
Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλα
λαγμόν· κε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προ

που σου πορεύσομαι· καὶ ἐν τῷ ὁμο-
λογεῖσθαί σε ἐξομολογήσομαί σοι τὴν ὁ-
λοκληρίαν μου θεόν· καὶ ἐν τῇ δικαι-
οσύνῃ σου ὑψωθήσομαι :-
Ο τί καύχημα τῷ δωδεκαφύλῳ σου
σοὶ· καὶ ἐν τῇ ἀγαθωσύνῃ σου ὑψω-
θήσεται τὸ κέρας ἡμῶν :
Ο τί οὐκ ὑπέμεινε ψυχή μου καὶ τοῦ ἁγίου
Ἰσραὴλ ἐβδελύξατο ἡμῶν :
Γ ὁτὲ ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖ-
σου· καὶ εἶπας ἐβοήθησα μαχητῇ
δυνατῷ :
Γ ψαλμὸς τῷ ἐκλεκτῷ τοῦ λαοῦ μου
Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου· ἐν ἐλαίῳ
ἁγίῳ μου ἐχρισα αὐτόν :
Η χειρ μου συναμπελίσθησεται αὐ-
τῷ· καὶ ὁ βραχίων μου ἰσχύσει αὐτόν
Ο οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ· καὶ υἱὸς
ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν
Κ καὶ συμπατάξω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς

ἀλλ᾽ ἐρῶ σὰ αὐτοῦ· καὶ τὸ ὀσμὴ σοῦ ὡς τὰς
ἀπὸ μύρου πρωτοτόκου· κ
καὶ ἡ ἁφή μου ἐπὶ τὸ ὅλβος μου
μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ὁ τρόμος μου
ἔσται ὅλος τὸ κέρας αὐτοῦ:
κ καὶ θλίψομαι ὑπὸ χεῖρα αὐτοῦ·
καὶ ὑποστηρίσει ὀβραχίων αὐτοῦ:
ἀ τὸς σοὶ ἁμαρτίαι μου τῷ ἰῷ σου·
θ̄ μου καὶ ἀνομίαι μου τῇ σῇ ἁγιασμῷ·
κ ἀφ᾽ ὧν προστόκου κομθήσομαι αὐτῷ· ὑ
τὴν λὸν πρὸ αὐτοῖς ἐν μασὶ βάσι τὴν ὀσφῦν
ἐ ις τὸ μάϊ ὁ μαι φυλάξω αὐτῷ τὸ ὅλβος
μου· καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ·
κ καὶ θήσομαι ἐς τὸ μάϊ ὁμα τοῦ μάϊ ὁμος
τὸ σπέρμα αὐτοῦ· καὶ τὸν θρόνον αὐ
τοῦ, ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐ ρα νοῦ:
ἐ ὰν ἐγκαταλίπωσι μὴ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν
νόμον μου· καὶ τοῖς κρίμασί μου
μὴ πορευθῶσι μ:
ἐ ὰν τὰ δικαιώματά μου ἀνομήσω

σι· καὶ τὰς ὁμοτραπέζους μὴ φυλάξω
σι μ: δωσι σκάνδαλα ὑμῖν διὰ τὰς ἁδη
κίας αὐτῶν μ· καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε τὰς ἁμα
ρτίας αὐτῶν μ:
Τ ὸ δὲ ἔλεος μου οὐκ ἀποστήσω
ἀπ' αὐτῶν μ· οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν
πίστει μου:
Ο ὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην
μου· καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν
χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω:
Ἅ παξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου εἰ τῷ δα
βὶδ οὐ μὴ ψεύσομαι· τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα μενεῖ
Κ αὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐνώπι
όν μου· καὶ ὡς σελήνη πλήρης
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ ὁ μάρ
τυς ἐν τῷ οὐρανῷ πιστός:
Σ ὺ δὲ ἀπέσωσας καὶ ἐξουδένωσας ἠμε
λήσας τοῦ χριστοῦ σου:~
Κ αθεῖλες διαθήκην τοῦ δού

λουσου· ὁμολήμασας ἀφ ὁ στιλῶν
γλῶν τὸ ἄφ ασμα αὐτοῦ :
Κ αὶ ἀφ λάσ ωσαμίτας τοὺς φραγμοὺς
αὐτοῦ· ὅθου τὰ ὀχυρώματα αὐτῶ
δειλίαν :
Δ ιὰ τοῦτο ἐγὼ αὐτὸ μπάν τας οἱ διοδεύ
ο μτας τὴν ὁδόν· ἀφ ομοιώθη ὄνειδος
τοῖς γείτοσι μ αὐτοῦ :
Ὑ ψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντ
αὐτὸ μ· ἐφράμας πάντας τοὺς ἐχ
θροὺς αὐτοῦ :
Ἀ πέστρεψας τὴν ῥομφαίαν τῆς ῥομ
φαίας αὐτοῦ· καὶ οὐ μὰ μτὸ λαμπ
ῶσαι αὐτοῦ ὄμτῶ πολέμῳ :
Κ αθάρισμας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ·
τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐς τὴν γῆν ἐκ ταπ
είνωσας· τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου
αὐτοῦ· κατέσχασας αὐτὸν αἰσχύνης :
Θ ὡς πότε κύριε ἀποστρέψῃ εἰς τέλος
κ αὶ ἀνάψεται ὡς πῦρ ὀργή σου :

ἀναλεμπτικὰ εὐτυχιανικὰ θεοτοκία

Μ μιὰ σθενὶ τῇ σῇ μουλιν ὑποφάσει· μὴ τὴ
ματαίωσ ἐκτισας πάμπαστοὺς σοὺς ἐκ
φυθρώπους:

Γίς ἀθάνατος ὁς σὲ βλάστησε καὶ οὐκό
φθαρτον· ῥύσθαι τὴν τυχὴν
σου ὑκ χειρὸς ᾅδου:

Π οὐ ζσι τὰ ὅλα θλ ησου τὰ ἀρχαί α κε· ὡσ
πασας τὰς δαδ ἐμπλήσας θείασου:

Μ μιὰ σθενὶ κε τοῦ ὁμείδ σμοῦ τὸ μὲ γ
λοσμου· οὗ ὑπόσχομεν τῶ κό λ
πῳ μου τοσ λὰ μάθμῶμ:

Θ υσὸμείδισαμὸὶ ἐχθροί σου κε· οὗ σ
μείδισαμ τὸ ἀμτάλαμ αυτοῦ χυ σου:

Θ υ/σθλητ κσ εἰς τὸμάμῶμα· γέμοι τοῦ γό
μοι το:- Ὠδὴ ε:

προ ειρ χὴ τῶ μωϋσῆ ἀνῶ τοῦ θυ:

Κ ε καὶ ἀπ φυγὴ ἀγμή θη σὰν μὲ γ
γομβοὺ καὶ γομβοῦ:

Π ερὶ τοῦ ὁρίζ γομ ηθῆμαι καὶ πορ αφ
76 μαι τὴν γλῶ καὶ τὴν ὁι κου μέν

Καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος μιᾶς ἕκαστ[ος] τ[ῶν] αἱμάτων μ[ου]
Μὴ ἀπωσθῇς ἀπ' ἐμοῦ μίαν σταγόνα εἰμὴ σὺν
Ὅ[τι] χίλιαι ἡδοναὶ ὁμοῦ φθαρεῖσαι σου κέ[ν]
ὡς λιλιμβραν[ι]άχθα· λιπόσλιμβ
καὶ φυλακὴν μυκτί·
Τ[ὸ] οὐδὲν ὁμοίωμα τὸ αὐτῶν μ[ι]κλάσομ[αι]
τὸ πορφοϊκὸν στιχλόλιπαρόλθοι·
Τὸ πορφοϊ ἀμηθλίσαι καὶ παρόλθοι· τ[ὸ]
ἄσωρας ἀπὸ πάσοι σλιμηρωθείλ[ι]
καὶ ζλιραμθήλι:~
Ὅ[τι] δὲ ξελίπομεν ὁμῖν τὸ ὀργλίσου·
ὁμῖν τὸ θυμῶσου ἡ ἀρ' ἀχθλιμεν:~
θουτὰς ἁμοιμίας λιμῶν ὁμῖν ἁμτίομ
σου· ὁ αἱμῶν λιμῶν εἰς φωτισμὸν
τοῦ προσώπου σου:
Ὅ[τι] πάσαι αἱ λιμβραι λιμῶν ὀξλί
πομ· καὶ ὁμῖν τὸ ὀρτὴ σου ὀξλίπομ[ε]
Τ[ὸ] αὐτὸ λιμῶν ὡς σὴ ἀρ' ἀχμὴ ὁμεῖς
αἱ λιμβραι τῶν ἡμῶν λιμῶν ὁμ αὐτ

ε ἑβδομήκοντα ἕξ :-
ϛ καὶ δὲ ἑβδομηκοντάεις. οἱ ἑβδομήκοντα
ἕξ. καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ μικρόν σου
ζ καὶ σοῦ :
ὁ τὸ ὀπίσω σου πρὸς τὸ σὸν φίλημα
καὶ σαυλισθήσομεθα. πίσχημόσκε
τὸ κράτος τῆς σορτῆς σου. καὶ ἀπὸ
τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαρ
ριθμήσασθαι :-
η τὴν δεξιάν σου οὕτως ὡρισμένοι
καὶ τοῖς σωσθεῖσιν τῇ καρ
θ διάνοσφίαν :-
ι τὰ ἱμάρετομ κε ἔσος σόν τε καὶ σαρὰ
κλίνθητι ἔσαι τοῖς δούλοις σου:
ια μωλισθήσεται τὸ πρωϊ τοῦ ὅλου ὃς
σου κε. καὶ ἡγαμίασόμεθα καὶ
ιβ ἀφραύθημεν:
μασάσαι σταῖς ἡμέραις ἡμῶν ἀλ
φραύθημεν. ἀμθὼν μὴ μεροῦ ἐλπὴ
μοσας ἡμᾶς. ἑῶν μὲν εἰδομεν καὶ ἑ:

ἐξάμε λπὶ φωμπε φμά Τωμέ λπὶ δω ἀγαθω δη χ

Καὶ ἰδοὺ ἐστὶ τὸ δοῦρόν σου καὶ ὅτι
τὸ δρέπανόν· καὶ ὁ δήγλισόμ τοὺς
ὁμοίως αὐτῶμ:

Καὶ ἀπολιμαμῶ τὴν σκῦτοῦ θῦ λιῦ
ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὸ δρέπανον τῶμ χειρῶμ
λιμῶμ καὶ ἀπόθωμ ὁμ ἐφ' ἡμᾶς:

Καὶ τὸ δρέπανον τῶμ χειρῶμ λιμῶμ καὶ ἄλ
λοι ὡδὴ τῶ δαὰδ ἀνεπίγραφος
παρ' Ἑβραίοις:

ζ' Ὁ Κατοικῶμ ἐν μιᾳ θείᾳ τοῦ ὑψίστου· ἐ
σκέπη τοῦ θῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσε
ται· ἐρεῖ τῶ κῶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ κα
φυγή μου· ὁ θεός μου ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν·
ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί με ἐκ παγίδος θηρέ
των καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους·
μ τοῖς μεταφρενίοις αὐτοῦ ἐπισκι
άσει σοι· καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας
αὐτοῦ ἐλπιεῖς:
ὅ ὡπλισμένος σε ἀληθεία αὐτοῦ
περιοχὴ καὶ ἀσπὶς ὁ κύκλος αὐτοῦ·

Ἀφὸ μέρος τοῦ μηνὸς λιμέρας:
ἀπὸ τραύματος θέμισκόπτει διαπορεύο
μένου· ἀπὸ σημαδόματος καὶ δαί
μονίου μεθημερινοῦ:

Πῶς εἶται ὁ κτοῦ κλίτους σου χιμάς· ς
μυριὰς δκ δοξιᾶ μσου πρὸς στε δλὲ
οὐ κάμει:

Πλὴν τοῖς ὁ φθαμοῖς σου λιαπαμολί
ας καὶ ἁμαρτωδόδοσι μὰ μαρβρμόφά:

Ὁπὶ σκελιόμπίς μου· τομύθι ομό
θου λιαπυφιγλώσου:

Ὁ πρὸς τράσται πρὸς στε λιαλκὰ· λιαμί
φιζοὐ κάμει τᾶσκημόματί σου:

Ὁ πὶ τοῖς ἀμόλοισαὐτοῦ ὄμτομὶ ταιπο
ρίσοῦ· τοῦδιᾶφυλάξαὐσόμπὸ
σαις ταῖς ὁδοῖς σου:

Ἐπὶ χειρμαρσὶ σὸ· μὴ ποτε πρὸς
κόπης πρὸς λίθομτὸμπόδασου:

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ ἀασι λίσκομβασι μὴ
κ λιαταπατήσεις λέομτα λιαὶ δρᾶ
κομτα:

ὁ τὸ ὀλίγον πολὺ καὶ ῥῆσόν μου αὐτὸ
σκόπασόν μου ὅτι ἔγνωστο ὁμοιάμ
κρόζεται πρόσμου καὶ ἰσοπλάκουσο
μαι αὐτοῦ· μεγάυτοῦ ἡ μὲν θλίτει·
ὀξυρρομοῦμαι αὐτὸν μου καὶ δοξάσεις αὐτόμ:
μακρότητα ἡμερῶν μου πλήσω αὐτ
καὶ δείξω αὐτῷ, τὸ σωτήριόν μου:~

δεξιὰ κὲ ιβ:

ψαλμὸς ὠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββά
ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κω· ϛ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε·
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σ
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα
μβάκαι χορδῇ ψαλτηρίῳ μετὰ ᾠδῆς ἐν
κιθάρᾳ· ὅτι ἔφρανάς μέ κε ἐν
τοῖς ποιήμασί σου· καὶ ἐν τοῖς ἔρ
γοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι:
ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κε· σφό
δρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σ

Ἀμὴ ἀφέλω μου τὰ ὀνόματα διὰ τοῦ
μὴ συμπλησθήσεται ταῦτα:
Θ μὴ τὸ αἷμα τῶν ἀμαρτωλῶν σὺν τοῖς
χρήστοις καὶ δικαίοις τοῦ ὀρ
γιζομένοις τὴν ἀνομίαν:
Ὁ πρόσωπον ὁμοθρανθὲν μέσον τῶν
αἱμάτων μου:
Σὺν ἐπιφανήσεται μακρὰν:
Ὁ τὴν δοῦλόν σου κρίσον μὴ κύριε: ὁ τὴν δοῦλόν
σου ἀνόμων ἀπολοῦνται: καὶ διας
κορπισθήσονται πάντες οἱ ὀρ
γιζόμενοι τὴν ἀνομίαν:
Κ μὴ ἐπιθυμήσατε ὡς μοιχοκόρακος τοῦ κε
ρασμοῦ: ἐκ τοῦ κήρασμοῦ ὑμῶν ἐμπίομαι:
Κ αἰδωσεῖδημὸ ὁ φθαλμός μου ὑμῶν τοῖς
ἀλλοφύλοις μου: καὶ ὑμῶν τοῖς ἐπαμύνα
μένοις σοι μὴ ἐπομένοις
ἀλλοτρίοις τοῦ οἴσμου:
Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει: ὡς σε
κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυν
θήσεται:

Ὑπομνήκις εἰς τὸν ψκ΄ ψαλμόν.

Π ΄ Φυτὰ ἡμῶν οἱ υἱοὶ αὐτῶν· οἱ θυ-
γατέρες αὐτῶν κατὰ τὴν ὁμοίωσιν
Ε ΄ τοῦ ναοῦ· αἱ ἀποθῆκαι αὐτῶν πλήρεις
ἐξ ἐκγόνου εἰς γενεάν· καὶ εἰς γενεὰν
Ο ΄ τὰ πρόβατα αὐτῶν· καὶ οὐκ ἔστι
συμβολαία οὐδὲ ἐξοδία·
† ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν· μακαρίζουσιν
ὁ λαὸς ὃν τὰ τοιαῦτα ὑπάρχει αὐτῷ·
κβ΄ Ο κς΄ βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου ἐν σοὶ
ἐλπιεῖ ἡ καρδία μου· καὶ ἐβοηθήθην
καὶ ἀνέθαλε μου ἡ σάρξ· καὶ ἐκ θελήμα-
τός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
Κ ΄ αἱ γὰρ ἀπορρίψασαί σε τὴν οἰκουμένην
ἐντροπὴν ἔσονται·
Ε ΄ τοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε· ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος σύ·
ϛ ΄ πλήρωμα οἱ τοσοῦτοι μοι κε΄· ὁ πλήρωμα οἱ
τοσοῦτοι ἐφ' ἁμαρτίαις αὐτῶν· ἀφ' ὧν
ἐφ' ἁμαρτίαις αὐτῶν· ἀφ' ὧν
Θ ΄ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοσοῦτοι ἐπὶ τοσοῦτοι

δόξαν κὲ πὶ τὴν χὶ αν κὲ ἐδασδηχοι
σηο· θαυμαστος ὁ μὺ τημ οἰ σοκς:
Τῷ μαρτύριά σου ἐβαί ωθη σαν φό
βῳ· τὸ οἶκος σου κατορθώσει ἁγίασμα
κὲ ἑως μακρότητα ἡμερῶν:
ἀληθως ὡδίκησα τὸν δα:
Θ ς ὁ κδικίσθω μκς· θς ὁ κδικήσας ς τ
φμ. ὅσα ἐρρησιάσατο: ς
Ἰ λόγοι σου τὸ κρίμα σου τὸν γλῶν· ἀπὸ δ᾽
ἀν τα σὸ δοσί μ τοῖς ὑπο ρι φα νοις·
Φ ως σ τό τε ὠμαρτο ρὸν ικὲ· ὅσ ς τό τε
ὠμαρτο ρὸν ι αυχήσο μ ται:
Φ θάνο μ ται ἰαὶ ἡμᾶς ἡ σου σι μ ἀδι κί αν
λαμ πόσου σι πα ράν τω ν ὀρ γι ζό με νω ν:
τὸν ἀ νο μί αν:-
Τ ὸν λα ὸν σου κὲ ἐ ω σάν μ ως σαν ἰαὶ τ
ἐμ πε ρο μο μί αν σου ὑ ἰά λω σαν:
Χ ἱ ρα ν ἰαὶ ὀ ρφα νὸν μ ἀ σω ὐ κ τεί νω αν·
πε ρ σὶ μ πο μ· ὀ φο ύ με νω ν:
Κ αὶ εἶ πα ν οὐ κ ὁ τε ται κ ς· οὐ δὲ σα φῶ
σε ὶ ὸν θ τοῦ ἰα ἰω ὺ:

Ϛ ὡς τε διὰ φερομένους ἡμᾶς τοὺς ἀεὶ· καὶ
μεμερισμένους τε φερομένους:
Ο φησὶν ὁ τὸ ἴσον οὐχὶ ἀνίσου κρίνας; διὸ
καὶ ἀνίσους τοὺς ὁμοφθάλμους οὐχὶ ἴσους
ποιεῖ:~
Ο παιδεύσομέν θυμὸν οὐχὶ ὀλέσει; ὁ δὲ
δασκόμενος μέμψιν ἀσθενεῖ:
Κ Ϛ γυμνάσκει τοὺς διαφθορᾶς ἀντὶ
γυμνοὺς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀσκοῦντας:-
Μ μακάριος ἀνὴρ ὃν παιδεύσεις κύριε
καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξεις αὐτόν:
Τ οὐ παραινῶ αὐτὸν ἀφ' ἑνὸς μέρους
μέρος· ἐὰν οὖν ὁρμηθῇ τὸν ἀναστρεφόμενον:
Ο τοὺς κατασκάψει Ϛ τὸν μὲν ἀπὸ
καὶ τὴν μερομοιρίαν αὐτοῦ οὐ
κ ἀφ' καταλείψει:
Φ ὡς οὐ δικαιοσύνη ὑπάρξει ἐξ
κρίσεως· καὶ ἀχόμενοι αὐτῷ πάντες
τοὶ ἀρθῆς τὴν καρδίαν:-

χμαιωνὼνεχολταρίωνδηλοι.

Τίς αὐτὰ ἀριθμήσει μοι ὅσα μισῶ μισῶ· καὶ τίς συμπαραταθήσεταί μοι ὁ πολὺς ὄρφανοῖς τιμωρούμενος τιμωρίαν μου: ἐὰν γὰρ ὠμόσθην μοι ὅτι κ̄ς̄ ὀφθήσομαι. παρα κεκρυμμένα αὐτοῦ ἀνθρώπου ἐὰν ἁμαρτήσω μοι: ἐὰν δὲ μὴ ἐστὶν ἀριθμὸς τῶν οἰκτιρμῶν μου, τὸ πλῆθος μου ἐστὶν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης: Καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῆς ἁμαρτίας μου τὴν καρδίαν μου· ἀμπαραλείψῃς σὺ ἄφραμα τὴν ψυχήν μου: Μὴ συμπορεύσεταί σοι θρόμος ἀνόμων· ὁ πρὸς ἀσεβῆ κόπος μου ἐστὶ πρόσωπα: Θλῖψις σοῦ σὶ μὲ ἐστὶ τυχὸν τῶν δικαίων· καὶ ἐμὲ μὴ φοβηθῶμεν καὶ παραδιελάσομαι· ὃς ἀφεῖμι τὸ μὴ εἰσελθεῖν εἰς βουλὴν θεμένων μου: Καὶ ἀπὸ τοῦ δόξης αὐτοῦ σὺ καὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐμὲ αὐτὸν μου· καὶ κατὰ τῶν ἀνομιῶν μου μὴ ῥίψῃ αὐτὸν μου, ἀφαιρεῖται αὐτὸν ὁ κ̄ς̄ ὁ θ̄ς̄: κ̄ς̄ ἀνοιξῶ δίκτυα τῶν ἀλλ: ἀλλότριε φάρμακον σώσει με ὁ θ̄ς̄· ἁμαρτίαι ζ̄ ἀ τ̄

χαμαὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν:

Περὶ φθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει· καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀγαλλιάσωμεν αὐτῷ:

Ὅτι θεὸς μέγας κύ· καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν:

Ὅτι ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσι:

Ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν· καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν:

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ· καὶ κλαύσωμεν ἐνώπιον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς:

Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ· καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ:

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε· μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ:

Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ

δόξαν καὶ εὐτυχίαν δικαιοσύνης.

Ἐν τῇ θλίψει μου ἐπεκαλεσάμην τὸν
κύριον καὶ ἐπήκουσέν μου
Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων
ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας
τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι
πρὸς γλῶσσαν δολίαν
βέλη δυνατοῦ ἠκονημένα μετὰ ἀνθράκων
ἐρημώσεων
οὐαί μοι ὅτι παροικήσας μετὰ Μεσὸχ
ὠκησα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ
πολὺ ἐπῴκησεν ἡ ψυχή μου
μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην
ἐγὼ εἰρηνικὸς καὶ ὅταν λαλήσω αὐτοῖς
πολεμίζουσί με δωρεάν
ἐπῆρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη
πόθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου
ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου
τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου
μὴ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε
οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει
ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ
κύριος φυλάσσει σε
κύριος σκέπη σου ἐπὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν σου
ἡμέρα τὸν ἥλιον οὐ μὴ κατακαύσῃ σε
οὐδὲ ἡ σελήνη ἀπὸ συντριβῆς
κύριος φυλάσσει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυλάξαι τὴν ψυχήν σου
κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

Ὅτι ἁμάρτωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ μόθμου δαμό-
μιον· ὁ δὲ κς τοῖς οἴοις οἰόθοοι ἦλθον:
Ἐξομολόγησαι καὶ ἀπάγγειλόν μοι τὸ
ὄνομά σου· ἄφες σὺν ἡμῖν καὶ μεγάλο πρέ-
πει ἁμάρτημα τοῦ ἀφανισμοῦ αὐτοῦ:-
Ἐν μάχαιρα τοῦ κῶ αὐτῶν τρισὶ καὶ τοῦ μόθμου·
ὁμάχαιρα τοῦ λεῶ δόξαν μὴ τιμῶν:-
Ἐν μάχαιρα τοῦ λεῶ δόξαν ὁμόμαρτι αὐτοῦ·
ἄφαρτο θυσίασι καὶ ἁσωρόδωτε ἁσ-
λοὶ σὰρξ αὐτοῦ:
Προσκψησάτε τοῦ λεῶ ὁμαὼρ λιφάω αὐτ·
σαμάρθη τοῦ ἀπὸ τορρσσὼ που αὐτοῦ πω
σωλιγλῖ:
Ἐιωαὶ τὸ ὁμ τοῖς ὀθμοῖς ὁμόπλκῖ ὁμασι
λάσο· καὶ γὰρ κατόρθωσε τὴν οἰ
κουμένην ὡλιπλῖσοῦ σαμάθλίαζη:
Κρι μεῖ λαοὶ σὸ ὁμάνθύπτη· ἄφραι μέ
λασαμοὶ οἰῶν οἰ καὶ ἁμαρτία ἀλοωλιγλῖ
σαμάνθη τοῦ λῖ θαύμασαι καὶ τὸ πολὺ μέγα
μα αὐτῆς· χαρίσεται τῶ πλήθει καὶ

ἑτοιμῶς ἐμοὶ κλαῖπεοπε· ἐς πάνχεπόϊμον·

πλὴν τῶν τὰ ὑμαίτοις:-

Τότο ἀναμμιάσεται πάμτα τὰ ξύλα
τοῦ δρυμοῦ· ἀπὸ προσώπου κυ·
ὅτι ἔρχεται· ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γ:-
Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιο
σύνῃ· καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ:
ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὁπότε κατῴκισται τὴν γῆν μετὰ ζς
Κς ὑμνήσατε ὑμνον καινὸν ὅτι θαυμάσια πεποίηκεν ἐν
φρονήσει αὐτοῦ καὶ ἐν ἐπιστήμῃ αὐτοῦ ἐσωσεν αὐτῷ
ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ·
ἐγνώρισεν κς τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν
ἀπεκάλυψεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ·
ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ καὶ τῆς ἀληθείας
αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς
γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἀλαλάξατε τῷ κῳ πᾶσα
ἡ γῆ· ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε· ψάλατε τῷ κῳ
ἐν κιθάρᾳ ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ· ἐν σάλπιγξιν
ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης· ἀλαλάξατε
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἐν αὐτῇ· ποταμοὶ κροτήσουσιν χεῖρα ἐπὶ τὸ αὐτό·
ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου κυ ὅτι ἔρχεται
κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ

αὐτοῦ· καὶ ἱδοσαμωαμτωοἰμω
οἰτὶνὶωδόξαμαὐτοῦ:
Ἀ ἰοχωθλίτωσαμωαμτωοἰωρροκ
μοῦωτωτοῖσγλυκασίς· οἱἀμεω
χόμεθαοἰθμτοῖσἁδόμοισαὐτοῦμ·
προσωμιλήσαντοαὐτῶωαμτωνἀ
γαθοιαὐτοῦ:
Ἡ κουσεκαὶἀυφραμθησιαόμ· καὶἡ
γαμιάσαμτοαἰθιγαστόρωτὴςἰχθῦ:
Ἔ μβκθμτῶμιριμάστωμσουκε· ὅτιου
κς ὑπὶροςὁλὶπαίσαμτὶὶωγλῶφρο
σαρωὑωρθησόμεθαὑωρωαμτὸτε·
Ο ἰαμαωῶμτωτὸμκμμισεῖτὸωομὴ
ρεύ· φυμάσεικς τὰσἰτχὰς τοῦμὸ
σίωμαὐτοῦ· ἐκχειρὸςαὐμαρτω
λοὺρύσθαιαὐτοῦ:
Φ ῶς ἀμάξειλετὸδιλεαίω· καὶτοῖς
ἀλλοτὶλιαρδιάωὰφροσύωὴ:
Ῥ φραμθησετὸδίλεαιοἰθμτοῦκῦ·
ἰκὸμομορεῖαδετὶὶωμιμήμεμτῶσ

πόσι χέσι ἐωτῶ ἐλ̓χυτῶ ὠῶ ἡ πνῦ τ̄ κ̄ ἡ ἐγ̄ ὑσι τ̄.

αἱμ̄ ὠσώ μ̄ ὠ αὐτοῦ :- ϰ̄ϛ̄.

† ἀλληλοὶ τῶ ϰ̄ϛ̄ :

Ἀ σαυτὸ τῶ λιῶ ἀσμ̄ αλιαμ̄ οῦ · ὅ τι ζ̄ ζ̄
ἀμ̄ μ̄ αω τὰ ὀ ποίμ̄ α ϰ̄ς̄ : ī

Ἐ σω σ̄ μ̄ αὐτῶ λιδ̄ ζ̄ ι ὰ ὠ αὐτοῦ · ϰ̄ αὶ ὁ
μ̄ αχίω μ̄ ὸ ἅλ̄ ο ς̄ αὐτοῦ :

Ἐ γμ̄ ὠ ρι σ̄ θ̄ ϰ̄ ς̄ τὸ σρ̄ ι ο μ̄ αὐτοῦ · ὁ μ̄ αμ̄ τί ω
λῶ μ̄ ὸ θ̄ μ̄ ῶ μ̄ ὰ ω̄ σ̄ θ̄ λεά μ̄ τε τ̄ λὼ δ̄ ι ϰ̄ αι ο
σύ ω λ̄ ω αὐτοῦ :-

Ἐ ω̄ λ̄ ὸ σθ̄ λ̄ τοῦ ὁ λ̄ βόι σ̄ αὐτοῦ τῶ ἰ ϛ̄ ϰ̄ β̄ ·
Ϗ ϰ̄ αὶ τ̄ λ̄ ὸ ἀμ̄ μ̄ θ̄ ϛ̄ ας̄ αὐτοῦ τῶ οἰ ϰ̄ ω ἰ η̄ λ
Δ ο σ̄ αμ̄ ω̄ σ̄ αμ̄ τ̄ α ω̄ τ̄ ὰ ω̄ σ̄ β̄ ρ̄ α ω̄ π̄ η̄ ς̄ τ̄ η̄ ς̄ ·
τὸ σρ̄ ι ο μ̄ τοῦ θ̄ ῦ λ̄ ι μ̄ ῶ μ̄ · ἁ μ̄ α ϛ̄ ζ̄ α τ̄ β̄
λῶ ϰ̄ ῶ ω̄ σ̄ α ὼ σ̄ α λ̄ ι γ̄ λ̄ ι · ἀ σ̄ α τ̄ β̄ ϰ̄ ὰ ι ἁ μ̄ λ̄
ἁ ὸ β̄ λ̄ ι ὰ ι τ̄ ὰ μ̄ α τ̄ ε :-

Ϟ ἁ μ̄ α τ̄ ε τῶ λιῶ ἐ μ̄ ι μ̄ θ̄ ἁ ρ̄ ω · ὁ μ̄ ι μ̄ θ̄ ἁ ρ̄
ϰ̄ αὶ φ̄ ω μ̄ ὴ τ̄ α μ̄ μ̄ οῦ :

Ἐ μ̄ ο σ̄ ά μ̄ ω ι ζ̄ ι μ̄ ὸ λ̄ α π̄ αῖ ς̄ ι ϰ̄ αὶ φ̄ ω μ̄ ὴ σ̄ λ̄
ὼ ι ω̄ ς̄ ϰ̄ β̄ ρ̄ α μ̄ ί μ̄ η̄ ς̄ ἁ μ̄ α μ̄ ά ζ̄ α τ̄ β̄ ὁ
μ̄ ό ω̄ σ̄ ι ο μ̄ τοῦ ω̄ σ̄ α σ̄ ι λ̄ ὸ ϛ̄ ω̄ ς̄ ϰ̄ ῦ :

91

Σαμαθὶτοῦ λιθάλασσαν καὶ τὸ πλῆ-
θος αὐτῆς· λίοι κοιμήθημεν καὶ πα-
ρεστάθησαν οἱ λαοὶ κοῦ ὠδὴ αὐτῇ :-

Ποταμοὶ ἐρρύησαν οἱ χείρες αὐτῶν
αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσθωσαν ἀπὸ πρὸ
σώπου κῦ ὅτι ἔρχεται· ὅτι λικεῖ
κρῖναι τὴν γῆν :-

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιο
σύνῃ· καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι :

ψαλμὸς τῷ ᾿Ασάφ :

ιζ ϊ Ὁ Κ̄Σ ἐβασίλευσεν ὀργισθήτωσαν λαοί
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ
σαλευθήτω ἡ γῆ :

Κ̄Σ ἐν Σιὼν μεγας καὶ ὑψηλὸς ἐπὶ πά
ντας τοὺς λαούς :

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου
τῷ μεγάλῳ· ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν
ἐστιν· καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν
ἀγαπᾷ :-

Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας· κρίσιν

καὶ δικαιοσύνῃ μου καὶ ὁσιότητος:
ψ οὗτε κῡ τὸν θν̄ ἡμῶν καὶ προσκυ
νεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν
αὐτοῦ ὅτι ἅγιόν ἐστί:
μ φοβήσονται ἀπὸ προσώπου τοῦ
αὐτοῦ· καὶ σωμοὺ ἡ λόγῳ τοῖς ὅσοι
καλοῦμεθα τὸ ὄνομα αὐτοῦ:
ϵ πδικαιωθήτω τὸν κῡ καὶ αἰτησάτω
κν̄ ἀπ᾽ αὐτοῦ· ἀμφύμου σωτῆρος
ὀλαμπρὸς αὐτούς:~
ὅτι ὁφύλαξα τὰ μαρτύρια αὐτοῦ·
καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἀπ
κν̄ αὐτοῖς:
κ ε ὁν̄ θν̄ ἡμῶν σὺ ἐπήκουσα αὐτῶν· ὁ
θν̄ ἡμῶν σὺ ἱλατὸς ἐγένου αὐτοῖς·
καὶ ὀκδικῶν ἐπ᾽ πάντα τὰ ἐπι
δόγματα αὐτῶν:
ψ οὗτε κῡ τὸν θν̄ ἡμῶν καὶ προσκυ
νεῖτε τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὅτι ἅγιος
κ ς ὁ θν̄ ἡμῶν:~

τοῦ χαν ἐν τῷ χωρεπ̄ Δαλ.

ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν :-

ιζ̄ Α λαμάζατε τὸν θν πᾶσα γῆ· δοῦ
ῑ λάσατε τῷ κῷ ἐν εὐφροσύνῃ :
ϐ ἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσ
γνῶτε ὅτι κ̄ς αὐτός ἐστιν ὁ θ̄ς ἡμῶν :
Α αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖ
ς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νο
μῆς αὐτοῦ :~
ϐ ἰσέλθατε τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξο
μολογήσει· εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν
ὕμνοις :~
ϐ ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ· ὅτι χρηστὸς κ̄ς εἰς τὸν αἰῶ
να τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἕως γενεᾶς
καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ :~ τῷ δ̄ αλ ψαλμὸς

ρῑ ϐ λόμ καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κε· ψα
λῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ πό
τε ἥξεις πρός με :~
Δ διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδί
ας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου :

πρὸ τ̄ τελῶνες ἁμαρτ̄ ὧν.

Ὁ πορεύθητι πρὸς φθαμὰρ
μου πόρνα μοιχαλὶς ἐπίστησον :-
Ὁ κεκολλήθη μοι καρδία σταμνὶ
ὄκκλίμοντος ἀπὸ μοῦ τοῦ πομ
ροῦ. οὐκ ἀλίμασκομ :
Τὸν μιαιφονοῦντα πάλφα τοῦ πορ
σίομ αὐτοῦ · τοῦτομ ὀξοδίασκομ · ὃ
πελεφάμα φθαμὰ μοι : αὐτορλί
φομ καρδίαν τοῦτο οὐσιωλίαλιομ :
Ὁ φθαμεί μου ὀπίσω τοῦ πατρὸς
τῆς γλίς · τοῦ συμπαθῆσθαι αὐ
τοῖς μαζίμου :
Πορδόμενος ὁμὸ λφαμὰ μου οὗτος
μοὶ ὄλει τοιφγά · οὐ μιαιτόκειόμμι
σοι τῆς οἰκίας μου τοῦ ἰδεῖν τὴν
φθορίαν μου · μεμοῦ δικαιοῦ καὶ
θυμόμενος τὸ μὸ φθαμὰ μου :
ἵστας τὰς πορείας αὐτῆς ἐκτὸς μου καὶ
ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς ἐπὶ

ἐὰν τὴν ἀνδρείαν· ὀκτακισχιλίους· ὀκτακοσίους καλεῖσθαι:-

τοῦ ὀξολοθρεῦσαι ὀκτωκόλβασκῦ
πρώτας τοὺς ὀργιζομένους τὴν
ὁμοιώσιν:- ὀδ ξα κᾶ ῑ̄ γ̄:-

ρ̄α ϛ προσεγχὴ τῶ πωχῶ ὁ τὰν ἀκηδιᾶ
ϛ σηκαὶ ἐναντίον κῦ ἐκχέηται τὴν
δέησιν αὐτοῦ:

Κ ε̄ ἐξαύκουσον τὴν προσαχλισῶμ
καὶ λιλεραυγλίμου πρὸς σὸ ὁμβρῶ:
Μ λιαὐσωτρόθλισ τὸ πρόσωπόν σου
ἐπ᾽ ἐμοῦ· ὁμὴ αἰλιλεβράυθλίωσ
ναι· κλίμον πρός με τὸ οἶσσου:-
ξ μλιᾶμλιλεβράὸσιλαμόσσμαίας, τὰ
χὺ ὁσαύλιου σομμου:
Ὁ πιόξόλιπομῶσᾶ καπομὸς αὐλιμ
ραιμου· καὶ τὰὸ ἀῦμουῶ σειφρύ
γομσιμβφρύγλιαων:
ϐ πομήγλιωῶσᾶχρέτοσιαὶ ὁξλιραύ
θαλὶλιαρδίαμου· ὁτιὸσοβλαυθό
λιωντοῦφαεῖμτὸμαρτομμου:-
Ἀ πὸφαομῆςτοῦφδμαμιούμουὁκοκλ

θλιτὸ ὁ σου ὦ μου τλῖσαρ λιμίμου· ὡ
μοι ὁ θλιω σοβρ κ ἀμι ὁρ λημ μεσω :-
γομ λί θλιω ὁ σὰ μυκτι κόρ σ ζὸ μ οἱ
κο σὁδ δω· λιγρ σω μ λισω λιαὶ ὰ ζομ ὁ
μλιω ὁ σ αρρυθί ομ μομ σ ζομ δω λ
δ ὁ μαστος:
Ολιω τλιω λίμ βραμ ὁ μ εἰδ ι ζομ μ
οἱ ὰχθρίμου· καὶ οἱ δωαμ οὶ μ τὸ σ
με κατὸ δμ οῦ ὁ μμυομ:
Οτλ σοδομ ὁ σὰ ἀρ τομ ὁ φ αρμ· λιαὶ τὸ
πὸ μαμ ὸ υμ ετὰ ὶ μ αυθμ οῦ ὁ κίρ μ ομ μ:
λπὸ σαρρ σ ὁ σ ου τὴ ς ὸ ρ τὴ ς σ ου καὶ τὸ
θυμ οῦ σ ου· ὁ τλ ὁ δωάρ ας λιατ ὁ ρρ ζ ὰ ς:
λιλίμ βραμ ου ὁ στι σκι ὰ ὁ κλί θη σαμ·
κὰ μ ὸ ς ὸ σὰ χόρ τος σ ὁ ζ λιρ αμ θλιω:
Cὺ δὲ κ ὲ ζ σ τομ αὶ ὁ μ α μ ὁ μ εἰς· καὶ τὸ
μ λιμ ὸ σ ὦ μ ὁ μ σου ζ σ γομ δαμ λιαὶ π μ ὰ:
Cὺ γ ὼ ναῖ ς οἰ κτ ὰρ λίσ ει σ τλιω σ ι ὁ μ ὸ
τλ λαὸ ς τοῦ οἰ κτ ειρ λίσ αι αὐ τὸ ν·
ὁ τλ ὶ κ ει καιρ ὸ σ :

Ὃ πλάδόκ λησαμοὶ δούλοισουτοῦ
λίθουσαὐτῆς· καὶτὸμχοῦωαὐ
τῆσοἰκτειρήσουσίν·
Κ αὶφοωνηθήσομταιτοὺθμηνοῦ
μομαιῶν· καὶτσαμήτοῖοἰμασιμᾶς
τῆσγλῶστηὼδόξαμσου·
Ὃ πλοἰκοδομήσειςκςτὴνσιὼμ· καὶὀ
φθήσεταιἐμτῆδόξηαὐτοῦ·
Ἐ πἐβλεμψὲπὶτὴνπροσευχὴν
τῶμταπεινῶμ· καὶοὐκἐξουδέ
μωσεντὸνλόγοναὐτῶν·
Γ ραφήτωαὕτηἡγενεὰἑτέρα· καὶ
λαὸςὁκτιζόμενοςαἰνέσειτὸνκν·
Ὃ τιἐξέκυψενἐξὕψουςἁγίουαὐτοῦ· κς
ἐξοὐρανοῦἐπὶτὴνγῆνἐβλεψεν·
Τ οῦἀκοῦσαιτὸνστεναγμὸντῶν
δεδεμένων· τοῦλῦσαιτοὺςυἱοὺς
τῶνπεπληγμένων·
Τ οῦἀναγγεῖλαιἐνσιὼμτὸὄνομακῦ·
τῆὐαίνεσιναὐτοῦἐνἹερ̄λ̄ἡμ·

ε μ τῶ ὁπλισωσαχθημαι μαοισ ὁσωι το
σωτο· καιμασιμᾶς τοῦδουμάδμ ἃκῶ:
λ τωδκρίθηαὐτὸ ὁμὸ ὁδῶ ἰσχύοσαὐτοῦ·
ὁμιρότηταωτῶμιμβρῶμμουαμῶν
νειλομμαι:-
Μ ηαμμαγήσομαὁμιλιμάσφλιωνδρῶμ
μου· ὁμιμβμβῶγβμβῶμτὰὐζήλσου:
Κ φτὰφερχὰσσὺκε τηλὼγλὼσθθσμβμί
φσασ· καὶὁρίωνωτῶμχειρῶμμων
εἰσὶμοὶοὧωοί:
λ ωοὶαὐτωολοῶταισὺδὲδιαμβμῆς·
καὶωσαμτῶῶσὶμαπιομωαραι ω
θλίσομται· καὶῶσὰωσρὶιμόμαιο
ὁλιζειςαὐτοὶσιαὶαμμαλίσομταγ
σὺδὲὁαὐτοςεἶκαὶτὰὐζήλσουοῦ
κσκλείτουσιμ:-
Υ ιὺοὶτῶμδούμωμσουιλαπασιλικῶσ
σουσι· καὶτοωσρίμααὐτῶμεἰς
τὸμαἰῶμαιλαπαὐθωνθλάζαι:-

τὸ πρᾶγμα δύναμαι)

ρβ

Ψαλμοὶ τῷ δαυὶδ :

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κῦ· καὶ πάν
τα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐ
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κῦ· καὶ μὴ ἐπι
λάθου πάσας τὰς ἀνταπο
δόσεις αὐτοῦ :

Τὸν ἱλασκόμενον πάσαις ταῖς ἀ
νομίαις σου· τὸν ἰώμενον πά
σας τὰς νόσους σου :

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωήν σου· τὸν στεφανοῦντά σε
ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς :

Τὸν ἐμπιπλῶντα τὸν ἐπιθυμίαν σου
ἀγαθοῖς τὴν νεότητά σου· ἀνανεω
θήσεται ὡσεὶ ἀετοῦ ἡ νεότης σου :

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κς· καὶ κρί
ματα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις :

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ μω
ϋσῆ· τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ τὰ θελή
ματα αὐτοῦ :-

Ὁικτίρμων μὲ διὰ βλιβὴν μὸ κ̄ε̄· μα
κρόθυμος καὶ πολυέλεος:-
Ὁυκεἰς τὸ λος ὀργισθήσεται οὐδὲ
εἰς τὸν αἰῶνα μνησικακήσει:
Ὁυκατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ποιήσας
ἡμῖν· οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν:
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς· ἐβεβαίωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ
τοὺς φοβουμένους αὐτόν:
Καθὸν μακρύνει ἀνατολὴ ἀπὸ δυ
σμῶν· ἐμάκρυνε ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν:
Καθὼς οἰκτείρηκεν πατὴρ υἱοὺς· ὠκτεί
ρησε κ̄ς̄ τοὺς φοβουμένους αὐτόν:
Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν μ
νήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμεν:-
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
ὡς ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξα
νθήσει:-
Ὅτι πνεῦμα διελεύσεται ἐν αὐτῷ καὶ οὐχὶ

πάρεξ· καὶ οὐκ ὀφείλομεν ἐπὶ
τὸ μέτρον μεμαίνεσθαι:
Τὸ δὲ ὅλον τοῦ ἰδίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ὅσα τοῦ αἰῶνος ὄντα τοῖς φο
βουμένοις αὐτόν:
Καὶ ἐλεήσει καθὼς οἶδεν ἕκαστον
φόβον τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολὰς
κλῆσιν αὐτοῦ· καὶ μεμνημένοις τῶ
ὅρκου τοῦ αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς
Κ͞ς ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ ἑτοίμασε τὸν θρό
νον αὐτοῦ· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει:
Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ· ἐν παντὶ τόπῳ ἀρχῆς αὐτοῦ·
τὸν ἄλογόν μου τὸν κύριον
Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐ
τοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ ποι
οῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ:
Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα

ἐὰν ὑποχὴ κ καὶ τὰς ἐξ ἀφ ἐλλ ἐπ ἐ

αὐτοῦ · ὁμωλητὶ τὸ ωωτηςδε
ωὸ τείας αὐτοῦ · ὁμ μ ἀλιτυχὴ
μουτὸμκῡ : δ° :
τῶ δᾶδ ἐπὶ τῆς τοῦ κοίμωγτικ ε΄ :
ευ/γε ιλιτυχὴ μουτὸμκῡ · κε ὁ νβ̄ ρ̄τ̄
μουδμ ἀμωμ ὠ θλω σφόδρα : ~ ζ̄
ζομο/γγησιμ ιαὶ μ ἀμορφ ὠσειλ̄
μβδλ ὼσω · ἀμωμ ιαμμόμ ὠμος φῶς
φ ὼ ςἰμ ἀπιομ :
Κτείμ ωμτὸμ ούμ ὸμ ὼ ὼς ὰ δρ ἀρ ιμ · ὁ
φλ ἀβ ἀζ ωμ ὁμ ὐδ ιασι τοῦ ὑωρ ῶ ω αὐτ ὸ :
Οτιθεὶς μ ὀφ ειτ ιὼ ὠδ ώ ιιασι μ αὐτοῦ ·
ὁ πδρ ιτ ωωτ ὸμ ὀδ ὠὶ πορ ὑ ἀμ ὲ ῶ :
Ποι ῶμτοὺς ἀμβλ οι ως αὐτοῦ τω μ̄ατ ος ·
Καὶ τοὺς λειτ ουρ γοὺς αὐτοῦ πῦ φλ ό :
Ὠμβλι ῶμ τὼ γλ ὼ ὸπὶ τὼ ὠ ἀως ὶ
λειαρ αὐτ ης · οὐκλι θ ὼ σ ἀ ἰφ ς · τοῦ
φ ῶμ ατοῦ αἰ ῶμ ος :
Ἀν ὸσος ῶς ἰμ ἀπιομ τὸ πρ ὲλ ιω ἀ ιαρ
αὐτοῦ · ὁ ὠὶ τῶ μόρ βῶμ ἀ ἡσομ ζ̄ ἰλ Τ ·

84

Ἀ πρὸ δὲ πάντων ἀνάγκη σοι φάσκειν ὁμοῦ τε
ἀπὸ φαμμὶ σὺν ἐρωτικῆς σου διαμάσσω
Ἀ μαμαίμουσι μόρλι καὶ καταμαίμου
σι· ἀλλὰ σὺ τὸ πόσον μόβδομον
λίσσασαι αὐτάω :-
Ὁ ριομβθουόου ἀδρομάσται οὐδὲ
ἀριθμοῦσι διαμύλαι τῶν γλῶν :
Ὁ ὀξαπόλλωμι σὴν ἐμφάρυξιν
ἡμαμάσομαι τὸ μόρβομ διαλάσκαιν
Ποτὶ οὖσι σαύτα τὰ θηρία τοῦ ἀρ
πρὸς δέξομαι ὁμαροῖς δίταμαιν
Β΄ καὶ αὐτὰ τὰ σὰ τειμὰ τοῦ ὁ ω οὐκαπω
σκιμώσῃ· ὀκμάσου τὸ μὲν σὸν
δαΐσου σιφωμιῶ :
Ποτὶ ζωμόρηβμ τὸ μὲν ἀρβόωμαι
ἀπολιαρτοῦ τὸ μὲν γωμσου χρτὰ
σθιόσαι λιγλί :
Ὁ ὀξαμαπόλλωμι χρέτομ τοῖσ κτήμα
καὶ χλόιωτ λὶ δουρίαν τ ἀμεσομ :-
τοῦ ὀξαμείμαρτομ ὀκτὶς γλῖσ· καὶ οἱ

μος ἀνὴρ φραίμει μαρδὶ ἀμαάμου:
τοῦ ἰλαρίμαι παρόσσα ποιμόμβλαίσα
καὶ αἵρτος μαρδιάμ ἀμοῦ σηρίζει:
χορτασθήσεται τὸ ξύλα τοῦ πεδίου·
αἱ κόδρι τοῦ λιμαμούας ὀφιτάσας:
κεῖ αρυθίαι βμοσσάσουσι· τοῦ β
εσδι οὖ λικατοικία λιγεῖται αὐτῷ:
ρλι τὰ ὑπὲρ ταῖς ὀλάφοις· πτέρυ
καπαφιγλὶ τοῖς λαμοῖς:-
ποίησε σημίμνωσις μαι ροῖσ· ὁ λίμ
ος ἄμποτ λὶ ὧν δύσιμ αὐτοῦ:-
θουσκότος μαὶ ἀβήμ τομύ· ἐμ αὐτῷ
διεμάσθαι πᾶμ τα τὰ θηρία ὑ χόρυμ:
κύμμοι ὠρυόμβμοι τοῦ ἁρπάσαι· ς
ζητῆσαι παρὰ τοῦ θῦ μερῶσιμ αὐτ:
μφείλβμ ὁ ἥλιος μαὶ σωήχθησαμ·
καὶ εἰς τὰς μαμάδρας αὐτῶμ κοι τα
σθήσομ ται:-
ξόλάσθη ἀμος ἐπὶ τὸ ἔργμ αὐτοῦ·
καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαμ αὐτοῦ ἕως ἑσπέρ:

ὡς ὁμεδαμῶθη τὰ ὁργα σκε-ωαμτα
ὁμοσφίαι ὁμοσίλισας:
ϛ τωμερῶθηλιγλῖτης κτίσθασσου·
φυτλιλιθάρασσαλιμαράμηλεαὶ ὁρίχαε
ζ κεῖ ὁρ-ωαταὼ ὧμου κάτιμαριθμοσ·ζῶ
ωμικρὰμεταμαράμωμ:
η κεῖ-ωμοῖαδιασωρεύομται· δρέλιω
οὗτοσοὐμόπλασαι ὁμωαί ζειμαὐτῶ:
Π αὐτα-ωροὸσσὸ-ωροσδοκῶσι· δοῦν
τιὼτερφιὼαὐτὸμεῖς ὤλιαερμ:-
Δ ομτοσσουαὐτοῖς· συλλόξουσιμ· λμοι
ξαωτοίσσουτιὼχείρα· τὰ σμώσαμ
τα-ωμησθλιόσαι χρηαότιλτος:-
Α ποτρόταμτοσδόσουτὸ-ωρόσω-ωομ
τα-ραχθήσομται· αὐταμβλεῖστὸπρὰ
αὐτὸμκαὶ ὁκλείτουσι· καὶ ἑς τὸν
χῶρ αὐτὸμ ὁβαι τρόπουσιν:
Ε ξαωαφόλεῖστὸ-ωρᾶσουιαὶ κτιαδὶ
σμται· καὶ αὐτὸκαὶ μεῖστὸ-ωρόσω
πομτῆς γλῶσ:-

αὐτὴ παθοῦσα ἐκ τοῦ πράγματος.

Ἡ ἀφὴ δόξαν ἐν τοῖς σώμασι φέρει τῇ ἁφῇ καὶ τοῖς ὄργανοις αὐτοῦ:

Ὁ ὀσφραντὸς ὀσμὴν τὴν γλῶτταν ἐσθίει τὸν ἀτμὸν τρώγει. ὁ ἀτμὸς τοῦ μύρου ἐστὶν ὁ ῥοῦς μύρου ἐστίν:

Ἀ σπερ τὸ ἐν ὄμματι ζῶον ἡλίου. ἀφ' οὗ τὸ φῶς μου ὄνομα ἔχει:

Ἡ δωθήκη αὐτοῦ ἡλίου διαυγής μου. ἀφ' οὗ δ'

ἀφέλαμ θλίσομαι ὀφθῆναι τοῦ ἐν:

ἐκλίνωσιν ὄμμα ἁμαρτωλοῦ ἐπὶ αὐτὸ τὴν σ[ὴν]

καὶ ὁμοιοῦσθαι τὴν μὴ ἔνυδρον αἴτ[ην]

ὡς ἐγείνατο ἐν τῷ μ: - δ°:

ἀλληλουϊα:

ξ ὁμολογεῖ αὐτῷ ἐν τῷ ἐν καὶ ὅτι ἐν αὐτῷ ρδ

σθε τὸ ὅμοιμα αὐτοῦ:

Ἀ μωλεῖ ἀπὸ ὄμματος τοῖς σθένεσι τὸ ὄργανον αὐτ:

Ἀ σαπτε αὐτὸν καὶ ταράττε αὐτόν. Διὰ τοῦ

σαλευσμοῦ τοῦ ταῦ θαυμάσιον αὐτοῦ.

Θ πομμεῖ αὐτὸν ὄμματος τὸ ὁμόμαπι τῶν ἀφλασσων

ἀφέλαμ θλίψω αὐτὸν ἐν τῷ [illegible]:

86

Ζ ζητήσατε τὸ μέτωπον καὶ μερατα ὁ θη τε·
ζητήσατε τὸ παρόσωπον αὐτοῦ
διαπαντός :-
Μ μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ
ὧν ἐποίησεν· τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ
τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ :-
Ϲ σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ· υἱοὶ
Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ :-
Ἀ τὸς κ̄ς ὁ θ̄ς ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ
τὰ κρίματα αὐτοῦ :-
Ε μνήσθητι εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης
αὐτοῦ· λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεὰς
Ο ν διέθετο τῷ Ἀβραὰμ καὶ τοῦ ὅρκου
αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ :
Κ αὶ ἔστησεν αὐτὸ τῷ Ἰακὼβ εἰς πρό
σταγμα· καὶ τῷ Ἰσ̄ρ̄λ εἰς διαθήκην
αἰώνιον:
Λ έγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν
σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν :
Ε ν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ μετρητόν

ὁ λιμὸς ἐν αὐτῇ· καὶ παρέλιπον ὀπίσω αὐτῆς·
Καὶ διῆλθεν ὀξόθμον ὀξόθμου· καὶ
ἐκλασεν εἰς μαὸμ ὄρος :-
Ὁ δὲ καὶ φὴκ ὁμαὼμ αὐτὸς καὶ αὐτοὶ ὁ
καὶ λίμαξ ὁμ τὸ αὐτὸ μ καὶ μᾶς:
Μ λιαὰ ἀπὸ τὸ μ χριστὸ μ μου καὶ ἐμ
τοῖς προφήταις μου μὴ τὸ μ λ
ρώσθε :-
Κ αὶ ἐλάλησεν λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν· πᾶ-
σὰν γῆν ἐν αὐτοῖς σιτοβρίθη :-
Ἀ πέστειλεν ὁμ ὁμ προ ὀχ μ αὐτὸ μ ἀμ ὁμ·
ὡς δοῦλον ὁμ πρόσωπον αὐτοῦ·
Ἐ ταπείνωσαν ὁμ πόδας τοῖς πόδ
αὐτοῦ· σίδηρον διῆλθεν λιτυχλιαὶτ :-
Μ χρι τοῦ ἐλθεῖν τὸ λόγον αὐτοῦ τὸ
λόγιον κῦ ἐπύρωσεν αὐτόν :
Ἀ πέστειλε βασιλέα καὶ ὁμ σεν αὐτὸ·
ἄρχοντα λαοῦ καὶ αὐφὴκ ὁμ αὐτόν :
Κ ατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου
αὐτοῦ· καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς

κτίλαδος αὐτοῦ :-
Τοῦ παιδὸς τοὺς ἀρχομένους αὐτοῦ
ὡς ἑαυτόν· καὶ τοὺς πρωτοπό-
ρους αὐτοῦ σοφίσας :-
Καὶ ἰάσομαι τὴν λᾶαν αὐχμηρὸν· καὶ
ἁλῶ ὡς παρόκλησις μυγλιχαῖος :
Καὶ λύξησε τὸ μηλαῖον αὐτοῦ ὀδόντων
καὶ ὀκρανταίωσαν αὐτὸν ὑπὲρ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ :-
Μὴ φάρε τετιλωμένον ἀρδίαν αὐτοῦ τοῦ
μισῆσαι τὸ μέρος αὐτοῦ· τοῦ δομ
οῦσθαι ὑμᾶς τοῖς δούλοις αὐτοῦ :
Ἐξανάστειλε μωσῆν τὸ μδοῦλον
αὐτοῦ· ἀάρων ὃν ἐξελέξατο ἐαυ-
τῷ :
Ἐκτόμην αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν μεί
ωμα αὐτοῦ· καὶ τὸ μτόρμα
αὐτοῦ ὑμᾶς χαῖ :-
Ἐξανάστειλε σκότος καὶ ὠκότασ-
ὃν ὑπὸ παρεπίλυμα μα τοὺς λόγους
ἑαυτοῦ :

Μ θάρθι τὰν ὕδαν αὐτῶν μάσαιμα·
καὶ ἀπόκτειμε τοὶσι χλύας αὐτῶ:
ξ χεῖρ θὴμ λὶγλὶ αὐτῶν μ ἀπραίχοισ· ε̃
τοῖσ ταμίχοισ τῶν μ ἀσι μείωμαὶ:
Π θμ καὶ ἦλθε κώμμα· καὶ σκηὶ
ωὠθμ ωαῖσι τοῖσ ὁρίοισ αὐτῶν μ:
θ θο ταὸ ωρχὰσ αὐτῶν μ χάραξαμ· πῆ
Καταφράγμθμ τὶ γλὶ αὐτῶν μ:
Κ αὶ ὁ ωάταξε τὰσ ἁμωθρόισ αὐτῶν ὲ
τὰσ συλὰσ αὐτῶν· καὶ σωθρὶθ
π αμ ξύλομ ὁρίου αὐτῶν μ:
ι ωθμ καὶ ἦλθε ἄλκρὶσ· καὶ ωρῦχοσ
ὃυ οὐ λλῶ ἀρὶθμόσ:
Κ αὶ ἐκαπόβφαε ωαάμ τα χόρτομ θμ τὶ γλὶ
αὐτῶν μ· καὶ καπόβφαε ωαάμ τα τὸν
Καρπὸμ τῆσ γλῶσ αὐτῶν μ:-
Κ αὶ ὁ ωάταξε ωαάμ ωρα τόκομ θμ τὴ
γλὶ αὐτῶν μ· ἀπαρχλὼ ωαμ τοῦ ωο
μου αὐτῶν μ:
Κ αὶ ὁ ξλύναθμ αὐτοὶσ θμ ἀργρίω καὶ χ

88

σίω· καὶ οὐ μὴ ὑμῖν ταῖς φυμίσ-
μασὶ μου ἁλῶσιν :-
ϛ΄ Ἐφραὶμ θλιβόμενος συνετρίβη κρίσει αὐτ-
ὅτι ἠθέλησεν ὀπίσω μου φόμος αὐτὸς
ζ΄ Διαστάσεις μου φάγονται σκώληκες αὐτ-
καὶ ὡσεὶ τοῦ φωτὸς οὐκ ἔσται αὐτοῖς τὴν νύκ-
η΄ τὴν καὶ ἡλθομόρτυρον μὴ τράγων καὶ
μόσχων οὐ συνόμοσεν μοι αὐτοῖς :
θ΄ Διερρίζωσεν ἐραμὶ καὶ διερρύηκαν ὕδατα·
ὡσεὶ ἐρράνθησαν μου ἀμύγδαλοι ποταμοὶ·
ι΄ Ὃν τρόπον λίθος τοῦ μόρου τοῦ ἁλίου αὐτοῦ·
τοῦ πρὸς αἰμραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
ια΄ καὶ ἐξέλιπεν τὸ μέρος αὐτοῦ ὡς ἄμμος ἀ-
καὶ τοῖς ὀκμέκτοις αὐτοῦ ὡς ἄφρος ὑ-
ιβ΄ καὶ ἐδόκουν αὐτοῖς χόρας ὀθμῶν· καὶ
πόμοσμαι μὴ μὴ ἁπτὶ κληρονομήσαι :-
ιγ΄ Ὃ πρόσωπον φυλάξωσιν τὰ δίκαια μου
αὐτοῦ· καὶ τὸ μόμομα αὐτοῦ ὀκζητήσ-
ἀλληλούια :-
ιδ΄ Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ὅτι χρηστός· ὅτι

ὡς τὸ μαὶ ὁ μα τὸ ὅλ βος αὐτοῦ:
Τι ὁλ αμ ή σῃ τὰς δ ω α σῇ ας τοῦ κῦ·
ἀκ ου σὰς ποι ή σῃ ω σας τὰς ἀ με
σῇ σ αὐτοῦ:~
Μ α κά ρι οι οἱ φ υ μαί σσο μ τὰ δι κ ί σι η·
κ αὶ ποι οῦ μ τὰ δ ι κ αι ο σύ ν ω ὁ μ π α
τὶ κ αι ρῷ:~
Μ ή σθ η τι λί μ ω μ κῦ ὁ μ τι λί ἀ δ ο κί α τὸ
λα οῦ σου· ἐ π ί σκ ε ψ αι ἡ μᾶς ἐ ν τῷ σω τ ῆ ρ ί ῳ σ:
Τ οῦ ἰ δεῖ ν ὁ μ τὴ ν χρη σ τό τη τ ί τ ῶ μ ὁ κ λε
κ τῷ μ σου· τοῦ ἀ ῤ ῥα β ῶ ν α ἰ ὁ μ τὶ
ἀ ῤ ῥ ο σύ η τ οῦ ὁ θ μ ο υ σσου· τοῦ ὁ π τα
μ εῖ α ἰ α μ ὰ τ ὴ ν σ κ λ η ρ ο μ ο μ ί α σ ο υ:
Η μ α ρ τ ο μ ὁ μ μ ὰ τ ῶ μ π α τ ῥ ῶ ν ἡ μ ῖ ν ὁ μ·
ἠ μ ο μ ε λ ή σ α μ ὁ μ ἐ δ ι κ ί ω σ α μ ὁ μ:~
Ὁ π α τ ῥ ὸ ς ἡ μ ῶ ν μ ὁ μ ἠ γ ν ά φ η ω ο ὐ σ η μ ἐ
ν κ αὶ τὰ θ α υ μ ά σ ι ά σ ο υ:
Ὁ υ κ ἐ μ ἠ ν ί σ θ η σ α μ τοῦ π α ρ ὰ λ ό γ ο υ σ τοῦ
ὁ λ ό β ο υ σ σου· κ αὶ π α ρ ὸ α ὐ ἰ μ ε ν ἀ μ ὰ
μ α μ α ί μ ο μ τὸ ὁ μ τὶ ὁ ρ ω δ ρ ῷ θ α μ ά ν η:

Κ αἰ ὅσα δι᾽ αὐτοῦ ὅμοκ τοῦ ὁμόμα
τος αὐτοῦ· τοῦ γνωρίσαι τὴν δωρ
φὰν αὐτοῦ :-
Κ αἰ ὅτι ἐμάλαξεν τὸν ὀρυφὸν θαμαάσ
καὶ ὄξυρεν· καὶ ὁδὸν ἴχνη αὐ
τοῦ τὸν ὅμαλον ὡς ὅμβρι μον :
Κ αἰ ὅσα ὅμ αὐτοῦ ὅκ χειρὸς μισοῦν
καὶ ὅμπρόσθεν αὐτοῦ ὅκ χειρὸς
Ε κάλεσεν ὅμ ὅδον τοῦ θλίψαι τὰς αὐ
τοῦ· ἃς ὄξ αὐτῶν οὐχ ὑπομένη φθι-
Κ αἰ ὅπίασαν τὸ ῥόγχος αὐτοῦ· καὶ λι
σαν τὴν αἵμασιν αὐτοῦ :-
Ε ταῖχων ἐμ ὅσοῦ λάθομ τοῦ μὴ ῥιγῶ
σαι τοῦ· οὐχ ὑπομένη μαν τὴν βουλὴν
Κ αἰ ὅπεθύμησαν ὅσοῦ θυμίαμ ὅμ τῷ ἐ
ρημῳ· καὶ ὅσάρασαν τὸν νόμον αὐ
Κ αἰ ὅδοκεν αὐτοῖς τὸ αὐτὴν μαν αὐτῶν
ὄξ ὧν ἐπάιλε πλησμονὴν ἐκ τοῦ
ψυχὰς αὐτῶν :-
Κ αἰ παρόργασαν τὸν μισθὸν τῶν ὁμ
πορίαν· τὸν ἀάρωμ τὸν ἄλωμ

Η μοίχθιν ἐγὼ λιμὸν καὶ σφαγὴν καὶ
δουλαγωγίαν ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην
καὶ ὄψονται οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς
Κ αὐτῶν ὅτι οὐκ εἰς μάτην ἐποίησα πάντα
ταῦτα ἐν αὐτοῖς λέγει κύριος ὁ θεός :-
Κ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
Ε υἱὲ ἀνθρώπου τί ἐστιν ἡ παροιμία αὕτη
ἐν γῇ Ἰσραὴλ λέγοντες μακρὰν ἡ ὀπτασία
αὐτοῦ καὶ ἐγγίζουσιν αἱ ἡμέραι καὶ
πᾶσα ὀπτασία ἐν οἴκῳ Ἰσραὴλ :-
Θ διὰ τοῦτο εἰπὸν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος
ὁ θεός οὐ μὴ μακρυνθῶσιν ἔτι πᾶσαι αἱ
ἡμέραι καὶ πᾶς λόγος ὃν ἐὰν λαλήσω
Κ καὶ ἔσται ὁ λόγος ὃν ἐὰν λαλήσω ἐγὼ
καὶ ποιήσω αὐτὸν λέγει κύριος ὁ θεός :-
Κ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
Κ υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ οἱ ἐκλελοιπότες τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ λέγοντες ὅτι ὀπτασία ἣν οὗτος
ὁρᾷ εἰς ἡμέρας πολλὰς καὶ ἐπὶ καιροὺς
μακροὺς οὗτος προφητεύει

Κ ϗ ἐφώμοσαμὲν τοῖς σκήνεσιν αὐτῶν
καὶ σκευῆς τῆς φορᾶς κῦ:
Κ ϗ ἐβαπτίσθησαν τὸ βάπτισμα αὐτοῦ βαπτισθέν-
τος ὑπὸ ἰωάννου ἐν τῷ ἰορδάνῃ:
Κ ϗ ἐτοῦ ἱματισμοῦ τὸ σῶμα αὐτῶν
ἐν τοῖς ὕδασι· καὶ διασκορπίσαν αὐ-
τὸ ἐν τοῖς χώραις:
Κ ϗ ἐξέλαθησαν τὸ βάλσαμον· ϗ
ἐφαρμῆσίασεν μὲ κρόμμυα:
Κ ϗ ἐπαρόξυναν αὐτὸν μὲν τοῖς ὀπίτῃ
δάμασιν αὐτῶν· καὶ ἐπλήσθη
ἐν αὐτοῖς λίπασις: καὶ τὴν φῦσαν
Κ ϗ ἐβρόγησθη αὐτῶν ἐς δίλαιον σκώλων· ἐς
γόμβαμ καὶ γόμβαμ ὅσον τοῦ αἰῶνος
Κ ϗ ἐπαρόργισαν αὐτὸν μὲν ἐν ἔργοις
πλάνης· ϗ ἐβδελύχθη μὲν ὁ ὕψιστος διαυτ
Ο πὶ παρῴκησεν μὲν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ καὶ
διέτειλεν μὲν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ:
Ο ὐκ ἔξωλόθρευσεν τὸν ἐνθυμηθέντα
κῦ αὐτοῖς· ϗ ἐμίγλισεν μὲν τοῖς ἐνθυμ

καὶ ὁ μισθὸς τὰ ἔργα αὐτῶν:
καὶ δώσω τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν·
καὶ ἀφανιῶ τοὺς ἀσεβεῖς ἀπὸ τῆς γῆς μου:
καὶ ἔθετο τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν
καὶ ἐξολεθρεύσεις πάντα τὰ ἔθνη τὰ
ἀνθρώπινα ἀφ' ὑμῶν τοῖς δαιμονίοις:
καὶ ἐξέχεαν αἷμα αἰθίοπος αἷμα ἀνθρώπου
αὐτοῦ μιανθήσεται ἀπὸ ἐμοῦ ἔθνη
γλυπτοῖς χαμαί:
καὶ ὀφθήσεται ἐν γλυπτοῖς αἵμα
σι· καὶ ἐμπαροινήθη ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτῶν·
καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἴχνεσι δικαί
ωσύνης αὐτοῦ:
καὶ ὠργίσθη θυμῷ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐ
τοῦ· καὶ ἐμίσησε τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ:
καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐ
χθρῶν· καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μι
σοῦντες αὐτούς:
καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν·
καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας
αὐτῶν:

Πλουμάκισόρρησατοαὐτοῖσ· αὐτοὶ
δὲπαρουσίκραυμαμαὐτὸμόνηλίαν
λιὰαὐτῶμ· καὶἐξανασήμοθησαμόν
ηῆσαὐμομέναισαὐτοῖσ:~
Καὶἐδόμκ̄σόμτὸθλίψασθαιαὐτοὺσ
όμτῶαὐτὸμέσαλκούσαιτὴσδόλη
ῶσαὐτῶν:~
Καὶόμμίαθλιτῶνδιαβλήκησαὐτοῦ·ῆ
μέσημβλίθηιαπὸτὸπολίτουσ τοῦ
ὁλβόυσαὐτοῦ. καὶἐδόκομαὐτοὺσφσ
οἰκτίρμουσ· όμαμπίομπαμτῶμπῶμ
φὶχμαλωτάσαμτομαὐτοῦσ:~
Ὁσομήμαῖσκ̄εὸν ῦ̄λιμῶμ· καὶὁπλου
μάρελιμαῖσὁκτῶμέθνῶμ:~
Τοῦὀξομορχλίσαιαὐταὸμόμαστοῦ
τφάλω· τοῦἁλκαυχᾶσθαιόμΤῆαἰχμῆ
υλογήτοσκ̄εόῦ̄ιήλ· ἀπὸτοὐαἰῶμοσ· καὶἰδρεὶ
πᾶσὁλαὸσγόμοιτο·
γόμοιτο: Δ°:

ἀνοίξουτο πράγματα ὀπίσω

ἀλλήλοις ::

ξομολογεῖσθε τῷ θῷ ὅτι χρηστὸς ρ ξ
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ: ι

ἰ τοῦτο σαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυ·
οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν·
καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς:-
Ἀ πὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν βορρᾶ καὶ θα
λάττης· ἐπλανήθησαν
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ:-
Ὁ δὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ
ρον· πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυ
χὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν:
Κ αὶ ἔκραξαν πρὸς κν ἐν τῷ θλι
βῆναι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων
αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς:
Κ αὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὁδὸν εὐθεῖαν
τοῦ πορεύεσθαι πόλιν
Κατοικητηρίου:
ξομολογησάσθωσαν τῷ ἐλέ
η αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς

89

τοῖς τοῖς τοῦ μαύρου·
Ὁ τὶ χόρτασι τυχλῶν κομιῶν· καὶ τυ
χλῶν φθαλμὸς αμ βλέπουσι μαλῶν·
Κ αὶ λιμὸν ουσὸν μ σκότφ λαι σκιᾶ θα
μάτου· τοῦ σε λιμὸν ουσὸν μ πε
χείαι λαι σὶ δλίρφ :-
Ὁ τὶ ωαρβασίκραμ αμ τὸν ῥόγλαυ τοῦ θῦ
καὶ τὶ ὧν μου μὴ μ τοῦ υἱ ἱου ωαρ ζῳ
Κ αὶ ἰάτα ωφθαλμόν θλιβ μ κόποις λίλιαρδία
φιτοῦμ· λιαλβμ λιοῦ καὶ οὐκ ἠμόβον
Κ αὶ βκόκραζαμ ωρὸς κῦβμ τὸ θλί
λοθαι αὐτοῦ· καὶ βκ τοῦμ αἰμαλω
φιτοῦμ ῥοῦ σβμ αὐτοῖς :-
Κ αὶ βξλίγαβμ αὐτοὶ σβκ σκότοις καὶ
σκιᾶς θαμ αὐτοῦ· λιαὶ τοὶς δλαμοῦ
φιτοῦμ διέῤῥηξεν:
Ἐ ξομολογησάλω σαμ τῶ λιῶ τῶ ἐλέ
ῃ αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
τοῖς υἱοῖς τοῦμ ἀν ῶμ:
Ὁ τὶ σωβρίτι τοὺς χαλκᾶς λαὶ μ

χλοὶς σὶ δλερὶσ σωὸθραδω:
λμτολλάυτο αὐτοῦμὸζὸ δδυαμομιάς
φὐτοῦμ· δι ὰὐμὰρ τὰσ ὰὐμομίασ αὐ
φὐμζαυστειμὸθλοφμ:
Πφῶ ιρὸμαὶ δια δλύζ αὐτο λιτυχλιὰὐτ·
καὶ ἡ γλσαμ δὸσ τὸμ τοῦμὸμ τοῦ θαμ̄ά:
Κ ὰὶ δκ δκρὸζ αμ πρὸσ κμ̄ δμ τὸ θλίβε
λαι αὐτοῖσ· καὶ δκ τὸμ ὰὐμαζλιὸμ
φὐτοῦμ ὸσ ὸζμ αὐτοῖσ:
Λ πὸλει λε τὸμ/δγμ αὐτοῦ λιαὶ ἰάσ φτο
φὐτοῖσ· καὶ ὸβρ ίσαυτο αὐτοὶσ δκ̄τ
διαφθορὰμ αὐτῶ ν:-
Ε ζομε/δγλησάσθ ωσαν τὸ λιῶ· τὰ ὸβδλή
φὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖσ
υἱοῖσ τῶ μ ὰμ ων:-
Κ αὶ θυσαν τωσαμ αὐτῶ θυσίασ αἱμάτοσ:
καὶ ὲξ ωμ ὲ ιμάτ ωσ αν τὸ ὸργα αὐτ̄ὸ
ὸμφάγμιάσ ὶ:
Ο ἰκαταιαύμομ τω ὶ ὰς θάλασσαμ ὸμ
πλοίοις· ποιοῦν τω ὸργασίαν

ὁμιλήσασι τοῖς ἀλλοις, αὐτοὶ δὲ δόμα τὰ
ἔργα αὐτῶν· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
ὁμοῦ τὸ βυθός·
ϛ΄ καὶ ὁμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως· καὶ
ἀπὸ θλιβῆ τὰ λείψανα αὐτῆς·
λ΄ μαινάμενοι σιμβάσεσι τῶν ὁμοίων ὁμιλεῖν
καταναίμουσι μὲν ἀσεστῶν ὁμιλεῖν
λιτυχλιαὶ αὐτῶν ὁμιλεῖν κοῖς θλίκτο·
ζ΄ παράχθησαν ἀσαράθησαν ὁ σόμβθῦ·
καὶ πᾶσαν λισοφίαν αὐτῶν καὶ ὁπόθη
κ΄ αὶ ὁκέκραξαν πρὸς κῦ ὁμοῦ τῶ θλί
ὠσθαι αὐτούς· καὶ ὁκ τῶν ἀναγκῶν
αὐτῶν ὁξέλίγαβν αὐτούς·
κ΄ αὶ ὡσάφαξε τὴν καταιγίδα καὶ ἀκήφαν
εμ· καὶ ἐσίπησε τὰ λύματα αὐτῆς·
κ΄ αὶ ἐφράνθησαν ὅτι λισύχασαν· ὁ
ὁδήγησεν αὐτοὺς ὅπι λιμένα
λήματος αὐτοῦ·
ϛ΄ ξομολογησάσθωσαν τῶ κῦ τὰ ἐ
λαὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ

τοῖς ἡμῶν τοῖς τοῦ μαμῶ μ :~
γ ἡ ὁσαύτως σαμαὐτὸ μὸν ὀκκλησίᾳ
λαοῦ· καὶ ὁμ μιαλλόδρω τορ ασιῦτὸ
ε ρομαὶ μ ασαύτως σαμαὐτὸ μ :~
ϛ ἄγμ το ωοτα μεὶσ ἁσὸ ρ ἡμομ · καὶ
διὸ ξὸ δοισ ἰδαὐτομ εἰσ δἰταω :~
Γ λῶ λιαρ τωφ ὸ ρομ ἁς ἀμμ ελω · ὁ τωοκὰ
λιὰς τοῦ μ καποικουώ τωμ ὸ μ αὐτὴ :
ε ϛ ὸ ρ ἡμομ ἁς μ ίμ μ ας ἰδαὐτομ · ϛ
γ λῶ ἀμ υ δρομ εἰς δι ὸ ξὸ δοισ ἰδαὐ :
Κ αὶ καποὐκισ ὁμ ὸ κεῖ ωτειμ ὰ μ τας · ϛ
σω αὐ λἰσαμ τοωὸ ρ ἁς καποικ ὸ ἰσ ας :
Κ αὶ ὁ ασ ὰ ρ αμ ἀγροὶσ λιαὶ ὸ φὐτ ὰ σαμ
ἀμ ωσ ὸ ρ ὰ μ ας · καὶ ὁσοί λισαμ λιαρ
τὸ μ ὸ μ ὴ μ ατος :
Κ αὶ ἀ ὐ ρ ἡγλισ ὁμ αὐτοὶσ λιαὶ ὁ πλ η θυ ἱ
θλισαμ σφ ὸ δ ρα · λιαὶ τὰ κτὴ μ λ
ἀ μ τ ὰ μ οὐ κ ἐ σμ ἱ λιρυμ ὁμ :
Κ αὶ ὰ λι μ ὰ θλισαμ λιαὶ ἱ καλκ ὰ φ ἡ νὰ
ἀ μ ὰ θλἰτ ὰ ασ καλκ ὰ μ λιαὶ ὁ δὼ λι
91

Ε ξαχύθλιόξουδόμωσιεὐπάρχομ̄
ωποῦμ· καὶὀπλαύμησόμαὐτοὶω
ὁμαιώτωκαὶοὐχὁδῶ:
Κ ῳὶὁμοίνθησοδωδμηπὶδκ·ωςωχῷ·
Καὶὁθθῳῶςτορόματαωτωατριῳό:
Ό τομταὶάλῷςκαὶἀφραμθλίσομται·
καὶτωαῶσαὶαμομίαὶεμφράζειτὸ
φόμααὐτῆς:~
Τ ισόσοφὸςκαὶφυμάζῃταῦτα· καὶ
σωλόουσὶτὰωὸλὸϐητοῦικῦ:~
ψαλμὸὶῳδῆὶτῷΔ̄ᾹΛ̄:~
ϐ τοίμηλὶλιαρδίαμουὁνδ̄· ἑτοίμῃ
λὶλιαρδίαμου· ἀσομαὶκαὶψαῳῶ
ὁμτὶδόξημου:
ϐ ξηγόρθητὶδόξαμου· ὄξηγόρθη
τὶψαλτήριομκαὶκιθαρῳ:
ϐ ξηγορθλίσομαιὸρθρουὁξομολο
γλίσομαίσοὶὁμλαοῖςκε̄ψαῳῶσοι
ὁμὸθμοῖμ:
Ό τιμέγαὶδωσύμοτῶμοὶμῳῶμτὸὁλε

ὁ σου· καὶ δώσω τὸν μῆκος τῶν
λιάμη θειάσου :~
ψ ϕώθλιπ δώι τοισόιῶν οισόνδ· καὶ
ω ἐωὶ τὸν ἄλωμ τὴν γλῶν λιδόξασου:
ο πρὸς ἀμφισθόσιμοὶ ἀμαλιτοίσου:
σῶσόμ τὴν δόξιασου καὶ δώσάλκησόμ:~
ο νδ ὁλάμλιασμ ὁμ τὸν ἀίῶν αὐτοῦ· ὑ
ϕθλίσομαι καὶ διαμβριῶσίκημα·
καὶ τὴν κοιμάνδαν τὸν μσκημῶμ δια
μετρήσω:
θ μόσάτι γαμαὰδ καὶ ἐμόσάτι μαμασσ:
κ καὶ ἐφραὶμ ὁμ τίμητὶς τὴς κόφαλῆς:
ι ούδασ καὶ σιβάσμου μῶν ἀβλόμλισ
τὴς ὁλωὶ δοσμου:
ξ ὠὶ τὴν ἰδουμαίαμ ὁπλιαμῶν τὸ ὑπό
δλημά μου· ὁμοὶ ἀμφόφυλοι ὑπόταγή:
τ ίς ἀὠσξειμέ ὡς τὸν μῶν βριοχῆς·
λὶ τίς ὁδηγήσῆμε ὡς τὴς ἰδουμαίαν:
ο ὐχὶ σὺ ὁθῦ ὁ ἀπωσάμβμοσλιμαῖς; ὁ
κ ὸξ ὁλάσλιὁθῦ ὁμ ταῖς δωνάμεσιμῶν:

92

προσωπον καὶ σοι [illegible]

Δὸς λιμὴν μολίθδαμὸκ θλίψεως καὶ
παπάω σρῖα αμοῦ :~
Θ μ τῶ θῶ σοι λόσομεν δύω αμμ· λω
αὐτὸς ὀξουδερκὴς τοὺς ἀχλροὺς κῶ:
εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαδ :
ρκη ι Ο θ τὴν ὰἰμαδιμοῦ μλι σαρκί σω
σὸν σὸν· ὅτι φόμαν ὰμαρτωλοῦ λιὰ
φόμαν δολίου ὰνοίγμὸ λὶμοί χθη:
Θ λάλησαν λιαπὶ μοῦ γλώσση δολίᾳ·
καὶ λόγοις μίσους ὸ κύκλωσαν μὲ
καὶ ὰνολόμλησαν μὲ δωρεᾶν :
Λ μ τὶ τοῦ ἀγαπᾶν μὲ· ὲν διαβάλλον μὲ
ἀμὸ δὲ προσηυχόμην :~
Κ αὶ ὲθέμην τὸ λαῖόν μοῦ λὰκὰ αἰ τὶ ἀμὸ
καὶ μίσος ἀν τὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου:
Κ αὶ ἐγὼ προσηυχόμην ὰὐτὸ μὰ ὰμαρτωλῶν
διὰ μος αὐτῶν ὲκδοχιῶν μ ὰὐτοῦ:~
Θ μ τὸ ὶερέμιαθαι ὰὐτὸ μὲ ἐξόλ θοι κω
τὼν δὲ ἀδικημάτων· καὶ ἡ προσ ευ
χὶὰ ὐτοῦ γένηθεὶς ἁμαρτίαν:

Γ ὁμὴ θήτω σαμὲ λιμὲ δέραι αὐτοῦ ὁμίᾳ.
καὶ τὴν ὀθιόκοιλιὰ αὐτοῦ μαίοις ἐξ°:
Γ ὁμὴ θήτω σαμὲ ἡ οἱ αὐτοῦ ὀρφαμοί.
καὶ λιγμὶ αὐτοῦ χήρᾳ:
Ϛ ἁμαρτόμενοι μεταμαθήτω σαμ οἱ νἱοὶ
ἀμὼν καὶ ὁ παιδισάτω αμὲ ἐκ μὴ θήτω
λφσαμὲ κτῶμ οἰκοδόμων αὐτῶν:
Ζ χόρτασμὶ σάτω δαμὲ ἡ φλὶσταμάτω
ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ· καὶ διαρπασάτω
λφσαμ ἀμφότεροι τοὶς πόμοις αὐτοῦ:
Η λὶν ὑπάρξατω αὐτῶ ἀμπελίτωρ·
μὴ δὲ ὁμὴ θήτω οἰκτίρμων τοῖς
ὀρφαμοῖς αὐτοῦ:
Γ ὁμὴ θήτω τὸ τόκμα αὐτοῦ ἐς ὀλεθρεσίμ· ὁμ ὁμὸ ὦ μὰ ὀξαμφ θήτω
τὸ ὄμομα αὐτοῦ:-
Ἀ μαμμὶ λὴ λὶ ὡμομέα τὸμ πρ̄ω
τοῦ ὁμαρτίλω· καὶ λὶ ὡμαρτίατὶς
μρ̄ς αὐτοῦ μὴ ὀξαμφ θήτω:
Γ ὁμὴ θήτω σαμ ὁμαρτίομ κῦ διατα

τός· καὶ ὀξολοθραυθήνεκ γλώσσης τὸ
μμιμόσωμα αὐτοῦ :~
Λ μθ ὁ μοῦ κόμμήσθη σοι λῶσαι ὅλθος·
καὶ καποδιοσχόμαι ὁμῶ σθμήταυς
τοφχή· καὶ ιαταμόμημόμοντὶ
καρδίαυτοῦ θαυμαστὸσαι :
Κ αὶ ἰγάσθησόσιαταέραμ καὶ ἡ ξαυτῶ
καὶ ου κλιηθόλησόμόυλογίαμ. ιαὶ μ
κρωθήσόται αὐτὸαὐτοῦ :~
Κ αὶ ὁμόδὸσόυτοιαταέραμ ὃσιμαπιον·
καὶ ἰσῆ λθόμ ὃστει ὐδοριστῶν
καταυτοῦ· καὶ ὃσὰ ὁλαιομόν
τοῖσὁφθόισαυτοῦ :~
Γ όμι θήτωαυτὸὃσιμαπιομὸ πδ
μαμμαι· καὶ ὃσὰ ζόμ ή λῶν διαπ
τὸς τωθρι ζόμμυται :
Τ οῦτοτὸὁργομ τὸμόμ διαμαμμόμτων
μετωαρὰ ιῶ· καὶ τὸμμαρομήτων
πομηρὰ ιατὰ τὴ στιχή σμου :
Κ ὰγὼ υκέκε ωοίησομμόσίμοῦόμ ὁκόν

τοῦ ὁμόματός σου· ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου·
ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμί ἐγώ·
καὶ ἡ καρδία μου τεταράακται ἐν ἐμοί·
ὡσὰ σκιὰ ἐν κλίνῃ ἀπῆλθα ἐξετινάχθην ὡσὰ ἀκρίς·
τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας·
καὶ ἡ σάρξ μου ἀλλοιώθη διὰ ἔλαιον·
καὶ ἐγὼ ἐγενήθην ὀνειδισμὸς αὐτοῖς· ἴδοσάν με
ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν·
βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου· καὶ σῶσόν με
κατὰ τὸ ἔλεός σου·
καὶ γνώτωσαν ὅτι χεὶρ σου αὕτη·
καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν·
καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν· ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται·
ἐνδύσασθωσαν οἱ ἐγκαλούμενοί μοι ἐντροπήν·
καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν·
ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ

τρόμαπίμου· καὶ ὁμμάτων πολλῶν
ἐμμάσαιαὐτόμ :-
Ὁ πλουτῶνἐκλιθόμενοσ·
τοῦσῶσαιδικτῶμκαπαδιωκόντ
τῶνἐχθρῶμου: ΔΨ΄ κδ΄ ιε΄

ψαλμὸὶτῶΔαδ:
Κύριοσὁκς τῶφωτίσμουμουκαὶσωτήριόμμου· τίναφοβηθήσομαι·
κύριοσἀντιλήπτωρτῆσζωῆσμου· ἀπὸτίνοσδειλιάσω·
Ἐνγίζοντιἐπ᾽ἐμὲκακοῦσοι
κ̄ς̄ ὁἐκθλίβοντεσκαὶἐχθροίμου·
αὐτοὶἠσθένησαν καὶἔπεσαν·
Ἐὰνπαρεμβάλῃἐπ᾽ἐμὲπαρεμβολὴ
οὐφοβηθήσεταικαρδίαμου·
Ἐὰνἐπαναστῇἐπ᾽ἐμὲπόλεμοσ
ἐνἐκείνῃἐγὼπεποιθώσ·
Μίανἠτησάμηντῶπαρὰτοῦκυρίου
ταύτηνἐκζητήσω·
Τοῦκατοικεῖνἐνοἴκῳκυρίουπάσαστὰσἡμέραστῆσζωῆσμου·
τοῦἐπιβλέψαιτὴνἡδονὴνκυρίου·
καὶἐπισκέψασθαιτὸνναὸνἁγίουαὐτοῦ·
Ὅτικατεσκέπασέμεἐνσκηνῇαὐτοῦ·
ἐνἡμέρακακῶνἐσκέπασέμεἐνἀποκρύφῳσκηνῆσαὐτοῦ·
ἐνπέτρᾳὑψώσέμε·
καὶνῦνὑψώθησανἡκεφαλήμουὑπὲρτοὺσκύκλῳἐχθροὺσμου·
καὶἐθυσίασενἐνσκηνῇαὐτοῦθυσίανἀκλαυσμοῦ·
ᾄσομαικαὶψαλῶτῷκῳ·
Εἰσάκουσόμουκύριετῆφωνῆτῆσδεήσεώσμου·
ᾗἐκέκραξαπρόσσε·
σοὶεἶπενἡκαρδίαμου·
ἐξεζήτησέσουτὸπρόσωπον·
τὸπρόσωπόσουκύριεἐκζητήσω·
Μὴἀποστήσῃτὸπρόσωπόσουἀπ᾽ἐμοῦ·
μὴἐκκλίνῃνἐνὀργῇἀπὸτοῦπαιδόσουσου·
βοηθόσμουγένου·
μὴπαρίδῃςμεμηδὲἐγκαταλίπῃςμε·
ὁθεὸσὁσωτήριόμμου·
ὅτικύριοσκαὶἡμήτηρμουἐγκατέλιπόμε·
κύριοσδὲπροσελήμψεταίμε·
Νομόθετήσόνμοικύριεἐντῇὁδῷσου·
καὶὁδήγησόνμεἐνὁδῷεὐθείᾳ·
ἕνεκατῶνἐχθρῶνμου·
μὴπαραδῷςμεἐπιθυμίαςἐχθρῶνμου·
ὅτιἐπανέστησάνμοιμάρτυρεσἀδικοὶ
καὶἐψεύσαντοἑαυτοῖσἡἀδικία·
Πιστεύωτοῦἰδεῖνἐνἀγαθοῖσ
τὰἀγαθὰτῆσζωῆσ·
Ὑπόμεινονκύριον·
ἀνδρίζουκαὶκραταιούσθωἡκαρδίασου·
καὶὑπόμεινονκύριον·

ἐπιτυχώς· ἢ (ὡς κρότησις βίκῃ):-

ἔδεξιμμελχισεδέκ:
Κ(ύρι)ος ὁκ ἔδεξιῶμησουσωθήσομαι ἐγώ
μὴ ἔρα ὁρτὴς σαὐτοῦ μασὶ λεῖς:-
Κριμᾷ ἔδομ τοὶς ἔθνεσι πλήρεσ ᾖ πτῶσ
μασι" σωθλᾶσᾷ κεφαλὰς ἐπὶ
γῆσ πολλῶμ:-
κχειμάρρουδομὸ δὸσεῖται διὰ τοῦ
τοὖδατοσ κεφαλήν:

ἀλληλουϊά:-

ἐξομολογήσομαί σοι κ(ύρι)ε ἔδομ ὁτι ἠκουσάσ ρ
μου· ἔδομ μου λῆ ἄνδρωμ καὶ σωσασ ι
μοι γυμνῆ μεγάλα τὰ ἔργα σου:-
ἐξ ἔνητῆ μέρᾳ ἐποίησεν ὁ θ(εὸ)ς τὰ ὄλη
πατὰ αὐτοῦ· ἐξομολογήσεται μεν
γάλα τὰ ἔργα μ αὐτοῦ· καὶ
ἡδικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰσ τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνοσ:
μνείαν ἐποίησεν τῶν θαυμασίων αὐ
τοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων κ(ύρι)ος
ὁκ τροφὴν ἔδωκε τοῖσ φοβουμένοις
αὐτόν:-

Η μισθὸς τῆς τοῦ αἵματος διαθήκης
αὐτοῦ· ἰσχὺς ἔρημος αὐτοῦ ἀμήγελ
λε τὸ μαὸ αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι αὐτοῖς
κληρονομεῖν θυμόν:-
Θ ἐργα χειρὸς αὐτοῦ ἀμήθ ἀλλαὶ λεί
σις· καὶ ἀναπαύσει αἱ ὀμφαλοὶ αὐτοῦ:-
Ι ἀριθμὸς ἡς τὸ μαὸ μαυτοῦ αἱ ὡ
μος· καὶ ποιμὴν αἱ θμαὶ ἀμήθ ἀ
καὶ ἀνθύπατι:-
Κ τρόσιμα ἀπάτει λε τὸ μαὸ αὐτοῦ·
ὀμεῖλαι τοεἰς τὸ μαὸ μαυ διαθή
κης αὐτοῦ· ἅλομ καὶ φοῦ βρὸμ τὸ
ὅμοιμα αὐτοῦ:
Λ ρχὴ σοφίας φόβος κῦ· σώ σι σ
δὲ ἀφαστὶ ναῖσι τοῖς ναοῖ οὖσιμ αὐτῷ
λὶ αἵμασις αὐτοῦ μὴ μείς τὸ μαῖς
μαυτοῦ ἀμὸς:
ρία ἀλληλούϊα:
ι Μ μακάριος ἀνὴρ ὃ φοῦμαι τὸν
κῦ· ἐν ταῖς ἐν τολαῖς αὐτοῦ θέλ
σφόδρα:

Ἀνωτὸμὲν γὴ γλίσαι τὸ σῶμα αὐτ̃.
γομεὰν ἀνθόσομάμργλιθλίσθαι:~
Ἀόξαι καὶ πλοῦτοσόμτῶοἰλιοαὐτ̃.
καὶ λίθι λιαι οσώι ἀὐτοῦμεμέλ
εἰς τὸμαἰῶμα τοῦ αἰῶμος:
ξαμβτιλθμὲμσκότφῶστοῖσὸυ
θέσιμ· ὸλθλίμομμὲαὶοἰκτίρμομ
καὶδίκαιος· χρηφὸςἀμὲρὸοἰκτή
ρωμκαὶκιχρῶμ:~
Οἰκομομήσειτοὺσλόγουσαὐτοῦὲμκρί
σῇ· ὸτιεἰς τὸμαἰῶμα οὐσαλλαθήσετ̃:
ἰσμμημόσωομαἰῶμιομἀταιδίκαιος·
λλὰὐκοῆςωομηρᾶςοὐφοωηθήσ̃:
τοίμηλίλιαρδίααὐτοῦὸμωίθειμὸ
τωικ̃· ἀτλίρ,ιωταιλίλιαρδίααὐτοῦὸὺ
μλίφοωή· ὸσοςοὖὸαίδλιόσιτοὶσ
ἀλλοτριὸαὐτοῦ;~
σκορπισόμὸδοκετοῖσπωμίλιοίμ·
λίδικαιοσώιἀὐτοῦμεμείᾶςτὸη
θῶμαὐτοῦἀἰῶμος:~

Τὸ κόρας αὐτοῦ ἐπ᾽ ὤμοις θλίψαι ἐμὲ δεῖ·
ἁμαρτωλὸς ὁ πέλας ἐστὶν ἀεὶ ὀργὴ θεοῦ·
τοὺς ὁδόντας αὐτοῦ μύξας στῶ κήτει·
κ᾽ Ὃ ὠδὶ θυμέα ὠμαρτωμοῦ ἀσωμάτων·
ἀλληλουϊα·
ριβ Ἀ ἰμεῖτο ὠαὶ δωκῦ αἰμεῖτε τοὺ ὁμομωκῦ· ἡ τοὺ ὁμομωλιῶ ὁμογλιμὸν
ἀπὸ τοῦ μὼ ωλιὸς τοῦ αἰῶνος·
Ἀ πὸ αἵματος λῶμ ἡλίου μέχρι δυσμῶν
αἰμεῖτο μὸ τοὺ ὁμομωκῦ·
γ ἡ λοσθωὶ ωαμ᾽ τω τὰ ὀθμὴ ὁκ̄· ὅπ
τοὺς ὁμὼ ὁὺς ὁὺς λὶ δόξω αὐτοῦ·
Τ ισῶ ὁσκ̄ ὁὺ δ̄ ἡμῶμ· ὁ δμὺ ἡλοῖς κλ
τοὶ λῶμ λιὰ τὰ τα ασῆμα ὐ ὁφορῶμ· δμ
τῶ ὁὺς ὼ λιὰ δμ τλὶ γλὶ·
Ὁ ἀ ἡρ ωμ ἀπὸ γλὸς πῶ χομ λιὰ ἀπὸ κο
ωρίας ἀμ υἱῶμ ὠδμ λιτω· τοῦ καθί
σαι αὐτὸ μ μετ᾽ ἀρχόν τω μ· μετ᾽ ἀρχ
τω μ λαοῦ αὐτοῦ :~
Ὁ κατοικίζω μ τὴ ραμ ἐμοί λω· μὴ

χρῶνται τὸ πρῶτον·

Ὁπὶ τὸκμοισάφραιμομβύλιω:
ἀλληλουϊά: ρῖτ
Μὸξόδοιϊηλὸξαιγύπτου·οἰκῳ
ἰακωὺὸκλαοῦυαρυαρου:
Γομιλήθηιουδαίαἁγίασμααὐτοῦ·
ἰηλὸξουσίααὐτοῦ:
Ἡθάλασσαεἶδεμεναὶὸφυγμ·οἰορ
δάμησάτρωφλιᾴςτὼὸπίσω:
Τῷὸρλιὸσκιρτησαμὸστεικριοὶ·καὶ
οἰωουμοὶὸςἀρνίαωπορμαύτωμ:
Τίσοιὰὶθαλλασσαὸτιὸφυγκαὶ(οὶ
ἰορδάμηὸτιὰτρώφηςᾴστὼὸπίσω
Τῷὸρλιὸτιὸσκιρτήσατεὸςὰςκριοὶ·ὡ
οἰωουμοὶὸςἀρνίαωπορμαύτων:
Ἀπὸπροσώπουκῦὸσαμάθηλιγῦ·ἀ
πὸπροσώπουτοῦθῦἰακώβ:
Τοῦᾳρβδαμτοσπιὼπᾴραμεὶςμίμ
ὶδαύτωμ:καὶτηὼἀλκρότομοὶς
πωηγὰςὶδαύτωη:
Μὴἡμῖνκῦμὴἡμῖν:ἀλλὴτῷὸμόμ

94

τὶ σου δὸσ δόξαμ: ὅτι τὸ ὀλεθρόσου
τὶ ἀμηθήσου:
Μ λίποτε ἐρῶσι τὰ ὀθμηποῦ ἀπὸ
θς αὐτῶμ: ὁ δὲ θς λιμὸμ ὀθμ τῶ ὀιῶ
καὶ ὀθμ τὴ γλῶσαμ τὰ ὁσα λιθθμ
σθμὸσοί λαοὶμ:
Τ ὰ εἰδωλα τῶμ ὀθμῶμ ἀργύριομ
χρυσίομ ὄργα χειρῶμ ἀμθρω:
Ϲ τόμια ἔχουσι καὶ οὐ μὴ σουσὶμ: ὀ
φθαλμοὺσ ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψομται:
ὠ τὰ ἔχουσι λαὶ οὐκ ἀκούσομται: ῥὶμ
ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρα νθήσομται:
Χ εῖρασ ἔχουσι λαὶ οὐ ψηλαφήσουσὶ:
πόδασ ἔχουσι λαὶ οὐ περιπατήσου-
σὶμ: οὐ φωνήσουσὶ ἐν τῶ λάρυγγι αὐ-
Ο μοιοι αὐτοῖσ γένοιντο οἱ ποιοῦντα
φὐτά: καὶ πάντα σοι σσοι θόρ τω
ὐπαὐτοῖσ:~
Ο ἰκοσὶ ἡ λὴλ πασα δυνάμει: βοὴθ
καὶ ὑπερασπισὶ ἡ σαὐτῶ μάχαιρα:

Ὁ ικος ἁαρὼμ ἡλωσὶ σὺν ὅπλοις κῡ: ὡς ὁ
φὸς καὶ ὡς βραασὶ ἡ λίσσαι τὸ μέτρον:
Ὁ ἱ φοὺ μὺμ οἱ τὸ μ κῡ ἡ λωσὶ σὺμ ὅπλοις
κῡ: ὡς ὁφὸς καὶ ὡς βραασὶ ἡ ἧς ἁὶ ἁὶ:
Κ Ϲ μμ ηστθ ἡ ς λιμὸμ ἁὶ λόγ λωσὺμ ἡμ ἁς: ἁὶ
λόγ λωσε τὸμ οἶκομ ἡ λ· ἁὶ μόγ λωσὺ
τὸμ οἶκομ ἁαρὼμ :~
Ϛ υλόγ λωσὺ τοὶς φοὺμ ὺμ ὡὶς τὸ ν
κῡ: τοὶς μ μ ερὶ σμ ἡ τῶ τὸ μ μ ἁγ ὰμ ὸμ:
Π ρο ἡ κ ηκ Ϲ ὁφ ἰ ἡ ἁς: ὁφ ἰ ἡ ἁὶς καὶ ἐ
πὶ τοὶς ἡ ὸὶς σ ἰ ἡ ὸμ ὸμ:
Ϛ υλογ ἡ μ ὺμ οἱ ὑ ἡ ἐὶς τὸ λ ὸ. τὸ ὼ οἱ ἡ
ἁμ τὶ τὸ μ οἰ ῡ ὸμ ἡ ἁὶ τ ἡ ὼ γ ἡ ῶ ν:
Ὁ οἰ ῶ ὸς τ οὗ ὸ οἰ ῶ οὗ τὸ λ ὸ: τ ἡ ὼ ν δ ὲ τ ἡ λ ~
ὸδ ὸκ ε τοὶς ὑ ἡ οἶς τ ὸ μ ἁ ῶ ὸμ :~
Ὁ υχ ὸὶ μ ὸς κ ρ ὸὶ ἁὶ ἡ ῦ ὰσ ὸὺ σ ἰ σ τ ε κ ε: οὐ δ ὲ
π ἁ ὺ τ ὸ ὸὶ κ ἁ τ ἁ ἁὶ μ ὸμ τ ὸ ἁ ἡ ς ἁ ὸὺ:
Λ χ ἡ μ εἰ ς ὸὶ ζ ὸμ τ ὸ ἁ ὺ ρ ὸγ λ ὶ σ ὸ μ ἁὶ μ
τὸμ κῡ: ἁὐ ὸ τ οὗ μ ῶ ὺ ἁὶ ἁὲ ὸ ς τ ὸὺ
95 φ ἡ ῶ σ ὸμ ὸς :~

ἀλληλουϊα : ριδ :-

Ἡ γάστισσα ὅτι ἐξαλλοιοῦσθαι κ̄ς τὴν
φωνὴν τῶν δακτύλων μου : ὅτι ὁ
κλίμακτὸ οὖσα αὐτοῦ ὑμοί : καὶ ὑμῖν τοῖς
λιμοῖς μου ὅτι λιμαρῶμαι :
Π βριάσχομεν ὡς δίψαν θαυμάτου : καὶ
δωοι ἀδου ἀρρασάμεν :
Θ λίψιν καὶ ὀδύνην εὗρομ· καὶ τὸ ὄνο
μα κῦ ἐπεκαλεσάμην : ὁ κ̄ς ἤκουσε
τὴν τυχλότητός μου :
Ε λεημων ὁ κ̄ς καὶ δίκαιος καὶ ὁ θ̄ς
ἡμῶν ἐλεεῖ :-
Ϛ υλακὴν τετήρηκα ὁ κ̄ς ταπεινω
θην καὶ ἔσωσέν με :-
Ζ ὐπίστρεψον τυχλότης μου εἰς τὴν ἀνάπαυ
σίν μου : ὅτι κ̄ς ἐυηργέτησέ σε :
Η τὸ ἐξείλατο τὴν τυχλότητά μου ἐκ θανάτου :
τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων
καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος
Θ υαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν χώρᾳ ζών
των :-

τὴν βουλὴν σου ἐχθροῦ τῆ:

ἀλληλούϊα: † ρκε

Ναὶ ἀλλὰ καὶ ὀλαμησαν ἀπὸ δὲ ἀρχῆς
μόσθιων αὐτοῦ: ἀπὸ δὲ εἶναι σὺν τῇ
ὀκτάσῃ μου τὸν ἀμόστολόν σου:
Τὶ ἁμαρτωλοὶ δώσουσι τῷ λαῷ σου ἀμαρτω
λοὶ ἁμαρτωλοὶ κέμοι: πρὸ τὴν ριομερί
ου μὴ τομαι καὶ τὸ ὁμοιαλῶ δωιλαβοῦ:
Τὸ ἀρχαίμου τῷ λαῷ σου δώσω θμαμτή
ομωλοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ: τίμιος
θμαμτίομιλῶ ὁθεὸς ἀπὸ τῷ μόσιόμου
Ὦ κε ἀπὸ δοῦλος σός: ἀπὸ δοῦλος σου σὸ
καὶ υἱὸς τῆς σωαιδίσκης σου:
Διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου σοὶ θύσω
θυσίαν αἰνέσεως: καὶ ὀνόμα κυ
κῦ ἐπικαλέσομαι:
Τὰς ἀρχαίς μου τῷ κῷ ἀπὸ δώσω θμαμ
τίομου ἐνώπιον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ: θμαὶ
λαῖς οἴκου κῦ θμ μέσῳ σου ἰλὴμ:

ἀλληλούϊα:

Ἀμὴν τε τὸμ κῦ πάντων τὰ ἔθνη: ρκς

μόσατε αὐτὸν πασῶν τῶν ὀλαοί :-
Ὁ τι δικαιοσύνη τὸ ὅλον σου τοῦ θρόμ
καὶ ἡ ἀλήθειά σου τοῦ κυμβάλου στόμα
ἀλληλουϊα :-
ριζ ι Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ :
ιθ ι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ :-
κ ι πᾶς ὁ οἶκος Ἀαρὼν ὅτι ἀγαθὸς ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ :-
κα ι πάντες οἱ φοβούμε
νοι τὸν κῦ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶν
κβ ι θλίψιν ἐβόησα πρὸς κῦ καὶ ἐπήκουσέν μου ἐν
καὶ εὐρυχωρίᾳ τὸν κῦ
κγ ι παρὰ κυρίου ἐγενήθη αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν :
κδ ι αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ :
κε ι ὦ κύριε σῶσον δή ὦ κύριε εὐόδωσον δή
κς ι εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλογήκαμεν
ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου
κζ ι θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν συστήσασθε ἑορτὴν ἐν
πυκάζοντι ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου :
κη ι θεός μου εἶ σὺ καὶ ἐξομολογήσομαί σοι θεός μου εἶ σὺ
καὶ ὑψώσω σε
κθ ι ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ :

Π σύ ταυτὰ θέμελίωσον σὰμε· καὶ
τὸ ὁμόμαντιλῶ λίμνα ἀμελκω αὐτοῖς :·
Κ υκλόσαμι τὸ θκύλισον σάμε καὶ
τὸ ὁμόμαντιλῶ λίμνα ἀμελκω αὐτοῖς :·
Ε λίσον σαμε τὸ σχέμβλισσαι κληρίῶ·
καὶ ὁξὸ καύθλασμὸς τὸν ρὸμ ἀλκαμ φ :·
καὶ τὸ ὁμόμαντι κῦλίμνα ἀμελκω αὐτὸς :·
Ψ σθεὶς ἀμ ερράσκω τοῦ τὸ σσεῖμι καὶ ὸκς ἀ~
λλαμβόμου : ἰσχύσμου καὶ ὑμνοσιό
μου ὸκς · καὶ ἀεμβόμοι ἀς σρῖαμ :~
φ σμὶ ἀγγμάσσος καὶ σρῖασθμοσκλη
μαῖς δικαίσμ :~
Δ ξιαὶ λῶ δσοίησε δώαμμ : δξιαὶ λῶ
ὑσσέμε : δξιαὶ λῶ δτοίησε δώαμμ ::·
Ο καὶ σσο θαυμοῦμαι ἀγγὰ ζλύσομαι ς
δικτλύσομαι τὸ ὑρ ιαλῶ :
Π ιδάωμ ὸσαὶ δλσέμε ὸκς · καὶ τὸ
θαμάτω οὐ τὸ δρέδοσκέμβ :~
Δ μοι ζαυτέμοι τὸ ύμας δλιαιοσύνα ἐφ ἡ
θὸμ ὑμᾶς τὰς ὁδὸς ὁμολογλήσομαι δοκῶ :~

Ἀντιλιτούργησον τοῦ λῶ δικαιοῖς ἀμάρτοις
ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ:
ξ ξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς
μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν:
λ ίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν
τες· οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας
παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν:
ἀ τῆς ἡμέρας ἣν ἐποίησεν ὁ κς· ἀγαλ
λιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ·
ὦ κε σῶσον δή· ὦ κε εὐόδωσον δή:
ε ὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
κυ: εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυ:
θς κς καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν:
ς υνέστησαν ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκά
ζουσι μέχρις τῶν κεράτων τοῦ θυσια
στηρίου:
θ εός μου εἶ σὺ καὶ ἐξομολογήσομαί σοι θε
ός μου εἶ σὺ καὶ ὑψώσω σε: ἐξομολογή
σομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ

ἀφανὴς τίνων ἐχθρὸν πρᾶγμα δ̄ :-

ὦ δύο μοι ἀρκοῦσι θεοί·
ἓν μὲν γὰρ εἰδέναι τὸ λῷστον ὅτι φανερὸς ὅτι
εἰς τὸ μαίεσθαι τὸ ἀλλότριον σεαυτοῦ :-
δώδεκα καὶ ις̄ :-

ἀλλ' ἡλίου δίσκε :

Μακάριοι οἱ ἁγνοὶ τῇ ὁδῷ οἱ πορευόμενοι ρ̄ν̄ᾱ
ἐν νόμῳ κυρίου :
Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ ἐκ ὅλης καρδίας ἐκζητήσουσιν αὐτόν :
Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν
τοῖς λόγοις αὐτοῦ διεπορεύθησαν :
Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου φυλάξασθαι
σφόδρα· ὀφέλον κατευθυνθείησαν
αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματα
σου :
Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν
με ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου
Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας
ἐν τῷ με μαθεῖν τὰ

κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου:
Τ Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω μὴ ἐγκα
ταλίπῃς με σφόδρα:
Β ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁ
δὸν αὐτοῦ· ἐν τῷ φυλάσσεσθαι
τοὺς λόγους σου:
Γ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ
ἀποπλανήσῃς με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου:
Δ ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου,
ὅπως οὐ μὴ ἁμαρτήσω σοι:
Ε εὐλογητὸς εἶ κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαι
ώματά σου:
Ϛ ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα
τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου:
Ζ ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἠδρ ϕλη
σθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ:
Η ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω
καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου:
Θ ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω οὐ
κ ἐπιλήσομαι τοὺς λόγους σου:

Α μτανωόδοσ τὸ δούμοσου ζλίσομαι
καὶ φυλάξω τὸισ λόγοισσου:
Α ποκάλυπτομ τοὶσ ὀφθαλμοίσμου καὶ
κατανοήσω τὰ θαυμαστὰ ἐκ τοῦ
νόμοσσου:~
Π άροικοσ ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ· μὴ ἀπο
κρύψησ ἀπ' ἐμοῦ τὰσ ἐντολάσ σου:
Ε πεθύμησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυ
μῆσαι τὰ δικαιώματά σου ἐν παντὶ κῷ:
Ε πετίμησασ ὑπερηφάνοισ ἐπικατά
ρατοι οἱ ἐκκλίνοντεσ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου:
Π εριέλε ἀπ' ἐμοῦ ὀνειδισμὸν καὶ ἐξουδέ
νωσιν ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα:
Κ αὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντεσ καὶ κατ' ἐμοῦ
ἐλάλουν: ὁ δὲ δοῦλοσ σου ἐδεδούλευκε
τῶν δικαιωμάτων σου:~
Κ αὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστι·
καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου:
Κ ολλήθητι τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου ζῆ
σόν με κατὰ τὸ λόγόν σου:

Τ θεὸς ὁ δικαιώσας με ὁ ἐξελόμενός με καὶ ῥύσαι με ἐκ πάσης
σατανικῆς διδασκαλίας μου τὰς διανοίας μου
Ὁ δὸς μοι καὶ μὴ κατισχύσῃ μου σου σωτήριόν μου
Καὶ οὐ δολιοῦχος ἰσχύσῃ ἐν τοῖς θαυμασίοις σου
Θ μὴ κατισχύσῃ μου ἡ τυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας
καὶ ὀλιγοψυχίας μου ἐν τοῖς λόγοις σου:
Ὁ δὸς μοι διὰ σε ἀποφλισμὸν ἀπὸ ῥυπαρίας μου· ὃ
τὸ μόνωσόν μου ὁλόθυμόν με:
Ὁ δὸς μοι μνήμην σε ἱερατικὴν σώζειν τὰ ἱερά μου
τὰ σου οὐκ ἐσφαλμένα:
Ῥ Κολλήθητι τοῖς μαρτυρίοις σου κε·
μή με διαπαιχθείης:
Ὁ δὸς μοι τὸ μὴ σου ὁδραμεῖν ὁ τὰ μὴ ἐπὶ
τῷ ἀστεῖα ἐν διάμμου:
Η ὁμολογήσω σοί με κε τῷ ὁ δοὺς μοι
φρόνησιν· καὶ ὁ κ ζητήσω ἀπὸ
διανοημάτων :-
Σ ἐνώτισαί με καὶ ὁ ξ ὁρμήσω τὸ μὴ ὁμόσαι
σου καὶ φυλάξω αὐτὸ μὴ ὁμόσαι ἐν διάμμου
Ὁ δὸς μοι ἐν τῇ τρίῳ τὸ μὴ ὁμνύειν

σου ὅτι αὐτὴν ἠθέλησαν:
Κ λίμος τὴν καρδίαν μου ἵστα τὰ μαρ
τύριά σου καὶ μὴ εἰσπορεύου εἰς αὐ:
Α ὁ ἄρτος τοῦ σὸ φθαλμοῦ μου τοῦ
μὴ ἐκλείπειν μου ὅτι ἐν τῇ δικαιο
σύνῃ σου ζήσομέν:
Β τί ἐστιν τὸ δοῦλόν σου τὸ λόγιόν μου
εἰς τὸν φόβον σου:
Π ορίβλεψον τὸν ὀμείδισμόν μου ὃν ἐπ
πάσω· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά:
Ι δοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου ἐν
τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με:
Κ αὶ ἐλθοί σου ἐλεημοσύνη σου κύ
ριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου:
Κ αὶ ἀποκρι θήσομαι τοῖς ὀνειδί
ζουσί με ῥῆμα ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις
Κ αὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου
λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα ὅτι
ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα
Κ αὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντὸς

ἐστὶ μὲ ἀμαυλεὶ ἐστὶ μὲ ἀμαυδαμ:
Κ ἀὶ δμορδόμελω δμπαρατισμὰ ὅτι τὰς
δμπορείς σου ὐξελήτησαν:~
Κ αὶ δλάμοω δμτοῖς μαρτυρίοις σου ὐ
μαντιόμμασι λδόμμεὶ οὐκ ἠχμόμην:
Κ αὶ δμεδλξάμ δμτὰῖς δμπορείς σου αὶς
λιγάυσησαν σφόδρα:
Κ αὶ λῖραν τὰς χεῖρας μου πρὸς τὰς δμ
τολάς σου αὰς λιγάυσησαν· Κ αὶ λιλο
λόηχοω δμτοῖς δικαιώμασί σου:
Μ μλίσθητί τὰ μ/χόμ σου τὰ δούμ σου
φόμδπήλωσάς μδ· αὐτλίμε παρε
Κάμδσ δμδμτλίταυσειμάσειμου· ὅτι
τὰ λόγιόμ σου ὐξλισόμδ:~
Ν πρήφαμοι παρημόμοω σοφό
δμν· αὐτὰ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκε
ξόκλιμαν:
Ξ μλίσθητί τὰ μερισμάτα μου αὐτὰ
φόμοσκε̄ Κ αὶ παρεκλήθητί:
Ὰ θμείαλεαπήχθμδ αὐτὰ ἁμαρτω̄λ

νεῦ δικαιωμάτων σου τὸ μνημόσ-
ψ αμτὰ λόγια μου τὰ δικαιώματά σου
ὁμτόσωσωματρικίασμου:~
μ μιλίσθην ὁμμυκτὶ τοῦ ὁμόματός
σου κε καὶ ὁφύλαξα τὸ μνήμόμοσ:
Α τὶ ἰδόμὶ ἐθημὶ οἱ ὁτὶ τὰ δικαιώμα
τά σου ἐζήτησα:
Μ ὁρισμου εἰκε εἶ σωσαι τοῦ φυμαί
ξασθαι τὸ μνήμόμοσου:
Β δὶ ἐθην τοῦ σωρσόσωσου σὸ ὁμ
ὅλη ἡμαρδίαμου ὁλόθησόμμβ καὶ
τὰ τὸ μλόγιμσου:~
Δ ιὸλογισάμην τὰ σὸ δοὶ σόυ λαὶ ε
πάρθατοισωσόδαιμου ἐζ ἐμαρτίαι:
Η τοιμασόθην καὶ οὐκ ἐταράχθημ τοῦ
φυμάξ ασθαι τὰ ὁμτόμαίσου:~
Χ οιμίαυ ἀμαρτωλὸμ σωρισωσόκη
αμμοι καὶ τοῦ μόμου σου οὐκ ὁ
πλαυθόμὴν:
Μ σομύκτιομὸξ ἀειρόμημ τοῦ ὁξο

μου λογήσθαι σοι ὅτι τὰ λιρίσματά
τῶν δικαιοσυνῶν σου:
Μ Ἐτόχος ἀπώκλισα τὸν τόμον φοβῶ
μόνον σου καὶ τὸν φυλασσόμενον τὰ
λόγιά σου:~
Γ οὗ ὁ λόγος σου κεκολλίρησε γλῶτ
δικαιώματά σου διδάξομέμε:~
Χ ριναὶ ὅτι ταῦ ἐποίησας μετὰ τοῦ δού
λου σου κε κατὰ τὸν λόγον σου:
Χ ριναὶ ὅτι ταῦ καὶ ἀγαθωσύν
δίδαξόμε ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου
ἐπίστευσα:~
Π ρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλη
μέλησα διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα
Χ ριναὶ σὺ κε καὶ ἀγαθὸς καὶ ἐν τῇ χρηστότητί
σου δίδαξόμε τὰ δικαιώματά σου:
Ἐ πληθύνθησαν ἐπ ἐμὲ ἀδικίαι ὑπερη
φάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐ
ξερεύνησω τὰς ἐντολάς σου:
Ἐ τρώθησαν ὡσεὶ μὴ καρδία αὐτῶν

Καὶ πρόσωπον ἐχθρὸν ἡ χάρις σου

α ἀφ' ὧν τὸ μέλος σου διώρυξάν μου:
Ἀγαθόμμοι ὅτι ἁφὴ ἁμαρτίας με, ὅπως
λύσω μάλωσιν τὰ διὰ αἱμάτων σου· ἀφ'
θός μοι ὁμόμας τοῦ φόματός σου, ὑ
πὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυ[ρ]ί:

στάσις πρώτη:-

Ἀ χεῖρας σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλα
σάν με συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι
τὰς ἐντολάς σου:-
Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐ
φρανθήσονται ὅτι εἰς τοὺς λόγους
σου ὑπέμεινα:
Γνῶμ κε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά
σου καὶ ἐν ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με:-
Γ γενηθήτω δή τὸ ἔλεός σου τοῦ παρα
καλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ
δούλῳ σου:-
Ε λθάτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ
ζήσομαι ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη
μού ἐστι:-

99

Ἀ ιοχωθήτω σαμὲ σοδρὴ φαμοιόπλ
Δικαοςλιμόμισαμὲ σόσμιε· ἀπὸ δὲ
ἀδολαοχλίσοὶ σμηταῖς σμτομαῖς σου:~
Β τοὶ αρθταύτω σαμὲ μὲ οἱ φουμούμενοι
σεκαὶ οἱ γεμόσκομτὸ τὰ γιαρ Τύρι ἀσ:
Γ σμληθήτω λίλιαρδίαμουσὶ μὲ μοσσμ
τοῖς δικαιόμασί σου ὁπω σαὶ μὴ ἀφχῖ
Δ κλεῖτωι εἰς τὸ σρῖόμ σου λὶ τυχλὶμὸ
εἰς τοὺς λόγους σου δωλήπτι σαι:
Ε ξέλιτωμοὶ ὁ φθαμμοί μου ἐς τὸ λόγ
ομ σου μάρμτὸ τὸ πότε παρακαμβάνεις:~
Ϝ τὶ ἀγμὴ ἤθημὲ ὡς αἰσκὸς σμ· σαὶ χμητὸ
δικαιόμασ σου οὐκ ἔσ σλαυθόμην:
Ζ ὁσαι εἰσὶ μὰ λὶμ ξραυτοῦ δούλου σὸ·
πότε ποιλήσεις μοι ἐκ τῶν μὲ διωκόν
των μὲ δὶ ρίσιν:
Η λὶγυθήσαν τόμοι παραβόμοι ἀδολίχ
ἀμμὸν χὲ ὁ μόμο σου ἐσ τὲ:~
Θ ὡσαὶ ἀβὴ τορμίσου ἀμὴ ἤθειαν· ἀδίκ
κατὸδίωξαμ μὲ βοήθησόν μοι:~

Πφαραμυθησωμεθα δε αυτην τη τοῦ
δεσπότου κλήσει τοσαυτας συμφορας σου:
Καὶ τὸ πλῆθος σου ζηλώσομεν καὶ φυ
λάξωμεν τὰ μαρτύρια τοῦ τάφου σου:
Εἰς τὸ μὴ ὀμωμοκέναι σου διαφωνῆ
σῃ τὸ ὁμόφρον καὶ ἑνωμένον καὶ ἀ
λλὰ θεῖον:~
Εθημελίωσας τὴν γῆν καὶ δραμεῖ
ται τὴν διαπόντιον σου· διαμένει ἡ
μέρα ὅτι τὰ σὰ σύμπαντα δοῦλα σά:
Εἰ μὴ ὅτι ὁμόφρονες συμβάλλομεν αὐτὴ,
τότε ἀμάσσομεν μὴ ὄντι ταπεινώσῃ:
Εἰς τὸ μὴ ὀμωμοῦμεν ὅτι λαθόμενοι τοῦ
δικαιωμάτου σου ὅτι ὀμώμοσαν ἐν αὐτοῖς ὄλησαι:~
Εὁσάκις ἁμάρτωσι σου ὅτι τὰ δίκαιώματα
τά σου ἐξολέσωσι:
Εἰ δὲ ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτωλῶν τοῦ ἁπο
λέσαι μετὰ τῶν μαρτύρων σου σωθῆναι:
Πφῶς ἐσωσας τὴν ἐρημίαν σου πόρας σου
τὴν αὐλὴν τοῦ λαοῦ σου φόβου:~

ὠ ς λίγα πάνω σου τὸ μέλι μου σου κὲ ὁ μή
τιλώ λίμπραμμα μή μου ἀπ' ἐμοῦ :-
ὑ πὲρ τοῦ ὀχλερίσμου σου ἐφίσας με
τιλώσθη τὸ μέν μου ὅτι εἰς τὸ μάι ς ὦ
μαι σθμιλέ ετ ιμ :
ὑ πὲρ πασῶν τῶν διδασκομένων με
σώπη κα· ὅτι τὰ μαρτύριά σου μό
λ ζλιμου ἀτ ιμ :
ὑ πὲρ πραϋπόρους σωπη κα ὅτι τὰς
ὁμ τορά σου ὁδ ζ ὁλή τη σαν :-
ὑ κ πασης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐθίσθημεν σὰς τ
πόδας μου ὅπως ἂν φυλάξω τ λόγ σ:
ὑ πὲρ τῶν μιριμάτων σου οὐκ ὁδ ἐκλιμὰ.
ὅτι σὺ ἐθμ ομοθ ζ ἐτησάς με :-
ὠ ς γλυκέα τοῖς φάρυγξί μου τὰ λόγιά σου
ὑπὲρ μέλι τοῦ τόματός μου :
ὑ πὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα διὰ τοῦτο
ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας :
λ ύχνος τοῖς σοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου· καὶ
φῶς τοῖς τρίβοις μου :-

Ὡ μοσαι καὶ ἁτησον τοῦ φυμέξαι αι
τὰ ιρίματα τὰ δικαιοσύνης σου :~
Ἐτάφθην ἐμάθησάς με φόβου κε ζή
σομε ιατὰ τὰ δικαιώματά σου :
Τὰ δικούσιά του τόματός σου ἀδόκη
σομβλὶ κε · καὶ τὰ ιρίματά σου δίδα
ξομέβ :
Ἠτυχλίμουθη ταῖς χερσίσου διαπαντὸ
Καὶ τοῦ μόμου σου οὐκ ἐπιλαθόμην :~
Ἔθηκάν μοι ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι καὶ
ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθη :
Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου
εἰς τὸν αἰῶνα · ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς
Καρδίας μου εἰσιν :~
Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι
τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα
διαπαντὸς μέφθην :~
Παράνομους ἐμίσησα τὸν δὲ νόμον σου
ἠγάπησα · ὑπερασπιστής μου καὶ ἀντιλή
πτωρ μου εἶ σύ · εἰς τὸν λόγον σου ἀπέ
πεσα :~

102

Θ κκλίματα ἀπὸ ἐμοῦ τοῦ μὴ ῥᾴδιον
καὶ ὀξὺ ῥαμμίσω τὰ ὀδόντα τοῦ
τοῦ θῦμου :-
Ἀ μὴ λαμοῦμου κατὰ τὸ ῥᾴγιόμ σου
καὶ ζήσομμε· καὶ μελέλιατα χύ
μησμε ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου :-
Β ολίθλισομέμοι καὶ σοθλίσομαι ἐμὶ
μελθλίσοδόμ τοῖς δικαιόμασί σου
διαπαμτός :-
Γ ξουδόμοσας τοὺς τας τοὺς ἀποθλ
τοὺς τας ἀπὸ τοῦ δελιαοῦ μάτομ
σου· ὅτι ἀδίκομ τὸ δόμ θύμεμ μαι αὐτ:-
Π αρεμαίμομ τας ὀλιγισάμεμοι πάντ
τὸ ἰσάμαρ τωλοὶ στῆς γλῶσ· διω
τοῦτο ἐγάπησα τὰ μαρτύριά σου :-
Κ αθλίμοσομ ὀκτοῦ φόμου σου τοῦ
σάρκασμου· ἀπὸ γὰρ τοῦ μερίμα
τωμ σου ἐφοβήθημ:
Θ ποίησα μερίμαμ καὶ δικαιοσύμ ην
μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με:-

Ε κδξαιτὸμδοῦλομσουἁςαἰαυθοὶν·
ωλισυκοφαμτιναύτωσαμμε ὦ
πνρὶἰφαυμοι:-
Ο ιὸφθαμμοίμουὀξὸλιτωσομείςτὸ
σρῖομόσουιαὶἁςτὸγόγιομτῆςδικαιοσ̄:
Π οίλισομμιᾳτῶτῦδοὐλουσουκαταὶ
τὸὅλβοςσου·καὶτὰὡδικαιώματά
σουδίδξομμβ:-
Δοῦλοσσουεἰμὶἀὸσωξίσόμμειαὶ
γμόσομαιτὰμαρτύριάσου:
Κμερὸςτοῦτωοἰῶσαιτὸῖωῦδιαοκὸ
Δαοφμτὸμμόμοσου:
Διαυτοῦυολιγάσωισαυτὰὸδμτομαόσὸ
ὑωὸρχρισίομιαὶτὸωξῖομ:
Διαυτοῦτωρὸσωάσαιτὰὸδμτομαό
σουκαπορθούμιλωωαῦσαμὸδοὶν
ὰδικομδμίσιλσαω:~
Θωμαιᾳὰτὰμαρτύρμαάσου·διαπῦ
τὸὀξηρόμμιλατμαὶπὰὶλιτιχιήμου:
Η δλήμοσιςτοῦμγόγωμσουφωτιεῖ·κ
103

σωτὴρ εἶμι μὴ σῴζων:~
Τὸ ῥόμφαιόν μου λίμοιζω καὶ εἰλκυσω
σω μὰ· ὅτι τὰς ὀμτομὰς σου ὀποιῶ.
κ΄ + στάσις β̄:
Ξ τῶι μὲν ὁμοίωσόμε λεὶ ὁλόθλησομ με
καὶ αὐτὸ λιρίμεα τῶμ ἁμαρτωλῶμ τὸ
ὁμοιάσου:
Τὸ δὲ αὐλίμεα τοῦ μου λεα τόρθωσομ καὶ
τοῦτο λόγιόμ σου· καὶ μὴ λεα τα λω
ριάσαι τω μου τῶ σαι αὐ μοιώ σω.
Λ ἐτρο σάμε αὐτὸ συ κο φαμ τίας σῷ
θρόσωμ μεὶ καὶ φυλάξω τὰς ὀμ τομάς:
Τ ὸ στρόσωπόν σου ὀπὶ φαμοῦ ὀπὶ τὸ
ὑῦλομ σου· καὶ δὶ ὁλοξόμμε τὰ ὑῦ
καὶ ὁμαρτάσου:~
Διοξόδουσι ὁδούς σου καὶ ὁσεβεῖς
φθαμιοίμου ὀπεὶ οὐκ ὀφύλαξω
τὸ νόμόμ σου:~
Δίκαιόσυ εἶ κύριε καὶ ὀλὴ θὴ καὶ λιρίσεις σου
ὁμοθείας δικαιοσύνης τὸ μαρτύ

ριάσου καὶ ἀμλήθειάν σου φόβῳ :~
Ζ ζήλησέ με ὁ ζῶν λόγος σου ὅτι ὁ πατήρ μου
θου τοὺς τοὺς μισοῦντάς σου ὀχληρούς μου :
Π ποιημένων μου τὸν νόμον σου φόβηθρα.
καὶ ὁ δοῦλος σου κατασώσω αὐτό :
Ν ποτὲ ρος ἀφαίρεσιν μου καὶ ὁδὸν δικαιοσύνης μου
τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην :
Η δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη ἀϊδίου καὶ
ὁ νόμος σου ἀλήθεια :~
θλῖψις καὶ ἀνάγκη εὕρόσαν με ἐν
τολαῖς σου μελέτη μου :
Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν
αἰῶνα· σύνες μοι καὶ ζήσομαι :~
Ε κέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκου
σόν μου κε· τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα
Ε κέκραξά σε σῶσόν με καὶ φυλάξω
τὰ μαρτύριά σου :
Προέφθασα ἐν ὄρθρῳ καὶ ἐκέκραξα
εἰς τοὺς λόγους σου ὑπέμεινα :
Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου τοῦ

103

ὀρθρομ τοῦ μεμμαὶ τὰ ωγλάσσου:
Τλῶσφωμῆς μου ἀκουσομ κε καὶ
τὸ ὄλεθρόσσου μεαπὸ τὸ μερίμνασου
ζῆσομμεθ:
Περοσήγγισαμ οἱ μεαπαδιῶκομτά
μεαὐτομέαμ· ἀπὸ δὲ τοῦ μόμου
σου ὐκ μεαπερμήθησαμ:
Θ ωσεἰσὺ κε καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοίσου
ἀλήθεια:-
Κ αἰ ἀρχαὶ ἐδίωξάμ με δωρεάν φύλαξόν
ὀτιἔστιμ αἰῶμα μου θὲ μεθ μέσασαὐτῶ:
Ἰ δετιλῶτα ταπεί νωσίμ με μου μεαὶ ἐξελοῦ
μεθ ὀτι τοῦ μόμου σου ὐκ ἐπελαθόμ:
Κ ρῖμομ τιλῶ μερίσίμ με μου μεαὶ μύρωσόν
με διὰ τὸ μλόγιόμ σου ζήσόμμεθ:
Μ αλιρὰμ ἀπὸ ἀμαρτωλοῦ μσρῖ ὰ ὀτιτὰ
δικαιώματαί σου ὐκ ἐξελίτησαμ:-
Ὁ ἰοἰκτίρμοί σου πολλοὶ κε κατὰ τὸ
κρῖμά σου ζήσόμμεθ:-
Π ολλοὶ οἱ ὁδκ δμῶ κομτῶ μεθ ἡμῶ

τὸ μὲ ὀκτὼ μμαρτυρίωμ σου οὐκὲ
ξόκλιμα:-
ι δομαίσμ ε ποιῶ τας ἐμαὶ ὀξ ε ληκόμ ε ν·
ὁτὶ τὰ ῥόμ μασου οὐκὶ ἐφυμάξαμ το:
δ ε ὁτὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα
κ ε ὲμ τὸ ὀλέθρειόν σου ζ ωῶσόμ μ ε:-
λ ε χὶ τὸ μ λόγ μ ομ σου ἀμήθειαν καὶ ὡς
τὸ μαὶ ὸμ μα τ ωῶμ τ ωῶν τ ὼν ἱερίμ ατ ων τῆς
δικαιοσύνης σου:
λ ε χομ τ ὼν ἰαπὶ διώξαμ μ ε δ ωρεαμ· ὁ
ἀπὸ τ ὸμ μ ὸ γ ωμ σου ὁ δ ὸ ἡλίαν δ ὸ ἠκάρ:
λ γ αμ μ ὰ σ ομ αὶ ἀμ ὸ ὸ ὰ ὶ τ ὸ ῥ ὸ γ μ ὰ σ ου, ὡς
ὁ ὰ ὐ ρίσκ ομ σκύλ α τ ὸ ὸ λλ ὼ:-
λ δικίαμ ὲμ ισησα καὶ ὲμ ισὸ ὸ λυξαμ ην·
τὸ μὲ ὲμ ὸ μ ὸ μ σου ἠγάπησα:
ϛ πρόκειτης λίμ ὲρας λίμ ὰ ὰ ὸ ὸ ὰ ὶ
τ ὰ κρίμ ατ ὰ τῆς δικαιοσύνης σ ου:
ζ ιρήμ ην πολλὴ τοῖς ἀγαπ ὼσι τὸμ μ ὸ
μ ομ σου ϛ ὸ κὶ ὶ σ αμ αὐτοῖς σκάμ δαλομ:
π ροσ ὸ ὸ ὸ κ ομ τὸ σ ῖ ὸ μ σου κ ε καὶ τὸ σ

ἐμ τομαί σου λιγάσωσιν αὐτόν :~
ϛ φύλαξ ἐμ λιτυχλίμου τὰ μαρτύριά σου
καὶ λιγάσωσιν αὐτὸν ὁδόν μου :~
ϛ φύλαξ ον τὰς ἐμ τολάς σου λιὰ τὸν μη
τέρα σου ὅτι ταῖς αἰ ἀδοί μου ὁ
μοῦ τίου σου κε :~
ϛ ὡς σάτως λιδικαί σίς μου ἐμ ὧν τοί μου
κε· κατὰ τὸ λόγιόν σου σωσ ξί σόμε:
ϛ ταλθοι τὸ ἔλεός μου ἐμ ὧν τοί μου
σου κε κατὰ τὸ λόγιόν σου ἐν ὶ σαί με:
ϛ χορά ξαι μ τοῦ τὰ χείλη μου ὑμῖν
ὁ τὰ λὰ διδάξης με τὰ δικαιώματά σου:
ϕ θάνξοι τολιτρὸς σωμου τὰ λόγιά σου
ὅτι ταῖς αἰ ἐμ τολαί σου δικαιοσύνη:
γ ὁμάσθω λιχεί ρσου τοῦ σῶσαι με ὅτι
τὰς ἐμ τολάς σου λιρξί σάμην:
ϛ πόθουθη σα τὸ σρι ὁμ σου κε καὶ ὁ
νόμος σου μελέτη μού ἐστί :~
ζ λιόταιλιτυχή μου καὶ αἰμάξομ
τὸ λιεράματά σου λιοτιθή σομαι :~

Ἐπορεύθην ὡς σπουδάσματος θεοῦ
λαὸς ζήτησόν τὸ μδοῦλόν σου
ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην: δ΄ κδ΄ ιζ΄
ὦ τῶν αἰνέσεων :-
Περὶ σκῦβάλων τὸ θλίψαι με δέκε ρ΄ ϡ΄
κρόσχω καὶ ἁγίασόν με κύριε: ι΄
Χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με:
σύνες μοι καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου:
τὸ θέλημά σου ἐπιζητήσουσιν οἱ σεβούμενοί σε
καὶ ἐπὶ τοὺς λόγους σου ἤλπισα:
ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου
καὶ ἐν ἀληθείᾳ σου ἐταπείνωσάς με:
γενηθήτω δή τὸ ἔλεός σου ἵνα παρακαλέσῃ με
κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ παιδί σου:
ἐλθάτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι
ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν:
αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι ὅτι ἀδίκως ἐστρέβλωσάν με
ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς ἐντάλμασί σου:
ἐπιστραφήτωσάν μοι οἱ φοβούμενοί σε
καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου:
γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου
ἵνα μὴ καταισχυνθῶ:
ἐκλείπει τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου
καὶ εἰς τὸν λόγον σου ἤλπισα:
ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου
λέγων πότε παρακαλέσεις με:
ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ
τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην:
πόσαι αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου
πότε ποιήσεις ἐν τοῖς καταδιώκουσί με κρίσιν:
διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας
ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε:
πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια
ἀδίκως καταδιώκουσί με βοήθησόν μοι:
ὀλίγου ἐτελείωσάν με ἐν τῇ γῇ
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰ δικαιώματά σου:
κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσον με
καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου:
εἰς τὸν αἰῶνα κύριε
διαμένει ὁ λόγος σου ἐν τῷ οὐρανῷ:
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου
ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει:
τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα ὅτι πάντα δοῦλά σου ἐστίν:
εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν
τότε ἀπολόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου:
εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν δικαιωμάτων σου
ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζωοποίησάς με:
ἐγὼ σός εἰμι σῶσόν με
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα:
ἐμένησάν μοι οἱ ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με
τὰ μαρτύριά σου συνῆκα:
πάσης συντελείας εἶδον πέρας
πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα:
ὦ τῶν αἰνέσεων:

ρκ̄ ϊ̄ Ἡ ἐαυτὸν σὸ φθαμισόμου ὁ σὸ τὸν ὁρί
ὁνθομιλίζειν ἡ βολίθεια μου: λιμοὶ
φθάμου σαρᾶν τοῦ τοὶ ὅσαμ τ̣
τὸν ὁμόφωμοὶ μεαὶ τὴν γλῶν:
Μ λιδοὸ ὁσὸ σάλομ τὸν σὸ δασουμὴ
δὲ μυσὸ ξὸ φυλάσσομας: ἰδοὺ δ̣
μυσὸ ξειοὺ δὲ ὁν σομόσὸ φυλάσ
σομ τὸν ἰ ἡ λ :-
Κ c̄ φυμάζὸ σθ κ̄ σ̣ κδωλσουὸ πὶχεὶ
ρωδοξιαμσου:
Ἡ μβρασὸ ἥλιοσοῦ συγκαύσὸ σθοὺδ̣
λισθλιμιτὴν μύκτα:
Κ c̄ φυμάζειστθ ἀπὸ σαμ τὸ cλαλὼ:
φυλάζειπὶν τυχλώσουὸ κ̄c̄:
Κ σ̄ φυλάζειτὴν εἴσοδομσουλαὶ τ̣
ὸξοδομσου: ἀπὸ τοῦμῶλαὶ ὡς c
τοῦαἰῶνος:
ὦ τῶν ἀναβαθμῶν:
ρκ̄ϛ ϊ̄ Ὡφελάμθην ἐπὶ τοῖσ ἐρηκόσιμ
εἰς οἶκομκῦ πορευσόμεθα: ἑστὼ

τοῦ λιμένος ἀπὸ δυσμῶν τῆς αὐλαίας
συνίλημψ :-
λημψ οἰκοδομουμένη μεσημβρινὸς τοῖχος :
ὁ λιμενοχειρ αὐτὸς δωτὸ αὐτό :
κεῖ γὰρ ἀμβυλησαν αἱ φυλαί : φυλαὶ
κῦ μαρτύριον τοῦ ιη λ : τοῦ δεξιοῦ
μέρους τοῦ ὁμόμαπικῦ :-
τὸ δὲ κεῖ δὲ καθησαν θρόνοι δεκαδύο :
θρόνοι δωτοῖς οἴκου δαδ :
ἐφ' οἷς καθησαν δι' τὰ δεκα εἰρήμενα τῶν
ιλλημψ : καὶ ἄνθημία τοῖς ἀφανισθεῖσι
σθ : γονάθαν δι' εἰρήμενον τῆς δημο
κρασίας : καὶ ἄνθημία δυτοῖς στρα
τηγοῖς ἀρχισίου :
μβ καὶ τὸ μὰ δελφὸν μου καὶ τῶν
πρεσβυτέρων μου ὅλα μου δι' εἰρήμενα
πρὸς ἰσοῦ :-
μβ καὶ τοῦ οἴκου λεῖ τοῦ τῦ λιμένων
ὃς δεξιὰ τὰ δεκαφάνθασσοι
ἐν τῶν ἀναβαθμῶν :

ρκβ̄ α̅ Προσσὸν ἐφ᾽ ἑαυτοῖς τὸ φθαρμὸν τὸμ καταικοῦντα μ᾽ τὸ ὅλον· ἢ δὲ
ὁ τὸ φθαρμὸν δοῦλον εἰς χεῖρας
τὸν ἰδίων ἁμαρτιῶν· ~
ὡ τὸ φθαρμὸν σαι διάκρισ χεῖρας
τὸν ἰδίων ἁμαρτιῶν· οὕτως οἱ τὸ φθαρ
μὸν ἡμῶν προσλαβὼν τὸν θάνατον
ὅσους οὖν οἰκτειρήσαι μᾶς· ~
β̅ λάθωμεν μᾶς κὲ βλάθησομεν μᾶς τὸ
πλάτος ὁμὼ βωλιόθημεν μὲ ὀξουθ
μόσθους· ὅσοι πλεῖον μ᾽ βωμήσθη
ψυχὴν ἡμῶν τὸ ὄμειδος τοῖς ἄθλη
σι καὶ ἡ ὀξουθμόσις τοῖς τοῦ
φάμοις·
ὡ τῶν ἀναβάσεων· ~
ρκγ̄ γ̅ ὡ ἡ ὁπλκς ἡμῶν μ̅· ἓ ἀπόδη
δ̅ ἡ ἐλείμη ὁπλκς ἡμῶν·
ε̅ μ τὸ βαρμαθήμαι ἀμοσφήμας
σέραν βάρτας αἰλεπόδημ᾽ μᾶς·
ϛ̅ μ τὸ ὀργισθήμαι τὸμ θμὸμ αὐτοῦ

ἐφ ἡμέρας · ἀφ ὑετοῦ ἔδωρ ἀμέλησον
πόμπισον ἡμέρας :
χ εἰμαρρομδιὴ λθμ ἡμ τυχὴ ἡμέρ ἀμ · λ΄
ρωδιὴ λθμ ἡμ τυχὴ ἡμέρ ἀμ τὸ ὕδωρ
τὸ ἀμνυσόφωτον :~
ψυγητὸ σκ̄ ὃ σὺ οὐκ ἔδ ὠδ ἡμ ἡμέρ ας
εἰς θήραμ τοῖς ὁδοῦσι μ αὐτῶμ · ἡ
ψυχὴ ἡμέρ ἀμ ὠδ σφρου θή σομ βρύ σθη
ἰκτῖδ ἐσ τωφήδος τῶμ θηρ ὐομ τωμ · ἡ
πφρ ἐσομ ὑετρέφ ση, μαὶ ἡμεῖς βρύ σθη μεν
ἡ ωὴ θῆ σαι ἡμέρ ἀμ μεν ὁμ ὁμ ὁ μαστ ἡ ὼ τοῦ πρ ὁ
ἡσαμ τος τὸ μοῦ ωὸ μ ἡμαὶ τὴ ὼ γ ἡμ ὼ :
ὦ τῶ ἡ ἀν ἡ αβ ἐστ ἡ ὼ ἡ :~
Ο ἱ ωὸ σωι ἡ ὁ τὸ ὸ ὅ πλ ἡμ ὼ ὠ ὸ ς ὸ ῥρ ὸ σ ἡ σ ἰ ὸ μ
ὠ υλλ ὸ ἐθ ἡ ὁ ἡ σ ἡ αι ἐ ἰ σ τὸ μ αἰ ὠ μ αι ὁ κ ὲ
τ ὁ ἰ ὲ ὠ μ ἰ λ ἡ μ ὲ ὼ :~
ῥ ἡ ἐ ὑ ἡ μ ὲ αὐ τ ἡ ὸ ἐ αὶ ὁ ἐ ὲ ἐ ὑ ἡ μ ὲ ὼ τ ὼ
Λ αὸ ὑ αὶ τ ὸ ὺ · λ ὠ ὸ τ ὸ ὺ μ ὼ ἰ κ ὸ φ
ὁ ὠ ὸ ς τ ὸ ὺ ὠ ἡ ὸ σ μ ὸ σ :~

101.

Ὁ τοῦ ἁφὴ ὁσάκις τὴν ῥάβδον τοῦ μὲ
μαρτυρομένου τὴν μίαν τοῦ μιμήρου τοῦ μδ΄
ων· ὅσων αὐτὴ μὲν ὀκτάμοσι μοῖραι
Καὶ οἱ ὀμνύοντες χεῖρας αὑτῶν·
Ἀ γαθωνος κε΄ τοῖς ἁγαθοῖς καὶ τοῖς
θαῖ τὴν καρδίαν· τοῖς δὲ σκολιοῦ
ὅς τὰς ἁμαρτίας· θανάτῳ κε΄ μεταστῆ
ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν ἀφ' ἡμῶν
σωτὴρ ἡμῶν :-

ρκε΄ Ὦ τῶν ἀναβάσεων·
ι΄ μ τοῦ σωτῆρος καὶ μῶν τὴν αἰχμαλω
σίαν· ἀφ' ἡμῶν θεὸς ὡς παρακειμένη
Τ ότε σωμίσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν·
καὶ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως :-
Τ ότε ἐροῦσι μὲν τοῖς σθνεσι μεγάλα
μος κε΄ τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν· ἐγε
νώθημεν εὐφραινόμενοι :-
Θ΄ τοὺς πρότομος κε΄ τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν
ὡς χείμαρρον τῷ νότῳ· οἱ σπο

ερμηνεύομενα λέγουσιν ἁγγελικοί
λειτουργοί:-
Πορευόμενοι δὲ πορεύσονται καὶ θύσουσι
καθὼς γέγραπται ἐν τῇ ἐντολῇ ταύτῃ:
Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἁγιασμῷ
ἱερεῖα θυσιῶν αὐτῶν:-
Ὧν τῶν ἀναβαθμῶν:-
Ἐν μιᾷ κ̄ οἰκοδομήσει οἶκον, ἐς μέ-
σην τὴν ὁδὸν ἐναντίον τοῦ οἴκου μου τοῦ ρκ ϛ
δαμμιὰ κ̄ φυλάξει πόλιν, εἰς μέ-
σην τὴν λίγρα τὸν μισθὸν φυλάσσων:
Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τοῦ ὀρθρίζειν· ἐ-
γείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίο-
ντες ἄρτον ὀδύνης· ὅταν δῷ τοῖς φί-
λοις αὐτοῦ ὕπνον:
Δοῦλοι μὴ ἐρημοῦσιν οἱ υἱοί· ὁμοίως
τοῦ μαρσοῦπιον γαστρός· ὡσεὶ νεβρὸς
ὁμ χειρὶ δυνατοῦ· οὕτως οἱ υἱοὶ τοῦ
ἐκτιναγμένου:
Μακάριος ὁ ἀνὴρ ὃς πληρώσει τὴν ὀπτηρίαν

αὐτοῦ δὲ αἰτῶμ. δικαίαι αχωθλιότ
καὶ ὁ τάγμα σὶ τοῖς ἀθλοις αὐτοῦ μ
ὑμνοῦμαι: ~
ὧ τῶν ἀναβάθμων: ~

ρκζ Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸ
κῦ· οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτ:
Τοῖς πόνοις τοῦ μὴ ἁρπασθῆναι σου φάγ
μα κάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται:
Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος ἄθθημοῦσα ἐν μ
τοῖς κλίταις τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί
σου ὡς μόσφυτα ἐλαιῶν μὴ κύκλῳ τῆς
τραπέζης σου:
Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φο
βούμενος τὸν κῦ: ~
Εὐλογήσαι σε κς ἐκ σιὼν· καὶ ἴδοις
τὰ ἀγαθὰ Ἰερ μὴ πάσας τὰς ἡμέρ
τῆς ζωῆς σου: ~
Καὶ ἴδοις υἱοὺς τέκνων σου· εἰρήν
ὀπὶ τὸν Ἰηλ: ὧ τῶν ἀναβάθμ:

ρκη Πολλάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νε

ότι τὸ σόμου· ἐφ᾽ ᾧ τὸ αὐτὸ δὲ ἰ ἢ λπρε
ομαὶ μισόθωσολὸμὲ μισαμμὲ ὸκμὸ
τὸ τὸσόμου· ἰσὰὶ γὰρ οὐκ ἰδωνήθη σμ᾽:
ξ ωὶ τοῦ μοῦ τοῦ μου ἐφ ὸκ ταὶ μ ομοὶ ἁμαρ
τωλοὶ· ὸμιάκρ ωσαμ τὶὼν ἁμ ομί αὶπ:
κ σ δίκαιοσ σωὸκο τὸμ αὐχὸμ ας αὐμαρ
τωλ μὸμ· αἰ χω θὶ τὸ σαμ ἰσὰὶ αὐσο τρὸ
φὶ τὸ σαμ εἰς τὸ ὸ ωὶ σο τσαμ ὰ τὸ ὸὶ
μὶ σο ῶ τὸ σι σόμ:
γ ὸμὶ θὶ τὸ σαμ ὃ σὰ χρ ὸ τὸς δ ωμὰπ·
ὸς πρὸ τοῦ ὸκ ασα σθὶ μαὶ ὸξὶ ρ αμ θὶ:
ο υὐ κ ὸπλὶ ρ ωσε τὶὼν χεῖ ρ ων αὐτοῦ
ὸ θ ὸρὶ ζ ωμ· κ αὶ τὸμ κο λ τσο μ αὐτὸ
ὸ τὸ υ δρ ομ ματ ω συ λλ ὰ γ ωμ:
κ ωὶ οὐ κ εἰ πὰμ ὸὶ τσαρ ὰ μ τὸ ὰ μ ὸ
κῦ ὸφ ὶ λὶ μ ας· ὰ μ ογ λὶ κ αὶ μ ὸμ ὶ μ ας·
ὸμ ὸμ ὸ μ ατὶ κῦ:-
ὦ τῶν ἁ γ ἰ ων ἀ θλ ητ ῶν:-
ϛ κ ὸ αὐ τὸ μ ὸ κ ὸ κ ρ ὰ ζ ὰ σὶ κ ῦ· κ ε· ρκ
ἀ λ λ ὰ σὰ τὶ κ ὲ ἰ σ φ ωμ ὴ σ μ ου:

Γ ὁμιλητὸν τὸν τὰ ὀδόντα συνηρεσχόμενον
εἰς τὴν φάρυγγα τῆς δθλίσεως μὴ
δ ἀμαμόμενον παραπληρῆσι κε· κδ
τὸ σῶμα ἔλκεται ὅτι παρὰ σοὶ οἱ
λασμοὶ σου·
Ε μδκδ τοῦ ὁμοίματος σου ὡς μδ
σι κε· ὡς μδ μδ μὴ τυχεῖν μου εἰς τὸν
λόγον σου· ἢ λαὶ σδ μὴ τυχεῖν μου
ὡσὶ τὸ μκ μ·
Ἀ πὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι μυκτ·
ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
τὸ ἰη λὸσὶ τὸ μκ μ·
Ο τι παρὰ τῷ κῷ τὸ ἔλεος καὶ πολ
λὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν ἰη λὸκ ἀπὸ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ·
ϖ τῶν ἀναβαθμῶν·
ρλ Κ ε ἐχθρέ· θλιβὴ καρδίαν μου· οὐδ
ρ δμὴ σπαρίσθησαν οἱ φθαλμοί μ·
ο υδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις

δὲ δημοσιεύσει ἐνοφείλει:
Εἰ μὴ ταχέως μοι φέρουσιν ἀμφιβύτα
σαντιὼ τυχὸν μου ἐς τὸ ἀσσον γ
γαλακτοσυμβούλου δὲ τὴν τιὼν μεραῦτ.
φος αὐτὰ σοδόσεις δὲ τὴν τυχήμ μ:
Ελαιοσαύτωι ἡλὸς τὸ μκ̄. ἀνὰ τὸ
μνᾶς ἑβδόος τοῦ ἀμφόμος:-

ὧ τῶν ἀναβαθμῶν:

Μνιοσθενικε τοῦ δᾶδ λεὶ ἀσάσιο ρλ̄ς
τῖο πρᾳότητος αὐτοῦ:-
Ὡς ὁμοσε τοῦ λιᾶ λύζατο τοῦ θῶϊ αλεώβ:
Εἰ εἰσβήσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μ.
Εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μ:
Ἰδοὺ σα ὐσμομ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.
Καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμοὶ:
Καὶ ἀναπαύσεις μ τοῖς ἱερουσαλήμ:
Ὡς οὗ ἂν εὕρω τόπον τῷ κῶ σκήνωμα
τῷ θῶϊ αλκώβ:-
Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ:
Εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ
δρυμοῦ:-

Β ισθησόμεθα ἐς τὸ σκηνῶμά σου
φωτός· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου
καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου·
Γ μάθητα ἵκετεύω σε τὸν ἀγαπώμενόν σου
σὺ καὶ λύτρωσαι τὸν τοῦ ἁγιάσματός σου·
Δ ἐν ῥήσσου δικαίωμά σου ταῖς καρδίαις ἡμῶν·
καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται·
Ε μακρυμηδὲ τοῦ δούλου σου· μὴ φαντάσθητι τὸ πρόσωπόν σου·
ΣΤ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ·
καὶ ὁμοιωθήσομαι καταβαίνουσιν εἰς λάκκον·
Ζ κοίμασσον θλίψεως ἐμοῦ· ὅτι κατίσχυσαν ὑπὲρ ἐμὲ·
Η ἐν φυλάξωμαι ἐκ τοῦ σκανδάλου
θλίψεως μου· καὶ τὰ μαρτύριά μου
ἐμοῦ ἐμελέτησα αὐτοῖς· καὶ οἱ ἐχθροί
μου ἐπεθύμησαν τοῦ ἀποκαλύψαι
ἐμοῦ τὸν θερισμόν σου·
Θ ὅτι ἐκλέξῃ ἀποκτεῖναι ἐμὲ· λύτρωσαι
ἐμὲ ἀπὸ ἀνθρώπων ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν·

Ἀντιλικατάσωσιόμουὰςαἱῶμφ
αἱῶμος· ὃς δὲ καὶ ποιλιόσωὁτιλιρε
τισαμελησαὐτοῦ·
τὴν θύραν αὐτῆς ἀγχόμολή φ·
τοὺς πας χοὺς αὐτῆς χορταάφαρτ·
τοὺς ἰδρᾶς αὐτὰς ὁμδύσωσρίαμ· ϛοὶ
ὅσοι οἱ αὐτῆς ἀραμμαὰςἀραμμασομτας·
ϛκεῖὁξαμαπὸλλοὐκύρας τοῦ δᾶδ· ἵν
τοίμασαμύχνομ τοῦ χῶμου·
τοὺς ἀχθροὺς αὐτοῦὁμ δύσωαὶ οχώλμ·
ὅτι δὲ αὐτὸμὸξαμ θύσᾳ τοῦ ἁγίασμα
μου· ὦ τῶν καὶ νῶν αβαθμῶν·
δοὺ δὲ τί καμὸμ ἰὰ τί τὸρ ωμὸμ· ἀλλ
τὸ καὶ τοὶ κεῖμαὐ δρ μφοὺὸ δωι τοαὐτ
ὡς ωμύρομ δὲ τὶ κθφαμὶ στὸ ἰαπαμα
μομὸ αὶ ωπὸ ἰμαμα· τὸμ ωπώ ἰμαμα
τὸμ ἀαρμὸμ·
τὸ ἰαπαμαὶ μομὸ δὲ τὶ τὶ ωὸ αμ τοὺὸμ
δύμαπος αὐτοῦ· ὃς δρόσοφάδρ
τὶ κα ἀωμαίμουσαὶ δὲ τὶ τὰὸ ρὶ αἱ

Ὅτι ὁ κύριος εἶπεν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ ἀφορμᾶσθε τοῦ ἀφορμᾶν:
ἐπὶ τῶν ἀνομιῶν:
ρλβ ι Ἰδοὺ δὴ λέγει τὸ τοῦ κυρίου παῖ
ι δοῦ λοι κυ:
ο ἱ ἀπὸ τοῦ ὁμοίωμα τοῦ ὑμᾶς αὐτοὺς οἰκο
φυλίμων:
ε μ ταῖς μυξὶ μὸν παρατ ταὶς χεῖρας
ὑμῶν μᾶς τὰς ἁμαρτίας: λέγει πε τὸ κυ
υ ρογτίσασι σε κ̄ σ ὁ κ σ ἰ ὰ μὸν ὁ ὡς οἱ ἰσσαν
τὸ μοιμὸν μὰ τὴν γλῶσσαν:
ἀλλὰ κ̄ φ̄ ιη̄:

ἀλληλουϊά:

ρλα ἈΑ ιμεῖ πε τὸ ὁμοίωμα τοῦ ἁμᾶς τὸ δοῦ λοι κυ:
ο ἱ ἀπὸ τοῦ ὁμοίωμα τοῦ ὑμᾶς αὐτοὺς οἰκο
φυλίμων:
Ἀ ιμεῖ πε τὸ μ κυ ὅτι ἀγαθὸς κ̄ τὰ γα
πὸ ὁμόμα τι αὐτοῦ ὅτι καλόν:
ὅτι τὸ μ ἱ α λ κ̄ ὰ β ὸ ξ α λ ὸ ξ α υ τὸ ὰ μ π ὸ

Ὁ κ̄ς· ἡ λίς πρίου σιασμὸ μέσ̄:
Ὁ πόμ̄ ὁ γμοσκαὶ ὁ πμάσ ὁ κ̄ς· καὶ ὁ
κ̄ς ἡ μῶν παράσ πας τοὺς θεούς·
Ὁ μὸ ταὶ ὁ σαὶ λίθόλωσ μ ὁ κ̄ς ὁ ποίη
σεν μὲν τὸν οὐ ρανὸν καὶ γῆν τὴν γλὴ ἐμ ταῖς
θαλάσσαις καὶ πάσαις ταῖς ἀβύσσοις·
Ὁ μάσ μὸ ς ὁ φόλα σσόμ ἐξ ὧν χαύτου τὴς
γῆς· ἀφ ἧς ἔπλα σσὲς ἄν θρω πόν·
Ὁ ἐξ ἁσ μὸ ς ἀὐ μῶν ἐκ θλι ψάν με ἐφ ἡμᾶς
τὴν· ὁ ς ὁ σάκις ἐὰν στρα φῶ πρὸς τὸν κύ
ριόν μου· ἀπὸ ἀμοῦ ὁ σος κτί μους·
Ἐξ απο στε λεῖ ἡ μῖν ὁ κ̄ς καὶ τέρατα ἐν
μέσ σου αἰ γύπ τ· ἐν φα ραὼ καὶ ἐν
πᾶσι τοῖς δού λοις αὐτοῦ·
Ὁ σὸν πέστα ξεν θυ μὸν ὁ θεὸς
Κτήμε ασι λεῖς ἱε ραπαιούσ·
Τὸν σὶ λὼ μ μασι λέα τῶν ἀμορ ραίων·
Καὶ τὸν ὈΓ μασι λέα τὸν σεσε χών·
Καὶ πάσας τὰς μασι λείας χα ναάν·
Καὶ ἔδω κε τὴν γῆν αὐτῶν κλη ρο

μάσθω: ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκία μου τῶν
Κε τοκομισμάτων αὐτοῦ: ὅτι
μὴ μισθὸς μισθωτοῦ ἔσται μοι ἐὰν ἐργάσηταί
μοι καὶ ἐὰν ἐργάσηται ἐν αὐτῷ: καὶ ἐὰν
πληρωθῇ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παραλημφθῆται
τὸ εἴδωλον αὐτῶν μόθωμα ἀργύριον καὶ
χρυσίον ἔργων χειρῶν ἀνθρώπων:
ϛ τὸ μαίχουσι, καὶ οὐ μὴ σώσουσιν: ὁ
φθαλμοὶ αὐτῶν ὁρῶσι, καὶ οὐκ ὀφθήσονται:
ϛ̂ τὰ ὦτα αὐτῶν ἀκούσονται καὶ οὐκ ἔσται φωνὴ
ἐν στόματι αὐτῶν: οὐδὲ μὴ ἔστιν πνοὴ ἐν τοῖς
ζ̂ στόμασιν αὐτῶν: ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες
αὐτά: καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς:
η̂ οἰκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ τὸν κν̄: οἶκος
Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ τὸν κν̄: οἶκος
λευὶ ἤλπισεν ἐπὶ τὸν κν̄: οἱ φοβούμενοι
τὸν κν̄ ἤλπισαν ἐπὶ τὸν κν̄:
θ̂ κύριος τὰς κτίσεις αὐτοῦ ἐμνήσθη ἡμῶν καὶ
ἐλόγησεν: ἐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραήλ:
ι̂ ἐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών:
ια̂ ἐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κν̄ τοὺς μικροὺς
μετὰ τῶν μεγάλων: προσθείη κύριος ἐπ' ὑμᾶς
ιβ̂ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν: εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κν̄
ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν:
ιγ̂ ὁ οὐρανὸς τῷ κν̄ οὐρανός: ἡ δὲ γῆ ἔδωκε τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων:
ιδ̂ οὐκ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσιν τὸν κν̄ οὐδὲ πάντες οἱ
καταβαίνοντες εἰς ᾅδου:
ιε̂ ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κν̄ ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος: ἀλληλουϊα:

ὁ ς τὸ μαίσθμα τὸ ὅλο σ αὐτοῦ:
ὁ μολογεῖ ἀλλ τοῦ θῦ τοῦ μ θσοῦ· ὅτι
εἰς τὸ μαίσθμα τὸ ὅλο σ αὐτοῦ:
ὁ μολογῶ ἀλλ τοῦ ιῦ τοῦ μ ιῶ· ὅτι εἰς:
φ ποιή σω τι θαυμαίσια μεγάλα μο
μο· ὅτι ἡ σ τὸ μαίσθμα τὸ ἐλ αὐτοῦ:
ὡ σοι ιάσαμ τι τοὺ σ οἰμοὺ σ θμ σμοῦ· ὅ:
φ φ βρ βοῦ σαμ τι τὴ μ τὴ μ ὀπὶ ἱ ιῦ· ὅτι:
ὡ ποι ιήσω μ τι φ ὡ τα μεγάλα μό μο· ὅτι:
ὃ μ ίλιο μ ς ἐξουσί αμ τῆ ς ιή μ· ὅτι εἰς:
ἰὼ σλή μη μ καὶ τοὺ σ ἀφ ρα σ ἡ ς ὀ ξου
σί αμ τῆ ς μυ κτό ς· ὅτι εἰς τὸ μαίσθμα:
φ ωσαυτῶ ξ αμ τι αἰ γ γ μο μ σὼ τοῖ σ
πρ τοτό κοι ς αὐτῶ ν: ὅτι ἡ ς τὸ μ θ:
κ ὶ ὀ ξ αρ μ τι τὸ μ ί ν λ ὁ κ μό σου αὐτ ῦ:
μ χ ι ρ ὶ κ ρ απαι ὼ λ αὶ ὁ μ ιμ ραχ ὸ μ ι υ
ἡ μ ῶ· ὅτι εἰς τὸ ναίσθμα τὸ ὅλ:
φ κ αὶ τὰ δι σ μό μ ί ν ὄ ρ υ θ ρ ὰ μ θ αί ν ω σ αι
ἡ ς δι αι ρ έσ ι ς· ὅτι εἰς τὸ ναίσθμα:
κ μ δι αι ρ μ τι τὸ μ ί ν λ δι ὰ μ όσ υ αὐτ ῦ

Κ αὶ ὀκτὼ μάχαιραι φαρὰω λέαι τὴν δύ
ναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρᾶν·
ὅτι εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὅλου αὐτοῦ·
Τ ῶ διαφορήματι τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ὃ ἐστιν
ὀρυγμός· ὅτι εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὅλ
Τ ῶ πανταχόθεν πασῶν βδελυγμάτων·
Κ αὶ ἀποκτείναι πάντας λεῖς κρα
τοῦντος· ὅτι εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὅλ
Τ ὸν σὺν αὐτῷ πάντας λαὸν τῶν ἀμορραίων·
Κ αὶ τὸν φόβον πάσης λαοφθορίας· ὅτι
Κ αὶ δόμα τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ λικμῶμεν
Κ ληρονομίαν ἐν λαῷ αὐτοῦ· ὅτι εἰς
Ο ἶκον τῶν ἀσεβούντων λιμὸν ἐμπνεύσω
λιμῶν ὀκτώ· ὅτι εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὅλ
Κ αὶ βλαστήσουσιν λιμοὶ ὀκτὼ ἐν ἀλλή
λοις λιμῶν· ὅτι εἰς τὸ αἷμα τοῦ ἁγ
Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί· ὅτι εἰς τὸ
ἐξομολογεῖσθαι τῷ θῷ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι εἰς
τὸν ΔΑΔ ἱερεμίου·
Τ αὶ τὸ μνημόσυνον ταμιεῖον μωϋσῆ λέγει·

ὁκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐμνήσθημεν τοῦ
Σιών· ἐπὶ τὰς ἰτέας ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρε
μάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν· ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰ
χμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῆς· καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον·
ᾌσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών· πῶς
ᾄσομεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ τῆς ἀλλοτρίας·
ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἰερουσαλήμ ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου· κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου ἐὰν μὴ μνησθῶ σου·
ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἰερουσαλὴμ
ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου· μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν
Ἰερουσαλήμ· τῶν λεγόντων ἑκκένου
τε ἑκκένου ἕως τοῦ θεμελίου αὐτῆς·
θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος·
μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀν
τάποδόμα ὃ ἀνταπέδωκας
ἡμῖν·

Μακάριος ὁ ἐλεήμων καὶ ὁ δανίζων
τὸν πλησίον αὐτοῦ πρὸς τὴν χρείαν
αὐτοῦ:
ρλζ ἁγνηλοτία:
ϛ ξ Ὁμολογήσω σοι κε ὁ θς μου ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου: καὶ διηγήσομαι πάντα τὰ θαυ-
ο μάσιά σου: εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσο-
μαι ἐν σοι: καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὑψί-
στε: ἐν τῷ ἐπιστρέφειν τοὺς ἐχθρούς μου
εἰς τὰ ὀπίσω: ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦν-
ται ἀπὸ προσώπου σου: ὅτι ἐποίησας
τὸ κρίμα μου καὶ τὴν δίκην μου:
κ καὶ ὁμολογήσω τῷ ὀνόματί σου
ὁ πλησίον: ὅτι ἐποίησας ἐκδίκησιν καὶ τι-
μωρίαν ἐν ἀδίκῳ: ὁ πλησίον ἐν ἀμαρ-
τίαις: καὶ ἐν ἀνομίαις αὐτοῦ ἐν τῷ ὁμοίῳ τῷ
θλίβοντί σου: καὶ τιμωρήσῃ αὐτῷ: ὁμοίως
ἐν τῷ ἐπαίρειν τὸν ἐχθρόν μου: πολυ-
πλασίως ταχὺ ἀπόκουσόν μου: πολυ-
ρρημόσυνος ἐγένου τῷ ταπεινῷ μου δυνάμει σου:
κα ξ ὁμολογήσω σοι κε ἐν πάντῃ
τῇ καρδίᾳ μου: ἐν τῷ συμβουλίῳ τῶν εὐθέων: ὅτι ἀκήκουσας
τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου:
ο ἐν ἀπάσῃ ἁμαρτίᾳ καὶ ἀνομίᾳ τῶν χειλέων:
ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πάντα τὰ ὀνόματά σου: καὶ
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψώθησαν σφόδρα: καὶ

τὸν ἀλμὸν ἀπὸ μικροῦ δακτύλου μέχρι μέσου
τοῦ μηροῦ ὀκτὼ δακτύλων ἰσχίου
σεισμὸς ὀπὸργιὰν ἑξαπλοῦν μικροῦ ἐλ-
πειμασχείρασουκαὶ ὅσσον σῶμα
λιθαξιάσου:

Κ̄ε ἀμπασσοδάσης ὑσβρόμου· κ̄ε· τὸ
ὄλβος σύαξ στομαίαμου· τὰ ὄργια
τοῦμχειρὸς μὴ παρίδησ.

ἀλληλουϊάς:

Κ̄ε ἐδοκίμασάς με καὶ ἄγνακας με· ῑλ̄η·
σὺ ἄγνακας τὴν καρδίαν μου καὶ
τὴν ἄβρισίν μου:

Γὺσωμὴ κασὶ τοὺς διαμορμισμοὺς μου
λᾶς ὁ μικρόθεν:

Τὴν τρίοδον μου καὶ τὴν ὀχείμομὲν
σὺ ἐξιχνίασας· καὶ πάσας τὰς ὁ
δούς μου προῆδω· ὅτι οὐκ ἔστι λό-
γος ὁμὴ γλῶσσα ἐστὶν μου:

ἰδοὺ κ̄ε σὺ ἔγνακας πάντα τὰ ἔσχατα
καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἔπλασάς με καὶ

ὁ θλιμμὸς ἡμῶν πλὴν χείρους ἐστὶν
θαυμαστῶς θλίψις σου ὁ ζῆλος σου
διεφθαρται ἡ θυμηδία μου πρὸ αὐτῆς
Πούσωρ ἀθῶ ἀπὸ τοῦ πυρὸς σου καὶ ἀπὸ
τοῦ προσώπου σου τοῦ φύγω
ἀμαρτίαν εἰς τὸ μὴ ὁμῶσαι σὺ ἐκεῖ εἶ
ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν σὺ ἐκεῖ εἶ
ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἅδην πάρει
ἐὰν ἀναλάβω πτέρυγας μου
καὶ κατοικήσω ἐπ' ἐσχάτου θαλάσσης
καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με
καὶ κατασχύσει με ἡ δεξιά σου
καὶ εἶπα ἄρα σκότος καταπατήσει
με νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου
ὅτι σκότος οὐ σκοτίσει ἀπὸ σοῦ
καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται
ὡς τὸ σκότος αὐτῆς οὕτως καὶ τὸ φῶς
αὐτῆς ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου
ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός
μου ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φο

ωδερὸς ὁθαυμαστόθησ :-
Θ ωμιάσι αι τὰ ὑβρίαστου καὶ λιτυχήμ
α γμάσκει σφόδρα :
Ο υκόκρύψη τὸ ὁφθαλμόσου ἀπὸ σοῦ ὁ
ὡσοίλοιδορίαι ἐμὲ ρυφὴ : καὶ λιν πρόσ
σίσμου ὑμῖν τοῖς λιαστασίοις τῆς γ :
Τὸ αὐκατόβριαστόμμου εἶδομοὶ ὁφθαλ
μοίσου : καὶ διὰ τὸ ὡμμόμσου πλή
τῶ γραφλιόσομται :
Η μέρασπαρασθλιόσομται καὶ οὐθὲς ὁμ
φίτοῖς : ὁμοὶ δὲ λίαμίζλιμλιόλησαμοὶ
φίλοισου ὁ νδ : μέαμίδλιεραται ἀόθλη
σαμαὶ ἀρχαὶ αὐτῶμ :
Ε ξαριθμήσομαι αὐτοὶσ λιαὶ νῦ ὁρᾶμ
μομπολλιφῶ θλιόσομται : ὁξλιγόρ
θλωλιαὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ :
Φ ὼ ἀπόκτειμησαὶ μαρτωλοὶσ ὁνδ :
ὼ δρᾶσαὶ μὲ ἀπὸ μόκκλίματοσ
θεοῦ μου :-
Ο πόρι ταὶ ἔτι ἐς διαβρήσμοιόσ : μλ

ομ ταῖς μαπαιότητας τὰς πόλ σ:
Οὐχὶ τοὺς μισοῦντας σε κ̄ε μισήσω:
καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην:
Τέλειον μίσος ἐμίσουν αὐτοὺς εἰς
ἐχθροὺς ἐγενόμην τοῖς:
Δοκίμασόν με ὁ θ̄ς καὶ γνῶθι τὴν μιαρ
δίαν μου: ἐτασόν με καὶ γνῶθι τὰς
τρίβους μου:~
Καὶ ἰδὲ εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί: καὶ
ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ:
εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δ̄αΔ̄:
ρλθ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θ̄ς
ἐμοὶ ῥύσαι με:
Οὗτοι μὲ ἐλογίσαντο αὐδιείαν ἐμοὶ μιαρ
δίαν: ὅμην τὴν μιὰν ἡμέραν ἁμαρτασό
σομαι τοῦ λέοντος:~
Ἡ κόμισαι μ̄ε σοσαμαὐτὸ μὲ σῆ ὀφε
ρε: ἰδοὺ ἀπεῖδον μὲν τὸ τὰ χείρ μαὐτοῦ:
Φύλαξόν με κὲ ὁ κ̄χε ἐρύσαι με ἁμαρτωλοῦ:
λιτὸ αἷμα μὲ ἀδίκεμόν ἐχθροῦ με:~

Ο΄ ιτὴν μὰν διεβρήξαν τοῦτο σκεμέ
σαι τὰν διαυλίμαπάϊμου· ὄκρυαν
ὑωρλίφαμοι ωαλίδωμοι:
Κ αὶ οχοιμίοισδιξέιμαμ ωαλίδαυτοῖς
ωοσίμου· ὀχόμβμα τρίμουσλιαμδα
Λαὶδθδμτόμοι:~
Ξ ιωαν τὸν ιεῶ ἡτέμου ἓσύ· ὁμὸτὶ σαικε
τὶν ὑφαμὶν τὶν σδὶὸσεὸσμου:
Κ ε κε δὶν ὰμεστὶν σρίασμου· ὁωσὸκὶ
θσαι σὸὴτὶ τὴμ κεφαλὶν ὑμου ὁμὶ
μεσρέαν ωολέμου:
Μ ὶ ωαρμυδὸσμεν κε αὐτὸν τὶν σὸὴτὶ θυ
μίαι μου αὐμαρτωλὸ: διεβρήξαμ
τοκαὶ σὸμοῦ μὴ ἁμιαταμίωσμεμὴ
ποτε ἡτεοθὸσὶμ:
Ν κεφαλὴ τοῦ ιωὶμὸμεμτος αὐτοῦ μκὸ
προς τὸμ χειμβὸμ αὐτοῦ μιαμύτει αὐτ:
Π ροσῶν ταὶ διὸ ἡμτοῖς αἰ ἡθρωκεὸ ὁμ πυ
ρὶ: καὶ τα ιαμεῖς αὐτοὶ σὸ ὁμ ταμαι προ
ρίαι σιὰ γοὺμὶ ἐωοφθὸσὶν:

Ἀμὴρ γλῶσσά δλο οὐκ ἀπάρτι τῆς
σῆς αἰδοῖ τῆς τῆς: αἰ δραιάδικον
καὶ ἀνθρώπος ἀς διαφθοράν:-
Ε γμομόπι ποιήσῃ κ̄ς τὴν ἡμέραν
τοῦ μποχῶμι καὶ τὴν δίκην τ̄ποῦ:
Π λὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ
ὀνόματί σου: καὶ κατοικήσουσιν
εὐθεῖς τὸ πρόσωπόν σου:- ϗ΄
εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δ̄Δ̄:
ρμ΄ Κ Ε ὐκέκραξα πρὸς σε σάββατον κούσόν
μου: πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δε
ησέως μου ὅτι τὸ κέκραγά μαι πρός:
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου: ἔπαρσις
τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή:
Θ οὐκ ἔφυλαξον τῷ στόματί μου: καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου:
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας: τοῦ προφασί ζε
σθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις:

Σὺ ἀνοις ὀργιζομένοις τὴν ἀμοιμίαν αὐτοῦ μὴ ἀμείβου ἀνοσιουργίαις τὰς ἐκείνου ἐκτίνων ἁμαρτίας:

Παῦσαι μὴ δίκαιος ἐμὸς ἐκείνου καὶ ὁ λάζευε μὴ: ὅλα ὁμοῦ ἀμαρτωλοῦ μὴ λίνωσαι μετὰ τῶν κόφα μένων:

Οὐ τίθημι καὶ λίνωσαι προσάχθημι ὑπὲρ τὰς ἐκείνου δοκίμους αὐτῶν: καὶ ὑπὸ θλίψαι μὲ χόμενον αὐτοῖς κριτὰς αὐτῶν:

Λέγω σοι ταῦτα ῥήματα μου ὅτι ἡδυνήθησαν ὡς εἷς ἀνὴρ σχοῖεν γλῶσσαν ῥαγῆναι τῆς γλώσσης: διασκορπισθῆναι τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ μετὰ τοῦ μάδλων:

Οὐ τίθημι προσέχειν κεκεῖνοι ὀφθαλμοῖς μου ἐπὶ σοὶ ἡλωσαν μὴ ἀμεταμέλητα μόλις τῶν τυχόντων μου:

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς ἔστησάν μοι: καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν:

Πεσοῦνται ἐν τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ

ρμα ϊ

ϕμαρτωλοὶ· καταμόναςἡμᾶς
ὅσοὐπαρόλθω:-
ψαλμοὶ τῶ δαδ εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν εἰς
τὸ ἐπηλαίωπροιεγχόμενον:-
φωμίμου πρὸς κῦ ὅκ ὅκράξω· φω
μή μου πρὸς κῦ ὅδὸλήθλω:-
ὅκχὸὰ ὁμόωσοι ὁμαὐτοῦ τλὺ ὰδίκησίμε·
τὴν μθμίτιμμου ὁμόπλομαὐτὸ ἀπωαγῶμ·
μτὸὸ ὁκλέισωτιμὸξ ὁμοῦ τὸ πρᾶυμου
καὶ σὺ ἅγμοσταὸ τρίμοισμου:-
μὸ ὁδὸ ταύτηλὶ ὁπορεόμελωὸ κρυπτω
πολίδαμοι:-
καπ ὁμόοωὰς τὰὸ ὁδξιὰ ὺλεαὶ ὁπ ὁμῶπὸ
καὶ οὐλελῶὸ ὁπλιμμόσκωμεν:
λπόμτο φυγὴ ἀπὸ ὁμοῦ ὺλεαὶ οὐκ ὰὰιμὸ
ὅκ ξ ὴ τὸὰ μτλὺ τυχλώμου:
ὲκέκραξαπρὸσσὸ κὲ εἶπασὺ εἶ ὴ ὁμ
πατέρμου μεριςμου ἐξ ὁμῦγλῶσσάμτων:
Πρόσχὸπρὸς τλὺ ὰδίκησίμου ὁτὶ ἐ
πολίτευμόπλωφόδρα:

ῥ ῥῦσαί με ὅτι κύριε διότι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ
ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ καὶ ἐκ χειρὸς παρανόμου καὶ ἀδίκου
ἐξελοῦ με ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου
ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἐκ κοιλίας μητρός μου σὺ εἶ ὁ σκεπαστής μου
ἐν σοὶ ἡ ὑμνησίς μου διὰ παντός ὡς τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς
καὶ σὺ βοηθὸς ἰσχυρός μου ἐπλήσθη τὸ στόμα μου αἰνέσεως ὅπως
ὑμνήσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου
μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἐν καιρῷ γήρους μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὅταν ἐκλείπῃ
ἡ ἰσχύς μου ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν
ψυχήν μου συνεβουλεύσαντο λέγοντες ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν
διώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος
κύριε μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ ὁ θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες
αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ἐπιζητοῦντες τὴν ψυχήν μου
ἐκλίποιεν ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά
ἀποστραφείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε
ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε
καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω ὁ θεός οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου

ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τοῦ ἐξαλειφθῆναι αὐτόν

Κ ἐν σοὶ κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα ρμβ
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου
καὶ σῶσόν με γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς τόπον ὀχυρόν
τοῦ σῶσαί με ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ καὶ ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ τρέφεις με ἐξάξεις με ἐκ τοῦ
παγίδος ταύτης ἣν ἔκρυψάν μοι ὅτι σὺ εἶ ἡ σκέπη μου εἰς χεῖρας
σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου λυτρώσῃ με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας
μισήσας παρατηρουμένους εἰς μάτην ἐγὼ δὲ ἐπὶ κύριον ἤλπισα
ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ὅτι εἶδες τὴν
ταπείνωσίν μου ἔγνως ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ συνέκλεισάς με
εἰς χεῖρας ἐχθροῦ ἔστησας ἐν εὐρυχωρίᾳ τοὺς πόδας μου ἐλέησόν με
κύριε ὅτι θλίβομαι ἐταράχθη ἐν ὀργῇ ὁ ὀφθαλμός μου ἡ ψυχή μου
καὶ ἡ κοιλία μου ἐξέλιπεν ἐν λύπαις ἡ ζωή μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν
στεναγμοῖς ἐνεδυναστεύθη ἐν πτωχείᾳ μου ἡ ἰσχύς μου καὶ ὀστᾶ μου
ἐταράχθησαν ἀπὸ παντὸς τοῦ ἐχθροῦ μου καὶ ἀπὸ τῶν γειτόνων μου
ἐγενήθην ὄνειδος σφόδρα καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου οἱ ἰδόντες
ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ ἐπελάθην ὡς νεκρὸς ἀπὸ καρδίας ἐγενήθην
ὡς σκεῦος ἀπολωλὸς ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναγόντων κατ' ἐμοῦ
ἐν τῷ λαβεῖν αὐτοὺς βουλὴν κατ' ἐμοῦ τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου
ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα κύριε εἶπα σὺ εἶ ὁ θεός μου ἐν τοῖς καιροῖς σου

Δ ὁμοιοι λίμασι τῶν χειρῶν σου ὁμοιμέρωι:
διαστάσαι περισσότερον τὰς χείρας μου: λί
πυχλίμου ὡς σγλῖ αὔμυδρός σοι:-
Γ φλχὺ εἰσάκουσόν μου κε ὄξόλι ωσθ
τὸν ψαῦμόν μου: μλὶ ἀπόστρεψόν τὸ πρό
σωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ: λιαὶ ὁμοιωθή
σομαι τοῖς λιαπαιμάίμχοις μ' ἀφ' ἁλικῶ:
Δ κουτὸν μωῒ λισόμμοι τὸ πρωῒ τὸ ἔ
λεός σου ὅτι ἐπ' ἐσοὶ λίλπισα:
Γ μῶ ρισόμμοι κε ὁδὸν ὁμ' ἐλῖ ωρᾶ σομαι
ὅτι πρὸς σὲ λῖραυτὸν ἐγχλώμου:
Θ ξόλοῦμε ὅκ τῶν ἐχθρῶμμου κε πρὸς
σὲ κατέφυγον: δίδαξόμμε τοῦ ποι
εῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ ἐῖ ὁ θς μου:
τὸ πνᾶ σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγλισῖ μῶν
ἐν γλῖ ἀθείᾳ:
Θ μῶκ ὁμ τοῦ ὀνόματός σου κε ζλώσῃ
με ὁμ τλῖ δλιαιοσύνλι σου ὁξάγεις
ὁκ θλίψεως τὴν ψυχλήν μου:-
Κ αὶ ὁμ τῶ ὁμ ἐκτείσου ὀξολοθρεύσῃς τοὺς

ἀχθηρούσμου· καὶ αἱ ἀποκλίσεωσάν τ
τοῖς θλίψουσι τὰς ἐχθρούς μου· ὁ
τι ἐγὼ δοῦλος σου εἰμί· ρξ΄ καὶ ιθ΄·
ψαλμὸς τῷ δαυὶδ πρὸ τοῦ πολιάθ·
γ΄ υ/ρηγὶ τὸς κς΄ ὁ θ΄ μου· ὁ δὲ διδάσκων ρμζ΄
τὰς χεῖρας μου εἰς πόλεμον· τοὺς
δακτύλους μου εἰς πόλεμον·
ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου ἀπὸ τῶν
λιπαρούντων μου καὶ ῥύστης μου·
πρόσεσται φιλάνθρωπός μου καὶ ὁ πιὰ αὐτοῦ λήμψε-
σθε· ὁ ὑποτάσσων τὸν λαὸν μου ὑπ' ἐμοί·
ε΄ τὶ ἄνθρωπός ὅτι γνώσθης αὐτῷ· ἢ
υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζη αὐτῷ·
ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη· αἱ ἡμέ-
ραι αὐτοῦ ὡς σκιὰ παρέρχονται·
κ΄ κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι· ἅ)
ψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται·
ἀστραπὴν διασκόρπισον αὐτοὺς καὶ συντάραξον αὐτούς·
ἐξαπόστειλον τὰς βολίδας σου
καὶ συνταράξεις αὐτούς·

Ε ξαπόφλομτὴν χεῖρα σου ὀξέως·
ἐξβλοῦμεν αὐτὸμὀξὶδάτων
πολλῶν· ὀκχειροσὶν ἀμμοτρί-
Ω μτὸ φόμα ὑβρίσθη μαπαιότητα·
καὶ λιδξιὰν αὐτοῦ μδξιὰν αὐδιλίας·
Ο θς ὦδλὴν κεμὴν ἀσομαί σοι· ὑμτα-
τηρίωδεκαχόρδωταμῶσοί·
Τῶδιδόμτιτὴν σρῖαμ τοῖσ μασι μῶν·
τοῦμτρουμεύομεν δαδ τὸμ δοῦλόμαὐ-
τοῦ ὀκρομφαίας πομηρᾶσ·
Ρ ὑσαμεν καὶ ὀξβλοῦμεν ὀκχειροσὶ μῶ
ἀμμοτρίωμ· ὧμ τὸ φόμα ὑβρίσθη μὰ
ταιότητα· καὶ λιδξιὰν αὐτοῦ μδ
ξιὰν αὐδιλίασ·
Ω μοὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ μὡσεμβόφυται λιδφυ
μεύαν ὑμτὴν μβότητα ἀυτοῦ·
Λ· θυγατέρα αὐτοῦ μκαὶ ἐλεαμμοσ ὠσεμ
μαι πόρι κὸκοσμηθεύσεται ὡσὸ μοί
φιεμμαοῦ·
Τῶ τὴν μεῖζαν αὐτοῦ μ· ὡσλήρισθ ξρᾶφ

ωδμαὶ δκ τούτου ἐστὶν τὸ περὶ
ματα αὐτῶ μ τὸ μετὰ καὶ τὸ μὴ θύμῶ
τα ὑμ ταῖς ὁδοῖς αὐτῶ μοὶ μόδω
μὰ αὐτῶ μ τὸ ἀχεῖς :-
Ο υκ ἀπὶ κατ ἀπτωμα ἀφ ρ ἡμῶ οὐ δὲ δι
ὁδοὺς οὐ δὲ λειμμὶ ὑμ ταῖς πρατή
μασιν αὐτῶ μ:
Μ μακάριοι μὲν τὸ μ ἀὸ ταῦτ ἀπὶ:
Μ αμάριοι ὁμ ὁδοὶ, οὗ κ̄ς ὁ θ̄ς αὐτοῦ :-
ψαλμοὶ ἀδὴ ἐτ ἐως τῶ δ̄δ̄:
Υ τὰ σσ ἐστὶ ὁθ̄ μοῦ ὁ ναὶ ρ ἀσ μοῦ ὁ λὰ ἡ ρ̄ν̄δ̄.
Ὑ ἀ ρ γὰ ὡσ τὸ ὁ μ ο μ ἀσ ου ἁ ς τὸ μ ἀὶ φ μ ἁ
Κ ὰὶ ἐ ἰς τὸ μ ἀὶ φ μ ω τοῦ ἀ ἰ φ ὸ μ ο σ :
Κ α θ̄ κ ἀ ἰ ὡ ὰ ὶ μ ὲ ρ ἁ μ ἀ ὑ ρ γὰ ὡσ α ς :
Κ ὰὶ ἀ ἰ μ ὰ σ ω τὸ ὁ μ ο μ ἀ σ ου ἁ ς τὸ μ ἀὶ φ ἡ
ὼ μ ω ὶ ὰὶ ἐ ἰ σ τὸ μ ἀὶ φ μ ω τοῦ φ ἰ φ ὸ μ̄ :
Μ ἁ γ α ς κ̄ς ὶ ὰὶ ἀ ἰ μ ἁ τ ὸ ς ὁ φ ὸ δ ρ α : ὶ ὰὶ τ ἡ ς
μ ἁ γ α σ ὼ ὶ ὸ ς α ὐ τ ο ῦ ο ὐ κ ἀ ἰ π ρ ἑ ρ α ς :
Γ ὸ μ ὸ ὰ ὶ ὲ ὶ ὰὶ γ ὸ μ ὸ ὰ ὼ ὸ ὶ ὰ ὶ μ ἁ σ ἡ τ ὼ ὸ ρ γ ω
σ ου : ἡ τ ὴ μ δ ὼ α μ ἰ μ σ ο υ ἀ π ὰ γ ὼ σ τ ο ῖ ς :

Τὴν μεγαλοπρόπειαν τῆς δόξης
τῆς ἁγιωσύνης σου μαμίσουσι καὶ
τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται:-
Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερισμῶν
σου ἐροῦσι: καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου
διηγήσονται:-
Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστό
τητός σου ἐκβάλουσι καὶ τῇ δι
καιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται:-
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κς: μα
κρόθυμος καὶ πολυέλεος:-
Χρηστὸς κς τοῖς σύμπασι καὶ οἰκτιρ
μοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ:-
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κε πάντα
τὰ ἔργα σου: καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλο
γήσαισάν σοι:-
Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι καὶ
τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι:-
Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τοῖς ἀνθρώ
πων τὴν δυναστείαν σου: καὶ τὴν δόξαν

τῆς μάχης τῆς πρὸς τὰς παθήσεις τῆς ψυχῆς
σου:~
Ἡ ψαλμὸς τοῦ ψαλμὸς αὐτῷ τὸ
φῶς μου: καὶ τίς φοβηθήσομαι
πρὸς τὸν θεὸν τὸν θεόν:
Πρὸς κε͞ν ὅταν ἐγγίσωσιν ἐπ' ἐμὲ
καὶ ὅσιοι σου ἐμοὶ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ:
Προφήτης εἰκὼν ψαλμὸς τὸν ἐν τῇ
πόλει τῶν: καὶ ἀμόρθοι ψαλμὸς
τοὺς καταρραμένους:~
Διὸ φθαλμοὶ ψαλμὸς ἐν σοὶ ἐλπίζω
σι: καὶ σὺ δίδωσι τὴν τροφὴν αὐ
τῶν ἐν καιρῷ:
Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρα σου· καὶ ἐμπί
πλᾶς ψαλμὸς εὐδοκίας:~
Δίκαιος κε͞ν ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτ
καὶ ὅσιος ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ:
Ὡς κε͞ν ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις
αὐτὸν· ἐν τοῖς ἐπικαλουμέ
νοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ:

Θ σήμειωσαι τὸν φθόγγον αὐτὸν μὲν
λόγῳ· λαὶ τῷ δὲ λόγῳ ὅσα αὐτῷ μέσα
λόγῳ λαὶ σαρξὶ αὐτοῦ·
Φ υλασσεικ̄σ· σαμὶ ταῦτα τοῖς ἁγίοις
σου αὐτῶν· λαὶ σαμὶ ταῦτα τοῦ σώμα
τος τοῦ ἐλομοθράυσῃ·
Λ ιμὲ σιμεῖῶμαι σῆ τὸ τόμαιον· λαὶ
ἀμφιέσῃ τὸ πᾶσα σαρξὶ τὸ ὅμοιμα
τὸ ἄγιομα αὐτοῦ ἐς τὸ μαιῶμα λαὶ
εἰς τὸ μαιῶμα τοῦ αἰῶμος·
ρμε Α ιμὲ λιτυχλίμου τὸμ κ̄μ· αἰμάσωλῳ
ὁμ βωλίμου· ἁμῶ τῶ θῶμου ὅσω
ὑπαρχω·
Μ ὶ σοὶ σοὶ θαυτὲ ὁ λιαρχομ τὰς ὁπλὴ
οὺ αμῶμοὶς οὐ κάτισρῖαυ·
Ε χθρὲ σῆ σῆ τὸ σωμαι αὐτοῦ λαὶ ὁπ ἀρε
λειφ̄στὴν ὠγλὼ αὐτοῦ· ὁμ ὑκείμυτὴ
λιμὸρ ἀ ὑσορῶῦται σαμὶ τῶ οἰδῶ
λγλσμοὶ αὐτοῦ·

Μακάριος οὗ ὁ θ̄ς ἰακὼβ βοηθὸς αὐ
τοῦ· ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κ̄ν τὸν θ̄ν αὐτοῦ·
Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶ
να· ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικου
μένοις· διδόντα τροφὴν τοῖς
πεινῶσιν·
Κ̄ς λύει πεπεδημένους· κ̄ς σο
φοὶ τυφλοῖς· κ̄ς ἀνορθοῖ κατερραγ
Κ̄ς ἀγαπᾷ δικαίους· κ̄ς φυλάσσει
τοὺς προσηλύτους·
Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήμψεται· καὶ
ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ·
Βασιλεύσει κ̄ς εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ θ̄ς σ
ιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·
Ἀλληλούϊα αἰνεῖτε κ̄ν καὶ ᾄσατε·
Ἀινεῖτε τὸν κ̄ν ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· ρμς
τῷ θ̄ῷ ἡμῶν ἡδὺ θεία αἶνος·
Οἰκοδομῶν Ἰ̄ρ̄ν ὁ κ̄ς· τὰς διασπο

τοῦ ἱκ̄λ̄ ὀπλισωσθῆ εἰ :~
Ὁ ἱσόμβριος τὸν σὺν τῷ ριμβρίῳ
πλὴν ἀρδίαν : καὶ δωμάσομεν τὸν σωτῆ
ρα τὸν :~
Ὁ σὺν θρόνῳ καὶ ἀρνίῳ : καὶ τῷ
αὐτοῖς ὁμόμανται καὶ ἀμῶν :~
Μ άγας ὁ κ̄σ̄ λιμῶν καὶ μεγάλη ἰσχὺς αὐτ
καὶ τὸ σωφόβος αὐτοῦ οὐκ ἔστι μά
ριθμος :~
Ἀ μφαμιαῖον μου πορεύῃ ς ὁ κ̄ς : τὸν σῆ
μῶν δὲ ἁμαρτωλοῖς θεὸς γλῶσ :
ξ άρξατε τῷ λῷ θῦ ὅ ξ ομολογήσῃ τῷ
λαῷ τῷ θῷ λιμῶν θῦ μὴ θάρσει :~
Τ ῶν σωτηρίαμ μου τὸ μὴ οὖν ὁμνῦμι μὴ φῦ
λαις : τῷ ὄνειμα ζόμενοι τὴν γλῶτταν :~
Τ ῷ ὄξει αἵματι βλλομένῳ τὸ μὴ μόρφωσι χόρτου : ὡς
χλόην τῇ δουρί αὐτῷ μὴ ἀμῶν :~
Δ ιὰ δόμενοι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐ
καὶ τοῖς μόσχοις σοῖς τῷ μ κοράκων
τοῖς βοῶσι πρὸς μὲ μοῖς αὐτόν :~

ὁ κύριδιὰ πειρασμοῦ τοῦ ἱππικοῦ κυρί
ου: οὐδὲ θυμῷ αἰς μήνισε τοῦ ἀνδρὸς
ὃν δοκεῖ :~
εὐδοκήσει κύριος θυμοῖς φοβουμένοις αὐτόν:
καὶ θυμοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ:
ἀλληλούϊα αἰνεῖτε κύριον καὶ ζαχαρίου~:
πάντα ἐποίησεν ἐν καιρῷ αὐτοῦ τὸν θῦσουσι: ρμζ
ὅτι θυμιάσεται τοῖς μοχλοῖς τῶν πυλῶν
σου: ἐμόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί:~
ὅτι θεὶς τὰ ὅρια σου εἰρήνην: καὶ στε
ατου ροῦ θυμιάματος ἄρτου σε:~
ὃς ἀποστέλλει τὸν λόγον αὐτοῦ τῇ γῇ: ἕ
ως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ:~
διδοὺς τὸν χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον: ὁ
μίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσων τὸν
πάχνην αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς: κατὰ πρόσωπον τοῦ αὐτοῦ
τίς ὑποστήσεται:~
ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τή
ξει αὐτούς: πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ

ὁ ῥυπόσθαι δασπ:
ὁ ἀποφόλλωμι τὸ ῥόμον αὐτοῦ τοῖς ὠ-
κοῦ: διεμάτων καὶ ἱμάτια
αὐτοῦ τοῖς ἡλ:
ὁ υκόδποίκοσμοῦτος πανπλόθη.
καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ὁδλήσ
σωμα αὐτοῖς: δῆ
ἀλληλουϊάριον καὶ ζαχαρίου:
ρῶη ἀ ιμᾶς τὸ μκῦ δκτὸ μόῶῶμ: αἰμεῖ
τὸ αὐτὸ μόμ τοῖς ὑπίοις:
ἀ ιμεῖς τὸ αὐτὸ μπαμπτὸ οἰ ἀλβροι αὐτ:
ἀ ιμεῖς τὸ αὐτὸ μπασσαι αἰδῶ αὐτ:
ἀ ιμεῖς τε αὐτὸ μλίμος καὶ αχρήμη: φι ς
μεῖς τε αὐτὸ μπαμ τα τὰ αὐ φρ λς τὸ φ:
ἀ ιμεῖς τὸ αὐτὸ μοιόῶῶοι τὸ μόῶῶμς
τὸ ὁδ ορ τὸ ὑπορ αμ ὸ τὸ μόῶῶμ η
αὐμ ὸ αὐτ ὸ σαμ τὸ ὁμομαλῶ:
ὁ πλαὐτὸς ᾶ ὸ μαὶ ᾶ χρμλήθησαμ: αὐ
τὸς ὁμ ᾶ ειμ ατο καὶ ὁκτίσθησαν:
ᾶ φλασμαὐτὸ ὐᾶ ς τὸ μαὶ ὸ μ ὸ μ αὶ ᾶ ς.

τὸ μὴ ἁμαρτοῦν αἰῶνος: πρόσταγμα
θέσπισμα οὐ παραβήσεται:
Λ ιμὸς τὸ τὸμ κῦ ὄκτὼ ὀγδοήκοντα
τρία καὶ πᾶσα αἵματος:~
Π ῦρ χάραξ αὐχὴν μερὶς ἄλλος: πύλη
καταιγίδος τὸ ποιοῦν τὸν λόγον
αὐτοῦ:~
Τ ὄρνις καὶ πᾶν τὸ οἰνοῦν μοι: ξύλα
καρποφόρα καὶ πᾶσα κέδρος:
Τ ὰ θηρία καὶ πᾶν τὰ κτήνη ἑρπετὰ
πτερωτὰ καὶ πᾶσα πρόσωπον:~
Β ασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πᾶν τὸ μέρος.
ἄρχοντες καὶ πᾶν τὸ κριτὴν τῆς:
Ν εανίσκοι καὶ παρθένοι πρεσβῦτε-
ροι μετὰ μικρῶν: αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα κῦ: ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ μόνου:
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ὅτι ἐπὶ γῆς καὶ οὐρα-
νός καὶ ὑψώσῃ κέρας λαοῦ αὐτοῦ:~
Ὑ μνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ υἱοῖς

κὐτοῖσιν ἐλλαοῦ ἐμὶ ζομτὶ αὐτῷ :~
ρμδ΄ Α ἀλληλόγϊα ἀτμαίογκαὶ ζαχαρίογ :
σαυτ τοῦ λιῶ ἀσμαι καιμόμ : λιαίμβλο
φύτοῦ ὁμ ὁκκ μλσίαι ὁσίαω μ :~
Β΄ φραμθλὶ τοῦ ἐλλδωὶ τοῦ τοῦ ιλαφμὶ
αὐτομ : λιαὶ νὶοὶ σὶ ὁῦ ἐμμ ἀραμμ ἀαλ ὁ ωαφω
δωὶ τοῦ ιαασὶ μβ αὐτοῦμ :~
Γ΄ λμ ὁαύτ ὁσαμ τὸ ὁ ὅμ ὁ μαι αὐτοῦ ὁμ χρῶ:
ὁμ τμ ὁσαμ ὁ ὁμ ὁ λιαὶ ταμ τλρίω τα ὁ ἀπω
αφω αὐτῷ :~
Δ΄ τλ ἀυ ὁ ὁκεῖ κ̄ ὁμ τοῦ μαῶ αὐτοῦ : λιαγ
ὑπό σῆ τρα ὁ ὁμ σω τλρίφ :~
Κ΄ φυχλήσομ ταὶ ὁσὶ οἱ ὁμ ὁ ὁ ξλ· λιαὶ ἀφ
μ ἀσομ ταὶ ὁπὶ τοῦμ κοι τοῦ μ αὐτῶμ :~
Α΄ τὑπό σῆ στοῦ τῦ ὁμ τοῦ μαρ τμ ρίω αὐτῶ:
κὰὶ ἐρ ἰμφαίαι ὁ ιάτομ οἱ ἐμ ταὶ σ χορσὶμ
αὐτῷ :~
Τ΄ οὐ ἐπ ὁσὶ ἰῶσαὶ ὁκ ὁ ἰκλισὶ μ ὁμ τοῖσ ὁ ἄτμε
σὶμ· ὁ ἐλφμὶ ὁσὶ ὁμ τοῖσ μαὶ ᾳ :
Τ΄ οὐ ἐλλῶσαι τοὶ σ ιαασὶ μεῖς αὐτοῦ μ ὁμ ὁ

δαις: καὶ τοὺς δμῶδόζοις αὐτοῦ μὴ μὴ χα
ρῶ σὶ δαις σὶ δηραῖς:
τοῦ ποιῆσαι δμῶ αὐτοῖς κρίμα γεγραμμένον:
δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ:
ἀλληλούϊα:- ρν̄:
Αἰνεῖτε τὸν θν̄ δμῶ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ: αἰ
νεῖτε αὐτὸν δμῶ στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ:
Αἰνεῖτε αὐτὸν δμῶ ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ:
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ:-
Αἰνεῖτε αὐτὸν δμῶ ἤχου σάλπιγγος: αἰνεῖ
τε αὐτὸν δμῶ ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ:
Αἰνεῖτε αὐτὸν δμῶ τυμπάνῳ καὶ χορῷ:
αἰνεῖτε αὐτὸν δμῶ χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν δμῶ κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ:
πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κν̄:-

δόξα, ἐξηκοντή.
καθίσμα
κ̄:

† ὧν τοῦ ἁγ̄λ̄ μ̄ῑ λόγ̄ ἀφ̄ τοῦ ἁγ̄λ̄ · καὶ ἐξῆλθε
τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ῥηγ̄λ̄ · ὅτε ἐμαθητεύθη πρὸς τ̄ν̄ ὀλιγ̄ν̄
Μικρὸς ἡ μεριμνήσει τοῖς ἀδελφοῖς μου
μοναχοῖς τοῦ ὁσίου τοῦ πατρός μου:
ϛ Ποίμανον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου
ἐμ χειρός μου ὁ ποιήσας ὁ μέγας μου · καὶ
οἱ δάκτυλοί μου ἡ ῥομφαία μου ἡ τριπλῆ ·
Καὶ τί σὰ μεριμνᾷς τὸ λεῶ · αὐτὸς κ̄ς αὐτὸ
ἐλεήσας κύριος · αὐτὸς δὲ ἀπώσεται λεπτὸν
ἀγγέλου αὐτοῦ · καὶ ἡ ῥομφαία ἡ ὀκτώη
πρόβατα τοῦ πατρός μου · καὶ ἡ χρισθεῖσα
μεθ' ἡμῶν τὸ ἁμάρτιον τῶν χριστῶν αὐτοῦ:
Οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ καὶ μεγάλοι · ὃς
ἂν ἀκούσῃ κλησθῇ αὐτοῖς ὁ κ̄ς:
ξ Ἐξῆλθον ἐξ σωσαμτλοι μ τῶν ἀμφοτέρων
καὶ ἐστὶ καὶ ἐπληράσατο μεθ' ἡμῶν τοῖς σὺν
αὐτοῦ · ἀφ' ὧν ἀπεσταλμένος τῶν πρ
ῥάστου μαχαίρας · ἐπὶ τοῦ ἀφ ἀμφοτ
αὐτὸν · καὶ ἐπληρώσαμεν δὲ ἐξ ἡμῶν ἡμῖν:

† ὡς δικαιωσύνης. ἐν τῇ ἐξόδῳ:
σοι μόνῳ τῷ κῷ δικάζω σοι γὰρ δικάζω
αι. ἵνα μὴ καὶ ἀμαυρώσω μέρη τὰ
ἁγιάσματά μου.
Β ον θὸς καὶ σκοπὸς ἀγαθὸς ὁμοιάζω
σρίαμ. οἶκος μου ῡ κ καὶ δοξάσω αὐ
τὸν. θς τοῦ πρός μου ὑψώσω αὐτόν:
Κ σωτηρίων μου λόγιος κς ὁμοίωμα
φυτῶ. ἁρμαγε φαραὼ καὶ τὴν δύ
ναμιν αὐτοῦ ὅρριψον ἁγιάσματα μου:
Γ πολλὰ κτήσασθε ἁμαυρώσατε πρὸς αὐτὰ
κατὰ πρόσταγμα ὑμῶν ὑπὲρ αὐτῶν
πρόσταγμα ὑμῶν ἀπ' αὐτοῖς, κατὰ δὲ
σαμάρ ς βυθὸν μὴ σείλιθος:-
Η δεξιά σου κε δεδόξασται ἰσχύϊ
δεξιά σου χείρ κε ἔθραυσεν ὑμᾶς αὐτὸν
κατὰ πολὺ πλῆθος τῆς δόξης σου συνέ

τριτας τοὺς ἐχθρούς μου:
Ἀ πάταξας τὴν ὀργήν σου καὶ ὤφλη
θην αὐτοῖς ὡς καμήλων· καὶ δια
πνεῖς τοῦ θυμοῦ σου διέκοψε τὸ ὄδο
Β ντά σου τὴν χοῦν τοῦ ὕδατος ὑπάρξη
καὶ τοὺς κύματας ὑμῶν ἐστερεώθη τῆς θαλ
Γ ασσης· ἐπάταξας καὶ ἀπέκτεινε
ν ὁ ἐχθρός σου διώξας καταλήψε
ται· μερίσωσκῦλα ἐμπλησθήσε
ται ἡ ψυχή μου· ἀμβλώσω τὴν μάχαιράν μου κυ
ριεύσει ἡ χείρ μου:
Ἀ πάταξας τῷ πνεύματί σου ἐκάλυψεν
αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡς μό
λιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ:
Τ ίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κε· τίς ὅμοι
ος σοι δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις θαυ
μαστὸς ἐν δόξαις ποιῶν τέρατα;
Ε ξέτεινας τὴν δεξιάν σου καὶ κατέπιε
ν αὐτοὺς γῆ· ὡδήγησας τῇ δικαι
οσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω:

Παρεκάλεσα τὴν ἰσχύν σου ἐδεήθην σου
λυμᾶναι ἡμᾶς· ἤκουσας ἐθυμώθης καὶ
ὠργίσθης μοι· ὡς λιμὸς ἐλάλουν καὶ
τοῖς κοιλωτάτοις φυλῆς μου :-
Τότε ἔπεσαν λιγμοί μου ὡς ὁδὸν καὶ
ἤρχοντο μοι ἀπὸ τῶν ὀλεθρευτῶν
τοῦ στρέμματος· ἐκάκωσάν με πάντες οἱ
καταοικοῦντες χαμαί :
Ἐν τῷ ὅσοι ὀλιγοστὸς φόβος ἰατρός
μου μεγάθη ἀρχίομός σου ἀπώλε
θρευσάν με :
Ὡς ἀπὸ παρόλθη ὁμός σου κὲ ὅσος
ἐὰν παρόλθη ὁ λαός σου οὗτος
ὀμόκτησον :-
Ἰσαμὲν καὶ σὺ φύτευσόν με ἐπὶ τοῦ
ἐσόρους κληρονομίας σου· ἑτοί
μου κατοικητηρίου σου· ὃ κα
τειργάσω κὲ· ἁγίασμα κὲ ὁ ἡτοί
μασαν αἱ χεῖρές σου :-
Κύριος βασιλεύσει τὸν αἰῶνα καὶ

μεσμιαὶ διπάφομαι αἰ. ὅτι ἡ
σὰλπιγξ μιᾶσσφαρα ἀσσωαρμα
σιμ· καὶ ἄμαυαπαι ςἡσφάμαατ:
Κ αὶ ὁσὶ γαρ μὸσαυτοισκς τὸ ὅλο
τῆς σφαμάσης οἱ δὲ ἡ οἱ ἡ ἡλὸ ὃπο
ρὰθησαμ διὰ χηραὸσμμὰσσ ἡ φαχ:
ϖ ωϋτιέωςιεν τῷ δευτερονομίω:
β ι Πρόσχὸ ὦωὲ καμαμήσσο ιαιαἰλουὸ
τοῦγιὰ ῥήματα. ὁκαόματὸς μου:
Π ρὸσδοκαάλσσὰσὲ ἡὸς τὸ ἀπὸ φθν
μαμου· ιαὶ ιαταωλήτσσὰσὲ δρὸ
τὰ ῥήματάμου:~
ὠ Cὸμμρὸσὸπαράσαι μιαὶ ὰσὰηι
φὸς ὸσὶ χόρτομ· ὅτι ὁμομαιῶ
ὁκαάσω, δὸτὸ μαγαμσὰμημὰθ ἡ:
θ Cάμι θιμὰ τὰ ὰργαἀπὸυ ιαὶ ωφ
σαι ἀὸ διὰ απὸ ἡ κρίσις:
θ Cπιφὸς καὶ οὐκ ἐάμαὰ δικίαὰ ὁγμὰ
τὰ· δίκαιοσιμὶ ὅσιοσ ὁκ:
Η μαρτσσαμὰ ὁὐκ ἀπὸ ἐκμαμμα

ωλη τὰ γόμβα σκολιὰ καὶ διάφορα
μὴ μὴ ταῦτα τὰ ἁμαρτωλὰ δίδοτε ;:
Ο τοῖς λαοῖς μου ρὴς καὶ οὐχὶ σοφοὶ.
ὃς κἀυτὸς οὗτος σου τὸν κτίσαντά
σε καὶ ποιήσαντά σε καὶ ἁρμόσαντά σε ;:
Μ μὴ ὀφθήτω λίμβος ἀσάλευτος. σὺ ἐξ
ὧν ἔλαβες γόμβας γόμβωσον :
Π τὸν ὀρφανὸν σου τὸν πάρεσον. καὶ ἀμφ/
γολίασοι τοὺς τραυματίας ἴασον
καὶ ἐρούσιόν :
Ο τὸ διάμετρον ὃ ἐποίησαν ὡς
διακόσιοι πήχεις ἀπὸ ἄκρου :
Π ἕλισσε μὲ ὅρια ἕξ μὲ καὶ ἀριθμὸν
ἐν ἐπὶ ἑκατὸν :
Κ καὶ ἐγένετο ἐκ τῶν ἐκεῖ ἀπὸ
χοίνισσα λεπτὴ ὡσεὶ ἀπὸ
Α ταρκησόμενα τὸ μὲ τὸ ἐρίμα
δίψης καύματος ἐμὲ ἐν ὁδῷ.
Ω ὡς κλάσον μενα τὸ μὲ καὶ ὑπερά δακρυ
σιν τὸν μ. καὶ διαφύλαξ ἐμὲ τὸ

122

ϲοϲκόρδιλιωὸφτβαμμιοῦ :-
ϢϹαὶτὸϲσκεπάϲαιμοϲσὶαὐὶβαυτοῦ
καὶβαὶτοῖϲμβοιϲϲοῖϲαὐτοῦϛβ
πδωόθιϲβμ:
Διᾶϲταὸπαβρηαϲαὐτοῦϛδβξαπο
βμὶτοὶϲ·καὶαὐμβλαιεβμαὐτὸὸϛβ
παὶτὰμμιαφρᾶβμαὐτοῦ :
Κ Ϛμόμοϲλὶῖβμαὐτοὶϲ·καὶοὐκἦμ
ιὰὐτὰμμιβ αμφότριοϲ:
Λ μβιὰιαϲβμαὐτοὶϲὸβαὶτὶιὼὶχὼ
τῆϲτιλῖϲ·βὶᾶμιϲβμαὐτοὶϲγομὶ
ιαπαφρὸν:
Θ θλίψαϲαμμὲβμὶβκ·ωϛέραϲ·καὶὸ
λαιομὲβκ ϛερβαὸ·ωϛέραϛ :
Β οὐπρρμιωὸμὶαὶγάμπωρρμαὶ
ιὰὶαβάὐτοϲαὶρμὸμὶαὶλιριὸμὶ
ϑμπαὐρομκαὶπραὸμ·ιὰὶαὶφὲ
φωτοϲμβρεὸμ·πωρρὺιαὶαὶμαφὲ
φυλὴϲὸβωὶμομὸῖμὸμ :-
Κ ϑμὲβφαβμὶαλιὸιιαὶὸμβπμλιάδη

Καὶ
λὶ
καὶ
τα
Π
Φ
Θ
Κ
Κ

καὶ ἀνωβράκτιλον ὀλιγανθρώπου:
Ϛ λιναῦν θλιβωσαχεὶν θλιβπραπὴν θλ
καὶ ἐγκαυβλιωβ θῦ τὸν ωοιλίσαν
τα αὐτὸν· καὶ ἀνωβαλιαὐτὸ θῦ σρι ἀῦ:
Ζ πρόζιμα μὲν ὅπαλλοτρίοισ ὁμβδε
λύμιασιμαὐτῶν, ὀξβαίκραμαμμὲν:
Θ ναμδαιμονίοισ καὶ οὐθ̄ῶ· θεοῖς
οἷσοὐκ ἤδεσαν· καιμοὶ καὶ ωρόσ
φατοι ἥκασιν οἱ σοὐκ εἴδεσαν οἱ
πατέρεσ αὐτῶν:
Ι μὲν γὰρ μ ἤσαν ταῦτ ἀγνοοῦν λιπῶ·
καὶ ἐβαβλάβου θῦ τοῦ τρέφοντόσ:
Κ σὺ δὲ κ̄σ καὶ ὀλίγασσ ὁλιαὶ ωαρα
ζῶ θλιδιόρθημ ἡμῶν αὐτῆσ τῆ γαπάρ:
Κ ἐμεῖ ωαμ αὐτῶν ἀρθίασ τὸ ωρόσ ωωπ
μου ἀνωβαῦτῶν μ καὶ δεῖξον τί ἔσται αὐ
τοῖσ ἐωὲ χάτων:
Ο τὶ γὰρ ἐωὲ ἐξ ἔσται μὴ ἀλλ μ ἢ οἱ
οἷσοὐκ ἀληθεύσασιν:
Λ τοὶ ωαρ ὀλήλοσαν μὲν ἐωὶ ὑῦ θ̄ῦ·

παροργισαί με εν τοῖς εθνεσι τοῦ λαοῦ μου:
Κ καὶ παραζηλῶσαι αὐτοὺς εν οὐ θεῷ
παρώργισάν με εν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν:
Ο κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς εν οὐ λαῷ
καὶ εν ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς:
Κ ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται εκ τοῦ θυμοῦ μου
καὶ καυθήσεται ἕως ἅδου κατωτάτου:
Κ αὶ καταφάγεται γῆν καὶ τὸν γόμον αὐτῆς
καὶ φλέξει θεμελίους ὀρέων:
Σ υνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ καὶ τὰ βέλη
μου συντελέσω εἰς αὐτούς:
Τ ηκόμενοι μεθύσκονται ἀπὸ λιμοῦ
καὶ ὀδόντες θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς
αὐτοὺς μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς:
Ἐ ξω θήσει ἄτεκνα μάχαιρα
καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος:
Ἡ βημίσκος σὺν παρθένῳ θηλάζων
μετὰ καθεδουμένου πρεσβυτοῦ:
Θ ησω δι' αὐτῶν πρόβατα ἀνθρώπων
Ἰ ωδὴ ἐν ὀργῇ καὶ χολῇ μιᾶνα

κερχερμιόσσι· καὶ ἴμας ωλὶ σὺ
μδωίθωμ ταὶ οἱ ϣδμαμτίοι:
Μ λὶ ᾴ ωοι σαμ λὶ χειρ λὶ μὸ μ λὶ ὺτη λὶ
καὶ οὐχὶ κ̄ς̄ δωοί λοδ ταῦτα ωαῦ̈:
Ο τὶ δθμος αὐτο μοδκὸς βουλλὼ ᾴτὶ·
καὶ οὐκ ᾴτὶ μ ἐμ αὐτοῖσ δωὶ ᾳ λὶ μὶ:
Ο υκ δφερ μ η σαμ σωὶ δ μ αι ταῦτα καὶ
τα δ ε ξ αὐθωσαμ ᾴ ς τὸ μ δ πὶ ο μ τα
χερμ ο μ:
Π ϣσδὶ ὸ ξ ᾳαὶ ᾴ σ χὶ λὶ ο ι ϣ· καὶ δ λὸ
μ ᾳαλκ μ η σου σὶ μ ωρὶ ὰ δ λα ϣ:
Ε ι μ λὸ θ τ̄ αὐ ὸ δδ το αὐτοῖσ· καὶ ὸ
Κ̄ ϣαρ ὸ δδ ωκ δμ αὐτο ὺ σ:
Ο ηαρ ε ὶ σὶ μ οὶ ηδοὶ αὐτο μ ὼ ϣ ὸ ηδ̄ λὶ
μ ὼ μ· οὶ δ ὲ ὰ χλδρὶ λὶ μ ὼ μ ᾳ μ ὸ λὴ τοι:
Κ ηαρ ᾳ μ ϣ ὸ δλ ὼ μ σο δ ὸ μ ϣ μ λὶ ᾴ μ ϣ τὸ
λος αὐτὸ μ· καὶ λὶ κ λ η μ ᾳ τὶ σ αὐ
λῶ μ ὸ κ γ ο μ ο ῤ ῥ ᾳσ:
Η ᾳαφ υ μ ὴ αὐτὸ μ ᾳαφ υ μ λὶ χο μ λὶ ϣ·
ϣ ὸ τρ ν ϣ ωὶ ὲ ρ ὶ ᾳσ αὐτῶ η:-

θ μὸς δρακόμτος μόϊμος σαὶ τῶν·
καὶ θυμὸς σαὶ σὶ δος μαὶ μίαστος :·
ὁ ψκὶ δοὺ ταῦτα σαμῖτα σωλῖκται πα
ρ᾽ ὁμοὶ · καὶ ὁσφραίνεται ὁμτοῖς θη
σαυρισμοῦ ;~
ε μὴ μνησθήσεται ὁκδικῆσαι τὸν σὸν
δόσσο · ὁμοίως ρὸ ὁ τὰμ οφάγη ὁ πὸ ἐσ :
ὁ τὶ ἀγὸς ἡ ἡμέρα σὸν σρέφας αὐτὸν μ · ς
πόρα τὶ μ ἔτοιμα ὑμῖν :
ὁ τὶ κριμεῖκ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ὁ
τὶ τοῖς δούλοις σαὐτοῦ παρακληθήσε :
ε ἰδεὶ γὰρ αὐτὸς σ παραγίνομεν ὁμοίως ς
ὁκ μεῖ ὁ πόταξ ὁμῖν παρ᾽ ἐμοῦ παρέμεν :
κ ἀμεῖν ὁκ κ σοῦ εἰσὶ μοὶ ὑμεῖς οὐκ αὐτὸν ὲ
φοῖς ὁδηγοὶ θέσαν ὁδὸν αὐτοῦ :
ω μὸ τὸ ἁρτὸν μ θησὶ ὸν μ αὐτὸν μ ἠσθίε.
καὶ ὁσὶ μ ἐτὸν οἶνον μ τὸν μ ασὸδόν ω :
α μαθήτ σαν καὶ μὸ ληθλησάτ σαν ἡμῖν · καὶ γὰρ μ ληθλήτ σαν ἐμὲ σ μ
σκόσ σαται :

Ι΄ ἀφέ ἀφέ σοι πᾶσαν ὀφειλὴν ταύτην καὶ
ιβ΄ παρεκάλεσάς με· καὶ οὐκ ἔδει
Γ γὰρ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου· καθὼς κἀγὼ
σοι ἐποίησα· καὶ οὐκ ἔδει
Δ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου· καθὼς κἀγὼ
σοι ἐποίησα· καὶ
Ε παραδοὺς αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ
ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ· καὶ
ς οὕτως ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ποιήσει
ὑμῖν ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα
αὐτῶν· καὶ
Ζ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους
τούτους ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας· καὶ
Η ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ
Θ συνῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ
ι΄ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ· καὶ
ια΄ προσῆλθον αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες
αὐτὸν καὶ λέγοντες αὐτῷ· εἰ ἔξεστιν
ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ
πᾶσαν αἰτίαν· ὁ δὲ
ιβ΄ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι
ὁ κτίσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν
αὐτούς· καὶ
ιγ΄ εἶπεν· ἕνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος
τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ
προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ

ε΄ φραύθλιτὸ ὄθμιλιμάω τοῦμαου
αὐτοῦ· καὶ ὀμιοχυσάτω σαμαὐτῶπα-
τὼν ἰοὶ θῦ :~
ϛ΄ πὶ τὸ αἷμα τὸ μὴ ὠμάυτοῦ ὀκδικεῖ
ται καὶ ὀκδικῶσῃ καὶ ἁμ ταω σδῴ
σῃ δίκλωτοῖσ ἐχθροῖσ καὶ τοῖσμι
σοῦσί μαὐτὸμ ἁμ ταω σοδῶσῃ :
Κ ζ΄ ὀκ̄ καθαριεῖκ̄ς. τὴμ τὴμ τοῦμαοῦ αὐτ̄ :
πρωιεν χὴ ἀὴ ἡμεῖσ μρῖσαμωγὴλ :~
ϛ΄ αφορᾳσῶθλιὴ καρδίαμου ὀμιεῖσ τὴν
θλιὴ ὀβρασμοῦ ὀμ θῶμου· ὀπραστὼ
θλιᾳσόμαιμου ὀδὲ ὀχλρούσ μου. ὃ
φραύθλιωὀμσρῖσσου :
ὁ΄ πιοὺκ ἀὶ μ ἁ λοσσῶσὸκ̄ς Κ καὶ ὀκ ἀὶ
δίκαιοσσῶσὸ ὀβ̄λιμῶμ. καὶ οὐκέ
τι μ ἁ λοσ τωμήμσου :
Μ ὶ καυχᾶσθε καὶ μὴ μαμᾷτε ὑτὴν μὰ
εἰσ τὸν ὀβρχὸν· μὴ δὲ ὀξομικῶ
μ ἁ λοσ ρὴ μοσὼ λὶ ὀκ τοῦ τοῦ μαὐτ̄ῦ :
ὁ΄ τὶ ὀβ̄γμᾶσσοσμκ̄ς· καὶ ὀβ̄ ἁοὶ μαὶ

Ϛ ποιήσει τὰ δάκρυα αὐτοῦ:
γόχος μου ἐν τῷ στεναγμῷ μου·
λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου·
ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω:
Ζ ἐτάραξαπὸ ὀργῆς τὸν ὀφθαλμόν μου·
ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου:
Η ἀποστῆτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
ὅτι εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου:
Θ εἰσήκουσε κύριος τῆς δεήσεώς μου·
κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο:
Κ αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου·
ἐπιστραφήτωσαν καὶ αἰσχυνθήτωσαν σφόδρα οἱ κατεργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν:
Λ ἐν τάχει ἐν τάχει τὸ ἔλεός σου·

Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ
αὐτοῦ· καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς
ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ· καὶ μὴ καυ-
χάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐ-
τοῦ· ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώ-
μενος, ἐν τῷ συνιέναι με καὶ γινώσκειν
τὸν κν· καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δι-
καιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς·
Κ ταῦτα γὰρ θέλω λέγει κς· καὶ ἐν τούτοις
αὐτὸς δικαιοσύνη μου·
Κ διδόασι μοι χιτῶνα ἐν στάσει μή μου
καὶ ἐν στάσει κόραν χῦ αὐτοῦ·
ὦ ἁ ἀνὴρ κοινωνητὴς πρόφητον·
Κ ε εἰσακήκοα τῆς ὠδῆς σου ς
ὃ φοβήθην· κε κατενόησα τὰ ἔρ
γα σου καὶ ἐξέστην·
ζ μεσοδίῳ ζῶσον τὴν ὀσφύν σου· ἐν
τῷ ὄρει ζ εἰν τὰ ἔθνη δόξασον τὴν ὀσφύν
σου· ἐν τῷ παραδείσῳ τὸν καρπὸν
μου δράξῃ θήσῃ· ἐν τῷ παραχθῆ

μαστιὼν ψυχικώμου ὑμορτιὸν λε
ουσμιλιοθιόλι:
Ο νδ αἰσσοθυμιαμιζ. καὶ ὁ ἁγιοσδοξό
ρουσκατασκίουδασθόσ:
Ε κάμψαμοὶ ὦσοὶ σιαρξὶ αὐτοῦ καὶ
τὴς αἱμάδοσσαὐτοῦ πλήρησὴτὶ:
Κ αὶ φ. ἄρσαὐτοῦ ὡς φῶς ἄται. κόρω
ταὐμχρσὶμαὐτοῦ. καὶ ὀθφοὶ ἁμά
πωσὶμκραταιαμὶχλόσαὐτοῦ:
Π ρὸ πρόσωπουαὐτοῦ πορᾶσθαιμόν.
ς ὀξβλάσθαιἀσπαιδείαμκαπὰ
πόδαςαὐτοῦ:
Ε φὶκαὶ ἀσαμάθὶ λιγὶ. ὁ πόμβιβ.
καὶ ἰφὰκηθμη:
Δ ιὸθρύμιπὰὸρὶμωὶ ἐάλκησαμβὸ
μοὶ φωόμιοι. πορᾶσαὶ ωμίοσ
φωτῶμαμτικόπομεῖδομ:
C κημόμαπαὶ φιόπωομποηθήσὸ
ται. καὶ σκημαὶ γλῶμαδιαμ:
Μ ὶὸμπο ταμοὶ σοργισθῆσκε. ὶὸμπο

τω μεσὶς ὁ θυμός σου ἐν μέσῳ θαλάσ-
σης τὸ ὄρη μετεώρου:
Ὁ τίθωσιν ὡσὶν ὁ ἐπὶ τὸν σίτωσον σου·
κ(ύρι)ε ἐν ἰσχύϊ σου μεγάλῃ:
Θ΄ μὴ τάγμα μόνον τρόμῳ τὸ τόξον σου·
ὡσὶ σκῆπτρα μάκ(αρος):
Π ὁ ταμὸς μεριεῖ γῆν ὁδὸν σου· ὄψονται σε
καὶ ὠδινήσουσιν λαοί:
Ρ κοπὴ ὑδάτων ῥύσιν δώσει τὸ πέλαγος·
κύματα ἔδωσεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς·
φαντασίαν αὐτῆς:
Σ΄ ὡς ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ οἰκήσει
ὁμῶν εἰς φῶς βολαί σου πορεύσονται·
ἰσφὼ σωμὸν δόξης σου πορεύσονται·
ἀστραπὴ ὁπλῶν σου:
Τ΄ μακρύνων γῆν ἐν θυμῷ· ἐν ὀργῇ ἐκτρίψεις
ἔθνη· ἐξῆλθες σῶσαι τὸν λαόν σου· τοῦ σῶσαι
τὸν χριστόν σου:
Υ΄ ἐμάστιξας κεφαλὰς ἀνόμων· θεμε-

τομ· ὀξυήκρασδωμοὶσόοστραυ
χήλουεἰστόλοσ:
Διόκοτασόμὸκαάστικόφαμαὸσδωμ
φόμ· σάσθιόσομταὶὸμαὐτοῖσδιω
μοίχουσιχλιμοὶσαὐτῶμ. ὡσὸ
ὰυθίωμπωχὸσμάθρω:
Βωὸυίμασασόσθάμασσαμτοὶσἱπω
πωσωσουταρασόσομτασὕδαταπολλά.
Βφυλαξάμιωμαὶὸπολίθιλικα
διάμουαὐτωὸφωμήσπρροσάχήσ
χειλόωμμου:
Κωὶάσὴλθιτρέμοσάστὸὸφῶμου
κὰὶὸμὸμοὶὸταρῶχθιλιὶχόμου.
Λμασσαύσομαὶὸμὶμὸρῶθλίὸὸσ
μου· τοῦὰὺμαωμὶμαὶμὸάσλαὸη
πφρικίασμου:
Διότιουκλῆὸυκαρωοφορλίοσ
ϡκάταιγομὶματαὶὸμταὶσαὶμπὸλ
ψὸσταὶὸρμομὸλαίασ· καὶτωπὸδ
125

οὐσοι ἡσύχασον ἐμοί:
Ϛ΄ ζήλωσόν με ὁ θεὸς καὶ ὁ φόβος σου καὶ ἡ ἐλπίς σου
καὶ οὐχ ὑπάρχουσί μοι ὡσὰν ὑπὸ φάσιν:
Ϛ΄ γὰρ δέομαι τοῦ λιθοτομῆσαι ἐμαυτῷ
σορὸν εἰς τὸ θάψαι τὸ σῶμά μου:
Κ Ὁ θεός μου δίωξόν με καὶ τὴν ψυχήν
μου ὡς πτερὸν τοῦ διώξαι σε πάλαι:
Κ αἰδοῖ τὸν ὑπηλαὶ δοῦλόν σου
μικρὸν ἁμαρτήσαντα τοῦ προφήτου:
ὡε΄ προσευχὴ ἣν ηὔξατο ὁ προφήτης:
Ϛ΄ κύριε ὁ θεός μου πρόσχες τῇ φωνῇ μου τῇ
δεήσει μου· διότι φῶς τὸ πρόσταγμά
σου ὅτι τὸ σῶμά μου:
Δικαιοσύνη μία δέ ἐστιν ἡ ἐν παντὶ οἴκῳ τοῦ
δοῦλου τῆς κτίσεως· τοῦ πλάσαντος γὰρ ὁ αὐτὸς δεσπότης
οὐ μισθαποδότης δικαιοσύνης· δοῦλος
γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ μηδὲν ποιῶν:
Ἀρθὲν τοῦ δούλου σῶμα μὲν ἐν γῇ κεῖται
δέξαμενῇ· κεῖται λοιπὸν ὁμοίως

καὶ οὐκ ἐδόξασαν· γνόμτα δὲ αὐ
χωθήτωσαν:-
Ζ ἵλεως λήθαι λαοὶ μ αἰωνάδικτον· ὃς
μιῶν ὑπὲρ τοῦ σωθῆναι τοὺς ἁμαρτίους σου ἔδοξαν:
Κ Ε ὁ θ ἠμῶν ἐρρύσω ἡμᾶς δὸς ἵλεως πᾶν
τας ἀφ' ἁμαρτίας ἡμῶν:
Κ Ε ὁ θ ἡμῶν κτίσαι λίμαὸ· κε ὃς κτ
σου ἄλλομοῦ κοίδαμβη τὸ ὄνομά
σου ὁμολογῆσομεν:
Ο ἱ δὲ ἐμὸς κρίζωοι ὑμνοῦσιν ἐλθοσιν·
οὐδεὶ αὐτροὶ οὐμὴ ἁμαρτίσωσιν:
Δ ιατοῦτο δωλίγαβδελιαὶ ἀνόμασας
καὶ λίτρας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν:
Π ρόσθες αὐτοῖς καὶ κε· πρόσθες κα
καὶ τοῖς ὁμοδόξοις τῆς γῆς:
Κ Ε ὁ μὴ θλίβῃ ὁμῆς λίσθιμεν ὁ μοῦ ὁμ θμί
τειμὲ ρᾶλίνασαι δήασου λίμεν:-
Κ ῳ ᾧ σῆ ᾧ δίμουσα ψῆ ζειτοῦτο κεῖ
κόλπῃ τῆ ᾧ δίμι αὐτῆς ὁκόκρυβον· ὃ

126

προσάγομέν σοι τὸ ἄφατον τοῦ σ
διὰ τὸ μφόμοσον κε ὁμ γαστρὶ ὁμῶ
μομβμ καὶ ὁ δι μήσαμ μβμ μαὶ ἀζύκο
μεδμ τῶμ ὧσρίασσου ὁκυλίσαμεδμ
ἐωὶ τὴσγλῶσ:
Ὁ τωδούμεθαμ ἀμὰ τωδοιῶταιὸι
ὁμοικοιῶτωδωὶ τὴσ τλῶσ· ἀμ ἀ
αλίσομταιὸι μβκρὸι καὶ ἀζορθήσομ
ταιὸι ὁμ τοῖσ μμημέλοισ καὶ ἀζ
φραμθλίσομταιὸι ὁμ τλῖγλῖ:
Ἡ γὰρ δρόσοσ λῖ τωαρ ἀσοῦ ἰῶ μαὶ αὐτ
ἀείμ· λιδὲ γλῖ τοῦ μ ἀσβεσῶμ πασάη:
Β ὰδὲ ζελαοσ μουεῖ ἀζμῶ ἀζ τὸ τὰ
μειῶμσου· ἀποκλεισομ τὴμ θύρα
σου· ἀωοκρύμηθι μικρὸμ ὁσομ ὁσό,
ὅσοσ ὧ παρόλθηλιὸργλικῦ:
ΩΣ προσευχὴ ἰωηᾶ τοῦ προφήτου:
Ϛ ωὸ ἡσαΐ ὁμ θλίτηι μου πρὸσκμ τὸ
θῦ μου ἐκ εἰσηκουσέ μου:

Ϛ΄ Κκοιλίασ ἀδουλιεραυχίσμου λί
κνασφομήσμουἀποβρίτασό
μβίζσιαἁδηλιαρδίασθαμάσθηο
καὶποταμοὶδωλύμασσαμέβ:
Π θώτωσοὶμεβόσρισμοίσουκαὶτὰ
κύματαύσουδώδμεβδιήμδομ:
Κ ἀφὰζωομαὰπὸσμεβὸξὸφθαμμόμ
σουἀράωπροσθλίσσωτοῦδωιμβ
θαμβωρσμαὰμτὸμάλομσου:
Π δριχύθημοιὑδορδοσςτυχῆςλλ
ἄμμοσοςδλωλυμοσθμεὰσηχάτη:
Ϛ΄ Δυλικεφαλῆμουζσχισμαὶς ὁ
ρδοσμκατέωλιωείσγλῶωλῖσοὶμα
χλοὶαὐτῆςκάτοχριαὶαόμιοι:
Κ φὶαμαωλίτωσὸκφθοραὸλιζωλί
μουπορσὸσὲκτὸνθ̄μου:
μτωσὸκλείπωειμὸξέμοῦτὴμψυ
χλιώμου. τοῦκῦδμεμλίσθιωκαὶ
ὁλθοιπορσὸσὸλίπορροσάχλίμουπ̄ς΄

127

μαὸμτὸμάλομόμσου:
φ υλασσόμεθμοιμίαπταυλειαὶγλαδλῖ.
ὄλθομμαὐτοῦμάλκαπόλιπσομ:
θ γὰδὲμὴτῷ φοβμῆσαίμάσθσσιειαὶἐ
χομιορχιήσθσσφτίσσσσιὸσαυλίω
χώμιλιωαὐσσοδοῦσσσσιάςσρῖφμῷ
λοφκ̄ρίσ:~
προιεγχὴτῶνἄλίωνπριῶνπαίδων·
ἀναπίαἈζαριάςκὰὶμισαὴλ:
ω̄ζ̄ θ υλογίητὸσάςκεὸνδ̄τοῦμπορῶμλίῖ·
καὶαὶμβὸμκαὶδεδοχασμόμομτοὸ
μομαύσουάςστοὶσαὶῶμφσ:
ὁ πιδίκαιοσάςὸπὶπασῖνμοῖσάὸποίη
σασλιμῖμ·καὶπαλίμταυτὰὸργασου
φμληθιμὰὺκαὶάσυβείαναὶὸδοίσου:
κ φὴπασαναὶκρίσάςσουάμηθάςθμαὶ
κρίματαυάμηθείασόσσοίηκσασκατὰ
πόὴταυὰὲπολίγαβσὴμῖμ.καὶὅπὶτὴ
πόμμτὴμάλαμτιὼτοῦμπορῶμὴῖ
ἰλ̄ημ̄ὼ:

Ὅτι ἐμφλη-θήσαι καὶ ἱερίσῃ ὅτι λέγω
γὰρ ταῦτα πασῶν τῶν ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς
ἐμαρτίας ἡμῶν:
Ὅτι ἡμαρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν
ὥστε φῆμαι ἀπὸ σοῦ· καὶ ὀξημαρτο
μεν πάσῃ καὶ τῷ μέτρῳ τοῦ μέτρου
οὐκ ἠκούσαμεν:
Οὐδὲ σωθήσομεθα δὲ ὅσοι ἡ
σαμεν καθὼς ἐμετείμω ἡμῖν· ἵνα
ὃς ἡμῖν μὴ γένηται:
Καὶ νῦν τοῦ ὅσοι ἦσαν ἡμῶν καὶ
πόν τοῦ ὅσοι ἐσώθημεν ἐν
λιθ ἡμῖν κρίσει ὅσοι ἦσαν:
Καὶ νῦν ἀρὰ ὅλοι ἐσμὲν ἡμαῦ ὡς χάρας ἀχθῆ
ναι μόνον ἐχθίστων ἀπὸ σοῦ ταυτῶν· καὶ
πάσῃ δικαίωμα ἡμῶν ἡροτάτης
περὶ πάσας ἁμαρτίας ἡμῶν:
Καὶ ἐγένοῦ κάθημαι ἡμῶν μὴ οἷς αὐτὸ
μαν· ἀλλ' ἢ χώνη καὶ ὄμειδος ἐγένηθη

ωνσωτοῖς δούμοισσουκαὶτοῖσσω
μομβμοισσω:
Μ ὶδλὶπαραδώλησλιμαὸἁσπόλοσ
διὰτὸὁμομαάσου·καὶμὴδιασκο
δαόλησπλὶὼδιαθήκημσου·καὶμὴλ
θωσαλίσκησπὸβλοόσσουαὐφ'ἡμεῖ:
Δ ιὰὰμρααμὶὸμὶγαπὶλμβμόμνὸὸ
σοῦ·καὶδιὰἱσαὰκὸμδούλομσὸ
ε καὶἰηλὸμάγλόμσου:~
ὁ ισόλαμλησαπαρηθῆμαὶὸασόρμὰ
ὰὐὸπὸμὸσὸὰὰτραὸὸῦὸὼὸῦκαὴ
φσὸλὶὼὰμμομὸλὶὼπαραὐὸχὲ:
λοσὸλῖσθαμαάσσὶλσ:
ὀ ὸλδάωσὸαὰφμὶλιρώθησαμπαραὰ
πάὼπαὸὸὸθμηκαὶὰφμὶβμὸπαὸφμὸ:
ὰμπαάσὶὸὸὶγλῖσὶλίμβρομδιὰὸὸὰσ
ὰφμαρὸίαασὶλίμὸῶμ:
Κ αὶοὐκἄὶμὶβμὸὸῶκαιρῶὸὸὸὺπαρχ
ηπερφὴὸὸὸσὶαὶὶλιρύμβμοσοὐδὲ

ὁλοκαύτωσις οὐδὲ θυσίαν· οὐδὲ
περὶ φορὰν οὐδὲ θυμίαμα· οὐτό
πος τοῦ καρπώσαι δῶρον ὁμοίως τοῦ
καὶ ἀργεῖμόλβος:
Ἀλλὰ σῶμα κατηρτίσω μοι τῇ σπέρ
ματος ὁμοίωσιν τῶν προσδεχθῆναί με
φησὶν ὁμοίωσιν τῶν μυρίων σου ἁγίων
Ὁλοκαύτωσις καὶ θυσίας καὶ περὶ
φορὰν καὶ θυμιάματος οὐκ ἠθέλησας
τοῦ σώματος θεσμὸν τὸν σόν:
Καὶ μὴν ὀξέως ἀκολουθοῦμεν ὁμόνοιαν γὰρ
δίαν καὶ φρονοῦμεν θάσεις καὶ ζῆτοῦ
μεν τὰ τοῦ σώματος σου μέλη καὶ τὴν
χάριν σου:
Ἀλλὰ τοίνυν σου μεθήμεθα καὶ τὴν
δωρεὰν εἰς κεῖ σου· καὶ κατὰ τὸ σῶμα
τοῦ τοῦ ὅλου σώματος σου ἐξ ὧν μέλη

129

κατὰ τὰ θαυμάσια σου καὶ δὸς
δόξαν τῷ ὀνόματί σου κε :-
Κύριε τραπήλοαν πάντων ὧν ἐμ-
δικημύμενοι τοῖς δούλοις σου κα-
κῶ· καὶ καταισχυνθήλοαν ἀπὸ πά-
σηλοδυναστείας· καὶ λίχνισαν πῦρ
σωτηρίαν:
Κύριε πόσαι ὁ τί σὺ εἶ κ̄ς ὁ θ̄ς μ̣ῶ̣ν
καὶ ἐμὶ δοξοσόφ ὄμλωτὴ μοικουμ̣ε:
Κύριε οὐδιάλιπομοι ἐμμαίμ̣ομ τῶ αὐ
τοὶς ἐπηρεάι τοῦ μασίλλοος καὶ ὁ
τῶ τὴμ καίμμομμύφθαμ καὶ πὶσ
σαμ καὶ ἀπωτὶομ καὶ λιμμιαπίδω:
Κύριε διδιέχειτοὴ φλὸξ ἐωάμ̣ωτὴσ κα
μίμου ἐωὶ πὶχειστῶ σαρκόμ̣τ̣ῶ
ἐμμέω· καὶ διόδοσε καὶ ἐμ ἐωῦ
ρισμοὶς ἄ̣ῦρε πῶ ἐρὶ τὴν λεαίμ̣ομ
τῶ μχαλδαίωμ:
Ὁ δὲ ἅγιοσκῦ συγκαπόμ̣ενλεαῦ μασὶ τοῖς

πρὸς τὸ μὴ ἁρίσιμα ὅστις ὠνὶ ἀμμο.
καὶ ὁ ἐξ ὑπὲρ ἀξετὸν ὠφ λόγου τοῦ
τοῦ ῥὸς σὸ κτὴ σκαμμου. καὶ ὁ τοῖς ἡ
ἀστὸ μὸ σομ τὴ σκαμμου ὡς πρῶ
δρόσου δι ασυρίζομ:
Κ αὶ χλιόταπο αὐτῶ μ τὸ καλὸ ῥου τὸ
τοῦ ῥοῦ δὲ ὁλ ὠπ σθμοῦ δὲ ὠαρ ἡ
μὸ χλ ησθμ αὐτοῖς:
Τ ὸ τὸ ὁ ἰ τρεῖς ὡς ὸ ξὺ ὁμ ὸς τὸ μα τος
ὑμ ο ιω καὶ ἀ ῥ ῥο ω ι αὶ ὁ δὸ ξ θ ζ ο μ
τὸ μ ὑ ὁμ τ ὶ κ αμμ ο μ ὰ ρ μ τ ω:
ὦ τῶ ν ἀ ὶ ὼ ν τ ρ ι ὼ ν π αι ὰ ω ν:
Εὐ ῥ ογ ν τ ὸ ζ κ ὲ ὁ ὺ ὃ τ ὸ μ π ρ ω μ ὴ μ ὸ μ ὺ ς
ὐ ω ὃ ρ ὑμ μ ν τ ὸ κ αὶ ὐ ω ὃ ρ υ τ ὸ ύ μ ὃ ὺ ὲ ῖ ς:
Καὶ εὐ ῥ ογ ν μ ὲ ὺ μ ὸ μ τ ὸ ὁ ὅ μ ο μ α τ ῆ ς δ ὸ ξ ῆ ς σ ὃ
τ ὸ ὰ ῥ ὶ ο μ. τ ὸ ὐ ω ὃ ρ ὑμ μ ν τ ὸ μ ὺ ὲ ῖ ς:
Εὐ λ ογ ν μ ὲ ὺ μ ὸ ς ζ ὁ ὺ μ τ ὸ μ α ὸ τ ῆ ς ὰ ῥ ὰ α σ δ ὸ
ξ ν σ σ ο υ. κ αὶ ὐ ω ὃ ρ ὑμ μ ν τ ὸ μ ὺ ὲ ῖ ς τ ὴ:
Εὐ λ ογ ν μ ὲ ὺ μ ὸ ς ζ ὁ ὺ μ ὲ π ω μ ὰ ω ὶ ὸ σ ο υ σ

καθήμενος ὅτι χορευσωμεν· ϛ̅ὺ̅ς̅:
ὑμνησατε καθεσθαι θρόμβους δόξης σου βα
σιλέως σου· καὶ ϛ̅μ̅η̅ τ̅ϛ̅ὺ̅:
ὑμνησατε καθεσθαι τοὺς ἀρτοφορουμένους
τοῦ οἴκου σου· καὶ τ̅ϛ̅ὺ̅ μ̅η̅ τ̅ϛ̅ὺ̅:
ιδ΄ ω΄ ἔνιοι τῶν ἀπίων ε̅ παίδων:
ὑμνήσατε πλήθη τοῦ ὀρχεῖσθαι τῷ ναῷ σου
κῦ· ἀμήν· εἶτε καὶ τ̅ϛ̅ὺ̅ ὑστέρου αὖθις·
ὑμνεῖτε θαύμαστοι κῦ οἱ οἶκοι κῦ τοῦ κῦ
ἀμήν· εἶτε καὶ τ̅ϛ̅ὺ̅ ἑβδόμου αὖθις·
ὑμνήσατε ὕδατα πάντα τὰ τοῦ ὑπερῴου
μου τοῦ μόνου θεοῦ· πᾶσαι αἱ δυνάμεις
κῦ τοῦ κῦ ἀμήν· εἶτε καὶ τ̅ϛ̅ὺ̅ ὀγδόου·
ὑμνεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη ἄστρα
τοῦ οἴκου τοῦ κῦ τ̅ϛ̅ὺ̅ καὶ τ̅ϛ̅ὺ̅ ὑστέρου·
ὑμνήσατε θαλάσσιοι δράκοντες
πάντα τὰ ῥεύματα τοῦ τ̅ϛ̅ὺ̅:
ὑμνεῖτε πῦρ καὶ χάλαζα μύκτω
ἀκλιμέρι· τοῦ τ̅ϛ̅ὺ̅ καὶ τ̅ϛ̅ὺ̅:

Εὐλογᾶτε φῶς καὶ σκότος ψύχος καὶ
καύσων τὸ μκῶ ὑμεῖτε καὶ πῦ:
Εὐλογεῖτε παγετὸς καὶ χιὼν βροντὴ
καὶ ἀστραπὴ νεφέλη τὸ μκῶ ὑμνεῖτε:
Εὐλογείτω γῆ ὄρη καὶ βουνοὶ πάντα
τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸ μκῶ ὑῦ:
Εὐθάλασσαι καὶ πόταμοι ἀπηνὴς
κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ὕ-
δατι τὸ μκῶ ὑμεῖτε ὑῦ:
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ
ρανοῦ· τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ
κτήνη τὸ μκῶ ὑμεῖτε:
Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων εὐλογείτω
Ἰηλ τὸ μκῶ ὑμεῖτε καὶ ὑπερυψοῦ:
Εὐλογεῖτε ἱερεῖς κῦ δοῦλοι κῦ τὸν
κῦ ὑμεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν:
Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαί
ων ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ·
τὸ μκῶ ὑῦ καὶ πῦ αὐτὸν εἰς τοὺς

Ε υλογεῖτε ἁμαρτίαι χαρίαμαι
λλ· τομκῦ ὑμεῖτε καὶ ῦ :~
Ε υλογᾶτε ἀπόφολοι πορφῆται
Καὶ μαρτυρασκῦ τομκῦ ὑμεῖ:
Ε υμνοῦμεν πρᾶα καὶ ῦμῖ καὶ ἄλομ
πνᾶ τομκῦ ὑμεῖτε καὶ ῦ :
Κ αὶ μῶ καὶ ἀᾷ καὶ ἐς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων· ἀμήν:
Ἀ ινοῦμεν ὑμνοῦμεν προσκυνοῦ
μεν τομκῦ· ὑμνοῦμεν ῆς ῦ:
Ὠ τῆς θκῦν μαρίας:
Μ εγαλύνει ἡ τυχή μου τομκῦ· Καὶ
λιγαλίασε τὸ πνᾶ μου ἐπὶ τῷ
θῷ τῷ σῳτῆρι μου:
Ὁ τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνω
σιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀ
πὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶ
σαι αἱ γενεαί:
Ὁ τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸ.

ΤΩΙΘ

καὶ ἀλλομ τὸ ὅμοιμα αὐτοῦ· καὶ τοὲ
λος αὐτοῦ ὡς γομβαμ καὶ γομβαμ
τοῖς φουμούμενοις αὐτόν:
Θ ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
διασκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν:
Κ καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων· καὶ
ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνε-
πίμπλασιν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας
ἐξαπέστειλεν κενούς:
Λ ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ· μνη-
σθῆναι ἐλέους· καθὼς ἐλάλησεν
πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν· τῷ Ἀβραὰμ
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως
αἰῶνος:-

ᾌνος τοῦ προφήτου Ζαχαρίου:
Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ ὅτι ἐπε-
σκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν
λαῷ αὐτοῦ:

Κ αὶ μὴ ἀφῆκαι σε ἔτι ἀπ᾽ ἐμοῦ ἕως ἂν
οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκόν σου:
Κ αὶ ἐθλάσθη ἡ διαθήκη τοῦ πατάξαι τὸν
ἄνδρα τὸν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ
φίλον τοῦ αὐτοῦ· σωτηρίαν ἔδωκε
χθρῶν μὲν καὶ ἐκ χειρὸς πάν-
των τῶν μισούντων με:
Π οιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων μὲν
Κ αὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ:
Ὅ ρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα μου τοῦ δοῦναί μοι μετὰ φό-
βου ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν μου
ῥυσθέντας:~
Λ ατρεύειν αὐτῷ ὁμοίως ὁσίοις καὶ
Κ αὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψί-
στου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ
προσώπου κυ ἑτοιμάσαι ὁδοὺς
αὐτοῦ:

τοῦ δοῦμαι γμῶσι μοῦ τὰς ἁμαρτίας τῶν ἐμῶν ἀνθ'
ὧν ἐμὰ φάσει ἀμαρτιῶν μου μὴ μνησθῆς κύριε
μοῦ σῶσόν με ἀπὸ πάσης ἀνομίας μου καὶ
ἐξελοῦ σαί με ἀπὸ τῆς σκοτίας
σκιᾶς θανάτου καθημένους:
τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας μου
εἰς ὁδὸν εἰρήνης:-

προσευχὴ ἑζεκίου βασιλέως τῆς ιουδαίας:
γὼ εἶπα ἐν ἡμέρᾳ τῆς μεσημβρίας μου
πορεύσομαι ἐν πύλαις ᾅδου· κατα
λείπω τὰ ἔτη τῶν ἐτῶν μου λ:
ιωα οὐκ εἶδον μὴ εἶδον τὸ σωτήριόν του
θῦ ἐν τῇ γῇ τῶν ζώντων· οὐκ εἶδον μὴ
εἶδω ἄνθρωπον καὶ τοὺς κοσμοῦντας:
ὁλοὶ ἡ γενεά μου ἀπὸ τῆς συγκλείσεως μου κατ'
ἐμοῦ ὡς οἰκία ποιμένος ἐξέκοψα ὡσεὶ ἀπὸ
ὑφάσματος ζωήν μου ἀπὸ πρωὶ ἕως ἑσπέρας
παραδώσεις με ἀπὸ πρωὶ ἕως ἑσπέρας:

Τὸ ὠμῶ μου πάρθμοὶ ἀθήμητοσσὶ ὁ
θρίθου ἀμ ζούσιο σκτομή μ:
ϐ μτῖῖμβρωδκείμη παρδδόθλιωὲ
σσπερροϊ· ὡς λόμτιοὐτοσσωσ
τριτὸ πατάτα τοῦ ὁ ραῦμου:
ἀ πὸ γὰρ τῆς ἰμβρασ δοσ τῆς μυλκτὸ
παρδδόθλιω ὡς χδλιδὸμὅ τοσσ
φομλίσσο· καὶ ὡ στεῖ πδρι ἀθρωὸὺ
γοσ μβλθλίσσο:
ϑ ξδλι πομγάρμου οἱ ὁ φθαμμοὶ σοῦ
πὸ τοῦ μέ πει μμεί ς τοῦ ὕτος τοῦ οὐ
ρανοῦ πορὸς τὸ μκῦ· ὃς δξέλθὸ ὃ
καὶ ἀφ ειλθό μου τλὶὼ ὁ Δώλω
τῆς τυχλῶ σκῦ πδρὶ αὐτῆς γὰρ ἀμη γ
γόλ ησοι· καὶ ὁξή τάρασμου τλὶὼ
πομολὼ. λὶαὶ πάραλμη φάσ ὁξλησα:
ι ὁτγάρμου τὴμ τυχλὼ ἰ μαυμὴ ἀπὸ
λλῆται· καὶ ἀπόρριτασ ὁ πλίσ
μου πάσασ τὰσ ἀμαρτί ασ μου:
ὁ γὰρ οἰ ὁμ αὐ δουαὶ μάσου σί σθ κῦ· οὐ

δὲ οἱ ἀποθανούμενοι ἀμφήσουσί
σε· οὐδὲ ὄλεθοι οὗσι μοὶ ὅμ αὔδου
πυλῶν ὀλοὴμεσσώλησσου :-
Ὁ ι ζῶμτῶν ἀμφησόυσίσε· ὁμτρόπῳ
Καγὼ· ἀπὸ γὰρ τῶν σὴμερομτων
Δίαυτοι ἴσσα· ὧν αἱμα μβρούσι τῶν
Δικαιοσύνησου κε τῆς σρίασμῷ :
Κ αἰ οὐ παύσομαι ἀμφὸμσι μὰ ὰ ταμ
πλρίου πασας τὰς ἰμβρασ τῆ σ
ζωῆς μου· κατὰ μα τοῦ οἴκου
κυ τοῦ θῦμου :
† προσεχ ομαν ασ τῆ βασιλ ε τῶν ἰχαδ :
Κ ε πασα μ το ἱερά τορό νδ τῶμ πρῶμ
μῶμ τοῦ ἀμφασαμ ἰαὶ ἰσασὰκ ϛ ἰω
Κὼβ· κ αἰ τοῦ πατρὶ μαπ αὐ τοῦ δικαῖ :
Ὁ ποιήσασ τὸμ οὐ ρα νὸμ ἰαὶ τῆ ν γῆ ν
σὺ πασα μ τὶ τὸ κόσ μω αὐ τῶ· ὁ ποδήσ τ
θαλ λὰ ἐ ρῆ μω τοῦ πρὸ φα ύ ματόσ σου :
Ὁ κλείσασ τὴ ν ἄ βυσσομ καὶ σφρα γ
σάμ ενοσ αὐ τῆ ν τῶ φό βε ρῷ κα ῆ

ὁμολόγησον ὁμόμαντί σου ὄμματά σου
φρίσσῃ καὶ τρόμῃ ἀπὸ προσώ-
που δυνατώματός σου:
Ὁ πλάστης με μεγάλως παρέπτηξα τὴν
δόξαν σου· καὶ ἀμπόταται λιὸρ
γλὶ τὴν σὸν δωλὰν μαρτωλὸν ἀπὸ μήσ-
σου· ὡμφρὶ τὸ μέτωπόν σου καὶ ἀμβλίχνι
σφομ τὸ ὅλβος τὴν σὸν παμβρίαν σοῦ:
Ὑγὰρ ἁγιος ἅγιος ἅγιος εἶμαι
κρέθυμος καὶ πολυέλεος· καὶ
μάμμου ὦμβ ὅτι καλκίαις ἀμῶν
Ὑκε κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστό-
τητός σου· ὅπη γλείμμεθα τὴν
καὶ οὐφαὶ μ τοῖς λὶ μαρτηλκόσι σοι·
καὶ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου,
φόρησον ἐμοὶ καὶ μὴ μαρτωλῷ
εἰς σρίγαν:
Ὑοὐκ ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, ἀλλὰ
μοι καὶ δικαίοις τοῦ ἀμραὰμ καὶ ἰ
σαὰκ καὶ ἰακὼβ τοῖς ἐχλὶ μαρτη-
κόσιοι:

Ἀλλὰ θου μοι ἀμάρτημα τὸ ἁμαρτωλὸν· διότι ἡμάρτομεν
πρὸ ἀριθμοῦ ταύμου θαλάσσης·
ἐπλήθυναν αἱ ὁδοί μου καὶ οὐκ ἐδ
πλήθυναν αἱ ἀδικίαι μου καὶ ὁ κό
μισόζιος σου ἀπομίσαι καὶ ἡ δεῖμα τοῦ
φοβεροῦ οὐ ὡς οὐ ἀσωσπλήθουσι τὸ μ
ἀδικιῶμμου:
Καὶ ταῦ καμπτόμενος πολλὸ δλωμὸ
σι δλιρῶ εἰς τὸ μὴ ἀμαρτάνειν τὴν μ
κοῦ δλιῶμου καὶ οὐκ ἐπλήθυναν αὐτούς:
Διὸ παρορρυγίσαν τὸ μ θυμόμου καὶ
τὸ πομιρὸ μου πόνωσόμου ὁ ποίησα·
ἐλίπωσαν ἡσας τὸ ὑδλικμὸ μου καὶ ἐλὶ
φυλάξας τὰ πορφοβήματά σου:
Ἐπλήσας ἐδδομήκοντα καὶ πλὴθυσμὸ
πεφοχθίσματά· καὶ μὼ λιμόνος μ
μυ καρδίας μου δδόμενος τῶ σπλ
ραπὸ ὑχρηφότητος· λὶμαρτηκα κὲ
λὶμαρτηκα, κτὰς ἀνομίας μὲ ἐμὶ
μόσκω:

Ἀλλὰ σοὶ μὲν δόξομεν ὑπερήφανοι καὶ ἄφρονες καὶ ἀμαθεῖς καὶ μισάνθρωποι καὶ ἀπάνθρωποι καὶ ἀμόρφωτοι καὶ ἀπαίδευτοι· Μὴ δὲ ἀφ' ὧν ἡμεῖς σοι μεμίσηκαν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν καὶ τὴν ἀμαθίαν καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν καὶ τὴν ἀμορφωσίαν καὶ τὴν ἀπανθρωπίαν καὶ τὴν μισανθρωπίαν· Διότι σὺ ἀφ' ὧν μὲν τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑπερήφανον καὶ ἀλαζονικὸν καὶ ἄφρον καὶ ἀμαθὲς καὶ ἀπαίδευτον καὶ ἄμορφον καὶ ἀπάνθρωπον καὶ μισάνθρωπον ἐν σεαυτῷ θεωρεῖς· ἀφ' ὧν δὲ τὸ ἐναντίον τούτων ἐν ἡμῖν ὁρᾷς, ἀφ' ὧν τὸ ταπεινὸν καὶ σεμνὸν καὶ εὐπρόσοδον καὶ φιλάνθρωπον καὶ εὐμαθὲς καὶ εὐπαίδευτον καὶ εὔμορφον καὶ φιλάνθρωπον καὶ φιλόξενον καὶ φιλόκαλον καὶ φιλόσοφον καὶ φιλήκοον καὶ φιλήδονον καὶ φιλόδικαιον καὶ φιλόθεον καὶ εὐσεβὲς καὶ ὅσιον καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθὸν καὶ ἐλεήμονα καὶ ἀγαπητικὸν καὶ ἀγαπητὸν καὶ ἐπιεικῆ καὶ ἐπιστήμονα καὶ σοφὸν καὶ ἀληθῆ καὶ ἀκριβῆ καὶ ἀκριβοδίκαιον καὶ ἀκριβοδίκην καὶ ἀκριβοδικαιοσύνην καὶ ἀκριβοδικαιοσύνης καὶ ἀκριβοδικαιοσύνῃ καὶ ἀκριβοδικαιοσύνην καὶ ἀκριβοδικαιοσύνη

ποίησιε· ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ·
κε· ὁ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων·
κε· ὁ μακρόθυμος καὶ πολυέλεος
καὶ ἀληθινός· ὁ οἰκτίρμων τὸν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ὁ ἁμαρτίας τοῦ κόσμου
καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν· ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ
τοῦ πρς· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι σὺ εἶ
μόνος ἅγιος σὺ εἶ μόνος κς ις χς εἰς
δόξαν θυ πρς ἀμήν· Καθ' ἑκάστην
Ἡμέραν μεγαλύνω σε· καὶ αἰνῶ τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Καταξίωσον κε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς·
Εὐλογητὸς εἶ κε ὁ θς τῶν πρόγονων ἡμῶν
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄ
νομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν·
Εὐλογητὸς εἶ κε δίδαξόν με τὰ δικαι
ώματά σου· εὐλογητὸς εἶ κε δίδαξό
με τὰ δικαιώματά σου· εὐλογητὸς εἶ

κε ἡ δεξιά μου τὸ δικαιῶμα τό σου:
Κε ἐλεατα φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν
σκηναῖς δικαίων· ἀγαλλιάσεται ἐπὶ σοὶ πᾶς κε ὁ ἐκ
ζητῶν σε καὶ τὰ τὰ ἐλέη σου ἀγαπῶντες τὸ
σωτήριόν σου λεγέτωσι διαπαντὸς μεγαλυνθήτω
ὁ θς ὁ θέλων εἰρήνην τοῖς δούλοις αὐτοῦ:
ὕμνος τοῦ ἁγίου:

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης ἀθανάτου πατρὸς
οὐρανίου ἁγίου μακαρίας ἰησοῦ χε· ἐλθόντες τὸ
δυσμικὸν ἡλίου θεασάμενοι φῶς ἑσπερινὸν
αἰνοῦμεν πατέρα υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα θν· ἄξιον
σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς ὁσίαις υἱὲ θυ· ὁ
δοξάζων δοξασθήσεται ὑπὸ κοσμοσωτῆρος δοξάζει:

προεόχη τῆς ἑωθινῆς πρεσβύτερος:

Ἡ ἀνάστασις σου χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξαν τῷ

κατὰ τὸ ῥῆμα σου διάρρημι. ὁτι ἡδὺ
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σῴζειν σου. ἐλίτοι
μασας κατὰ πρόσωπον μου τὰ λόγια
μου φωνὴν μου. φῶς εἰς τὰ διαπορεύμενά
μου καὶ δόξαν τῷ ὀνόματί σου ιηλ:

τυπικὰ τῆς ἀποστάτης ἐκκλησίας:

Ο μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ θεοῦ
θαμπτος ὑπάρχων καὶ καταδεξά
μενος δι᾽ ἡμᾶς μίαν σῴζειν σάρ
κα θνητὴν καὶ ψυχὴν λογικὴν καὶ
ἁγίαν ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ
ἀειπάρθενου μαρίας. ἀτρέπτως
ἐνανθρωπήσαι τροπῆναι χεόνθ.
θεὸν ἀτρεπτον. θαύματα μὲν ἑαυτῷ ποιήσασθαι εἰς
ὠφέλειαν τῆς ἁγίας τριάδος σωζόμενα
τὰ δὲ παθήματα ἃ ἐθέλων ὑπέμεινε δι᾽
ἡμᾶς:

οἱ μακαρισμοί:

Μ. μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνι. ὁτι αὐτῶν
Μ. μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὁτι αὐτοὶ παρακλ:
Μ. μακάριοι οἱ πραεῖς. ὁτι αὐτοὶ κληρονομ:
Μ. μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες

134

τὴν δικαιοσύ, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσον.
Μ μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθ.
Μ μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτ. θ.
Μ μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θυ κλ".
Μ μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Μ μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ·
Χ χάρητε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
τὸ ἄγιον σύμβολον·
Π πιστεύω εἰς ἕνα θν πατέρα παντοκράτορα· ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς· ὁρατῶν πάντων καὶ ἀοράτων· καὶ εἰς ἕνα κν Ἰν Χν τὸν υἱὸν τοῦ θυ τὸν μονογενῆ· τὸν ἐκ τοῦ πρὸς πάντα τὸν αἰῶνα· φῶς ἐκ φωτός· θν ἀληθινὸν ἐκ θυ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα·

192 leaves

[Psalterium cum quibusdam Precibus
et Hymnis] X-XIth Century

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ